
3 1761 08945484 7

VELUT
ARBOR
ÆVO

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகத்தியமுனிவர் திரட்டியருளிய

தேவாரத்திரட்டு.

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

திருவாசகம்.

சேந்தனார்முதலியவொன்பதின்மர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

திருவிசைப்பா,

திருப்பல்லாண்டு.

சேக்கிழார்நாயனார்

பெரியபுராணத்தினின்று

திரட்டிய

செய்யுட்டிரட்டு.

உ

சிவமயம்.

அகத்தியமாமுனிவர்

திரட்டியருளிய

தேவாரத்திரட்டு,

ம-ள-ள-ஸ்ரீ

இராமலிங்க ஓதுவார் மூர்த்தியவர்களால்

பண்களின்படி பாசுரங்களின்

தளைகள்பிரிக்கப்பட்டு

மூன்றாம் பதிப்பு.

சென்னபட்டணம்:

ளு. புஷ்பரதசெட்டி அண்டு கம்பெனியாரால்

தமது

லாரத்நாகரம் என்னும் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1900.

0.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சூசிபத்திரம்.

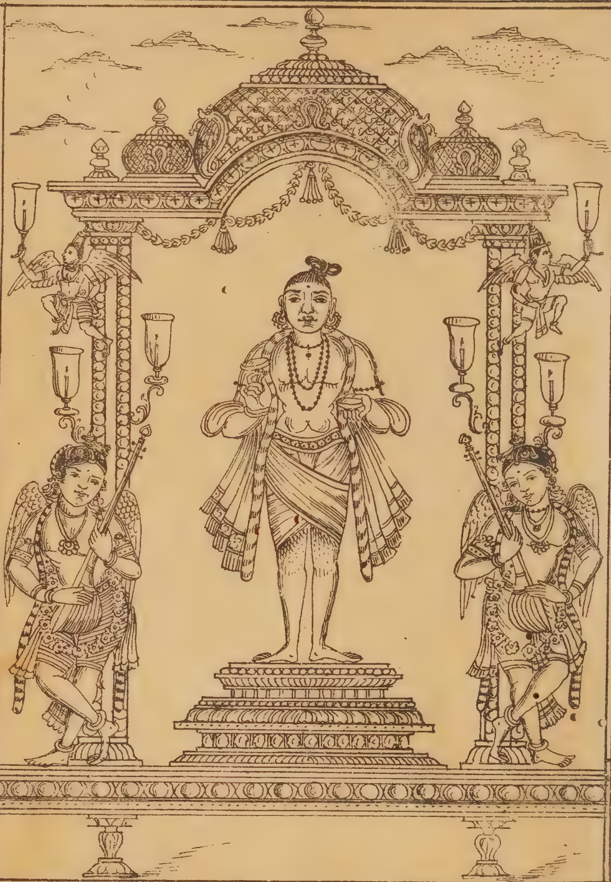
திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்

திருநாவுக்கரசுநாயனார்

சூசிபத்திரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆ திருப்பதிகம் - உரு.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் C.V.N,

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்

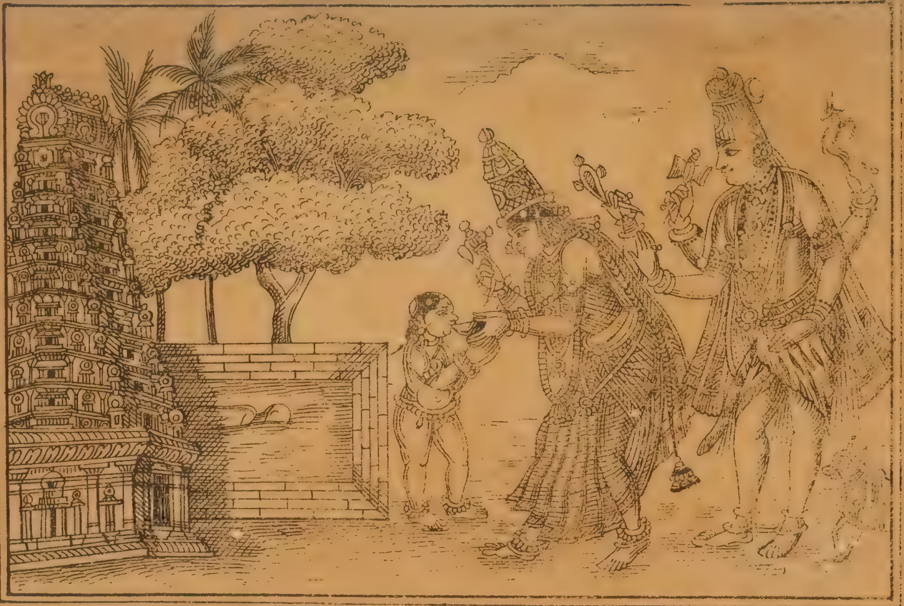
சரித்திரம்.

சோழவளநாட்டில் சிறப்புற்றோங்கும் சீர்காழியில் பிராமண வம்சத்தில் கவுணியகோத்திரத்தில் பிறந்த சிவபாதவிருதயரும் அவர் மனைவியாராகிய பகவதியாரும் செய்த அரிய தவப்பேற்றால் பகவதியாரருமைத்திருவயிற்றில் தோணியப்பர் திருவருளால் திருவாதிரை நட்சத்திரத்தில் ஆளுடையபிள்ளையார் அவரித்தனர். இவர் மூன்றுவயதில் தம் பிதாவாகிய சிவபாதவிருதயர் நீராடச்சென்றபோ துடன்சென்றனர். தந்தையார் ஆளுடையபிள்ளையாரைப் பொய்கைக்கரையி லுட்காரவைத்துத் தாம் தீர்த்தத்துள் முழுகி அகமருஷண மந்திரஞ் செபித்தெழுமுன், பிள்ளையார் தம் பரமபிதாவாகிய சிவபெருமானைவிட்டு நீங்கி நெடுநாளாயிற்றென்று கருதித் தோணியப்பர் வீற்றிருக்கு மாலயத்தை நோக்கிக் கண்களில் நீர் பெருகும்படி அழாநிற்க, அதுகண்டு தோணியப்பர் திருவுளமிரங்கித் தரும வுருவாகிய இடபவாகனத்தின் மேல் பார்வதி சமேதராய் எழுந்தருளித் 'திருமுலைப்பால்

தருக' எனப் பார்வதியாருக்குக் கட்டளையிட்டருளினர். பார்வதியாரும் அவ்வாறே திருமுலைப்பாலோடு ஞானுமிர்தமுங் கலந்துகொடுக்க உண்டு அழுகை நீங்கியிருக்கையில், தந்தையார் ஸ்நாநஞ் செய்துவந்து பார்த்து 'உனக்குப் பால்கொடுத்தவர் யார்!' என்று பயமுறுத்தும்போது, இவர் கொடுத்தாரென்று விரலாற்சுட்டி, "தோடுடைய செவியன்" என்னுந் திருப்பதிகம்பாடிப் பரமாட்தராகிய சிவபெருமானைக் காட்டக்கண்டு அவர் ஆநந்தப்ரவசராயினுர்.

அன்றுதொட்டு ஆளுடைய பிள்ளையார் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனூர் என்னுந் திருநாமம்பெற்றுச் சிவாலயத்திற்சென்று பரம காருண்ணியராகிய சிவபெருமானைத் தரிசித்துத் தம் பிதாவாகிய சிவபாதவிருதயர் தோளிற்றுங்கிவரத் திருமாளிகைக் கெழுந்தருளினர். பின் பொருநாள் திருக்கோலக்காவென்னுந் தலத்துக்குட் போய்த் திருக்கரங்களை யொத்தித் திருப்பதிகம் பாடுகையில், எம்பெருமான் கிருபைகூர்ந்து பொற்றுளங் கொடுத்தருளப் பெற்று முன்போலத் திருமாளிகைக் கெழுந்தருளிக் காலந்தோறும் தோணியப்பர் திருமுன்னர்ச்சென்று திருப்பதிகம் பாடித் தோத்திரஞ் செய்து வாழுநாளில், தம்முடைய தாயாகிய பகவதியார் சனனக்ஷேத்திரமாகிய திருநனிபள்ளியில் வாழும் பிராமணர்கள் வந்து தம்மூர்க் கெழுந்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கத் தோணியப்பர் சந்நிதியில் விடைபெற்றுக்கொண்டு அத்தலத்

சம்பந்தசுவாமிகளுக்குஞானப்பாலூட்டியஉத்சவம்

திற்சேயன்றி மற்றைத் தலங்களுக்குஞ் சென்று சுவாமி தரிசனஞ் செய்துகொண்டு மீண்டும் திருநனிபள்ளியில் எழுந்தருளியிருந்தனர். அப்பொழுது திருத்தலைச்சங்காட்டிலுள்ள பிராமணர்வந்து வணங்கித் தம்முடைய தலத்திற் கெழுந்தருளவேண்டு மென்ன, அங்குச்சென்று சிவ தரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகம் பாடியருளி, அங்கிருந்து புறப்பட்டுத் திருவலம்புர முதலிய சிவஸ்தலங்களைவணங்கிக்கொண்டு பின்பு சீர்காழிக்குச் சென்றனர். அங்கிருந்து புறப்பட்டுத் திருமயேந்திரப்பள்ளி முதலிய ஸ்தலங்களிற்சென்று சுவாமிதரிசனஞ் செய்து திருப்பதிகம்பாடித் துதித்து, மீளவுஞ் சீர்காழிக் கெழுந்தருளித் தோணியப்பரைத் தரிசனஞ்செய்து வாழும்போது, திருநீலகண்டப் பெரும்பாணர் பத்தினியாருடன் வந்தது கேட்டுச் சென்று அழைத்துவந்து தோணியப்பர் ஆலயத்துக் கோபுரவாயிலுக்குச் சமீபத்தில் நிறுத்தித் தரிசனஞ் செய்வித்து, அவர்க்கோர் இடங்கொடுத்து விருந்திட் டுபசரித்தனர். திருநீலகண்டப் பெரும்பாணர் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாரை நோக்கித் 'தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்தருளியதிருப்பதிகங்களை அடியேன்யாழிலிசைத்து வாசிக்கக் கட்டளையிட் டருளவேண்டும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்தனர். பிள்ளையார் திருவுளமகிழ்ச்சியோ டுடன்பட்ட அந்நான்முதல் திருநீலகண்டப் பெரும்பாணர் அவ்வாறே திருப்பதிகங்களை யாழி லிசைத்துப்பாடித் தம்மைவிட்டுப் பிரியாதிருந்தனர். ஆளுடைய பிள்ளையார் நடேசரைத்

தரிசிக்க வேண்டுமென்னும் அன்பு மேன்மேலும் பெருகச் சிதம்பரத்துக் கெழுந்தருளி எழுநிலைக் கோபுரத்தைக்கண்ட அளவில் பூமியில் விழுந்து பலமுறை பணிந்தெழுந்து சந்நிதியிற் சென்று பிரதட்சிணஞ்செய்து பொன்னம்பலத்தின்கண் ஆநந்த தாண்டவஞ் செய்தருளும் சபாநாதரைத் தரிசித்துத் திருப்பதிகம்பாடித் துதித்துக் கண்களில் ஆநந்தபாஷ்பம் பெருகப் பரவசமடைந்து சற்றுத் தெளிந்து விடைபெற்றுச் சந்நிதியைவிட்டு அரிதிற் புறம்போந்து, அங்கிருத்தற்' கஞ்சித் திருவேட்களத்துக் கெழுந்தருளிச் சிவதரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகமோதித் துதித்து அத்தலத்திலேயே வீற்றிருந்து நடேசரைத் தரிசனஞ் செய்துகொண் டிருந்தனர்.

அங்கு வாழுநாளில் ஓர்நாள் தில்லைவாழந்தணர் நடேசரை அருச்சிக்கத் தக்கபேறு பெற்றார்களே யென்னுங் கருத்தோடு சிதம்பரத்துக் கெழுந்தருளினபோழ்து அவ்வந்தணர்கள் சிவகணங்களாக இருக்கக்கண்டு வணங்கி அவ் வற்புதத்தைத் திருநீலகண்டப் பெரும்பாணருக்குக் காட்டியருளிச் சிற்சபையிற் சென்று சபாநாதரைத் தரிசித்துத் திருப்பதிகம்பாடித் துதித்து விடைபெற்றுக் கொண்டு புறம்போந்து பாணர் வேண்டுகோளால் திருவெருக்கத்தம்புலியூர் முதலிய சிவஸ்தலங்கட்குச்சென்று சிவதரிசனஞ் செய்துகொண்டு ஆங்காங்குத் திருப்பதிகமோதித் துதித்துப் பின்னர் விருத்தாசலத்திற் கெழுந்தருளிச் சுவாமி தரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகம் பாடிஅங்

குச் சிலநாள் வீற்றிருந்தனர். அங்கிருந்து புறப்பட்டுத் திருப்பெண்ணுகட மென்னூர் தலத்திலே தூங்கானைமா டம் என்னும் ஆலயத்துட்சென்று சிவபெருமானை வணங் கித் திருப்பதிகம் பாடித் துதித்து அங்கிருந்து புறப்பட் டுத் திருவடிவருந்த மெல்லமெல்லச் சென்று, திருமாறன் பாடி யென்னுஞ் சிவஸ்தலத்திற்சேரப் பொழுதுபட்டத னால் அங்குத் திருக்கூட்டத்துடன் வீற்றிருக்கையில், திரு வரத்துறையில் எழுந்தருளிய சிவபெருமான் திருஞான சம்பந்தமூர்த்திநாயனார் சிறடிவருந்த நடந்துவந்த வருத் தம் பொருது முத்துச்சிவிகை, முத்துக்குடை, முத்துச் சின்ன முதலியவற்றைக் கொடுத்தருள வேண்டுமென்று திருவுளங் கொண்டு அப்பதியின்கணுள்ள அந்தணர் முத லிய சிவனடியார்களுக்குச் சொப்பனத்தி லெழுந்தரு ளிக் கட்டளையிட்டருளினர். அவர்களனைவரும் ஒருங்கு கூடி ஆலயத்துட் சென்று பார்த்தபொழுது சிவபிரான் அருளியபடி இருக்கக்கண்டு மகிழ்ந்து அவற்றை எடுப்பித் துத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் திருமுன்பு கொண் டுபோய் வைத்துச் சுவாமி திருவாய்மலர்ந்தருளியதை யும் விண்ணப்பஞ் செய்யக்கேட்டு அச்சிவபிரான் கட்ட ளையை மறுக்க அஞ்சித் தொழுது முத்துச் சிவிகையி லெ ழுந்தருளித் திருவரத்துறைக்குச் சமீபத்திற்சென்று சிவி கையை விட்டிறங்கிச் சந்நிதியிற்போய்ச் சுவாமியை வணங்கித் திருப்பதிகமோதித் துதித்து சிலநா ளங் கிருந்தனர். மீண்டும் சீர்காழிக் கெழுந்தருளும்போது

திருப்பழூர் முதலிய பல சிவஸ்தலங்களை வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடி யருளிச் சீர்காழியிற் சென்று தோணி யப்பரைத் தரிசித்து வணங்கித் திருப்பதிக மோதிக் கொண் டிருந்தனர். அங்குப் பிதாவானவர் தமக் குப நயனஞ் செய்விக்கப்பெற்று வேதாகம முதலியவைக ளனைத்தும் ஓதாதுணர்ந்து பஞ்சாட்சரப் பதிகந் திரு வாய் மலர்ந்தருளி வாழுநாளில், திருநாவுக்கரசுநாயனார் எழுந்தருளுவது கேட்டு எதிர்கொண்டு சென்றபோது அவர் பூமியில் விழுந்து வணங்க, 'அப்பரே எழுந்திரும்' என்று தம திரண்டு திருக்கரங்களாலும் எடுத் துபசாரத் தோடு அழைத்துக் கொண்டு சந்நிதியிற் சென்று தோணி யப்பரை இருவருந் தொழுது துதித்து அங்கெழுந் தருளி யிருந்தனர்.

திருநாவுக்கரசுநாயனார் தம்மோடு சிலநாளிருந்து நீங் கிய பின்னர்த் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் காலந் தோறுந் தவறாது தோணியப்பரைத் தரிசனஞ் செய்து திருமொழிமாற்று முதலிய சித்திரக்கவிப் பதிகங்கள் ஓதித்துதித்து வாழுநாளில், இன்னுமுள்ள மற்றைச் சிவஸ் தலங்கட்குச் சென்று சிவபெருமானைத் தரிசிக்கவேண்டு மென்று திருவுளங்கொண்டு தந்தையார்க் கறிவித்தனர்; தந்தையாராகிய சிவபாதவிருதயர் பிள்ளையாரை நோக்கி, வேள்விசெய்யப் பொருள் வேண்டும், ஆகையால் நானுங் கூடவருகிறே னென்னச் சம்மதித்துப் புறப்பட்டுத் திருக்கண்ணார்கோயில் முதலிய பற்பல சிவஸ்தலங்

வீட்டுக்குச் சென்று சிவதரிசனஞ் செய்து திருப்பதிக மோதித் துதித்துத் திருப்பாச்சிலாச்சிராமத்துக் கெழுந்தருளும் போழ்து, அங்குக் கொல்லிமழவ னென்னு மோரரசன் தன் புதல்விக்குற்ற முயலகநோய் எவ்வகையினுந் தீராமையால் மனவருத்த முற்று அவன் சைவசமயப் பற்றுள்ள சந்ததியா னமையால் அக் கன்னிகையைச் சிவ சந்நிதானத்திற் கொண்டுவந்து கிடத்திவைத் தங்கிருந்த போது தன்னூட்டுக்குள் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் எழுந்தருளுவதைத் திருச்சின்னவோசையா லுணர்ந்து நகரத்தை யலங்கரிக்க வுத்தரவுசெய்து தான் எதிர்கொண்டுசென்று வணங்கினன். ஆளுடையபிள்ளையார் அவனை அழைத்துக்கொண்டு அவன் நகருக்கு ளெழுந்தருளிக் கோபுரவாயிலின் புறத்து முத்துச் சிவிகையை விட்டிழிந்து பணிந்து ஆலயத்துட்சென்று பிரதக்ஷிணஞ்செய்து சந்நிதானத்துட் செல்லுகையில் அக் கன்னிகை பிரேதம்போற் கிடத்தலை நோக்கி 'இஃதியாது' என்று வினவ, அவ்வரசன், ஆளுடைய பிள்ளையாரைத் தொழுது 'அடியேனுடைய புத்திரி, இவளுக்குண்டாய முயலகநோய் தீராமையால் சிவபெருமான் திருவுள மெப்படியோ, அப்படி யாகட்டுமென்று இங்குக் கிடத்தினேன்' என்றான். அங்ஙனங் கூறியது கேட்டுத் திருவுளமகிழ்ந்து கிருபை கூர்ந்து "துணிவளர்திங்கள் துலங்கி விளங்க" என்னுந் திருப் பதிகமோதித் துதித்த வளவில் அக் கன்னிகை அந்நோய் நீங்கி யெழுந்து தன் பிதாவினருகிற் சென்று

நின்றனள். அவ்வரசன் கண்டு பரமாநந்த மடைந்து தன்புதல்வியோடுதானும் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாய னூர் திருவடிகளை வணங்கி நிற்கக்கண்டு திருவருள் புரிந்து பின்னர்ச் சந்நிதியிற் சென்று பணிந்து பதிகமோதித் துதித்துச் சிலநா ளங்கிருந்து விடைபெற்றுக்கொண்டு புறப்பட்டுத் திருப்பைஞ்ஞீலி, திருவீங்கோய்மலை, திருக் கொடிமாடச்செங்குன்றூர், திருநசை முதலாகிய சில சிவஸ்தலங்கட்குச் சென்று சிவதரிசனம் பண்ணித் திருப் பதிகமோதித் துதித்து மீண்டும் திருக்கொடிமாடச் செ ங்குன்றூர்க் கெழுந்தருளி யிருந்தனர். அங்குக் குளிர்கா லம் வர, அக்காலத் தங்கிருப்போர்க்கு ஆண்டுதோறும் உண்டாகும் நளிர்சுரந் தமது திருக்கூட்டத்தார்க்கும் எய் தியது நோக்கி "அவ்வினைக்கிவ்வினை" என்னும் திருநீல கண்டப் பதிகம் பாடிய மாத்திரத்தில் அச்சுரநோய் தந் திருக்கூட்டத்தாரை விட்டோடியதன்றி அந்நாட்டி லுள் ளாரையும் விட்டொழிந்தது. சிலநா ளங்கிருந்து பின்பு புறப்பட்டுத் திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி, திருக்கருகாவூர் முதலிய தலங்கள் பலவற்றினுஞ் சென்று சுவாமி தரிச னம் பண்ணிப் பதிகமோதித் துதித்து விடை பெற்றுக் கொண்டு திருவலஞ்சுழிக் கெழுந்தருளிச் சிவதரிசனஞ் செய்து பதிகமோதித் துதித்து அங்கு வீற்றிருக்குநாளில் முதிர்வேனிற்காலம் வந்தது. அந்நாளமாகத் திருஞான சம்பந்தமூர்த்திநாயனூர் திருச்சத்திமுற்றத் தெழுந்தரு ளிய சிவபெருமானைத் தரிசிக்க வேண்டுமென்னும் அன்ப

மிகுதியால் அங்குச்சென்று கைலாசபதியைத் தொழுது பதிகமோதித் துதித்து விடை பெற்றுக்கொண்டு திருப்பட்டீச்சரத்துக் கெழுந்தருளினர். அத்தலத்தி லெழுந்தருளிய சிவபிரான் ஆஞ்ஞையினல் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனுர்க்குத் தோன்ருதபடி பூதகணங்கள் முத்துப்பந்தர் கொண்டெய்தி இஃது வெயில் வெப்பம் தணிப்பதற்குச சிவபெருமானல் கொடுக்கப்பட்டதென்றுசொல்லு மொலியும் பந்தரும் ஆகாயத்தில் தோன்றக்கண்டு, இஃதும் நம் கடவுள் ஆஞ்ஞையாயின் ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்கதேயென் றிசைந்து மகிழ்ந்து சிவிகையை விட்டிழிந்து பணிந்த அளவில் அம்முத்துப்பந்தலின் கால்களைப் பரிசனங் தாங்கிவரத் திருப்பட்டீச்சரத்துக் கெழுந்தருளி ஆலயத்திற் சென்று சிவபெருமானைத் தரிசித்துப் பதிகமோதித் துதித்து அங்குச் சிலநாள் வைகினர். பின்பு திருவாறைவடதளி முதலாயுள்ள பற்பல சிவஸ்தலங்கட்குச் சென்று சிவபெருமானைத் தொழுது பதிகமோதித் துதித்துத் திருவாவடுதுறைக் கெழுந்தருளிச் சிவதரிசனஞ்செய்து பதிகமோதித் துதித்து அங்கு வீற்றிருந்தனர்.

அப்பொழுது சிவபாதவிருதயர் பிள்ளையாரை நோக்கி 'வேள்வி செய்வதற்கு ஆகுநாள் சமீபித்தது, ஆதலால் அதற்குப்பொருள் வேண்டும்' என்று கூற, திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனுர் ஆலயத்துட்சென்று சிவபெருமானைத் திருப்பதிகமோதித் துதித்தவளவில் சிவாக்கினையால் ஆயிரம்பொன் னடங்கிய வொரு கிழியை யோர்பூதங்

கொடுபோய் பலிபீடத்தின்கண் வைத்துத் திருஞானச ம்பந்தமூர்த்திநாயனார்க் கெதிரில் நின்று "இப்பொற்கிழி எடுக்குந்தோறும் குறைவுபடாது, இதைச் சிவபெருமா ஞர் தேவரீருக்குக் கொடுக்கும்படி கட்டளை யிட்டதனுல் கொண்டுவந்து வைத்தேன்" என்று சொல்ல, பிள்ளையார் அதைப் பலமுறை பணிந்தெடுத்துச் சிரமேற்றூங்கிப் பி தாவின் கையிற்கொடுத்து "நீர்செய்யும் வேள்விக்கேயன் றிச் சீர்காழியிலுள்ள அந்தணர்செய்யும் வேள்விகளனைத் திற்கு முதவும்" என்று கொடுத்துப்போக்கித் தாம் அங்கு ச் சிலநாளிருந்து புறப்பட்டுத் திருக்கோழம்பம் முதலிய சிவஸ்தலங்கட்குச் சென்று சிவதரிசனஞ் செய்து தரும புரத்துக் கெழுந்தருளினர். அப்போது, திருநீலகண்டப் பெரும்பாணர் தம்முறவினர் எதிர்கொண்டுவந்து வணங் க அவர்களைநோக்கி, 'பிள்ளையார் திருவாய் மலர்ந்தருளுந் திருப்பதிகங்களை யாழிலமைத்து வாசிக்கும் அரியபேறு பெற்றேன்' என்று கூறக்கேட்டு 'நீர் யாழொடு பொருத்தி வாசிப்பதனு லப்பதிகங்க ளுலகமெங்கும் விளக்கமுற் றிருக்கின்றன' என் றுரைக்கப் பாண ரச்சமுற்று உடனே சுவாமிகள் சந்நிதானத்தில் விண்ணப்பஞ்செய்து யாழிற் பொருந்தாவண்ண மோர் திருப்பதிகங் கட்டளையிட் டரு ளவேண்டுமென, அவ்வாறே ஆளுடைய பிள்ளையார் "மா தர்மடப்பிடி" என்னுந் திருப்பதிகம் பாடியருளினர். அ தைப்பாணர் யாழி லமைத்துப்பாட இசையாமையால் மனநடுங்கி இந்த யாழினலன்றே சுவாமிக ளருளிச்செய்

த திருப்பதிகத்தி னிசையை யாழிற் பொருத்திப்பாடுவே ன் என்று சொல்ல நாவிசைந்ததென்று அதைச் சிதைக்க வோங்கியபோது பிள்ளையார் தடுத்தருளி, "பெரும்பாண ரே நீர் திருப்பதிக விசையை உம்மா லியன்றமட்டும் இதி லமைத்துப் பாடும்" என்று யாழை வாங்கி வாசித்துக்காட் டிக் கொடுத்தருள, பாணர் பிள்ளையாரைத்தொழுது யா ழைவாங்கிச் சிரமேற்கொண்டனர். பிறகு திருஞானசம் பந்தப் பிள்ளையார் தருமபுரத்தை விட்டுப் புறப்பட்டுச் சில சிவஸ்தலங்கட்குச் சென்று சிவதரிசனஞ் செய்து கொண்டு திருச்சாத்த மங்கைக் கெழுந்தருளினர். அந் தத் திருப்பதியினின்று வந்து தம்மை வணங்கிய திருநீல நக்கநாயனாரோடு அயவந்தி என்னும் ஆலயத்திற் சென்று சிவதரிசனஞ் செய்துகொண்டு அந்நாயனார் திருமாளிகை க்குப்போய்த் திருவமுது செய்து அங்குச் சிலநாளிருந்து புறப்பட்டுத் திருநாகைக்காரோண முதலிய சிவஸ்தலங் களை வணங்கிக்கொண் டெழுந்தருளும்போது திருச்செங் காட்டங் குடியிலிருக்குஞ் சிறுத்தொண்டநாயனார் எதிர் கொண்டு வந்து வணங்கி அழைத்துக்கொண்டுபோகப் போய்க் கணபதீச்சரத்திற் சிவதரிசனஞ் செய்துகொண் டங்கிருந்தார்.

இருக்கும்பொழுது ஒருவணிகன் வழிச்செல்வோனாய் ஒரு கன்னிகையை உடன்கொண்டு போந்து கோயிலுக் குப் புறத்திலே ஒரு மடத்திலே நித்திரைசெய்யும்போது அவன் பாம்புகடித் திறந்தான். அதுகண்டு அக்கன்னிகை

பூமியில் விழுந்து புரண்டழுதுகொண் டிருப்பதைச் சிவ தரிசனத்துக் கெழுந்தருளிய ஆளுடையபிள்ளையார் கேட்டுத் திருவுள மிரங்கி அவளுக் கருள்செய்யும் பொருட்டு அடியவர்களோ டெழுந்தருளி வந்து நின்று அவளைநோக்கி "பயப்படாதே நிகழ்ந்த சமாசாரத்தைச் சொல்" என்றருளிச் செய்தார். கன்னிகை கண்ணீர்பெருகப் பிள்ளையார் திருவடியில் விழுந்து நமஸ்கரித்தெழுந்து நின்று, 'வைப்பூரிலிருக்கும் என்பிதாவாகிய தாமனென்பவனுக்குப் புத்திரிகள் எழுவர், அவர்களில் யான் நீங்கலாக மூத்தோர் அறுவரையும் தன் சகோதரியின் புத்திரனுகிய இவனுக்கே விவாகஞ்செய்து கொடுக்கிறேனென்று பலமுறை சொல்லித் திரவிய அபேட்சையால் பிறருக்கு விவாகஞ் செய்துவிட்டான்; அதுகண்டு வருத்தமுற்ற இவனுக்கே மனைவியாக வேண்டுமென்று கருதித் தாய் தந்தையர்க்குத் தெரியாது இவனுடன் புறப்பட்டு வந்தேன், இவன் இங்குப் பாம்புகடித் திறந்தான், அடியேன் ஆதரவற்றிருக்கின்றேன், தேவரீர் எழுந்தருளப் பெற்றதனுல் அடியேன் சஞ்சலந்தீர்ந்தது' என்றுள். ஆளுடையபிள்ளையார் கிருபைகூர்ந்து விஷநீங்கும்பொருட்டு "சடையாயெனுமால்" என்னுந் திருப்பதிகமோதி அவனைப் பிழைப்பித்து அவனுக்கு அக்கன்னிகையை மணஞ்செய்வித்துப் போக்கி, அங்கு வீற்றிருக்குநாளில், சிறுத்தொண்ட நாயனுர் வந்து பிரார்த்திக்க மீண்டுந் திருச்செங்காட்டங் குடிக்கெழுந்தருள விருப்பமுற்றுத் திருமருகற் கோயிலிற்

சென்று வணங்கிச் சிவபெருமானூர் தாம் திருச்செங்காட்டங்குடியி லிருக்கின்ற திருகோலத்தை அவருக்கு அங்கே காட்டியருள மனமகிழ்ந்து "அங்கமும் வேதமு மோதுநாவர்,, என்னுந் திருபதிகம்பாடி அங்குச் சிலநாளிருந்து புறப்பட்டுப் பற்பல சிவஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருப்புகலூருக்குச் சமீபித்து, அப்பதியினின்று வந்து தம்மை எதிர்கொண்டு வணங்கிய முருகநாயனூர் முதலிய அடியார்களோடு திருக்கோயிலுட்சென்று சிவதரிசனஞ் செய்து முருகநாயனூர் திருமடத்துக் கெழுந்தருளினர். அங்கு வீற்றிருக்கு நாளில் திருநாவுக்கரசுநாயனூர் திருவாரூரை வணங்கித் திருப்புகலூருக் கெழுந்தருளுகின்றார் என்னுஞ் செய்திகேட்டு எதிர்கொண்டு வர, திருநாவுக்கரசுநாயனூரும் எதிர்கொண்டு வந்தனர். இருவரும் ஒருவரையொருவர் வணங்கி மகிழ்ந்தனர். அப்பொழுது ஆளுடைய பிள்ளையார் மருணீக்கியாரை நோக்கி "அப்பரே, நீர் வருநாளில் திருவாரூரிலே நிகழ்ந்த சிறப்பைச் சொல்லும்" என, வாகீசர் திருவாதிரைச் சிறப்பைத் திருப்பதிகத்தாற் சொல்லியருளப் பிள்ளையா ரது கேட்டு "நானங்குச்சென்று சிவதரிசனஞ் செய்து மீண்டு வந்து உம்முடன் இருப்பேன்" என்று சொல்லிப் புறப்பட்டுத் திருவிற்குடி வீரட்டத்தை வணங்கித் திருவாரூரைச் சேர்ந்து புற்றிடங் கொண்டாரை வணங்கித் திருப்பதிகம்பாடி அங் கெழுந்தருளி யிருக்குநாளில், திருவலிவலம் திருக்கோயில் முதலிய சிவஸ்தலங்கட்குச்சென்று

சிவதரிசனஞ் செய்துகொண்டு மீண்டுந் திருவாரூரினி யிருந்து பிறகு திருப்புகலூர்க்கெழுந்தருளும்போது அத்தலத்தினின்று எதிர்கொண்டுவந்த திருநாவுக்கரசுநாயனார், முருகநாயனார் முதலிய திருத்தொண்டர்களோடு சென்று சிவதரிசனஞ் செய்துகொண்டு அங்கிருக்குநாளில் திருநீலநக்க நாயனாரும், சிறுத்தொண்ட நாயனாரும் வந்துடனிருந்தனர். சிலநாள் சென்றபின்பு ஆளுடைய பிள்ளையார் திருநாவுக்கரசு நாயனாரோடு புறப்பட்டுத் திருவம்பர், திருக்கடவூர் முதலிய சிவஸ்தலங்களை வணங்கிக் கொண்டு திருவீழி மிழலையிற் சென்று சிவதரிசனஞ் செய்து அங்கு வீற்றிருக்கும்போது, மழையின்மையால் பஞ்சமுளதாக உயிர்கள் வருந்தின; சிவனடியார்களும் பசியால் மெலிந்து வாடினர்; அதுகண்டு பிள்ளையாரும், அப்பரும் திருநீறுதரித்த சிவனடியார்களுக்கும் இடுக்கணுளதாமோ வெனத் திருவுள மிரங்கிச் சிவபெருமான் திருவடிகளைத் தியானித்துக்கொண்டு அன்றிரவு நித்திரை செய்கையில் சிவபெருமான் அவர்களுக்குச் சொப்பனத்தில் எழுந்தருளிக் "காலபேதத்தால் நீங்கள் வருந்தினீர்கள். ஆயினும், உங்களை வழிபடும் அடியவர்கள் வருத்தத்தை நீக்கும்பொருட்டு இப்பஞ்சம் நீங்குமட்டும் தினந்தோறும் திருக்கோயிலின் கிழக்குப் பீடத்திலும், மேற்குப் பீடத்திலும் ஒவ்வொரு காசுவைத் தருளுகிறோம்" என்று மறைந்தருளினர். பிள்ளையார் விழித்தெழுந்து மருணீக்கியாரோடு ஆலயத்திற்சென்று அங்ஙனமே யிருக்கக்கண்

டு மகிழ்ச்செடுத்துச் சிவனடியார்கட் கமுது படைத்து ஆனந்தமடைந் திருக்குங்காலத்தில், மழைபெய்து பஞ்ச நீங்கியது. உடனே புறப்பட்டு மார்க்க மத்தியிலுள்ள சிவஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருமறைக்காட்டிற் சென்று ஆலயத்துட் புகுந்து வலஞ்செய்து வேதங்கள் பூசித்துத் திருக்காட்பிட்ட அந்நாண்முதல் இந்நாள்மட்டும் அடைக்கைப்பட்டே யிருக்கும் திருவாயிலுக்கு முன் போய் திருநாவுக்கரசு நாயனாரால் திறப்பித்துச் சிவதரிசனஞ் செய்து பின்னர்த் தாம் திறக்கவும் மூடவுமா யிருக்கத் திருப்பதிகம்பாடி அங்கிருந்தனர்.

அப்பொழுது பாண்டிநாட்டிலே பாண்டியராஜன் தான் முற்பிறப்பிற் செய்த தீவினையினால் சமணர்களுடைய துர்ப்போதனைக் குட்பட்டு மெய்ச்சமயமாகிய சைவசமயத்தைக் கைவிட்டுப் பொய்ச் சமயமாகிய ஆருகதமதத்திலே பிரவேசித்தான். "அரசனெவ்வழி அவ்வழி யக்குடி" என்னும் பழமொழிப்படி குடிகளும் அவ்வாறாயின. இங்ஙனம் சமணசமயம் பெருகியும் அப்பாண்டியன் மனைவியாராகிய மங்கையர்க்கரசியாரும், அவ்வரசன் முதன்மந்திரியா ராகிய குலச்சிறைநாயனாரும் ஆகிய இருவரும் சைவசமயப் பற்றுவிடாதவர்களாய் ஒழுகுநாளில், அளவிறந்த அற்புதங்களைச் செய்துவரும் திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் வேதாரணியத்தில் எழுந்தருளியிருப்பதைக் கேள்வியுற்றுச் சிலரை ஏவ, அவர்கள் அங்குச்சென்று ஆளுடைய பிள்ளையாரைக் கண்டுவணங்கித்

தாம்வந்த செய்திசொல்லக் கேட்டுப் பாண்டி நாட்டுக்கெழுந் தருளி அங்கோர் மடத்தில் வீற்றிருந்தனர். அன்றிராத்திரி படுபாவிகளாகிய சமணர்கள் திருமடத்தில் தீயிடக்கண்டு பயந்து "செய்யனே திருவாலவாய்" என்னுந் திருப்பதிகத்தை "அமணர்கொளுவுஞ்சுடர் பையவேசென்று பாண்டியற்காகவே" என்று பாடியருளவே அவ்வக்கினியின் வெப்பம் பாண்டியனை யடைந்து வருத்த அவன் வருந்தும் பொழுது தாம் எழுந்தருளித் திருநீற்றுப் பதிகம் பாடியருளி, விபூதியைப் பாண்டியனுடலில் பூசிய அளவில் அப்பிணிநீங்க அரசன் எழுந்து சமணர்களைநோக்கி 'நீர் தோற்றீர்களே' என்றனர். அவர்கள் 'இவ்வொரு விஷயத்திலேயே தோல்வியும் வெற்றியும் சொல்லக்கூடுமா ? எங்க ளிருவோமுடைய சமயக்கருத்தையும் ஏட்டில் வரைந்து அக்கினியிலிட்டு வேகாமலிருப்பது யாதோ அஃதே உண்மைச் சமயமாம்' என்று சொல்லி அவ்வாறே தங்கள் சமயக் கருத்தை ஓரேட்டிலெழுதித் தீயிலிட்டனர். திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி நாயனரும் "போகமார்த்தபூண் முலையாள்" என்னும் திரு நள்ளாற்றுப்பதிகமெழுதிய ஏட்டை அத்தீயி லிட்டனர், அவ்வேடுக ளிரண்டில் சமணர்களிட்ட ஏடு அவ்வக்கினியால் தகிக்கப்பட்டது. ஆளுடையபிள்ளையாரிட்ட ஏடு வேகாமன் மூன்னிலும் பசுமையும், புதுமையுமாய் விளங்கிற்று. அதைச் சபைமுன் எடுத்து வைத்தனர் ; பாண்டியன் சமணரைநோக்கி 'இப்போதாவது தோற்றீர்களோ' என்ன,

தோற்றவர்கள் 'முற்றிலும் தோற்கார்கள்' முன்னே யிரண்டுதரம் வாதுசெய்தோம், இன்னும் ஒருதரஞ் செய்ய வேண்டும், ஆதலால், முன்போல எங்க ளிருவோ முடைய சமயவுண்மையை ஏட்டிற்றீட்டி வைகைநதியிலிட்டால் எது எதிரேறுகிறதோ அதுவே உண்மைச் சமயம்' என்ற மாத்திரத்தில் குலச்சிறை நாயனுர் சமீபத்தில் வந்து 'மும்முறை தோற்றீர்களாஞல் செய்வது யாது?' என்ன, அவர்கள் வாய்தவறிக் 'கழு வேறுகிறோம்' என்றனர். உடனே யாவரும் வைகைக்கரையிற் சென்றனர்; அரசன் 'தங்கள் தங்கள் சமயவுண்மையை வரைந்த ஏட்டை வைகையிலிடக் கடவர்கள்' என்றனன், சமணர் "அத்திநாத்தி" என்றெழுதிய ஏட்டை வைகயிலிடுதலும், அது விரைந்து கடலைநோக்கிச் சென்றது. திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனுர் "வாழ்கவந்தணர்" என்னுந் திருப்பதிகம்பாடி ஏட்டில் வரைந்து வைகையிலிட்டனர். அத்திருவேடு எதிர்ந்து நீரைக்கிழித்துச் சென்றது. சிவபெருமானே எல்லாப் பொருளுமென்று எழுதிய திருவேட்டிலே "வேந்தனு மோங்குக" என்றருளியபடியால் அரசன்கூன் நிமிர்ந்தது. குலச்சிறைநாயனுர் திருவேட்டை எடுக்கும்பொருட்டுக் குதிரை ஏறிச்சென்று பிள்ளையார் அவ்வேடு தங்கும்படி "வன்னியுமத்தமும்" என்னுந் திருப்பதிகம் பாடினதினுல் திருவேடகமென்னுந் தலத்தில் தங்க நோக்கி எடுத்துவந்த அளவில் சமணர்கள் தாங்கள் கூறியபடி கழுவேறினர். அரசன் முதலிய அடியவர்க ளனைவரும்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் திருவடியில் விழுந்து வணங்கித் துதிசெய்து மகிழ்ந்தனர். கழுவேறினர் ஒழிய நின்ற பிறர்களெல்லாம் விபூதிசாதனந் தரித்துச் சைவராயினர்.

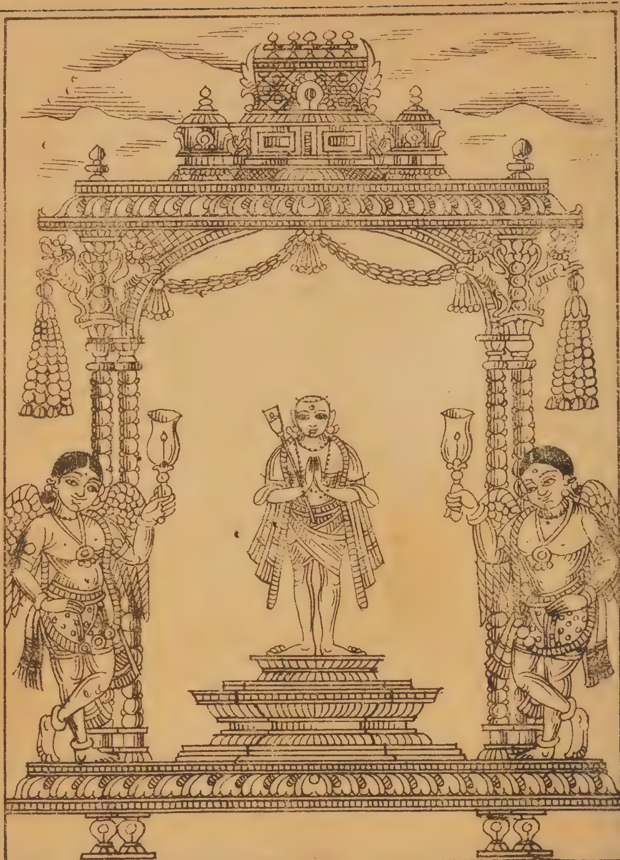
அதன்பின்பு பிள்ளையார் [illegible] [illegible]ரோடு மகன்று சொக்கநாதரைத் தரிசித்து வணங்கி இன்னும் [illegible] சில ஸ்தலங்களைத் [illegible] வணங்கி அவ்விடத்தினின்றும் [illegible] சிவஸ்தலங்களை வணக்கஞ்செய்து திருச்சின்னஞ் சேரிமையப் [illegible] சிவிகாரூடராய்ச் செல்லுமிடத்திற் பரசமய கோளரி வந்தார் என்று திருச்சின்ன வோசையைப் போதிமங்கையிலிருக்கும் பௌத்தர்களிற் புத்தநந்தி என்பவன் கேட்டு மனம்பொறாமல் [illegible] கூட்டஞ் சூழச் சென்று தடுத்தனன். அதைக் கேட்டுத் தேவாரத் திருமுறை யெழுதும் சம்பந்தசரணாலயர் பொறாமல் தேவாரத்திலே,

> "புத்தர் சமண்கழுக் கையர் பொய்கொளாச்
> சித்தத் தவர்க டெளிந்து தேறின
> வித்தக நீறணி வார்வினைப் பகைக்
> கத்திர மாவன வஞ்செ ழுத்துமே"

என்னுந் திருப்பாடலையோதி "இப்புத்தனுடைய சிரம் உருண்டு விழும்படி இடியிடித்து விழக்கடவது" என்று சொல்லிய உடனே தலையி லிடிவிழுந் திறந்தனன். மற்றைப் பௌத்தர்களெல்லாம் அஞ்சியோடினர். மீண்டு

வர்கள் ஒருங்குகூடி நம்பியின் சரித்திரத்தைத் தமிழாலுரைக்க
க்கொண்டு 'நீங்கள் எங்களை மந்திரவாதியினின்றுந் தரு
மஞ்செய்ய வேண்டும்' என்ன; திருஞானசம்பந்தமூர்
த்திநாயனார் திருவுளமிரங்கி அந்நாயனார் பண்டைய பத்தி
நெறிப்படுத்தியருளினார். சம்பந்தநாயனார் சமயிக அந்தர
ங்கட்டுக் சாதிக்குறி வாசகத்து அவ்வாறென்று
நினைத்து அனைவரையுந் தைசைக்கலாக்கினார். பிள்ளையார்
அங்கிருந்து புறப்பட்டு மயிலைச் சிவத் தலத்துட் செ
ன்று சிவதரிசனஞ் செய்துகொண்டு தொண்டைமண்ட
லத்துக்கு அங்குள்ள ஏனைய பெருமையுடைய ஸ்தலங்
களையுந் தரிசித்து ஸ்ரீ காளஸ்திரிக்குச் சென்றாங்கினிற் சிவதரிச
னஞ் செய்துகொண்டு திருவொற்றியூருக்கு எழுந்தருளிச்
சுவாமி தரிசனஞ் செய்து அங்கு வீற்றிருக்கையில், திரு
மயிலாப்பூரிலே வைசியகுலத் திலகராகிய சிவநேச செட்டியா
ருக்குக் கபாலீசர் திருவருளால் ஒரு புத்திரியார் பிறந்து
வளர்ந்தநாளில் ஒருநாள் மலர்பறிக்கப் பாங்கிமாரோடு நந்
தவனத்திற் சென்று பூப்பறிக்கையில் அரவந்தீண்டி யிற
க்க, பலவித மந்திர ஔஷதங்களாலுந் தீராமையினால் இவ
ளைத் திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாருக்கென்று வைத்திரு
ந்ததனால் தகனஞ்செய்து என்பையும் சாம்பரையும், அவர்
வருமளவும் சேமஞ்செய்து வைப்பேனென்று துணிந்து
அங்ஙனமே தகனஞ்செய்து என்பையும் சாம்பரையும்
ஒரு குடத்திலிட்டு வஸ்திராபரணங்களணிந்து கன்னிமா
டத்திற் பஞ்சணைமேல் வைத்து முன்போல் உபசரித்து

வர்ந்தனர். இவ்வாறு செய்துகொண் டிருக்கையில், ஆளு டைய பிள்ளையார் திருவொற்றியூரில் எழுந்தருளி யிருட் பதைக் கேள்வியுற்றுப் பரமாநந்தமடைந்து அங்குச் செ ன்று சுவாமிகளைக்கண்டு வணங்கித் திருமயிலைக் கெழுந் தருளும்படி விண்ணப்பஞ்செய்ய, அப்படியே பிள்ளை யார் திருமயிலைக் கெழுந்தருளிக் கபாலீசரைத் தரிசித்து வணங்கிச் சிவநேசரைநோக்கி என்புஞ் சாம்பருமிட்ட குடத்தைக் கொண்டுவரக் கட்டளையிட்டு அவ்வங்கத்தை "மட்டிட்ட புன்னையங் கானன் மடமயிலை" என்னும் பதி கமோதிப் பெண்ணுக்கிக் கபாலீசர சந்நிதானத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு திருவான்மியூர் முதலிய சிவஸ் தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு சீர்காழிக் கெழுந்தருளித் தோணியப்பரைத் தரிசனஞ் செய்துகொண் டிருந்தனர். அங்குச் சிவபாதவிருதயரும் அவர் சுற்றத்தாரும் பிள்ளை யார் திருமுன்புவந்து 'தேவரீர் வைதிகநெறியை விளக் கும்பொருட்டு ஓர் கன்னிகையைத் திருக்கல்யாணஞ் செ ய்தருள வேண்டும்' என்று பிரார்த்திக்க உடன்பட்டுத் திருநல்லூரிலிருக்கு நம்பியாண்டார் நம்பி என்பவருடை ய புத்திரியை வேதவிதிப்படி திருமணஞ்செய்து தீயை வலம்வரும்பொருட்டு எழுந்து அக்கினி சிவபெருமானே என்று திருவுளங்கொண்டு சிவாலயத்துட்சென்று "நல் லூர்ப்பெருமணம்" என்னுந்திருப்பதிகம் பாடியருளினர். சிவபெருமான் திருவுளமகிழ்ந்து "நீயும் உன்மனைவியும் உன்னுடைய விவாகத்தைக் காணவந்தவர்கள் யாவரும்

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்

னுச்சோதிக்குள்வந்து நம்மை யடையுங்கள்" என்றருளி அவ்வாலயமுற்றுஞ் சோதியாகி அச்சோதிக்குளோர்வாயிலை வகுத்துக்காட்ட, திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் "காதலாகிக் கசிந்து" என்னும் நமச்சிவாயத் திருப்பதிகம் பாடியருளிக் கல்யாணத்துக்கு வந்தவர்களையெல்லாம் "இச்சோதிக்குள்செல்லுங்கள்" என்று திருவாய்மலர்ந்தருளிப் பின்பு திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் தம்முடைய பத்தினியார் கையைப்பற்றிக்கொண்டு அச்சோதியை வலம்வந்து அதனுட்சென்று கலந்தனர். பின்பு அந்தச் சோதி மறைந்து பழையபடி ஆலயமாகக் கண்டு மண்ணுலகத்தாரும் விண்ணுலகத்தாரும் வணங்கித் தோத்திரஞ் செய்தார்கள்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் சரித்திர முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவுக்கரசுநாயனார் சரித்திரம்.

திருமுனைப்பாடிநாட்டில் சிறப்புற்றோங்கிய திருவாமூரில்வேளாளர்குலத்தில் குறுக்கையர்குடியில் தோன்றிய புகழனார்செய்த அருந்தவத்தால் அவர் மனைவியாராகிய மாதினியார் திருவயிற்றில் திலகவதியார் அவதரித்தனர்.

பின்னர் மருணீக்கியார் என்னும் பிள்ளைத் திருநாமமுடைய திருநாவுக்கரசுநாயனார் அவதரித்தனர். இவர்களிருவரில் மருணீக்கியார் கைவர்ம முதலிய கலை பயின்றுவருநாளில் சில முதியோர் புகழனாரிடத்துவந்து கலிப்பகையா ரென்பவருக்குத் திலகவதியாரைத் திருமணஞ் செய்விக்கத் தரவேண்டும் என்ன, அவர் அதற்கு உடன்பட்டனர், இச்செய்தியை அம் முதியோர் கலிப்பகையார்க் கறிவிக்க, அவரும் மணஞ்செய்துகொள்ள விருப்புற்றிருக்கும்போது, சோழமகாராஜன் சேனாதிபதியாகிய கலிப்பகையாரை வடதேசத்துப் பகைமன்னரோடு போர்செய்யும்படி ஏவ, அவர் சேனையுடன் சென்று பகைவரோடு நெடுநாள் யுத்தஞ் செய்து கொண்டிருந்தனர். அவர் அங்ஙனமிருக்க, இங்குப் புகழனாரும் மாதினியாரும் சிவபதமடைந்தனர். திலகவதியாரும் மருணீக்கியாரும் தாய்தந்தையர் தேகவியோகமடைந்ததுகண்டு துன்புற்று உறவினர் தேற்றத்தெளிந்து மருணீக்கியார் தாய்தந்தையர்க்குச் செய்யவேண்டுங் கருமாதிகளைச் செய்து முடித்திருந்தனர். அங்கு அயல்தேயத்திருந்த கலிப்பகையார் பகைவரைவென்று புகழ்கொண்டு வீரசொர்க்கமெய்தியதைக் கேள்வியுற்ற திலகவதியார் உயிர்துறக்கக் கருதியபோது மருணீக்கியார் வேண்டுகோளால் அக்கருத்தைவிட்டுச் சிவபெருமான் திருவடிக்கண் அன்புபூண்டு அந்நெறிக்கண்ணே யிடையறாதொழுகிநின்றனர். இவர் இவ்வாறிருக்க மருணீக்கியார் வீட்டுநெறியை

யடையக்கருதியுஞ் சிவபெருமான் திருவரு ளின்மையால் மெய்ச்சமயமாகிய சைவசமயத்தை விட்டுப் பொய்ச்சமயமாகிய சமணசமயத்தைச் சேர்ந்தொழுகி அச்சமய நூல்களைக் கற்றுணர்ந்து அவரின் மேம்பட்டுத் தருமசேனரென்றும் பெயர்பெற்று இருந்தவரைத், திருவதிகையிற் சென்று சிவவேடம் பூண்டு சிவாலயத்தில் திருவலகிடுதல் திருமெழுக்கிடுதல் திருமாலைசாத்துதல் முதலிய திருத்தொண்டு செய்துவருந் திலகவதியார் அறிந்து, தம்முடன் பிறந்தவராகிய மருணீக்கியார் பரசமயப் படுகுழியில் 'வீழ்ந்து கெடுவதை வீரட்டானேசுவரர் சந்நிதியில் நாள்தோறும் விண்ணப்பஞ் செய்யாநிற்க, ஒருநாள் வீரட்டானேசுவரர் திலகவதியார் சொப்பனத் தெழுந்தருளி, உன் உடன்பிறந்தவனுக்குச் சூலைநோயை உண்டாக்கி அவனை நாம் ஆட்கொள்ளுகின்றோம்; நீ துன்பப்பட வேண்டுவதில்லை' என்று கட்டளையிட்டருளி, அவ்வாறே அவர்க்கச்சூலையை உண்டாக்கிய வளவில் அவர் பொறாது தமக்குத்தெரிந்த மந்திரங்களாலும் சமண முனிவர் மந்திரங்களாலுந் தீர்க்கவும் அது மேன்மேலு முதிர்வது கண்டு இனி யிதற்கென்செய்வோமென்று வருந்தித் திலகவதியாரைக் கருதினார். அவர் 'நாம் அஞ்சுவாரோம்' என்றதை ஒரேவலாளருள் உணர்ந்து அவனையே துணைப்பற்றிச்சென்று ஒருவருக்குந் தெரியாது இராவழிக் கொண்டுசென்று திருவதிகையென்னுஞ் சிவஸ்தலத்திற் சேர்ந்து திலகவதியாரைக்கண்டு வணங்கி, 'தாயே! இச்சூலைநோயால் யான்

பமர் துயரத்திற்கோ ரளவில்லை, இது தீரும்படி நீர் அநுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டும்' என்று பிரார்த்தித்தனர். திலகவதியார் மனமிரங்கிச் சிவபெருமான் திருவருளைப் பலமுறை சிந்தித்துத்தொழுது சகோதரராகிய மருணீக்கியாரை நோக்கி 'நீர் கடைத்தேறும் பொருட்டு வீரட்டானேசுவரர் திருவருளா லுமக் கிந்நோய் நேரிட்டது. ஆதலால், அவரைத் தொழுது துதித்தாலன்றித் தீராது' என்று திருநீறளித்து அணிந்துகொள்ளச்சொல்லிச் சுவாமி சந்நிதானத்திற் கழைத்துக்கொண்டு போகச் சென்று ஆலயத்தைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து வணங்கிப் பரமபிதாவாகிய சிவபெருமான் கிருபையால் பதிகம் பாடவேண்டுமென்னும் பேரன்பு தம்முள்ளத்தின்கண் உதிக்க அவ்வாறே "கூற்றாயினவாறு விலக்ககிலீர்" என்னுந்திருப்பதிகம் பாடினர். அங்ஙனம்பாடிய மாத்திரத்தில் அந்நோய் நீங்கப் பேரானந்தமடைந்து சிவபெருமான் திருவருளிருந்தபடியைக்கருதிப் பரவச முற்றிருக்கும்பொழுது 'நீ இனிமையாகப் பதிகமோதிய தன்மையால் உனக்கினி நாவுக்கரசு என ஓர் பெயர்வழங்கக் கடவது' என்று அசரீரி வாக்குண்டாக அதுகேட்டு மிகுதியு மகிழ்ச்சியுற்றுப் பசுபதியைப் பலமுறை பணிந்து அன்றுதொட்டுச் சிவவேடம் பூண்டு திருத்தொண்டு செய்திருந்தனர்.

சமணர்கள் இஃதறிந்து இனி நம்முடைய சமயம் பொய்த்தது. அரச னிஃதுணர்ந்தால் அவனுஞ் சைவனாவான், ஆதலால், அவனறிவதற்குமுன்னே நாம் போய் வேறுவ

கையாகத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று தம்முள் ஆலோசித்து அரசனிடத்துச் சென்று 'தருமசேனர் சைவசமய விருப்பத்தால் அதிற் சேரக்கருதிக் கபடமாகத் தமக்குச் சூலைநோய் கண்டதென்றும் அது நம்மந்திரங்களால் தீரவில்லை என்றும் கற்பித்து நம்முடைய சமயத்தை இழிவுபடுத்தித் தம்முடைய தமக்கையினிடத்திற்சென்று சைவராயினர்' என்று சொல்லினர். அரசன் அதுகேட்டு வெகுண்டு 'இங்ஙனஞ் சமயத்துரோகஞ் செய்தவனை யாது செய்யவேண்டும்' என, அவர்கள் 'நீற்றறையி லிடவேண்டும்' என்ன, அரசனாணையால் அவ்வண்ணமே செய்யத் திருநாவுக்கரசுநாயனார், "மாசில் வீணையு மாலை மதியமும்" என்னும் திருப்பதிகம் பாடிச் சிவபெருமானைத் துதித்து அதனாற் சிறிதும் இடையூறின்றியிருக்க, சமணர்கள் ஏழாநாள் நீற்றறையைத் திறந்து பார்க்கும்போது அவர் தமது திருமேனியில் யாதொரு துன்பமுமின்றி யிருக்கக்கண்டு அதிசயித்து, மீண்டும்பாலில் விடங்கலந்துகொடுக்க அதையுமுண் டுயிர்வாழ்ந் திருந்தனர். பின்னர் அவரைமிதிக்கும்படி யானையை ஏவினர். அப்போது "சுண்ணவெண் சந்தனச் சாந்து" என்னும் பதிகம்பாடியருள அவ் யானை திருநாவுக்கரசு நாயனாரை வணங்கித் தன்மேல் ஏறியிருந்த பாகனையுஞ் சமணரையுங்கொன்று சென்றது. பிறகு சற்றூணிற் கட்டிக் கடலிலிட்டனர். அப்பொழுது மருணீக்கியார் பரமசிவத்தைத் தியானித்து "சொற்றுணைவேதியன்" என்னும் பதிகம்பாடத்தொடங்கக் கட்டுகளெல்

லாம் நீங்கி அக்கரையினை யெட்டிப்போல மிகுந்த ஆநந்த மேலிட்டுத் திருப்பதிகமுற்றும் பாடியருளித் திருப்பாதிரிப்புலியூர்க் கடுத்த திருக்கெடிலநதி முகத்துவாரக் கரையிற் சேர்ந்து திருப்பாதிரிப்புலியூர்க் கெழுந்தருளி அங்குச் சிவபெருமானை வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடித் துதித்து மறுநாள் திருவதிகை வீரட்டானேசுரரைச் சென்று வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடிக் கைத்தொண்டு புரிய திருத்தொண்டு செய்திருந்தருளினர். சாலைக்கறி பல்லவவேந்தன் திருநாவுக்கரசுநாயனார் தன்மையை உணர்ந்து தானும் சைவமுனிச் சமணர் மடம் ஆலயம் முதலியவற்றை இடித்துச் சிவாலய பிரதிஷ்டைசெய்து வாழ்ந்தனன்.

பின்பு திருநாவுக்கரசுநாயனார் திருவதிகை வீரட்டானத்தினின்றும் புறப்பட்டு அருகிலுள்ள சிவாலயங்களைத் தரிசித்துப் பதிகம்பாடித் துதித்துத் திருத்தூங்கானைமாடத்தையடைந்து சிவபெருமானைத் துதித்து வணங்கி நின்று 'ஐயனே! சமணசமயச் சார்பிலிருந்த இவ்வுடலைப் பொறுத்திருக்க அருவருக்கின்றேன். ஆதலால், பெருமானுடைய இலச்சினையை அடியேனுடலில் தரித்தருளவேண்டும்' என "வடிவேறு திரிசூலம்" என்னும் பதிகம்பாடித் துதிக்க அவ்வாறே சிவபெருமான் திருவருளால் ஒருவருக்கும் தெரியாமல் ஒர் பூதம் வந்து சூலக்குறியோடு இடபக் குறியையும் அவரது திருத்தோளில் பொறிக்க மகிழ்ந்து துதித்து அங்கிருந்து

புறப்பட்டுப் பலவைச் சிவஸ்தலங்களையும் வணங்கிக்கொ ண்டு அனேகமா அன்பு மேன்மேலும் பெருகச் சிதம்பரத் திற் சென்று சிற்சபையில் ஆநந்த தாண்டவஞ் செய்தரு ளும் நடேசனைத் தொழுது இசைப்பதிகந் துதித்து. விடைபெற்றுச் செல்லுங்கால் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாய னாரைத் தரிசிக்க வேண்டுமென்னும் பேராசையோடு செ ல்லும்போது, அவர் தமது திருக்கூட்டத்துடன் எதிர் வரக்கண்டு வணங்க, திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் 'அப்பரே வருகின்றீர்' என்று தமது திருக்கரத்தால் எ டுக்க, எழுந்திருந்து அவருடன் சீர்காழியிற் சென்று தி தோணியப்பரைத் தரிசித்துத் திருப்பதிகம் பாடித் துதித்துத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் திருமாளிகையில் திரு வமுதுசெய்து விருந்திருந்தனர். பின்பு சோழநாட்டுள்ள ஏனைய சிவாலயங்களுக்குஞ் சென்று தரிசிக்க வேண்டுமெ னும் ஆவலோடு திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனாருடன் எழுந்தருளித் திருப்புகலூர்க்குச் சென்று சிவபெருமா னைத் தொழுது பதிகம்பாடி. அங்கிருந்து தனித்துச் செ ன்று மற்றைய சிவஸ்தலங்களையும் வணங்கிக்கொண்டு பிறகு திருச்சத்திமுற்றத்திற் சென்று சிவபெருமானைப் மனமுருகிப் பணிந்து 'கூற்றுவருமுன்னமே அடியேன் முடியில் தேவரீர் திருவடி சூட்டவேண்டும்' எனத் தி ருப்பதிகம் பாடியருளினார். சுவாமி "திருநல்லூர்க்கு வருக" வென, அவ்வாறே யங்குச்சென்று ஆலயத்தில் சாஷ்டாங்க நமஸ்காரஞ் செய்து நின்றபொழுது எம்

பெருமான் திருவடி சூட்ட, திருப்பதிகம்பாடித் துதி த்து அங்கிருந்து புறப்பட்டுத் திங்களூரிற்சென்று தம் மிடத் தன்புள்ள அப்பூதிநாயனாரைக்கண்டு மகிழ்ந்து அவரது வேண்டுகோளால் அவர் திருமனையில் திருவமுது செய்ய வுடன்பட்டமையால் அந்நாயனார் மனைவியார் திருவமுது சமைத்து மூத்த திருநாவுக்கரசென்னும் புத ல்வனை நோக்கி 'நீசென்று வாழையிலை கொய்துவருக' என்று ஏவ, அப்புதல்வன் சென்று வாழையிலை யறுக்கும் பொழுது சர்ப்பந் தீண்டிற்று. அவன் கொய்த இலையைக் கொண்டுவந்து தாய்கையிற்கொடுத் திறந்தனன். அவர் கள்கண்டு விஷந்தீண்டி யிருக்கலாமென்று தமக்குள் குறிப்பாலறிந்து அவ் வுயிர்நீங்கியவுடலை மறைத்துத் திரு நாவுக்கரசு நாயனாரிடத்துச் சென்று 'திருவமுதுகொள்ள எழுந்தருளவேண்டும்' என்று பிரார்த்தித்தனர். அவ ரஃ துணர்ந்து தேவாரமோதிப் புத்திரனைப் பிழைப்பித்து அப்பூதி நாயனாருடன் திருவமுதுசெய்து அங்கிருந்து புற ப்பட்டுத் திருவாரூரிற்சென்று திருக்கோயிலுட் புகுந்து வன்மீகநாதனைப் பதிகம்பாடித் துதித்துத் திருப்புகலூர் க்கு வருகையில் அங்கு முன்னரே எழுந்தருளியிருந்த திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் கேள்வியுற்று எதிர் கொண்டுவர இருவருங்கண்டு வணங்கித் திருப்புகலூரை ச்சேர்ந்து சிவதரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகமோதி முருக நாயனார் திருமடத்தில் எழுந்தருளித் திருவமுதுசெய்து திருஞானசம்பந்த மூர்த்திநாயனார் திருவாரூர்க் கெழுந்

தருள, திருநாவுக்கரசுநாயனர் அங்குள்ள மற்ற சிவஸ் தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு மீண்டுந் திருப்புகலூரில் முருகநாயனர் திருமடத்தில் வீற்றிருக்கத் திருஞானசம் பந்தமூர்த்திநாயனரும் அங்கெழுந்தருளினர். பின்னர் இவ்விருவர்களும் திருவீழிமிழலையிற் சென்று சிவதரிச னஞ்செய்து தேவாரமோதித் துதித்து அங்கிருக்கும் பொழுது, கால மழையின்றிப் பஞ்சமதிகரிக்கச் சிவபெ ருமான் திருவுள மிரங்கித் தம்மடியார்க்குப் படிக்காசு கொடுத்தருள, அதனல் அச் சிவனடியார்கள் இடைவி டாது வருகின்ற யாவர்க்கும் அமுது படைத்துக்கொண் டிருந்து பிறகு திருமறைக்காடென்னுந் தலத்திற்சென்று தேவர் பூசித்துச் சாத்திய திருக்கதவு திறக்கும்படி, "பண்ணினேர் மொழியாளுமை பங்கரோ" என்னுந் திரு ப்பதிகமோதிப் பின்னர்ச் சோழநாட்டின்கண்ணும் நடு நாட்டின்கண்ணு முள்ள சிவஸ்தலங்க ளனைத்தையுந் தரி சித்து வணங்கித் தொண்டைநாட்டிற் கெழுந்தருளி அங் குள்ள காஞ்சி முதலிய ஸ்தலங்களை வணங்கிக் கொண்டு திருக்காளத்திமலைக் கெழுந்தருளிச் சிவபெருமானைத் தரிசிக்கும்பொழுது ஸ்ரீகைலாசந் தரிசனமாக அங்கிருந் து புறப்பட்டு ஸ்ரீமல்லிகார்ச்சுன மென்னுந் தலத்திற் சேர்ந்து சிவபெருமானைத் தரிசித்துத் திருப்பதிகமோ தித் துதித்து விடைபெற்றுக்கொண்டு வடக்கு நோக்கிச் சென்று கங்கைக்கரை சேர்ந்து காசி விசுவநாதனைத் தரி சித்து வணங்கி அங்குத் தம் பரிசனங்களை நிறுத்தித்

தாம் தனியே இரவும் பகலும் இடைவிடாமல் நடந்து காடு மலை காட்டாறு யாவுங் கடந்து பாலைவனத்திற் செல்லும்பொழுது அதன் வெப்பத்தால் கால்கள் பரடுவரையினும் கைகள் மணிக்கட்டு வரையினுந் தேய நடக்கச்சத்தியற்றுப் பின்னர் மார்பால் தவழ்ந்தும் புரண்டுஞ் சென்று அதற்குஞ் சக்தியின்மையால் சோர்ந்து கிடக்க, சிவபெருமான் திருவுளமிரங்கி இவ்வுலகத்திலுள்ள ஆன்மாக்கள் உய்யும் பொருட்டுத் திருப்பதிகம் பாடியருள வேண்டுமென்னுங் கருத்தால் திருக்கைலாயத்தினின்று வரக் கட்டளையிட்டருளாது ஓர் பிராமண வடிவங் கொண்டு திருநாவுக்கரசு நாயனார்க்குமுன் எழுந்தருளி "நீரிங்ஙனம் வருந்திய தென்னை" என, அப்பொழுது சிவபெருமான் திருநோக்க விசேஷத்தால் திருநாவுக்கரசுநாயனார் சற்றுணர்வுற்று அம்மறையவரை நோக்கித் 'திருக்கைலாச தரிசனஞ் செய்யவேண்டுமென்னும் பேராசையால் இங்ஙனம் வந்தேன்' என்ன, அதற்கு அவ்வந்தணர் 'திருக்கயிலாச தரிசனம் மானிடர்களுக்குக் கிடைக்கத்தக்கதோ' என, 'இவ்வுடல் எவ்வகை யாலும் அழியினும் ஆசையால் கைலாச தரிசனஞ் செய்தாலொழிய மீளேன்' என்றனர். அவரது மனஉறுதியை நன்குணர்ந்த சிவபெருமான் அப் பிராமணவுருக் கரந்து அறவடிவாகிய இடபவாகனத்தின்மேல் பார்வதிசமேதராய்த் தோன்றி "நாவுக்கரசு எழுந்திரு" என்று திருவாக்கருளிய வளவில் திருநாவுக்கரசுநாயனார் திருமேனி முன்போலப் பழுதி

[illegible] விளங்க [illegible] பெருமானே! அடிமைக் குத் திருக்கைலாச [illegible] வேண்டும்' என்று [illegible] எழுந்தருளி [illegible] முழு [illegible] தரி [illegible] த்தில் [illegible] சிவ [illegible] முதலிய [illegible] தேவர்க [illegible] [illegible] சமே [illegible] தரி [illegible] டித் [illegible] ஆலயமா [illegible] இவ்வுலகிலுள்ள சிவ ஸ்தலங்களைத் [illegible] தரிசிக்கவேண்டுமென் [illegible] திருப்பூந்துருத்தி என்னுஞ் சிவஸ் தலத்திற் கெழுந்தருளிச் சிவதரிசனம் பண்ணித் திருட் [illegible] கைத்தொண்டு செய்து அங் கோர் மடமுங் கட்டுவித்து அதில் வீற்றிருந்து காலங் [illegible] சிவதரிசனஞ் செய்துகொண்டிருக் கையில் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் மதுரைக் கெழுந்தருளிச் சமணரை வாதில்வென்று மீண்டுஞ் சோ ழநாட்டிற்கு வரும்போது திருநாவுக்கரசுநாயனாரைக்

காணவேண்டு மென்னும் ஆசையால் திருப்பூந்துருத்திக் கெழுந்தருள, அதைத் திருநாவுக்கரசுநாயனா ருணர்ந்து ஒருவரு மறியாது சென்று திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் எழுந்தருளிய முத்துச்சிவிகையைத் தமது அரு மைத் திருத்தோளால் தாங்க, அதைத் திருஞானசம்பந்த மூர்த்திநாயனார் அறியாமையால் 'அப்பர் எங்கு' என்ன, "அடியேன் தேவரீர் முத்துச்சிவிகையைத் தாங்கும் பெரு வாழ்வு பெற்றுளன்" என்ன, அம்மொழி தந் திருச்செவி யில் புகுமுன் திருஞானசம்பந்த மூர்த்திநாயனார் விரை விற் சிவிகையை விட்டிறங்கித் திருநாவுக்கரசுநாயனா ரைப் பணிய, அவ ரதற்குமுன்னரே வணங்கக்கண்ட சிவனடியார்க ளனைவரும் அவ்விருவர்களையுந் தொழுது அடங்கா மகிழ்ச்சியா லாரவாரித்தனர். பிறகு திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனாரும் திருநாவுக்கரசு நாயனாரும் ஆலயத்திற் கெழுந்தருளிச் சுவாமி தரிசனஞ்செய்து திரு மடத்திற்போய் இருவரும் அளவளா யமர்ந்திருக்கையில் மதுரையில் நடந்த செய்திகளெல்லாவற்றையும் திருக்கூ ட்டத்தார் கூறக்கேட்டு ஆனந்தமடைந்தது மன்றிக் குல ச்சிறைநாயனார் மங்கையர்க்கரசியார் ஆகிய இவர்களு டைய சிவனேசமிகுதியைத் திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் திருவாய் மலர்ந்தருளக்கேட்டுப் பரவசமடை ந்து உடனே தாமும் மதுரைக் கெழுந்தருளிச் சொக்க நாதரையும் அங்கயற்கண் ணம்மையையும் தரிசித்துத் திருப்பதிகம் பாடித் துதித்திருக்கையில் மந்திரியாராகிய

குலச்சிறைநாயனாரும் பாண்டியராசராகிய நின்றசீர்நெடுமாறநாயனாரும் வந்துவணங்க மகிழ்ந்து அவர்க்கினிய வசனங்கள் சொல்லிப்போக்கி அங்கிருந்து புறப்பட்டு இடையிலுள்ள சிவஸ்தலங்களைத் தரிசித்து இராமேச்சுரத்தெழுந்தருளி இராமேச்சுரரைத் தரிசித்துப் பதிகம்பாடி யங்குச் சிலநாள்வரையி லிருந்து மீண்டும் சோழவளநாட்டிற் கெழுந்தருளித் திருப்புகலூரிற் சென்று சிவபெருமானைத் தரிசித்து வணங்கி அங்கு உழைவாரத்தாற் கைத்தொண்டுசெய்து வாழுநாளில் பரமகாருண்யராகிய சிவபெருமான் திருநாவுக்கரசுநாயனாரது பக்திமிகுதியை உலகத்தின்க ணுள்ள ஆன்மகோடிகளுக்கறிவிக்கும்பொருட்டு அவர் உழைவாரப்படையாற் செதுக்கு மிடங்களிலெல்லாம் பொற்குவையும் நவமணிக்குவையுமாகச் செய்தருள, அவற்றை ஓடுங் கற்களுமாக மதித்துத் திருவலகிட் டெறியப் பின்பு அவரை மயக்கும்படி அரமகளிரை ஏவ, அவர்களங்ஙன மெய்தி மயக்க, அதுகண்டு திருநாவுக்கரசு நாயனார் வினையைக்குறித்து "உம்மாலிங் கென்னகுறை யுடையேனன்" என்னுந் திருத்தாண்டக மோதியருள, அம்மாதர்கள் இவரை மயக்குவது நம்மா லாவது அன்றென்று கருதிப்போயினர். பின்பு திருநாவுக் கரசுநாயனார் அத்தலத்திலேயே சிவபெரு

மானை இடையறாது தரிசனஞ் செய்து பதிகம் பாடிச் சாத்தி வாழுநாளில் ஓர்நாள் "எண்ணுகேனென்சொல்லி யெண்ணுகேனோ" என்னுந் திருத்தாண்டகம்ோதிச் சிவானந்தாதீதராய்ச் சிவபெருமான் திருவடிநீழலில் சேர்ந்தருளினர்.

திருநாவுக்கரசுநாயனார் சரித்திர முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார் சரித்திரம்.

திருக்கயிலாசமலையில் பார்வதியாரோடு எழுந்தருளியிருக்குஞ் சிவபெருமானுடைய மெய்த்தொண்டர் அறுபத்துமூவரில் ஒருவராகிய ஆலாலசுந்தரர் என்பவர் ஒருநாள் அப் பரமபதிக்குப் பூமாலைதொடுத் தணிதற்பொருட்டு மலர்கொய்தற்குத் திருநந்தனவனத்திற் சென்றபோது, உமாதேவியார்க்கு மலர்மாலைகட்டிச் சாத்துதற் கவ்வனத்திற் பூப்பறித்துநின்ற அவருடைய சேடியர்களாகிய அனிந்திதை கமலினி என்னும் பெயருடைய பெண்கள் இருவர்மேல் இச்சைகொண்டார். அவர்களும் ஆலால சுந்தரரைக்கண்டு அவர்மேல் ஆசைகொண்டார்

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்

கள். பின்பு ஒருவாறு மனத்தை மீட்டுக்கொண்டு ஆலால சுந்தரர் சிவசந்நிதானத்திற்கும் சேடியர்கள் தாயார் சந்நிதிக்குஞ் சென்றனர். சர்வாந்தரியாமியாகிய கைலாசபதி ஆலால சுந்தரரைநோக்கி "நீ பெண்கள்மேல் இச்சை கொண்டமையால் தட்சிண பூமியில் மானிடதேக மெடுத்து அப்பெண்களோடுகூடி யின்ப மநுபவிப்பாயாக" என்று திருவாய் மலர்ந்தருளக்கேட்டு, ஆலாலசுந்தரர் நடுநடுங்கிச் சாஷ்டாங்க நமஸ்காரஞ் செய்து எழுந்து நின்று அஞ்சலியஸ்தராய் 'கருணைக்கடலே, மனிதனுய்ப் பிறந்து சமுசார சாகரத்தில் மூழ்கிச் செய்வ தின்னது தவிர்வதின்னது என்றறியாது மயங்கும் பொழுது தேவரீர் என்னைத் தடுத்தாட் கொள்ள வேண்டும்' என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, சிவபெருமான் அதற்குத் திருவுளமிசைந்தனர்.

அவ்வாறே ஆலாலசுந்தரர் புண்ணியபூமியாகிய பரதகண்டத்தில் தென்தேசத்தில் திருமுனைப்பாடி நாட்டில் திருநாவலூரில் ஆதிசைவப் பிராமணகுலத்தில் சடையருடையப, கற்புக்கிருப்பிடமாகிய இசைஞானியார் திருவயிற்றில் அவதரித்து நம்பியாரூரர் என்னும் பிள்ளைத் திருநாமம் பெற்று ஒருநாள் வீதியில் சிறுதேருருட்டி விளையாடுகையில் அந்நாட்டரசராகிய நரசிங்க முனையரையர் கண்டு சடையனார் சம்மதத்தின்மேல் அப்பிள்ளையைத் தம் மாளிகைக்கு எடுத்துக்கொண்டுபோய் அபிமான புத்திரராகப் பாவித்து வளர்க்க வளர்ந்தாராயினும், பிரா

மண குலத்துக் குரிய ஒழுக்கமுடையராய்த் தக்கபருவத்தில் உபநயனஞ் செய்யப்பெற்று வேதாகம முதலிய சகல சாஸ்திரங்களினும் வல்லவராய்த் திருமணஞ் செய்துகொள்ளுதற்குரிய பருவத்தை யடைந்தனர். அதுகண்டு தந்தையாராகிய சடையனர் தம்மரபுக்கேற்ற புத்தூரிலுள்ள சடங்கவி சிவாசாரியாரிடத்தில் அவர் புத்திரியைத் தம் புத்திரருக்கு மணம்பேசச் சில முதியோரை அனுப்பினர்; அவர்கள் சடங்கவி சிவாசாரிய ரிடத்திற்சென்று பேசி அவர் உடன்பட்ட செய்தியைச் சடையனர்க் கறிவித்தனர். அப்பொழுது சடையனர் மனமகிழ்ந்து விவாக சுபதினமுகூர்த்தம் நிச்சயித்துத் தம் ஞாதிகள் முதலிய உறவினரையும், நட்பினர் யாவரையும் திருமணவோலை போக்கி வரவழைத்தனர். பின்பு நம்பியாரூரராகிய சுந்தரமூர்த்திநாயனர் திருமணக்கோலம்பூண்டு குதிரையிலேறிச் சகல சம்பிரமத்தோடு புத்தூரில் சடங்கவியார் வீட்டில் திருக்கல்யாணப் பந்தர்க்கு முன்சென்று குதிரையினின்றிழிந்து உள்ளேபோய் ஆசனத்திருந்தனர். அப்பொழுது சிவபெருமான் தாம் திருக்கைலாசத்தில் ஆலாலசுந்தரர்க்குத் திருவாக்களித்தபடி ஓர் வயோதிகப்பிராமண வடிவங்கொண்டு அந்தக் கல்யாணப் பந்தலில் எழுந்தருளிநின்று அங்குள்ளார்க் கெதிரில் நம்பியாரூரரை நோக்கி 'உனக்கும் எனக்கும் ஒரு வழக்கிருக்கிறது; அது தீர்ந்தபிறகுதான் நீ விவாகஞ் செய்துகொள்ள வேண்டும்' என்றனர். நம்பியாரூரர் 'உமக்கும் எனக்கும்

உள்ள வழக்கு யாது' என்ன, அவ்வையர் அங்குள்ள பிரா மணர்களை நோக்கி 'இந்த நம்பியாரூரன் எனக் கடிமை' என்றார். அதுகேட்ட நம்பியாரூரர் 'இவ்வையர் சொல்லி யது நன்றாயிருக்கிறது' என்று பழித்துச்சிரிக்க, பிராமண வேடம் பூண்டுவந்த கடவுள் 'உன்பாட்டன் எழுதிக்கொ டுத்த முறியோலை இதோ இருக்கிறது, அப்படியிருக்க நீ பரிகாசஞ்செய்தது என்ன' என்றார். நம்பியாரூரர் ஐயனை நோக்கி 'பிராமணருக்குப் பிராமணர் அடிமைப்படுதல் இன்று நீர் சொல்லக்கேட்டோம், நீ பித்தனோ' என்ன, "ஐயா நான் பித்தனானாலு மாகட்டும், பேயனானாலு மாகட் டும், நானதற்குச் சிறிதும் வெட்கமடையேன். நீ விநோ தவார்த்தைகள் பேசவேண்டாம். அடிமைத்தொழில் செ ய்யவா' என்றார். நம்பியாரூரர் 'ஐயரே அவ்வோலையைக் காட்டும்' என்ன, "ஐயர் நீ யிந்தவோலையைப் பார்த்து நிச்சயிக்கத்தக்கவனோ, நானிந்தச் சபையாருக்குக் காட்டி மெய்யென்று ஒப்புக்கொள்ளச் செய்வித்தபின் எனக் கடிமைத் தொழில் செய்யமாத்திரம் தக்கவன், என்றார். அதுகேட்டு நம்பியாரூரர் கோபங்கொண்டு அவர் கையி லுள்ள ஓலையைப்பறிக்க அவருக்கெதிரிற்சென்ற வளவில் அவரோடத் தாம் பின்தொடர்ந்தோடிப்பிடித்து ஓலையை ப்பறித்துக் கிழித்தனர். சுந்தரமூர்த்தியைப்பிடித்து ஒரு தரம் 'இது முறையோ' என்று கூசலிட, சமீபத்திநின்ற வர்க ளிருவரையும்விலக்கி 'உலகத்தில் எந்நாளும்நடந்தி ராத செய்தியைக்கொண்டு வழக்காடுகிற பிராமணரோ!

நீரெங்கேயிருக்கிறவர் சொல்லும்' என. 'நான் இந்
தத் திருவெண்ணெய்நல்லூரி லிருக்கிறவன், அதிருக்
கட்டும், இந்த நம்பியாரூரன் அறநெறிக்கு விரோதமாக
என்கையிலிருந்த ஓலையைப் பலாத்காரமாய்ப் பிடுங்
கிக் கிழித்ததனுல் தான் எனக்கடிமை என்பதை ஸ்திரப்
படுத்தினன்' என்ருர். அப்பொழுது நம்பியாரூரர் 'நீர்
திருவெண்ணெய்நல்லூரி லிருப்பவராயின் உம்முடை
ய தப்புவழக்கை அங்கேதானே பேசித் தீர்ப்புச்செய்ய
வாரும்' என்ன, ஐயர் அதுகேட்டுத் 'திருவெண்ணெய்
நல்லூரி லுள்ள பிராமணர்களுக்குமுன் ஆதியில் எழு
திய மூல ஓலையைக்காட்டி நீ எனக்கு முறி என்பதைச்
சாதிப்பேன்' என்று தண்டூன்றிக்கொண்டு முன்னே செ
ன்ருர். நம்பியாரூரரும் மற்றைப் பிராமணர்களும் பின்
னே போயினுர்கள்.

ஐயர் தமக்குப்பின் வந்த நம்பியாரூரரோடும் மற்றப்
பிராமணர்களோடுந் திருவெண்ணெய்நல்லூரைச்சேர்ந்து
அங்குக்கூடிய பிராமணர்களுக் கெதிரில் அவர்களை நோக்
கி 'அறிவிற்சிறந்த பெரியோர்களே? இந்த நம்பியாரூர
ன் நீ எனக்கடிமை என்று காட்டிய ஓலையைப் பறித்துக்
கிழித்துவிட்டு உங்களிடத்திற்கு வந்திருக்கிருன்' என்று
முறையிட்டார். அதைக்கேட்ட பிராமணர்கள் அவரைப்
பார்த்து 'பிராமணர்கள் அடிமைப்படுதல் இவ்வுலகத்தில்
எக்காலத்து மில்லையே ஐயரோ; நீர் என்ன தப்புவார்த்
தை சொல்லுகின்றீர்' என்ன, 'ஐயர் நான் சொல்லியது

*........ சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் திருமணம் — ஓலைகிழித்த — ஐதிகம் =

பொய்யன்று, மெய்யே. இவன் பறித்துக்கிழித்த வோலை இவனுடைய பாட்டன் தானுந் தன் உறவினரும் எனக் கடிமையென் றெழுதிக்கொடுத்த வோலை' என்றார். உடனே பிராமணர்கள் நம்பியாரூரரை நோக்கி, இவர் உம்முடைய பாட்டன் எழுதிக்கொடுத்த முறியோலையைக் காட்டினால் நீரதைப்பறித்துக் கிழிக்கலாமா? அதனால் உம்முடைய பக்ஷம் செயித்ததோ? இவர் தம் வழக்கை யாவரும் ஒத்துக் கொள்ளும்படி கூறினர். இனி உம்முடைய கருத்து யாது'? என்ன, அதற்குச் சுந்தரர் 'வேதாகம முதலிய யாவுங் கற்றுணர்ந்த மகான்களே! நான் ஆதிசைவனென்பதை நீங்களெல்லாமறிவிர்களே, அப்படியிருக்க இந்தப்பிராமணர் என்னைத் தமக்கடிமை என்று சாதிக்கிறாரோ, இது மனத்தால் நிச்சயிக்கத்தகாத மாயையென்றே நினைத்தல்வேண்டும். நானிதற் கென்ன சொல்வேன்' என்ன, அதைக்கேட்ட பிராமணர் அவ்வையரை நோக்கி 'நீர் இவரை உம்முடைய அடிமை என்று சொல்லுகிறதற்கு அநுபவம், லிகிதம், சாக்ஷி இம்மூன்றிலொன்று உம்மிடத்தி லிருக்கவேண்டுமே அதைக்காட்டும்' என்ன, அப்பொழுது ஐயர் 'இவன் கிழித்தவோலை மூலவோலையைப் பார்த்தெழுதிய படியோலை; மூலவோலையோ என்னிடத் திருக்கின்றது' என்றார். பிராமணர் 'அவ்வோலதைக் காட்டும்' என்ன, ஐயர் 'ஆரூரன் அதையும் முன்போலப் பறித்துக் கிழித்துப்போட்டால் என்செய்வேன். ஆதலால், அப்படிச் செய்யாதபடி திட்டஞ்செய்

வீர்களானால் காட்டுகிறேன்' என்ன, பிராமணர் 'இழிக்க வொட்டோம் காட்டும்' என்ன, ஐயர் மூல வோலையைக் கையி லெடுத்தனர். அப்பொழுது சபையார் கட்டளையின் படி ஓர் கரணன் அவனைக்கும்பிட்டு ஓலையைவாங்கிச்சபை யிலுள்ளார் கேட்கும்படி, 'திருநாவலூரிலிருக்கும் ஆதிசைவனாகிய ஆரூரனென்னும் நான் திருவெண்ணெய் நல்லூரி லிருக்கும் பித்தனுக்கு நானும் என் சந்ததியாரும் வழித் தொண்டு செய்ய உள்ளும்புறமு மொப்ப உடன்பட் டெழுதிக் கொடுத்தேன். இப்படிக்கு ஆரூரன்' என்று வாசித்தான். அதிற் சாக்ஷிகையெழுத் திட்டவர்களும் தங்கள் கையெழுத்தென்றே ஒப்புக்கொண்டனர். அதன் பின்பு பிராமணர்கள் நம்பியாரூரரைநோக்கி. 'இது உம் முடைய பாட்டன் கையெழுத்துதானோ? பாரும்' என்ன, ஐயர் அவர்களைப்பார்த்து 'இச்சிறுவன் தன் னடிமையோ லையில் எழுதிய தன் பாட்டன் கையெழுத்தை அறியச் சக்தியுள்ளவனோ, இவன்பாட்டன் எழுதிய வேறு கைச் சாத் திருந்தால் அதை வருவித்துப்பார்த்துஒத்திருந்தால் உங்களுக்குத் தோன்றிய தீர்ப்புச் சொல்லுங்கள்' என்ற வளவில், அப்படியே அவர் பாட்டனார் கைச்சாத்தொன்று அழைப்பித்துப் பார்த்து ஒத்திருக்கக்கண்டு 'இனி நீர் தப்ப வழி இல்லை, நீர் இந்தப் பிராமணருக்குத்தோற்றீர். ஆதலால் அவர் கருத்தின்படி அடிமைசெய்வதே கடன்' என்றார்கள். ஆலாலசுந்தரர் 'விதிமுறை யிதுவாயின் நா னுடம்படேனென்று சொல்லக்கூடுமோ' என்று நின்றார்.

அப்பொழுது பிராமணர்கள் அவ்வையனைநோக்கி 'நீர் காட்டிய முறியோலையில் எங்களூரோ உம்முடைய வூராக எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகையால், உமக்கிங்கே தலைமுறையாகவுள்ள வீடும் ஸதிதியுங்காட்டும்' என்ன. 'காட்டுகிறேன் வாருங்கள்' என்று நம்பியாரூரரும் பிராமணர்களும் பின்தொடர்ந்துவரத் தாம் அவ்வூரிலுள்ள திருவருட்டுறை என்னுஞ் சிவாலயத்துள்ளே போயினர். சபையோர் அவரைக்காணுது திகைத்து நின்றூர்கள்.

அப்பொழுது சுந்தரமூர்த்திநாயனர் என்னை அடிமைகொண்ட பிராமணர் திருக்கோயிலுள்ளே புகுந்தது என்ன வாச்சரியமென்றுகருதி அத்தியந்த ஆசையோடுந் தனித்து அவரைப் பின்தொடர்ந்துபோய்க் கூப்பிட, சிவபொருமான் அறவடிவாகிய இடபவாகனத்தின்மேல் பார்வதி சமேதராய் எழுந்தருளி 'நீ நமக்கு முன்னே தொண்டனு யிருந்தாய்; பெண்கள்மேல் ஆசை வைத்ததனுல் நம்முடைய ஆணையால் பூமியிற் பிறந்தாய்; இப்பொழுது சமுசார பந்தமானது உன்னைத் தொடராதபடி நாமே வலியவந்து தடுத்தாட்கொண்டோம்' என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினர். இவ்வாறெழுந்த அருமைத்திருவாக்குச் செவியில் நுழையச் சுந்தரமூர்த்திநாயனர் பரவசப்பட்டு அடியற்ற மரம்போல் பூமியில்விழுந்து அஷ்டாங்க நமஸ்காரம்பண்ணி ஆநந்தக்கண்ணீர் பெருக எழுந்து நின்று இரண்டு கைகளையும் சிரசின்மேற் குவித்துப் 'பொன்னம்பலத்தில் பஞ்சகிருத்தியத் திருநடனஞ் செய்தருளும்

சுவாமீ! தேவரீர் ஒன்றுக்கும் பற்றாத என்னை வலியத் தடுத்தாண்ட அருட்பெருமையை என்னென்று சொல்லு வேன்' என்றார். அப்படிநின்ற நம்பியாரூரரை நோக்கி 'நீ நம்மோடு வன்சொற்பேசி வன்தொண்டன் என்னும் பெயர்பெற்றாய், நமக்கு அன்பினாற்செய்யும் அருச்சனை யாவது பாடலேயாம். ஆதலால், நம்மேற் றமிழ்ப்பாடல் பாடுக' என்று அருளிச்செய்யச் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் அஞ்சலியஸ்தராய் 'அடியேன் தேவரீருடைய அனந்த கல்யாண குணங்களில் எதை அறிவேன் என்னவென்று பாடுவேன்' என்ன, அதற்குச் சிவபெருமான் 'நீ முன் னே நம்மைப் பித்தனென்றாய் ஆதலால் என் பெயர் பித் தனென்றே பாடுக' என்ன, சுந்தரமூர்த்திநாயனார் தம் மை அடிமைகொண்ட சிவபெருமான்மேல், "பித்தா பிறைசூடி" என்னுஞ் சொற்றொடரை முதலாகவுடைய திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார். பின்பு சிவபெருமான் 'நீ யின்னும் நம்புகழைக்குறித்துப் பலவகையாகப் பாடுக' என்று மறைந்தருளினார். இது நிற்க, புத்தூரில் சடங் கவி சிவாசாரியர் புத்திரியாரோ விவாகந் தவறினதினால் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரையே தியானஞ்செய்துகொண் டிருந்து சிவபத மடைந்தனர்.

பின்புசுந்தரமூர்த்திநாயனார் திருவெண்ணெய் நல்லூரி லிருக்கின்ற திருவருட்டுறை என்னும் ஆலயத்தி லெழுந் தருளிய பரமகாருண்ணிய மூர்த்தியாகிய சிவபெருமான் தம்மை யாட்கொண்டபின் திருநாவலூர்க்கும் திருத்து

றையூர்க்குஞ் சென்று திருப்பதிகம்பாடிச் சிதம்பரத்தி லே ஆநந்ததாண்டவஞ் செய்தருளும் நடேசனைத் தரிசி க்கவேண்டு மென்னும் பேராசையோடு புறப்பட்டுத் திரு வதிகை என்னுந் தலத்துக்குச் சமீபத்திற்போய்த் 'திரு நாவுக்கரசுநாயனுர் உழவாரத்தால் கைத்தொண்டுசெய்த இத்தலத்திலே நான்மிதிக்க அஞ்சுகிறேன்' என்று அதற் குட்செல்லாமல் அருகிலிருந்த சித்தவடமடத்தி லெழுந் தருளி அன்றிராத்திரி திருவதிகை வீரட்டானத்தில் வீற் றிருக்குஞ் சிவபிரான் திருவடிகளைத் தியானஞ் செய்து கொண்டு நித்திரை செய்யும்போது வீரட்டானேசுரர் ஓர் விருத்தப் பிராமணராகி அம்மடத்தில் நுழைந்து சுந்த ரமூர்த்திநாயனுர் சிரசின்மேல் தமது திருவடியை வைத் தருளித் துயில்பவர்போ லிருந்தனர். அப்பொழுது சுந்த ரமூர்த்திநாயனுர் விழித்துக்கொண்டு, 'ஐயரே! ஏன் உம் முடைய பாதத்தை என் சிரசின்மேல் வைத்தீர்' என்ன, ஐயர் 'என் வயோதிகத்தால் திசைதெரியாது அப்படிச் செய்தேன்' என்ன, சுந்தரமூர்த்திநாயனுர் அதற் கொ த்துக்கொண்டு தம்முடைய சிரசை வேறொரு திசையில் வைத்து நித்திரை செய்தனர். சிவபிரான் அங்குஞ்சென்று சுந்தரமூர்த்தி நாயனுருடைய சிரசில் தம்முடைய பாதத்தை நீட்ட, சுந்தரமூர்த்திநாயனுர் 'என் சிரசில் பலமுறை கால்வைத்த நீர் யார்' என்ன, 'நீ என்னை அறி யாயா' என்று உரைத்து மறைந்தருளினர். அதுகண்டு சுந்தரமூர்த்திநாயனுர் தம்முடைய சிரசில் பாதத்தை

வைத்தவர் சுவாமி என் றறிந்து 'அடியேன் செருக்கினுல் சிவபெருமானென்று அறியாமையால் என் செய்தேன்' என்று வருந்தி, வீரட்டானேசுரனை "தம்மானையறியாத சாதியாருளரோ" என்னுந் திருப்பதிகம்பாடித் துதித்து அங்கிருந்து புறப்பட்டுச் சிதம்பரத்திற் சென்று கனக சபையில் ஆநந்த தாண்டவஞ் செய்தருளும் சபாநாத ரைத் தரிசித்து அன்பு மிகுதியால் நெருப்பிலிட்ட நெய் போல் மனமுருகி ஆநந்தக்கண்ணீர்பெருக விழுந்து நமஸ் கரித்து பேரின்பசாகரத்தில் முழுகி இரண்டு கைகளை யுஞ் சிரசின்மேற் குவித்துப் பதிகம்பாடித் துதித்து நின் றனர்.

அப்பொழுது நடேசர் திருவருளால் 'திருவாரூர்க்கு வா' என்று எழுந்த அசரீரிவாக்கைக் கேட்டு அக்கட்டளை யைச் சிரமேற்கொண்டு கனகசபையைப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்து வணங்கி விடைபெற்றுக்கொண்டு புறப்பட்டுக் கொள்ளிடநதியைக் கடந்து சீர்காழிக்குச் சமீபித்து 'இது திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனர் திருவவதாரஞ் செ ய்த தலம் ஆகையால் அதை மிதிக்கலாகாது' என்று கருதி அதன் எல்லையை வணங்கி வலம் வரும்போது சிவபெரு மான் தரிசனந் தந்தருள, "சாதலும் பிறத்தலுந் தவிர் த்து" என்னுந் திருப்பதிகம் பாடித் துதித்து அங்கிருந்து புறப்பட்டுத் திருக்கோலக்கா முதலிய சிவஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருவாரூர்க் கெழுந்தருளி ஆலயத்து ட்சென்று வன்மீகநாதரை வணங்கிப் பேரின்பக் கடலுள்

மூழ்கித் திருப்பதிகம்பாடித் துதித்துநின்றார். அப்பொழுது சுந்தமூர்த்திநாயனார் கேட்கும்படி தியாகராசப்பெருமான் திருவருளால் 'நாமுனக்குத் தோழரானோம், முன்னே நாமுன்னையாட்கொண்ட விவாக காலத்தில் நீ கொண்டிருந்த மணக்கோலத்தை என்றும் பூண்டு விளையாடுவாயாக' என்று ஓரசரீரிவாக்கு எழுந்தது. அது கேட்ட சுந்தரமூர்த்திநாயனார் ஆநந்தபரவசராய்த் தொழுது துதித்துப் புறம்போந்து அன்றுதொட்டு அடியார் யாவரும் **தம்பிரான்தோழர்** என்று சொல்லிக்கொள்ளத் திருமணக்கோலம்பூண்டு நாள்தோறும் வன்மீக நாதனைத் தரிசனஞ் செய்துகொண் டிருந்தனர்.

இதுநிற்க, முன்னே திருக்கயிலாச மலையில் இருக்கும் பார்வதியாருடைய பாங்கிய ரிருவரில் ஒருவராகிய கமலினி என்பவர் அத் திருவாரூரில் உருத்திரகணிகையர் குலத்தில் பிறந்து, **பரவையார்** என்னுந் திருப்பெயர் பெற்று, மங்கைப்பருவ மடைந்து, அவரும் தோழிமாரோடு தினமும் ஆலயத்துட் சென்று, சிவதரிசனஞ் செய்துவருவார். ஒருநாள் தரிசனஞ் செய்யப் போம்பொழுது அங்குப் பரிசனத்தோடு சிவதரிசனத்துக் கெழுந்தருளிய சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் கண்டு ஆசைகொண்டு 'தாம் அவரை விவாகஞ்செய்து கொள்ளவேண்டும்' என்று சுவாமி சந்நிதானத்தில் விண்ணப்பஞ் செய்தருளினர். சிவபெருமான் அவர் விண்ணப்பத்தைத் திருவுளங்கொண்டு பரவையாரைச் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருக்குத் திருமணஞ்

செய்து கொடுக்கும்படி அடியார்களுக்குக் கட்டளையிட்டருள, அவர்க ளப்படியே சுந்தமூர்த்திநாயனூர்க்குப் பரவையாரை விதிப்படி விவாகஞ் செய்து கொடுத்தார்கள் சுந்தரமூர்த்திநாயனூர் பரவையாரைக்கூடி வாழ்ந்திருக்கும் நாளில் ஒருநாள் சிவதரிசனத்துக் கெழுந்தருளும்போது தேவாசிரிய மண்டபத்தில் சேர்ந்திருந்த சிவனடியார்களைக் கண்டு அவர்கண்மேல் பத்திமிகுந்து 'நானிவர்களுக் கடியனுகுநாள் எந்நாள்' என்று கருதிச் சுவாமிதரிசனத்துக்குத் திருக்கோயிலுக்குட் சென்றனர். அவர் விருப்பத்தை நிறைவேற்றும் பொருட்டுத் தியாகராசப்பெருமான் அவர்க்குக் காட்சிகொடுத்தருளி 'நீ நம் மடியார் மேற் பதிகம் பாடுவாயாக' என்று திருவாய்மலர்ந்தருள சுந்தரமூர்த்திநாயனூர் வணங்கி 'சுவாமி! அடியவர்கள் வரலாறு இன்னதென்றும் அவர்கள் தன்மை இன்னதென்றுஞ் சிறிதும் அறியாத யான் எப்படிப் பாடுவேன், அவர்களைப்பாடுஞ் சக்தியைத் தேவரீரே அடியேனுக்கு அருளிச்செய்ய வேண்டும்' என்று பிரார்த்தித்தார். சிவபெருமான் அதற்கிசைந்து தமது அருமைத் திருவாக்கால் "தில்லைவா ழந்தணர்த மடியார்க்கு மடியேன்" என்று அடி எடுத்துக்கொடுத்து மறைந்தருளினர். அதுகண்டுசுந்தரமூர்த்திநாயனூர் தேவாசிரய மண்டபத்தை யடைந்து அவ்வடியவர் யாவர்க்குந் தனித்தனியே அடியேன் அடியேன் என்று திருத்தொண்டத் தொகை என்னுந் திருப்பதிகம்பாடி அவர்களை வணங்கினர்.

பின்பு சுந்தரமூர்த்திநாயனர் சிலநா ளங்கிருந்து அதற்குச் சமீபத்திலுள்ள திருக்கோளிலி என்னும் ஸ்தலத்துக்கெழுந்தருளி ஆலயத்துட்சென்று சிவபெருமானை வணங்கி 'வேளாளராகிய குண்டையூர்க்கிழார் கொடுத்த நெற்குவியலைத் திருவாரூரிற் சேர்ப்பிக்கக் கிருபைசெய்ய வேண்டும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, சிவாக்கினையாற் பூதங்கள் குண்டையூரிலிருந்த நென்மலையை எடுத்துச்சென்று பரவையார் திருமாளிகையிலும் மற்றிடங்களிலும் நிறைத்தன. சுந்தரமூர்த்திநாயனர் மீண்டுந் திருவாரூர்க்குச் சென்று வன்மீகநாதரைத் தொழுது துதித்துப் பரவையார் திருமாளிகையிற் சேர்ந்து நிகழ்ந்த செய்தியைச்சொல்லிச் சிலநா ளங்கிருந்து கோட்புலிநாயனர் வேண்டுகோளால் திருநாட்டியத்தான்குடிக்கு எழுந்தருளியபொழுது அந்நாயனர் எதிர்கொண்டுவந்து வணங்கித் தம்முடைய வீட்டுக் கழைத்துப்போய் ஆசனத்திலிருத்தி அருச்சனை செய்து திருவமுதுசெய்வித்து வணங்கித் தம்முடைய புத்திரிகளாகிய சிங்கடி, வனப்பகை என்னும் இருவரையும் கொண்டுவந்து வணங்குவித்துத் தாமும் வணங்கி 'அடியேன் பெற்ற இப்பெண்களை அடிமையாகக் கொண்டருளவேண்டும்' என்ன, சுந்தரமூர்த்தி நாயனர் அப்பெண்களைப் புத்திரிகளாகப் பாவித்தருளிச் சிவாலயத்துட் சென்று சிவபெருமானை வணங்கி "பூணுணுவதோரவம்" என்னுந் திருப்பதிகம்பாடி அப்பதிகத்தின் திருக்கடைக்காப்பில் கோட்புலி நாயனரைச் சிறப்பித்துச்

சிங்கடியாருக்குத் தம்மைப் பிதாவாகக் கருதினமையால் தம்மைச்"சிங்கடியப்பன்" என்று வைத்தருளினர். பின்பு அவ்விடத்தினின்றும் எழுந்தருளித் திருவலிவலத்திற் சென்று சிவதரிசனஞ் செய்துகொண்டு மீண்டும் திருவாரூர்க்குச் சென்று வன்மீகநாதரை வணங்கிக்கொண்டு பரவையார் வீட்டிலிருந்தனர். இருக்கும் நாளில் பங்குனி உத்திரத் திருவிழா சமீபிக்கவும், பரவையார் திருவிழாச் செலவிற்குக் கொடுப்பதற்குப் பொருள் கொண்டுவரும் பொருட்டுத் திருப்புகலூரைச் சேர்ந்து ஆலயத்துட் சென்று சுவாமியை வணங்கிப் பதிகம்பாடிச் செங்கல்லைப் பொன்னாக்கித்தரப் பெற்று அங்கிருந்து புறப்பட்டுத் திருவாரூரை யணைந்து பரவையார்வீட்டி லெழுந்தருளினர்.

அங்கிருந்து புறப்பட்டுத் திருநன்னிலம் முதலிய சிவஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருமுதுகுன்றத்தைச் சேர்ந்து சிவதரிசனஞ்செய்து பதிகம்பாடியபோது சுவாமி பன்னீராயிரம் பொன் கொடுத்தருள, சுந்தரமூர்த்திநாயனார் வணங்கிநின்று, 'தேவரீர் கொடுத்தருளிய பொன்னெல்லாம் திருவாரூரில் உள்ளவர் யாவரும் அதிசயிக்கும்படி அங்கே வரச்செய்யவேண்டும்' என்று பிரார்த்திக்க, அப்பொழுது எம்பிரானுடைய திருவருளால், 'சுந்தரமூர்த்தி! நீ இந்தப்பொன் எல்லாவற்றையும் மணிமுத்தாநதியிலிட்டுத் திருவாரூர்த் திருக்குளத்தி லெடுத்துக்கொள்' என்று அசரீரிவாக் கெழுந்தது. அதுகேட்டுச் சுந்தரமூர்த்திநாயனார் மச்சம்வெட்டி எடுத்துக்கொண்டு

பொன்னனைத்தையும் மணிமுத்தாநதியிலிட்டு 'அன்று என்னைத் தடுத்தாட்கொண்ட திருவருளை இதிலறிவேன்' என்று சிதம்பரத்துக்கெழுந்தருளக்கருதி வழிக்கொண்டு இடையிலுள்ள திருக்கடம்பூரை வணங்கித் தில்லையைச் சேர்ந்து நடேசரைத்தொழுது பதிகம்பாடித் துதித்து விடைபெற்றுக்கொண்டு புறப்பட்டுத் திருக்கருப்பறியலூர் முதலிய பல சிவஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு மீண்டுந் திருவாரூர்க்கெழுந்தருளி வன்மீகநாதரைப் பணிந்து பரவையாருடன் மனமகிழ்ந்திருக்குநாளில் ஒருநாள் பரவையாரைநோக்கி 'எனக்குத் திருமுதுகுன்றர் கொடுத்தருளிய பொன்னையெல்லாம் மணிமுத்தாநதியிலிட்டுவந்தேன். இப்போது இத்தலத்தில் திருக்கோயிலுக்கு மேற்கிலுள்ள குளத்திற்போய் அவரது திருவருளால் எடுத்துக்கொண்டு வருவோம் வா' என்றனர். பரவையார் இது என்ன அதிசயமென்று தமக்குள்தாமே எண்ணிக்கொண்டு கூடவர, அக்குளத்தருகிற் சென்று பரவையாரைக் கரைமேல் நிறுத்தித் தாம் வன்மீகநாதரை வணங்கித் துதித்துக் குளத்திலிறங்கித் தடவிப்பார்த்தனர். பொன் அகப்படாமையால் மனம்வருந்தித் திருப்பதிகம் பாடிச் சிவபெருமான் திருவருளால் வந்தெழுந்த பொற்றிரளை வாரியெடுத்து ஆட்களிற் சுமத்தி அனுப்பிவிட்டுத் தாம் திருக்கோயிலுட்சென்று வன்மீகநாதரைப்பணிந்து துதித்து வீட்டுக்குச்சென்று பரவையாரோடு மகிழ்ந்திருக்குநாளில் சிவஸ்தலயாத்திரைபண்ண விருப்பமுற்றுத்

திருநள்ளாறு முதலியவற்றை வணங்கிக்கொண்டு திருக்கருகாவூர்க்குச் சமீபத்தில் வரும்பொழுது வன்றொண்டர் பசி தாக முதலியவற்றால் மெலிந்துவருகிறாரென்று சுவாமி திருவுளமிரங்கித் தண்ணீருங் கட்டமுதுங் கொண்டுவந்து வெயில்வெப்பத்தைத் தணிக்கும்பொருட்டு அங்கு ஒருபக்கத்தில் ஒரு தண்ணீர்ப்பந்தரையுண்டாக்கித் தாம் ஒரு பிராமணவேடம்பூண்டு களைத்துவருகின்ற சுந்தரமூர்த்திநாயனாரைநோக்கி 'மிகவும் பசித்திருக்கின்றீர் என்னிடத்தில் பொதிசோறிருக்கின்றது, அதையுண்டு தண்ணீர்குடித்து இளைப்பாறும்' என்று சொல்லியருளினர்; சுந்தரமூர்த்திநாயனார் அதற்கிசைந்து கட்டமுதைவாங்கி அடியாரோடு அமுதுசெய்து தண்ணீரருந்திப் பரிசனங்களோடு நித்திரைசெய்தனர்; ஐயர் தண்ணீர்ப்பந்தரோடு மறைந்தருளினார். சுந்தரமூர்த்திநாயனார் துயிலுணர்ந்து ஐயரைக் காணாமையால் ஆச்சரியமடைந்த "இத்தனையாமாற்றமறிந்திலன்" என்னுந் திருப்பதிகம்பாடித் திருக்கருகாவூரைச்சேர்ந்து சிவதரிசனஞ்செய்து அதை அகன்று வழிக்கிடையிலுள்ள சிவஸ்தலங்களையெல்லாம் வணங்கிக்கொண்டு திருக்கழுக்குன்றிற்போய்ச் சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு திருக்கச்சூருக்கெழுந்தருளி ஆலக்கோயிலுள்ளேசென்று சிவதரிசனஞ்செய்து புறத்தில்வந்து அமுது செய்யுங் காலமாகியும் அமுதுசெய்துபடைக்கும் பரிசனங்கள் வாராமையால் மிகுந்த பசியோடு மதிற்புறத்தி லிருந்தனர்.

அப்பொழுது சிவபெருமான் ஒரு பிராமணராகி அருகிற் சென்று 'நீர் மிகப் பசியோடிருக்கின்றீர், நான் உமக்குப் பிராமணர்வீட்டில் அன்னம் யாசித்துக்கொண்டு வருகிறேன், நீர் அப்புறம் போகாமல் இங்கேயிரும்' என்று சொல்லிப்போய் அப்படியே யாசித்துக்கொண்டு வந்து கொடுத்தனர். சுந்தரமூர்த்திநாயனார் தம்முடன் வந்த தொண்டர்களோடு உண்டு மகிழ்ந்தனர். உடனே அவ் வையர் மறைந்தருளினதைக்கண்டு அவர் சிவபெருமானேயென்று துணிந்து, 'இந்த நடுப்பகலில் திருவடி வருந்த அடியேன்பொருட்டு எழுந்தருளிய பெருங்கருணையை என்னென்றுபுகழ்வேன்' என்று மனமுருகித் தோத்திரஞ்செய்து, அவ்விடம்விட்டுப் புறப்பட்டுக் காஞ்சிபுரத்திற்சென்று திருவேகாம்பரத்தையடைந்து, காமாட்சியம்மையா லருச்சிக்கப்பட்ட ஏகாம்பரநாதனை வணங்கி, அங்கிருந்து புறப்பட்டு இடையிலுள்ள சிவஸ்தலங்களையெல்லாந் தொழுதுகொண்டு, திருக்காளத்திமலைக்குச்சென்று சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு, அங்கிருந்து புறப்பட்டுத் திருவொற்றியூரிற்போய்ப் பதிகம் பாடிச் சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண் டங்கிருந்தனர்.

முன் திருக்கயிலாசகிரியில் சுந்தரமூர்த்திநாயனார்மேல் ஆசைகொண்ட தோழிமா ரிருவரில் ஒருவராகிய "அனிந்திதையார்" என்பவர் ஞாயிறு என்னும் ஊரில் வேளாளரிற்சிறந்த ஞாயிறுகிழார் என்பவருக்குப் புத்திரியாராகத் திருவவதாரஞ்செய்து சங்கிலியார் என்னுந் திருநாமம்

பெற்றுத் திருவொற்றியூரை யடைந்து திருக்கோயிலில் திருத்தொண்டுசெய்தொழுகுநாளில் ஒருநாள் சுந்தரமூர்த்திநாயனர் சங்கிலியாரைக்கண்டு ஆசைகொண்டு சுவாமி சந்நிதானத்திற் சென்றுவணங்கி, சங்கிலியாரைத் தமக்குத் தந்தருளும்படி பிரார்த்தித்துக் கோயிலின்புறத்தில் ஓரிடத்தில் மனக்கவலையோடிருக்க, அப்பொழுது சிவபெருமான் சுந்தரமூர்த்திநாயனருக் கெதிரிற்போய்ச் 'சங்கிலியை உனக்குத் தருகிறேம் நீகொண்ட கவலையை ஒழிப்பாயாக' என்று திருவாய்மலர்ந்தருளி, உடனே கன்னிமாடத்திற் கண்வளரும் சங்கிலியார் சொப்பனத்திற்றேன்றிச் 'சங்கிலியே! நம்மிடத்து மிகுந்த பத்தியையுடைய சுந்தரன் தனக்கு மனைவியாக உன்னைத்தரும்படி என்னைப்பிரார்த்தித்தான், நீ அதற் குடன்படவேண்டும்' என்றார். அதற்குச் சங்கிலியார் 'சுவாமீ! அடியேன் தேவரீருடைய திருவாணையைச் சிரமேற் கொண்டேன், அவ்வாறே நாயனருக்கே மனைவியாதற் குரியேன் ஆயின் அவர் திருவாரூரிலே மிகுந்த சந்தோஷத்தோடு வசிக்கின்றவர் என்பதைத் தேவரீர் திருவுளங் கொண்டருளும்' என்று விண்ணப்பஞ் செய்தார். சுவாமி அதுகேட்டுப் 'பெண்ணே! சுந்தரன் உன்னைப்பிரியேனென்று சபதஞ் செய்துதருவான்' என்று சொல்லிச் சுந்தரமூர்த்திநாயனரிடத்துவந்து 'நான் உன்னைப்பிரியேன் என்று நீ அவளுக்குச் சபதஞ்செய்துகொடுத்தால்தான் அவள் உடன்படுவாள்' என்றனர். 'ஆயின் அவ்வாறே செய்து கொடு

க்கிறேன் தேவரீர் அப்பொழுது திருக்கோயிலி லிராது மகிழின்கீழ் எழுந்தருளியிருக்கவேண்டும்' என்றனர். அதற்குச் சிவபெருமான் இசைந்தருளி மீண்டுஞ் சங்கிலியாரிடத்திற்சென்று 'சுந்தரன் உனக்குச் சபதஞ்செய்து கொடுக்க இசைந்திருக்கிறுன்; அவன் ஆலயத்திற் சபதஞ் செய்யவந்தால் மகிழடியிற்செய்யும்படி கேள்' என்று மறைந்தருளினுர். பின்பு சங்கிலியார் திருப்பள்ளியெழுச்சிக்குப் பூமாலைதொடுக்கத் தோழியரோடு திருக்கோயிலுக்குட்செல்ல, அவருக்குச் சபதஞ்செய்து கொடுக்க அதற்குமுன் வந்திருந்த சுந்தரமூர்த்திநாயனுர் அவர்க்கெதிரிற்போய்த் தமக்குச் சிவபிரான் திருவாய்மலர்ந்தருளியதைச் சொல்லினர். அவர் அதற்கொன்றுஞ் சொல்லாமல் நாணமுற்றுச் சேடியரோடு கோயிலுக்குட்சென்றுர். சுந்தரமூர்த்திநாயனுர் பின்தொடர்ந்துபோய்ப் 'பெண்ணே! உன்னைப்பிரியேனென்று சபதஞ்செய்யச் சந்நிதானத்திற்குவாரும்' என்ன, சங்கிலியார் கண்டகனவைக் கேட்டறிந்த தோழிமார் 'இங்கே வேண்டுவதில்லை மகிழடியிற் சபதஞ்செய்து கொடும்' என்றனர். அவ்வாறே மகிழடியிற் போய்ச் சபதஞ்செய்து கொடுத்துச் சங்கிலியாரை விவாகஞ்செய்துகொண்டு அங்கு அவரோடு சிலநாள் கூடியிருந்து, அதற்குமேல் திருவாரூர் வீதிவிடங்கப்பெருமானைத் தரிசனஞ் செய்யாமல் எத்தனை நாள் நீங்கியிருப்பேன் என்று மனவருத்தமுற்று ஆலயத்திற் சென்று சுவாமிதரிசனஞ்செய்து திருவொற்றியூர்

எல்லையை நீங்கிய அளவில் இரண்டுகண்ணுமறைந்தன; மறையவே சபதந் தவறினமையால் நேரிட்டதென்று வருந்தி "அழுக்கு மெய்கொடுன் றிருவடி யடைந்தேன்" என்னுந் திருப்பதிகம்பாடியும் அத்துன்பம் நீங்கவில்லை, ஆயினும் திருவாரூர்க்குப் போகவேண்டுமென்னும் ஆசை மேன்மேலும் வளர்தலால் சிலர் முன்னே வழிகாட்டத் திருமுல்லைவாயிலுக்குச்சென்று சுவாமியை வணங்கி "விண்பணிந்தேத்தும் வேதியா" என்னுந் திருப்பதிகம் பாடித் திருவெண்பாக்கத்தைச்சேர்ந்து சிவபெருமானைப்பணிந்து "திருக்கோயிலுள்ளீரோ" என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, சுவாமி அவருக்கு ஊன்றுகோல் கொடுத்தருளி "உளோம்போகீர்" என்றனர். பிறகு சுந்தரமூர்த்திநாயனார் "பிழையுளன பொறுத்திடுவர்" என்னுந் திருப்பதிகம் பாடிக்கொண்டு காஞ்சிபுரத்துக் கெழுந்தருளி ஏகாம்பரநாதனைவணங்கி அவர் திருவருளால் ஒரு கண்பெற்று, வழிக்கிடையிலுள்ள சிவஸ்தலங்களையெல்லாம் வணங்கிக்கொண்டு திருவாரூர்க்குச் சென்று வன்மீகநாதனைத்தொழுது மற்றொருகண்ணும்பெற்றுப் பரவையார் ஊடலை நீக்கும்பொருட்டு வீதிவிடங்கப்பெருமானை இரண்டுதரம் அவர்மனையில் தூதனுப்பி ஊடல்தணிந்தபின் அங்குச்சென்று அவரோடுகூடி நாள்தோறும் வன்மீகநாதனைத் தரிசனஞ் செய்துகொண்டிருந்தனர். இருக்கும்பொழுது தாம் சிவபெருமானைத் தூதனுப்பியசெய்தியைத் திருப்பெருமங்கலத்திலிருக்கும்

ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனார் கேள்வியுற்று அது தக்கது அன்றென்று தம்மேற் கோபங்கொண் டிருத்தலை யறிந்து சுவாமி சந்நிதானத்தில் விண்ணப்பஞ்செய்ய, சிவபெருமான் கலிக்காம நாயனாருக்குச் சூலைநோயை ஏவி அவரிடத்திற்போய் 'சுந்தரன் வந்தா லன்றித் தீராது' என்றனர். அவர் அதற் குடம்படாமையைக் கண்டும், சுந்தரமூர்த்திநாயனாரிடத்தில்வந்து 'நீபோய்க் கலிக்காமனுடைய சூலையைத் தீர்ப்பாய்' என்ன, சுந்தரமூர்த்திநாயனார் சூலைநோயைத் தீர்க்கும்பொருட்டு வருஞ் செய்திகேட்டுக் கலிக்காமநாயனார் உடைவாளால் வயிற்றைப் பீறிக்கொண் டிறந்தனர்; சுந்தரமூர்த்திநாயனார் அங்குச்சென்று கலிக்காமநாயனார் இறந்திருத்தலை நோக்கி நானும் மரணமடைவேனென்று உடைவாளை எடுத்தனர். உடனே சிவபெருமான் திருவருளால் கலிக்காமநாயனார் உயிர்த்தெழுந்து உடைவாளைப் பற்றிக்கொள்ள, அவர் விழுந்து நமஸ்கரித்தனர். கலிக்காமநாயனாரும் சுந்தரமூர்த்திநாயனாரை வணங்கினர். பின்பு இருவரும் அன்போடு அளவளாயிருந்து மீண்டும் திருவாரூர்க் கெழுந்தருளி வன்மீகநாதரைத் தரிசனஞ்செய்துகொண் டிருந்தனர்.

அப்பொழுது சேரமான்பெருமாள் நாயனார் சிவபெருமானால் சுந்தரமூர்த்திநாயனாருடைய மகிமையை யறிந்து அவரைத் தரிசிக்க விரும்பித் திருவாரூரை யடைந் தவரைவணங்க, சுந்தரமூர்த்திநாயனார் சேரமான்

பெருமாள்நாயனாரைவணங்கினர். பின்பு சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் சேரமான்பெருமாள்நாயனாரை உடன்கொண்டு ஆலயத்திற்சென்று வன்மீகநாதனைவணங்கிப் பரவையார்வீட்டுக் கழைத்துக்கொண்டுபோய் விருந்துசெய்து சிலநாள் அவரோடு அங்கிருந்து இன்னுமுள்ள சிவஸ்தலங்களைத் தரிசிக்கவிரும்பிச் சேரமான்பெருமாள்நாயனாருங் கூடவரப் புறப்பட்டுச் சோழநாட்டிலுள்ள சிவஸ்தலங்களையெல்லாம் வணங்கிக்கொண்டு பாண்டியநாட்டிற் சென்று அங்குள்ள மதுரை முதலிய சிவஸ்தலங்களைத் தரிசனஞ்செய்துகொண்டு மீண்டுந் திருவாரூர்க்குச்சென்று வன்மீகநாதனைவணங்கி அங்கிருந்துபுறப்பட்டுச் சிவஸ்தலங்களைவணங்கிக்கொண்டு செல்லுகையில் திருவையாற்றுக்குச் செல்லத் தடையாகக் காவேரி பெருகிவருவதைக்கண்டு சுந்தரமூர்த்திநாயனார் பாடிய திருப்பதிகத்தால் அவ் ஆறு வழிவிடப் பரிசனங்களோடு சென்று பஞ்சநாதேசுரரைத் தரிசித்து வணங்கி மீளவும் அவ்வழியே வந்தபின்பு வெள்ளம் முன்போலப் பெருகியோடிற்று. அவ்விடம் விட்டு நீங்கிக் கொங்கநாட்டிலுள்ள சிவஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு மலைநாட்டிற் சென்றபோது சேரமான்பெருமாள்நாயனார் நகரமாகிய கொடுங்கோளூரிலிருப்பவர்கள் எதிர்கொண்டுவந்துவணங்க, அவர்களுடன் திருவஞ்சைக்களமென்னுந் தலத்திற் சென்று ஆலயத்தைப் பிரதக்ஷிணம்பண்ணித் திருப்பதிகம்பாடித் துதித்துச் சேரமான்பெருமாள்நாயனாரோடு

அவர் திருமாளிகையிற்சென்று திருவமுதுசெய்து சில நாளங்கிருந்து புறப்படும்போது சேரமான்பெருமாள் நாயனார் தம்முடைய பொக்கசத்திலுள்ள நிதியையெல் லாம் பல ஆட்களின்மேற் சுமத்தியனுப்பத் திருமுருகன் பூண்டியென்னுந் தலத்துக்குச் சமீபமாக வரும்போது சிவபெருமான் ஆஞ்ஞையால் பூதங்கள் வேடுருக்கொண் டுவந்து அப்பொருளனைத்தையும் பறித்துக் கொண்டு போய்ச் சுவாமி சந்நிதானத்திற்சேர்த்தன. அதுகண்டு சுந்தரமூர்த்திநாயனார் திருமுருகன்பூண்டியில் ஆலயத் துட்சென்று சுவாமியைவணங்கி "கொடுகு வெஞ்சிலை வடுகவேடுவர்" என்னுந் திருப்பதிகம் பாடியமாத்திரத் தில் கடவுள் திருவருளால் அந்தப்பொருளெல்லாங் கோ புரவாயிலில் குவிந்திருக்கக்கண்டு சுவாமியைவணங்கி அவற்றையெடுத்துக்கொண்டு முன்னேசெல்ல ஆட்களை யேவி அவ்விடத்தை நீங்கிக் கொங்குநாட்டைக்கடந்து திருவாரூரையடைந்து அங்குச் சிவதரிசனஞ் செய்திருந் தனர்.

சிலநாள்சென்றபின் சேரமான்பெருமாள்நாயனாரைக் காண விரும்பி அங்கிருந்துபுறப்பட்டுச் சோழதேசத் தைக்கடந்து கொங்கதேசத்தையடைந்து திருப்புக்கொ ளியூரிற்சென்று அங்கே ஒரு வீதியிலே இரண்டுவீடு களில் ஒருவீட்டில் மங்கல ஒலியும் மற்றொரு வீட்டில் அழுகை ஒலியுமா யிருக்கக்கண்டு அங்கிருந்த பிராமணர் களைநோக்கி 'இஃதென்ன' என, அவர்கள் வணங்கி 'ஐந்து

வயதுள்ள இரண்டுபுதல்வர்கள் குளத்தில் நீராடுகை யில் ஒருவனை முதலைவிழுங்கிற்று' மற்றொருவன் பிழை த்துவந்தான், இந்தவீட்டில் முழங்குமோசை பிழைத்துக் கொண்ட புதல்வனுக்கு உபநயனஞ்செய்யு மங்கலவோ சை, அந்த வீட்டிலுண்டாமோசை இறந்தபிள்ளையைக் குறித் தழுகைக்குரலோசை என்றனர். அதுகேட்ட சுந் தரமூர்த்திநாயனர் திருவுளமிரங்கி அந்தக் குளத்தருகிற் சென்று அம் முதலை தான்விழுங்கிய புதல்வனை உமிழும் பொருட்டு "உரைப்பாருரையுகந் துள்கவல்லார்" என் னுந் திருப்பதிகம்பாடியபோது அம்முதலை பிள்ளையைக் கரையில் உமிழ்ந்தது, தாய் ஓடி அப்பிள்ளையையெடுத் துக்கொண்டுவந்து நாயகனோடு தானும் சுந்தரமூர்த்தி நாயனர் திருவடிகளில்விழுந்து நமஸ்காரஞ்செய்தாள். சுந்தரமூர்த்திநாயனர் அப் புதல்வனை அழைத்துக்கொண் டு அவிநாசிக்குப்போய்ச் சிவதரிசனஞ்செய்து திருப்பதி கம்பாடித் திரும்பி அப் புதல்வன் வீட்டிற்சென்று அவ னுக்கு உபநயனஞ்செய்வித்து அதன்பின்பு மகோதை என்னுந் தலத்திற்சென் றிரங்கியிருக்கையில், ஒருநாள் சேரமான்பெருமாள்நாயனர் ஸ்நானஞ்செய்யும்போது சுந்தரமூர்த்திநாயனர் மீண்டும் திருவஞ்சைக்களத்திற் குச்சென்று அங்குள்ள ஆலயத்தை வலஞ்செய்து உள் ளேபுகுந்து சந்நிதியில்விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து நின்று, அழலிற்பட்ட மெழுகுபோல் உள்ளமுருக மயிர்க் குச்செறியக் கண்ணீர்பெருக இரண்டு கைகளுஞ் சிர

சின்மேற்குவியத் துதித்து அடியேனை மாயாகாரியமாகிய இவ்வுலகவாழ்க்கையினின்றுநீக்கித் தேவரீருடைய திருவடியிற் சேர்த்தருள வேண்டுமென்னுங் கருத்தோடு "தலைக்குத்தலைமாலை" என்னுந் திருப்பதிகம்பாடியருள, தயாசமுத்திரமாகிய சிவபெருமான் பிரமன் விஷ்ணு முதலிய தேவர்களைநோக்கி 'நீங்கள் சென்று நம்முடைய தோழனாகிய சுந்தரனை வெள்ளையானையின்மே லேற்றிக் கொண்டு வாருங்கள்' என்று கட்டளையிட்டருள, அவர்கள் அவ்வாறேசென்று சந்நிதானத்தினின்றும் எழுந்தருளுகிற சுந்தரமூர்த்திநாயனாரை எதிர்கொண்டு சிவபெருமானுடைய திருவாணையைத் தெரிவிக்க, சுவாமியை வணங்கி வெள்ளையானையின்மேலேறிச் செல்லுகையில் தம்முடைய தோழராகிய சேரமான்பெருமாள்நாயனாரை நினைத்துச்செல்ல, சேரமான்பெருமாள்நாயனார் அஃதறிந்து ஓர் குதிரையின்மேலேறி அதி விரைவாகத் திருவஞ்சைக்களத்துக்குப்போய்ச் சுந்தரமூர்த்திநாயனார் வெள்ளையானையின்மேலேறி அந்தரமார்க்கமாய்ச் செல்வதையுணர்ந்து தம்முடைய குதிரையின்காதில் ஸ்ரீபஞ்சாட்சரத்தையோதிய வளவில் அக்குதிரை ஆகாயமார்க்கமாய்ப் போய்ச் சுந்தரமூர்த்திநாயனார் ஏறிச்செல்லும் வெள்ளையானையை வலம்வந்து அதற்கு முன்சென்றது. சேரமான் பெருமாள்நாயனார் படைவீரர்கள் அவரைக் கண்ணுக்குத் தோன்றுமளவும் ஆகாயத்திற்கண்டு பின் காணாமையால் மனவருத்தமுற்றுத் தத் தம் உடைவாளால் உடலைச்

சேதித்து வீரயாக்கையைப்பெற்று அந்நாயனாருக்கு முற்பட்டு அவரைத் தரிசித்துக்கொண்டு சென்றனர். சேரமான்பெருமாள்நாயனார் முன்செல்லப் பின்சென்ற சுந்தரமூர்த்திநாயனார் "தானெனைமுன் படைத்தான்" என்னுந் திருப்பதிகம்பாடிக்கொண்டு திருக்கைலாசமலையின் தெற்குவாயிலுக்கு முன்சென்றனர். அங்கு இருவரும் வாகனங்களினின் றிறங்கிச் சந்நிதானத்திற்சென்று கைலாசபதியை நமஸ்கரித்தெழுந்து அவருடைய திருவருளால் பழயபடி ஆலாலசுந்தரராய்த் தாமுன் செய்துகொண்டிருந்த திருத்தொண்டுசெய்பவரும் சேரமான்பெருமாள்நாயனார் தந் தொழில் செய்பவருமாயினர்.

முன் பூமியின்கண் அவதரித்த பரவையாரும் சங்கிலியாரும் முன்போலக் கமலினியும் அனிந்திதையுமாகிப் பார்வதியாருக்குத் திருத்தொண்டு செய்திருந்தனர். சுந்தரமூர்த்திநாயனார் தாம் வழியில் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருப்பதிகங்களை வருணராஜ னிடத்துக் கொடுத்தருள அவனதைத் திருவஞ்சைக்களத்திற் கொண்டுபோய் விளக்கினன்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார் சரித்திரம்

முற்றிற்று.

தேவாரத்திரட்டின் வரலாறு.

அநாதி முத்த சித்துருவாகிய முதற்கடவுள் சிவபெருமானே என்று ஆன்மாக்கள் துணிந்து வழிபட்டு உய்யும் பொருட்டுப் பல அற்புதங்களினாலே சைவசமயத்தைத் தாபித்தருளிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார், திருநாவுக்கரசுநாயனார், சுந்தரமூர்த்திநாயனார் என்னும் சமயாசாரியர்கள் மூவரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட தமிழ்வேதமாகிய தேவாரம் ஒருலக்ஷத்திரண்டாயிரந் திருப்பதிக முடையது. அவைகளுள் எழுநூற்றுத் தொண்ணூற்றேழு திருப்பதிகம் ஒழித்து ஒழிந்தவை இறந்துபோயின. எஞ்சி நின்ற எழுநூற்றுத் தொண்ணூற்றேழு திருப்பதிகங்களையும் திருவாரூர் அபயகுலசோழமகாராஜாவினுடைய வேண்டுகோளின்படி திருநாரையூர்ப் பொல்லாப் பிள்ளையாருடைய மாணாக்கராகிய நம்பியாண்டார்நம்பி ஏழு திருமுறைகளாக வகுத்தருளினார். அவ்வேழும் அடங்கிய திருமுறை அடங்கன்முறை யெனப்படும்.

கல்வியறி வொழுக்கங்களாற் சிறப்புற்று விளங்கிய சிவாலய முனிவர் அவ் வடங்கன்முறையினது மகிமையையும் அதனை நாடோறும் விதிப்படி சிரத்தையோடு பாராயணஞ் செய்யின் முத்தி சித்திக்கு மென்பதனையும் அறிந்து, தாம் அப்படிப் பாராயணஞ் செய்ய ஆசைகொண்டார். அது நிறைவேறுதல் கூடாமையால் வருத்தமுற்று, சிதம்பரத்தை யடைந்து, கனக

சபையின்கண்ணே ஆனந்த தாண்டவஞ் செய்தருளுஞ் சபாநாதரை வணங்கி, தமது கருத்து முற்றும்பொருட்டு நெடுங்காலம் அருந்தவஞ் செய்தார். அப்பொழுது சபாநாதருடைய திருவருளினாலே, "சிவாலய முனிவனே! நீ பொதியமலையி லிருக்கின்ற அகத்திய முனிவனிடத்தே போவாயாயின் உன்கருத்து நிறைவேறும்" என்று ஓ ரசரீரிவாக்குத் தோன்றிற்று. அது கேட்ட சிவாலயமுனிவர் மனமகிழ்ந்து, சபாநாதரை வணங்கி, விடைபெற்றுக்கொண்டு சென்று, பொதியமலையை அடைந்து, அகத்தியமகாமுனிவரைச் சிந்தித்து; மூன்றுவருஷகாலம் அருந்தவஞ் செய்தார். அகத்தியமகாமுனிவர் அவருக்கு வெளிப்பட்டு, அடங்கன்முறை முழுவதையும் அவருக் குபதேசித்து, அதினின்றும் இருபத்தைந்து திருப்பதிகங்களை எடுத்துத் திரட்டி, "இவைகளை நாடோறும் பாராயணஞ் செய்பவர்கள் அடங்கன்முறை முழுதையும் பாராயணஞ் செய்தவர்களாவார்கள்" என்று திருவாய்மலர்ந்து, மறைந்தருளினார். சிவாலய முனிவர் அப்படியே இவ்விருபத்தைந்து திருப்பதிகங்களடங்கிய தேவாரத்திரட்டினை நெடுங்காலம் பாராயணஞ் செய்து சிவபெருமானுடைய திருவருளைப்பெற்றார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

LITH: BY C. RAMASWAMI SASTRI, MADRAS.

௨

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகத்தியமகாமுனிவர்
திரட்டியருளிய

தேவாரத்திரட்டு.

தேவாரநுதலியபொருள்.

நேரிசைவெண்பா.

குருவுருவும் வெண்ணீ றெழுத்தஞ்சுங் கோயி
லரனுருவ மென்றலைமே லாக்குந் - திருவடியுஞ்
சிட்டான வர்ச்சனையுந் தொண்டுஞ் சிவாலயர்க்கென்
றிட்டா ரகத்தியனு ரொட்டு.

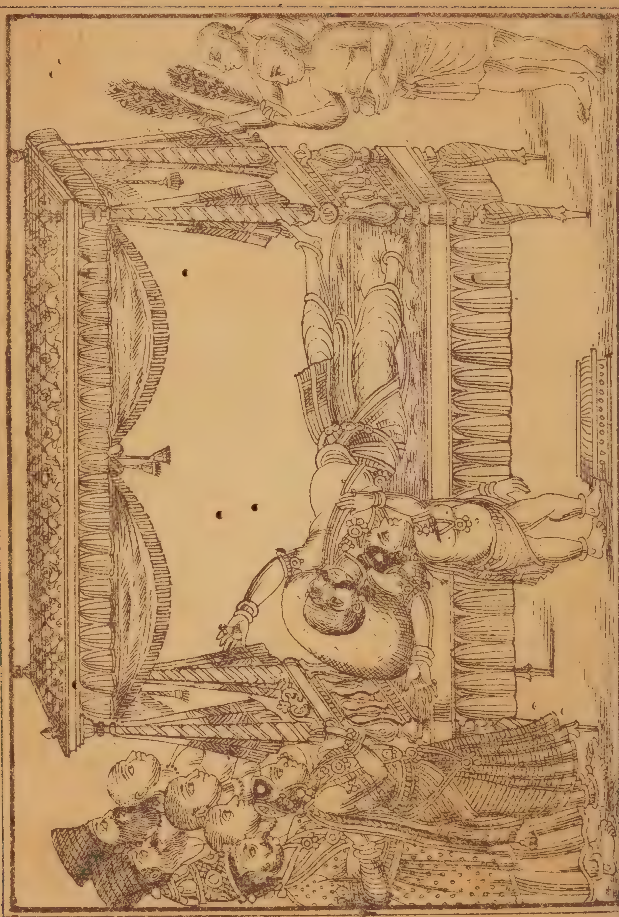
திருப்பதிகக்கருத்துரை.

நிலைமண்டலவாசிரியப்பா.

தோடு கூற்றுப் பித்தா மூன்றும்
பீடுடைத் தேசிகன் பேரரு ளாகு
நீற்றுப் பதிக நிகழ்த்துங் காலை
மாற்றுப் பனையின் வரலா றுகுக்

துஞ்சல் காதல் சொற்றுணை மற்று
மஞ்செழுத் துண்மை யருளிய தாகு
மாரூர் தில்லை காட்டூர் மூன்றுஞ்
சீரார் கோயிற் றிறமைய தாகு
மோருரு வரிய பாளை வடிவே
மருவா ரொன்ற வண்டமி ழைந்துந்
திருவார் மேனிச் செய்திய தாகும்
பொடியுடை யரவணை யந்த ணாள
னடியிணை தந்த வருளே யாகும்
பந்து வேற்று கொன்றிவை மூன்று
நந்தலி லருச்சனை நாட்டிய தாகும்
வேய்குலந் தில்லை யெனுமிவை மூன்று
நாயனு மடிமையு நாட்டிய தாகு
மிப்பரி சகத்திய முனிவ னிருநிலத்
தொப்பரு மூவ ரோதுதே வார
முழுதையுஞ் சிவாலய முனிக்கறி வித்துட்
பழுதிலா வவையுட் பரிந்தெடுத் திருபத்
தைந்துயர் பதிகமு மறிவுறத் திரட்டி
யெண்ணரு மடங்க லியாவையு முணரும்
புண்ணியமிவைகொடு பொருந்து வென்றவற்
றனக்கருள் செய்தனன் றகவுறவதனாற்
றீதிலா வகத்தியத் திரட்டினை யுலகி
லோதின ரடங்கலு மோதினராவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனர்.

திருப்பிரமபுரம்.

பண் - நட்டபாடை

குருவருள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தோடுடையசெவி யன்விடையேறியோர்
　　தூவெண்மதிசூடிக்
காடுடையசுட லைப்பொடிபூசியென்
　　னுள்ளங்கவர்கள்வ
னேடுடையமல ரான்முனைநாட்பணிந்
　　தேத்தவருள்செய்த
பீடுடையபிர மாபுரமேவிய
　　பெம்மானிவனன்றே. (க)

முற்றலாமையிள நாகமோடேன
　　முளைக்கொம்பவைபூண்டு
வற்றலோடுகல னாப்பலிதேர்ந்தென
　　துள்ளங்கவர்கள்வன்
கற்றல்கேட்டலுடை யார்பெரியார்கழல்
　　கையாற்றொழுதேத்தப்
பெற்றமூர்ந்தபிர மாபுரமேவிய
　　பெம்மானிவனன்றே. (உ)

நீர்பரந்தநிமிர் புன்சடைமேலோர்
நிலாவெண்மதிசூடி
யேர்பரந்தவின வெள்வளைசோரவென்
னுள்ளங்கவர்கள்வ
னூர்பரந்தவுல கின்முதலாகிய
வோரூரிதுவென்னப்
பேர்பரந்தபிர மாபுரமேவிய
பெம்மானிவனன்றே. (௩)

விண்மகிழ்ந்தமதி லெய்ததுமன்றி
விளங்குதலையோட்டி
லுண்மகிழ்ந்துபலி தேரியவந்தென
துள்ளங்கவர்கள்வன்
மண்மகிழ்ந்தவர வம்மலர்க்கொன்றை
மலிந்தவரைமார்பிற்
பெண்மகிழ்ந்தபிர மாபுரமேவிய
பெம்மானிவனன்றே. (௪)

ஒருமைபெண்மையுடை யன்சடையன்விடை
யூரும்மிவனென்ன
வருமையாகவுரை செய்யவமர்ந்தென
துள்ளங்கவர்கள்வன்
கருமைபெற்றகடல் கொள்ளமிதந்ததோர்
காலம்மிதுவென்னப்
பெருமைபெற்றபிர மாபுரமேவிய
பெம்மானிவனன்றே. (௫)

மறைகலந்தவொலி பாடலோடாடல
ராகிமழுவேந்தி
பிறைகலந்தவின வெள்வளைசோரவென்
னுள்ளங்கவர்கள்வன்
கறைகலந்தகடி யார்பொழினீடுயர்
சோலைக்கதிர்சிந்தப்
பிறைகலந்தபிர மாபுரமேவிய
பெம்மானிவனன்றே. (௬)

சடைமுயங்குபுன லன்னலன்னெரி
வீசிச்சதிர்வெய்த
வுடைமுயங்குமர வோடுழிதந்தென
துள்ளங்கவர்கள்வன்
கடன்முயங்குகழி சூழ்குளிர்கானலம்
பொன்னஞ்சிறகன்னம்
பெடைமுயங்குபிர மாபுரமேவிய
பெம்மானிவனன்றே. (௭)

வியரிலங்குவரை யுந்தியதோள்களை
வீரம்விளைவித்த
வுயரிலங்கையரை யன்வலிசெற்றென
துள்ளங்கவர்கள்வன்
றுயரிலங்கும்முல கிற்பலவூழிக
டோன்றும்பொழுதெல்லாம்
பெயரிலங்குபிர மாபுரமேவிய
பெம்மானிவனன்றே. (௮)

தாணுதல்செய்திறை காணியமாலொடு
தண்டாமரையானு
நீணுதல்செய்தொழி யந்நிமிர்ந்தானென
துள்ளங்கவர்கள்வன்
வாணுதல்செய்மக ளிர்முதலாகிய
வையத்தவரேத்தப்
பேணுதல்செய்பிர மாபுரமேவிய
பெம்மானிவனன்றே. (௯)

புத்தரோடுபொறி யில்சமணும்புறங்
கூறநெறிநில்லா
வொத்தசொல்லவுல கம்பலிதேர்ந்தென
துள்ளங்கவர்கள்வன்
மத்தயானைமறு கவ்வுரிபோர்த்ததோர்
மாயம்மிதுவென்னப்
பித்தர்போலும்பிர மாபுரமேவிய
பெம்மானிவனன்றே. (௧0)

அருநெறியமறை வல்லமுனியகன்
பொய்கையலர்மேய
பெருநெறியபிர மாபுரமேவிய
பெம்மானிவன்றன்னை
யொருநெறியமனம் வைத்துணர்ஞானசம்
பந்தன்னுரைசெய்த
திருநெறியதமிழ் வல்லவர்தொல்வினை
தீர்தலெளிதாமே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

திருவதிகைவீரட்டானம்.

பண் - கொல்லி.

குருவருள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூற்றாயின வாறுவிலக்ககிலீர்
  கொடுமைபல செய்தனநானறியே
னேற்றாயடிக் கேயிரவும்பகலும்
  பிரியாதுவணங்குவ னெப்பொழுதுந்
தோற்றாதென்வயிற்றி னகம்படியே
  குடரோடுதுடக்கி முடக்கியிட
ஆற்றேனடியே னதிகைக்கெடில
  வீரட்டானத்துறை யம்மானே. (க)

நெஞ்சம்முமக் கேயிடமாகவைத்தே
  னினையாதொரு போதுமிருந்தறியேன்
வஞ்சமிதுவொப்பது கண்டறியேன்
  வயிற்றோடுதுடக்கி முடக்கியிட
நஞ்சாகிவந் தென்னை நலிவதனை
  நணுகாமற்றுரந்து கரந்துமிடா
யஞ்சேலுமென்னீ ரதிகைக்கெடில
  வீரட்டானத்துறை யம்மானே. (உ)

பணிந்தாரனபாவங்கள் பாற்றவல்லீர்
படுவெண்டலையிற் பலிகொண்டுழல்வீர்
துணிந்தேயுமக்காட்செய்து வாழலுற்றாற்
சுடுகின்றதுசூலை தவிர்த்தருளீர்
பிணிந்தார்பொடி கொண்டுமெய்பூசவல்லீர்
பெற்றமேற்றுகந்தீர் சுற்றும்வெண்டலை
டணிந்தீரடிகே ளதிகைக்கெடில [கொண்
வீரட்டானத்துறை யம்மானே. (கூ)

முன்னம்மடியேனறி யாமையினன்
முனிந்தென்னைநலிந்து முடக்கியிடப்
பின்னையடியே னுமக்காளும்பட்டேன்
சுடுகின்றதுசூலை தவிர்த்தருளீர்
தன்னையடைந்தார்வினை தீர்ப்பதன்றோ
தலையாயவர்தங் கடனாவதுதா
னன்னநடையா ரதிகைக்கெடில
வீரட்டானத்துறை யம்மானே. (சு)

காத்தாள்பவர்காவ லிகழ்ந்தமையாற்
கரைநின்றவர் கண்டுகொளென்றுசொல்லி
நீத்தாயகயம்புக நூக்கியிட
நிலைக்கொள்ளும் வழித்துறையொன்றறியேன்
வார்த்தையிது வொப்பதுகேட்டறியேன்
வயிற்றோடுதுடக்கி முடக்கியிட
வார்த்தார்புனலா ரதிகைக்கெடில
வீரட்டானத்துறை யம்மானே. (ரு)

சலம்பூவொடுதூப மறந்தறியேன்
    றமிழோடிசைபாடன் மறந்தறியே
னலந்தீங்கிலுமுன்னை மறந்தறியே
    னுன்னாமமென்னாவின் மறந்தறியே
னுலந்தார்தலையிற் பலிகொண்டுழல்வா
    யுடலுள்ளுறுசூலை தவிர்த்தருளா
யலந்தேனடியே னதிகைக்கெடில
    வீரட்டானத்துறை யம்மானே. (சு)

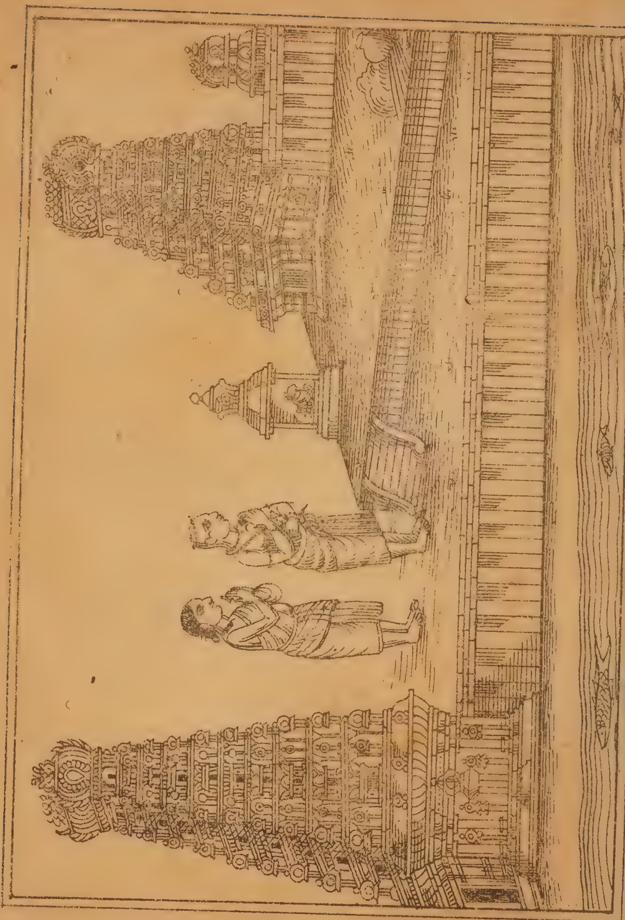
உயர்ந்தேன்மனைவாழ்க்கையு மொண்பொருளு
    மொருவர்தலைகாவ லிலாமையினால்
வயந்தேயுமக்காட்செய்து வாழலுற்றால்
    வலிக்கின்றதுசூலை தவிர்த்தருளீர்
பயந்தேயென்வயிற்றி னகம்படியே
    பறித்துப்புரட்டி யறுத்தீர்த்திடநா
னயர்ந்தேனடியே னதிகைக்கெடில
    வீரட்டானத்துறை யம்மானே. (எ)

வலித்தேன்மனைவாழ்க்கை மகிழ்ந்தடியேன்
    வஞ்சம்மனமொன்று மிலாமையினாற்
சலித்தாலொருவர் துணையாருமில்லைச்
    சங்கவெண்குழைக்காதுடையெம்பெருமான்
கலித்தேயென் வயிற்றினகம்படியே
    கலக்கிமலக்கிட்டுக் கவர்ந்துதின்ன
வலுத்தேனடியே னதிகைக்கெடில
    வீரட்டானத்துறை யம்மானே. (அ)

பொன்போல மிளிர்வதொர்மேனியினீர்
புரிபுன்சடையீர் மெலியும்பிறையீர்
துன்பேகவலேபிணியென் றிவற்றை
நணுகாமற் றுரந்துகரந்துமிடு
மென்போலிக ளும்மையினித்தெளியா
ரடியார்படுவ திதுவேயாகி
லன்பேயமையும் மதிகைக்கெடில
வீரட்டானத்துறை யம்மானே. (௯)

போர்த்தாயங்கொ ரானையினீருரிதோல்
புறங்காடரங்கா நடமாடவல்லா
யார்த்தானரக்கன் றனைமால்வரைக்கீ
ழடர்த்திட்டருள்செய்த வதுகருதாய்
வேர்த்தும்புரண்டும் விழுந்துமெழுந்தா
லென்வேதனையான விலக்கியிடா
யார்த்தார்புனல்சூ ழதிகைக்கெடில
வீரட்டானத்துறை யம்மானே. (௧0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனர்.

திருவெண்ணெய்நல்லூர்.

பண்-இந்தளம்.

குருவருள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பித்தாபிறைசூடிபெருமானேயருளாளா, வெத்தான்மறவாதேநினைக்கின்றேன்மனத்துன்னை, வைத்தாய்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட்டுறையு, ளத்தாவுனக்காளயினி யல்லேனெனலாமே. (க)

நாயேன்பலநாளுநினைப் பின்றிமனத்துன்னைப், பேயாய்த்திரிந்தெய்த்தேன் பெறலாகாவருள்பெற்றேன், வேயார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய்நல்லூரருட்டுறையு, ளாயாவுனக்காளாயினி யல்லேனெனலாமே. (உ)

மன்னேமறவாதேநினைக் கின்றேன்மனத்துன்னைப், பொன்னேமணிதானேவயி ரமேபொருதுந்தி, மின்னார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய்நல்லூரருட்டுறையு, ளன்னேயுனக்காளாயினி யல்லேனெனலாமே. (௩)

முடியேனினிப்பிறவேன்பெறின் மூவேன்பெற்றமூர்தி, கொடியேன்பலபொய்யேயுரைப் பேனைக்குறிக்கொண்ணீ, செடியார்பெண்ணைத்தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட்டுறையு, ளடிகேளுனக்காளாயினி யல்லேனெனலாமே. (ச)

பாதம்பணிவார்கள்பெறு பண்டம்மதுபணியா,யாதன்பொருளானேனறி வில்லேனருளாளா, தாதார்பெண்ணைத்தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட்டுறையு, ளாதீயுனக்காளாயினி யல்லேனெனலாமே. (ரு)

தண்ணார்மதிசூடீதழல் போலுந்திருமேனி, யெண்ணார்புரமூன்றுமெரி யுண்ணநகைசெய்தாய், மண்ணார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட்டுறையு, ளண்ணாவுனக் காளாயினி யல்லேனெனலாமே. (சா)

ஊனாயுயிரானாயுட லானாயுலகானாய், வானாய்நிலனானாய்கட லானாய்மலையானாய், தேனார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட்டுறையு, ளானாயுனக்காளாயினி யல்லேனெனலாமே.()

ஏற்றார்புரமூன்றுமெரி யுண்ணச்சிலைதொட்டாய், தேற்றாதனசொல்லித்திரி வேனோசெக்கர்வானீ, ரேற்றாய்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்

ணெய் நல்லூரருட்டுறையு, ளாற்ருயுனக்காளா யினி யல்லேனெனலாமே. (அ)

மழுவாள்வலனேந்திமறை யோதிமங்கைபங்கா, தொழுவாரவர்துயராயின தீர்த்தலுனதொழிலே, செழுவார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய்நல்லூரருட்டுறையு, ளழகாவுனக்காளாயினி யல்லேனெனலாமே. (கூ)

காரூர்புனலெய்திக்கரை கல்லித்திரைக்கையாற், பாரூர்புகழெய்தித்திகழ் பன்மாமணியுந்திச், சீரூர்பெண்ணைத்தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட்டுறையு, ளாரூரனெம்பெருமாற்கா ளல்லேனெனலாமே. (க0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனர்.

திருவாலவாய்த்திருநீற்றுப்பதிகம்.

பண் - காந்தாரம்

பலாயின்வரலாறு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மந்திரமாவதுநீறு வானவர்மேலதுநீறு
சுந்தரமாவதுநீறு துதிக்கப்படுவதுநீறு

தந்திரமாவதுநீறு சமயத்திலுள்ளதுநீறு
செந்துவர்வாயுமை பங்கன்றிரு வாலவாயான்றிருநீறே. ()

வேதத்திலுள்ளதுநீறு வெந்துயர்தீர்ப்பதுநீறு
போதந்தருவதுநீறு புன்மைதவிர்ப்பதுநீறு
வோதத்தகுவதுநீறு வுண்மையிலுள்ளதுநீறு
சீதப்புனல்வயல்சூழ்ந்த திருவாலவாயான்றிருநீறே. (௨)

முத்திதருவதுநீறு முனிவரணிவதுநீறு
சத்தியமாவதுநீறு தக்கோர்புகழ்வதுநீறு
பத்திதருவதுநீறு பரவவினியதுநீறு
சித்திதருவதுநீறு திருவாலவாயான்றிருநீறே. (௩)

காணவினியதுநீறு கவினைத்தருவதுநீறு
பேணியணிபவர்க்கெல்லாம் பெருமைகொடுப்பதுநீறு
மாணந்தகைவதுநீறு மதியைத்தருவதுநீறு
சேணந்தருவதுநீறு திருவாலவாயான்றிருநீறே. (௪)

பூசவினியதுநீறு புண்ணியமாவதுநீறு
பேசவினியதுநீறு பெருந்தவத்தோர்களுக்கெல்லா
மாசைகெடுப்பதுநீறு வந்தமதாவதுநீறு
தேசம்புகழ்வதுநீறு திருவாலவாயான்றிருநீறே. (௫)

அருத்தமதாவதுநீறு வவலமறுப்பதுநீறு
வருத்தந்தணிப்பதுநீறு வானமளிப்பதுநீறு
பொருத்தமதாவதுநீறு புண்ணியர்பூசும்வெண்ணீறு
திருத்தகுமாளிகைசூழ்ந்த திருவாலவாயான்றிருநீறே. (௬)

எயிலதுவட்டதுநீறு விருமைக்குமுள்ளதுநீறு
பயிலப்படுவதுநீறு பாக்கியமாவதுநீறு
துயிலைத்தடுப்பதுநீறு சுத்தமதாவதுநீறு
வயிலைப்பொலிதரு சூலத் தாலவாயான்றிருநீறே. (எ)

இராவணன்மேலதுநீறு வெண்ணத்தருவதுநீறு
பராவணமாவதுநீறு பாவமறுப்பதுநீறு
தராவணமாவதுநீறு தத்துவமாவதுநீறு
வராவணங்குந்திரு மேனி யாலவாயான்றிருநீறே. (அ)

மாலோடயனறியாத வண்ணமுமுள்ளதுநீறு
மேலுறைதேவர்கடங்கண் மெய்யதுவெண்பொடிநீறு
வேலவுடம்பிடர்தீர்க்கு மின்பந்தருவதுநீறு
வாலமதுண்டமிடற் றெம் மாலவாயான்றிருநீறே. (கூ)

குண்டிகைக்கையர்களோடுசாக்கியர்கூட்டமுங்கூட
கண்டிகைப்பிப்பதுநீறு கருதவினியதுநீறு
வெண்டிசைப்பட்டபொருளா ரேத்துந்தகையதுநீறு
வண்டத்தவர்பணிந்தேத்து மாலவாயான்றிருநீறே. (க0)

ஆற்றலடல்விடையேறு மாலவாயான்றிருநீற்றைப்
போற்றிப்புகலிநிலாவும் பூசுரன்ஞானசம்பந்தன்
றேற்றித்தென்னனுடலுற்ற தீப்பிணியாயினதீரச்
சாற்றியபாடல்கள் பத்தும் வல்லவர்நல்லவர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனர்.

பஞ்சாக்கரத்திருப்பதிகம்.

பண் - காந்தாரபஞ்சமம்.

அஞ்செழுத் துண்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

துஞ்சலுந்துஞ்ச லிலாதபோழ்தினு
நெஞ்சகநைந்து நினைமினுநாடொறும்
வஞ்சகமற்றடி வாழ்த்தவந்தகூற்
றஞ்சவுதைத்தன வஞ்செழுத்துமே. (க)

மந்திரநான்மறை யாகிவானவர்
சிந்தையுணின்றவர் தம்மையாள்வன
செந்தழலோம்பிய செம்மைவேதியர்க்
கந்தியுண்மந்திர மஞ்செழுத்துமே. (உ)

ஊனிலுயிர்ப்பை யொடுக்கியொண்சுடர்
ஞானவிளக்கினை யேற்றிநன்புலத்
தேனைவழிதிறந் தேத்துவார்க்கிட
ரானகெடுப்பன வஞ்செழுத்துமே. (ங)

நல்லவர்தீய ரெனாதுநச்சினர்
செல்லல்கெடச்சிவ முத்திகாட்டுவ

கொல்லநமன்றமர் கொண்டுபோமிடத்
தல்லல்கெடுப்பன வஞ்செழுத்துமே. (ச)

கொங்கலர்வன்மதன் வாளியைந்தகத்
தங்குளபூதமு மஞ்சவைம்பொழிற்
றங்கரவின்பட மஞ்சுந்தம்முடை
பங்கையிலவிர லஞ்செழுத்துமே. (ரு)

தும்மலிரும றொடர்ந்தபோழ்தினும்
வெம்மைநரகம் விளைந்தபோதினு
மிம்மைவினையடர்த் தெய்தும்போழ்தினு
மம்மையினுந்துணை யஞ்செழுத்துமே. (சா)

வீடுபிறப்பை யறுத்துமெச்சினர்
பீடைகெடுப்பன பின்னைநாடொறு
மாடுகொடுப்பன மன்னுமாநட
மாடியுகப்பன வஞ்செழுத்துமே. (எ)

வண்டமரோதி மடந்தைபேணின
பண்டையிராவணன் பாடியுய்ந்தன
தொண்டர்கள்கொண்டு துதித்தபின்னவர்க்
கண்டமளிப்பன வஞ்செழுத்துமே. (அ)

கார்வணனான்முகன் காணுதற்கொணச்
சீர்வணச்சேவடி செவ்விநாடொறும்
பேர்வணம்பேசிப் பிதற்றும்பித்தர்கட்
கார்வணமாவன வஞ்செழுத்துமே. (கூ)

புத்தர்சமண்கழுக் கையர்பொய்கொளாச்
சித்தத்தவர்க டெளிந்துதேறின
வித்தகநீறணி வார்வினைப்பகைக்
கத்திரமாவன வஞ்செழுத்துமே. (க0)

நற்றமிழ்ஞானசம் பந்தனுன்மறை
கற்றவன்காழியர் மன்னனுன்னிய
வற்றமின்மாலையி னைந்துமஞ்செழுத்
துற்றனவல்லவ ரும்பராவரே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

நமச்சிவாயத்திருப்பதிகம்.

பண் - கௌசிகம்.

அஞ்செழுத்துண்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காதலாகிக்கசிந்து கண்ணீர்மல்கி
யோதுவார்தமை நன்னெறிக்குய்ப்பது
வேதநான்கினு மெய்ப்பொருளாவது
நாதனுமை நமச்சிவாயவே. (க)

நம்புவார்நமர் நாவினவிற்றினல்
வம்புநாண்மலர் வார்மதுவொப்பது
செம்பொனார்தில கம்முலகுக்கெலா
நம்பனாம நமச்சிவாயவே. (உ)

நெக்குளார்வ மிகப்பெருகிந்நினை
தக்குமாலைகொ டங்கையிலெண்ணுவார்
தக்கவானவ ராய்த்தகுவிப்பது
நக்கனாம நமச்சிவாயவே. (ஙு)

இயமன்றூதரு மஞ்சுவரின்சொலா
னயம்வந்தோதவல் லார்தமைநண்ணினு
னியமந்தானினை வார்க்கினியானெற்றி
நயனனாம நமச்சிவாயவே. (ச)

கொல்வாரேனுங் குணம்பலநன்மைக
ளில்லாரேனு மியம்புவராயிடி
னெல்லாத்தீங்கையு நீங்குவரென்பரா
னல்லார்நாம நமச்சிவாயவே. (ரு)

மந்தரம்மன பாவங்கண்மேவிய
பந்தனையவர் தாமும்பகர்வரேற்
சிந்தும்வல்வினை செல்வமுமல்குமா
னந்திநாம நமச்சிவாயவே. (சு)

நரகமேழ்புக நாடினராயினு
முரைசெய்வாயின ராயினுருத்திரர்

விரவியேபுகு வித்திடுமென்பரால்
வரதனும நமச்சிவாயவே. (எ)

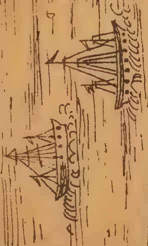
இலங்கைமன்ன னெடுத்தவடுக்கன்மேற்
றலங்கொள்கால்விரல் சங்கரனூன்றலு
மலங்கிவாய்மொழி செய்தவனுய்வகை
நலங்கொணும நமச்சிவாயவே. (அ)

போதன்போதன கண்ணனுமண்ணறன்
பாதந்தான்முடி நேடியபண்பரா
யாதுங்காண்பரி தாகியலந்தவ
ரோதுநாம நமச்சிவாயவே. (கூ)

கஞ்சிமண்டையர் கையினுண்கையர்கள்
வெஞ்சொன்மிண்டர் விரவிலரென்பரால்
விஞ்சையண்டர்கள் வேண்டவமுதுசெய்
நஞ்சுண்கண்ட னமச்சிவாயவே. (கo)

நந்திநாம நமச்சிவாயவெனுஞ்
சந்தையாற்றமிழ் ஞானசம்பந்தன்சொற்
சிந்தையான்மகிழ்ந் தேத்தவல்லாரெல்லாம்
பந்தபாச மறுக்கவல்லார்களே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவுக்கரசுநாயனூர்.

நமச்சிவாயத்திருப்பதிகம்.

பண் - காந்தாரபஞ்சமம்.

அஞ்செழுத்துண்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சொற்றுணைவேதியன் சோதிவானவன்
பொற்றுணைத்திருந்தடி பொருந்தக்கைதொழக்
கற்றுணைப்பூட்டியோர் கடலிற்பாய்ச்சினு
நற்றுணையாவது நமச்சிவாயவே. (க)

பூவினுக்கருங்கலம் பொங்குதாமரை
யாவினுக்கருங்கல மரனஞ்சாடுதல்
கோவினுக்கருங்கலங் கோட்டமில்லது
நாவினுக்கருங்கல நமச்சிவாயவே. (உ)

விண்ணுறவடுக்கிய விறகின்வெவ்வழ
லுண்ணியபுகிலவை யொன்றுமில்லையாம்
பண்ணியவுலகினிற் பயின்றபாவத்தை
நண்ணிநின்றறுப்பது நமச்சிவாயவே. (௩)

இடுக்கண்பட்டிருக்கினு மிரந்தியாரையும்
விடுக்கிற்பிரானென்று வினவுவோமல்லோ

மடுக்கற்கீழ்க்கிடக்கினு மருளினுமுற்ற
நடுக்கத்தைக்கெடுப்பது நமச்சிவாயவே. (௪)

வெந்தநீறருங்கலம் விரதிகட்கெலா
மந்தணர்க்கருங்கல மருமறையாறங்கந்
திங்களுக்கருங்கலந் திகழுநீண்முடி
நங்களுக்கருங்கல நமச்சிவாயவே. (௫)

சலமிலன்சங்கரன் சார்ந்தவர்க்கல்லா
னலமிலனாடொறு நல்குவானலன்
குலமிலராகினுங் குலத்துக்கேற்பதோர்
நலமிகக்கொடுப்பது நமச்சிவாயவே. (௬)

வீடினாருலகினில் விழுமியதொண்டர்
கூடினாரந்நெறி கூடச்சென்றலு
மோடினேனோடிச்சென் றுருவங்காண்டலு
நாடினேனாடிற்று நமச்சிவாயவே. (௭)

இல்லகவிளக்கது விருள்கெடுப்பது
சொல்லகவிளக்கது சோதியுள்ளது
பல்லகவிளக்கது பலருங்காண்பது
நல்லகவிளக்கது நமச்சிவாயவே. (௮)

முன்னெறியாகிய முதல்வன் முக்கணன்
றன்னெறியேசர ணாதறிண்ணமே
யந்நெறியேசென்றங் கடைந்தவர்க்கெலா
நன்னெறியாவது நமச்சிவாயவே. (௯)

மாப்பிணைதழுவிய மாதொர்பாகத்தன்
பூப்பிணைதிருந்தடி பொருந்தக்கைதொழ
நாப்பிணைதழுவிய நமச்சிவாயப்பத்
தேத்தவல்லார்தமக் கிடுக்கணில்லையே. (க0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி.

பண் - பழம்பஞ்சுரம்.

அஞ்செழுத்துண்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மற்றுப்பற்றெனக் கின்றிநின்திருப்
பாதமேமனம் பாவித்தேன்
பெற்றலும்பிறந் தேனினிப்பிற
வாததன்மைவந் தெய்தினேன்
கற்றவர்தொழு தேத்துஞ்சீர்க்கறை
யூரிற்பாண்டிக் கொடுமுடி
நற்றவாவுனை நான்மறக்கினுஞ்
சொல்லுநா நமச்சிவாயவே. (க)

இட்டனும்மடி யேத்துவாரிகழ்ந்
திட்டநாண்மறந் திட்டநாள்

கெட்டநாளிவை யென்றலாற்கரு
　தேன்கிளர்புனற் காவிரி
வட்டவாசிகை கொண்டடிதொழு
　தேத்துபாண்டிக் கொடுமுடி
நட்டவாவுனை நான்மறக்கினுஞ்
　சொல்லுநா நமச்சிவாயவே. (உ)

ஓவுநாளுணர் வழியுநாளுயிர்
　போகுநாளுயர் பாடைமேற்
காவுநாளிவை யென்றலாற்கரு
　தேன்கிளர்புனற் காவிரிப்
பாவுதண்புனல் வந்திழிபரஞ்
　சோதிபாண்டிக் கொடுமுடி
நாவலாவுனை நான்மறக்கினுஞ்
　சொல்லுநா நமச்சிவாயவே. (௩)

எல்லையில்புக ழெம்பிரானெந்தை
　தம்பிரானென்பொன் மாமணி
கல்லையுந்தி வளம்பொழிந்திழி
　காவிரியதன் வாய்க்கரை
நல்லவர்தொழு தேத்துஞ்சீர்க்கறை
　யூரிற்பாண்டிக் கொடுமுடி
வல்லவாவுனை நான்மறக்கினுஞ்
　சொல்லுநா நமச்சிவாயவே. (௪)

அஞ்சினார்க்கர ணாதியென்றடி
　யேனுநான்மிக வஞ்சினேன்

னஞ்சலென்றடித் தொண்டனேற்கரு
　ணல்கினுய்க்கடி கின்றதென்
பஞ்சின்மெல்லடிப் பாவைமார்குடைந்
　தாடுபாண்டிக் கொடுமுடி
நஞ்சணிகண்ட நான்மறக்கினுஞ்
　சொல்லுநா நமச்சிவாயவே. (ரு)

ஏடுவானிளந் திங்கள்சூடினை
　யென்பின்கொல்புலித் தோலின்மே
லாடுபாம்ப தரைக்கசைத்த
　வழகனேயந்தண் காவிரிப்
பாடுதண்புனல் வந்திழிபரஞ்
　சோதிபாண்டிக் கொடுமுடிச்
சேடனேயுனை நான்மறக்கினுஞ்
　சொல்லுநா நமச்சிவாயவே. (சா)

விரும்பிநின்மலர்ப் பாதமேநினைந்
　தேன்வினைகளும் விண்டன
னெருங்கிவண்பொழில் சூழ்ந்தெழில்பெற
　நின்றகாவிரிக் கோட்டிடைக்
குரும்பைமென்முலைக் கோதைமார்குடைந்
　தாடுபாண்டிக் கொடுமுடி
விரும்பனேயுனை நான்மறக்கினுஞ்
　சொல்லுநா நமச்சிவாயவே. (எ)

செம்பொனேர்சடை யாய்திரிபுரந்
　தீயெழச்சிலை கோலினாய்

வம்புலாங்குழ லாளைப்பாக
மமர்ந்துகாவிரிக் கோட்டிடைக்
கொம்பின்மேற்குயில் கூவமாமயி
லாடுபாண்டிக் கொடுமுடி
நம்பனேயுனை நான்மறக்கினுஞ்
சொல்லுநா நமச்சிவாயவே. (அ)

சாரணன்றந்தை யெம்பிரானெந்தை
தம்பிரானென்பொன் மாமணியென்று
பேரெணாயிர கோடிதேவர்
பிதற்றிநின்று பிரிகிலார்
நாரணன்பிர மன்றொழுங்கறை
யூரிற்பாண்டிக் கொடுமுடிக்
காரணாவுனை நான்மறக்கினுஞ்
சொல்லுநா நமச்சிவாயவே. (கூ)

கோணியபிறை சூடியைக்கறை
யூரிற்பாண்டிக் கொடுமுடி
பேணியபெரு மானைப்பிஞ்ஞகப்
பித்தனைப்பிறப் பில்லியைப்
பாணுலாவரி வண்டறைகொன்றைத்
தாரனைப்படப் பாம்பரை
நாணனைத்தொண்ட னூரன்சொல்லிவை
சொல்லுவார்க்கில்லைத் துன்பமே. (கo)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனுர்.

திருக்ஷேத்திரக்கோவை.

பண் - இந்தளம்.

கோயிற்றிறம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆரூர்தில்லை யம்பலம் வல்லநல்லம்
வடகச்சியு மச்சிறுபாக்க நல்ல
கூரூர்குட வாயில்குடந்தை வெண்ணி
கடல்சூழ்தழிப் பாலைதென் கோடிபீடார்
நீரூர்வய னின்றியூர் குன்றியூருங்
குருகாவையூர் நாரையூர் நீடுகானப்
பேரூர்நன் னீள்வய னெய்த்தானமும்
பிதற்றுப்பிறை சூடிதன் பேரிடமே. (க)

அண்ணமலை யீங்கோயு மத்திமுத்தா
றகலாமுது குன்றங்கொடுங் குன்றமும்
கண்ணார்கழுக் குன்றங் கயிலைகோணம்
பயில்கற்குடி காளத்தி வாட்போக்கியும்
பண்ணார்மொழி மங்கையோர் பங்குடையான்
பரங்குன்றம் பருப்பதம் பேணிநின்றே

யெண்ணுயிர வும்பகலு மிடும்பைக்
 கடனீந்த லாங் காரணமே. (உ)

அட்டானமென் றோதியநா லிரண்டு
 மழகன்னுறை காவனைத்துந் துறைக
ளெட்டாந்திரு மூர்த்தியின்கா டொன்பதுங்
 குளமூன்றுங் களமஞ்சும் பாடிநான்கு
மட்டார்குழ லாண்மலை மங்கைபங்கன்
 மதிக்கும்மிட மாகியபாழி மூன்றுஞ்
சிட்டானவன் பாசூரென்றே விரும்பா
 யரும்பாவங்க ளாயின தேய்ந்தறவே. (ங)

அறப்பள்ளியகத்தி யான்பள்ளி வெள்ளைப்பொ
 டிப்பூசி நீறணிவானமர் காட்டுப்பள்ளி
சிறப்பள்ளி சிராப்பள்ளி செம்பொன்பள்ளி
 திருநனிபள்ளி சீர்மகேந் திரத்துப்
பிறப்பில்லவன் பள்ளிவெள்ளச் சடையான்
 விரும்பும்மிடைப் பள்ளிவண் சக்கரமா
லுறைப்பாலடி போற்றக்கொடுத்த பள்ளி
 யுணராய்மட நெஞ்சமே யுன்னிநின்றே. (ச)

ஆறைவட மாகறலம்ப னாயா
 றணியார்பெரு வேளூர்விளமர் தெங்கூர்
சேறைதுலை புகலூ ரகலா
 திவைகாதலித் தானவன் சேர்பதியே. (ரு)

மனவஞ்சர்மற் றோடமுன் மாதராரு
மதிகூர்திருக் கூடலி லாலவாயு
மினவஞ்செரலிலா விடைமா மருது
மிரும்பைப்பதி மாகாளம் வெற்றியூருங்
கனமஞ்சின மால்விடையான் விரும்புங்
கருகாவூர் நல்லூர் பெரும்புலியூர்
தனமென்சொலிற் றஞ்சமென்றே நினைமின்
றவமாமல மாயினதா னறுமே. (சு)

மாட்டோர்மடப் பாச்சிலாச் சிராம
முண்டீச்சரம் வாதவூர் வாரணாசி
காட்டோர்கடம் பூர்படம் பக்கங்கொட்டுங்
கடலொற்றியூர் மற்றுறையூ ரவையுங்
கோட்டோர்திரு வாமாத்தூர் கோழம்பமுங்
கொடுங்கோவலூர் திருக்குணவாயில். (எ)

குலாவுதிங்கட் சடையான் குளிரும்பருதிநிய
போற்றூ ரடியார்வழி பாடொழியாத் [மம்
தென்புறம்பயம் பூவணம் பூழியூருங்
காற்றூர்வரை யன்றெடுத்தான் முடிதோ
ணெரித்தா னுறைகோயி லென்றென்று
நீகருதே. (அ)

நெற்குன்றமோத்தூர் நிறைநீர்மருக
னெடுவாயில் குறும்பலா நீடுதிரு

நற்குன்றம் வலம்புர நாகேச்சுர
  நளிர்சோலையுஞ் சேனைமாகாளம் வாய்மூர்
கற்குன்றமொன் றேந்தி மழைதடுத்த
  கடல்வண்ணனு மாமலரோனுங் காணச்
சொற்கென்றுந் தொலைவிலாதா னுறையுங்
  குடமூக்கென்று சொல்லிக்குலா வுமினே. (கூ)

குத்தங்குடி வேதிகுடி புனல்சூழ்
  குருந்தங்குடி தேவன் குடிமருவு
மத்தங்குடி தண்டிரு வண்குடியு
  மலம்புஞ்சலந் தன்சடை வைத்துகந்த
நித்தன் னிமலனுமை யோடுங்கூட
  நெடுங்கால முறைவிட மென்றுசொல்லாப்
புத்தர்புறங் கூறிய புன்சமணர்
  நெடும்பொய்களை விட்டு நினைந்துய்மினே. ()

அம்மானை யருந்தவ மாகிநின்ற
  வமரர்பெரு மான்பதியான வுன்னிக்
கொய்மாமலர்ச் சோலைகுலாவு கொச்சைக்
  கிறைவன்சிவ ஞானசம்பந்தன் சொன்ன
விம்மாலையீ ரைந்து மிருநிலத்தி
  லிரவும்பகலு நினைந்தேத்தி நின்று
விம்மா வெருவா விரும்பு மடியார்
  விதியார் பிரியார் சிவன்சே வடிக்கே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவுக்கரசுநாயனர்.

திருக்ஷேத்திரக்கோவை.

திருத்தாண்டகம்.

கோயிற்றிறம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தில்லைச்சிற்றம்பலமுஞ் செம்பொன்பள்ளி
தேவன்குடிசிராப் பள்ளிதெங்கூர்
கொல்லிக்குளிரறைப் பள்ளிகோவில்
வீரட்டங்கோகரணங் கோடிகாவு
முல்லைப்புறவ முருகன்பூண்டி
முழையூர்பழையாறை சத்திமுற்றங்
கல்லிற்றிகழ்சீரார் காளத்தியுங்
கயிலாயநாதனையே காணலாமே. (க)

ஆரூர்மூலட்டானமானைக்காவு
மாக்கூரிற்றுன்றேன்றி மாடமாவூர்
பேரூர்பிரமபுரம் பேராவூரும்
பெருந்துறைகாம்பீலி பிடவூர்பேணுங்
கூராார்குறுக்கைவீ ரட்டானமுங்
கோட்டூர்குடமூக்குக் கோழம்பமுங்

காரார்கழுக்குன்றுங் காண்பேருங்
 கயிலாயநாதனையே காணலாமே. (உ)

இடைமருதீங்கோ யிராமேச்சர
 மின்னம்பரோரிடவை யேமப்பேறூர்
சடைமுடிசாலைக் குடிதக்களூர்
 தலையாலங்காடு தலைச்சங்காடு
கொடுமுடிகுற்றாலங் கொள்ளம்பூதூர்
 கோத்திட்டைகோட்டாறு கோட்டுக்காடு
கடைமுடிகானூர் கடம்பந்துறை
 கயிலாயநாதனையே காணலாமே. (ங)

எச்சிலிளம ரோமநல்லூ
 ரிலம்பையங்கோட்டூ ரிறையான்சேரி
யச்சிறுபாக்க மளப்பூரம்ப
 ராவடுதண்டுறை யழுந்தூராறை
கச்சினங்கற்குடி கச்சூராலக்
 கோயில்கரவீரங் காட்டுப்பள்ளி
கச்சிப்பலதளியு மேகம்பத்துங்
 கயிலாயநாதனையே காணலாமே. (ச)

கொடுங்கோளூரஞ்சைக் களஞ்செங்குன்றூர்
 கொங்கணங்குன்றியூர் குரக்குக்காவு
நெடுங்களநன்னில நெல்லிக்காவு
 நின்றியூர்நீடூர் நியமநல்லூ
ரிடும்பாவனமெழுமூ ரேழூர்தோழூ
 ரெறும்பியூரேராரு மேமகூடங்

கடம்பையிளங்கோயி றன்னினுள்ளும்
கயிலாயநாதனையே காணலாமே. (௫)

மண்ணிப்படிக்கரை வாழ்கொளிபுத்தூர்
வக்கரைமந்தாரம் வாரணாசி
வெண்ணிவிளத்தொட்டி வேள்விக்குடி
விளமர்விராடபுரம் வேட்களத்தும்
பெண்ணையருட்டுறைதண் பெண்ணாகடம்
பிரம்பில்பெரும்புலியூர் பெருவேளூரும்
கண்ணைகளர்க்காறை கழிப்பாலையுங்
கயிலாயநாதனையே காணலாமே. (௬)

வீழிமிழலைவெண் காடுவேங்கூர்
வேதிகுடிவிசய மங்கைவியலூ
ராழியகத்தியான் பள்ளியண்ணா
மலையாலங்காடு மரதைப்பெரும்
பாழிபழனம்பனந் தாள்பாதாளம்
பராய்த்துறை பைஞ்ஞீலி பனங்காட்டூர்தண்
காழிகடனாகைக் காரோணத்துங்
கயிலாயநாதனையே காணலாமே. (௭)

உஞ்சேனைமாகாள மூறலோத்தூ
ருருத்திரகோடி மறைக்காட்டுள்ளு
மஞ்சார்பொதியின்மலை தஞ்சைவழுவூர்
வீரட்டமாதானங் கேதாரத்தும்

வெஞ்சமாக்கூடன்மீ யச்சூர்வைகா
　　வேதீச்சுரம்விவீசுரம் வெற்றியூருங்
கஞ்சனூர்கஞ்சாறு பஞ்சாக்கையுங்
　　கயிலாயநாதனையே காணலாமே. (அ

திண்டீச்சரஞ்சேய்ஞலூர் செம்பொன்பள்ளி
　　தேவூர்சிரபுரஞ்சிற் றேமஞ்சேறை
கொண்டீச்சரங்கூந்தலூர் கூழையூர்கூடல்
　　குருகாவூர்வெள்ளடை குமரிகொங்கு
அண்டர்தொழுமதிகை வீரட்டான
　　மையாறசோகந்தி யாமாத்தூருங்
கண்டியூர்வீரட்டங் கருகாவூருங்
　　கயிலாயநாதனையே காணலாமே. (க

நறையூரிற்சித்தீச் சரநள்ளாறு
　　நாரையூர்நாகேச் சுரநல்லூர்நல்ல
துறையூர்சோற்றுத்துறை சூலமங்கை
　　தோணிபுரந்துருத்தி சோமீச்சர
முறையூர்கடலொற்றி யூருற்றத்தூ
　　ரோமாம்புலியூரோ ரேடகத்துங்
கறையூர்கருப்பறியல் கன்றாப்பூருங்
　　கயிலாயநாதனையே காணலாமே. (க

புலிவலம்புத்தூர் புகலூர்புன்கூர்
　　புறம்பயம்பூவணம் பொய்கைநல்லூர்

வலிவலமாற்பேறு வாய்மூர்வைகல்
வலஞ்சுழிவாஞ்சிய மருகல்வன்னி
நிலமலிநெய்த்தானத்தோ டெத்தானத்து
நிலவுபெருங்கோயில் பலகண்டாற்றெண்டீர்
கலிவலிமிக்கோனைக்கால் விரலாற்செற்ற
கயிலாயநாதனையே காணலாமே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

ஊர்த்தொகை.

பண் - பழம்பஞ்சுரம்.

கோயிற்றிறம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காட்டூர்க்கடலே கடம்பூர்மலையே
கானப்பேரூராய்
கோட்டூர்க்கொழுந்தே யழுந்தூரரசே
கொழுநற்கொல்லேறே
பாட்டூர்பலரும் பரவப்படுவாய்
பனங்காட்டூரானே
மாட்டூரறவா மறவாதுன்னைப்
பாடப்பணியாயே. (க)

கொங்கிற்குறும்பிற் குரக்குத்தளியாய்
குழகாகுற்ருலா
மங்குற்றிரிவாய் வானோர்தலைவா
வாய்மூர்மணவாளா
சங்கக்குழையார் செவியாவழகா
வவியாவனலேந்திக்
கங்குற்புறங்காட் டாடீயடியார்
கவலைகளையாயே. (உ)

நிறைக்காட்டானே நெஞ்சத்தானே
நின்றியூரானே
மிறைக்காட்டானே புனல்சேர்சடையா
யனல்சேர்கையானே
மறைக்காட்டானே திருமாந்துறையாய்
மாகோணத்தானே
யிறைக்காட்டாயே யெங்கட்குன்னை
யெம்மான்றம்மானே. (௩)

ஆரூரத்தா வையாற்றமுதே
யளப்பூரம்மானே
காரூர்பொழில்கள் புடைசூழ்புறவிற்
கருகாவூரானே
பேரூருறைவாய் பட்டிப்பெருமான்
பிறவாநெறியானே

ாரூர்பலரும் பரவப்படுவாய்
  பாசூரம்மானே. (௪)

ருகலுறைவாய் மாகாளத்தாய்
  மதியஞ்சடையானே
ருகற்பிணிநின் னடியார்மேல
  வகலவருளாயே
ருகற்குரலாய் வெண்ணிக்கரும்பே
  கானூர்க்கட்டியே
ருகப்பணியா யடியார்க்குன்னைப்
  பவளப்படியானே. (௫)

ாங்கூர்பிணிநின் னடியார்மேல
  வகலவருளாயே
வேங்கூருறைவாய் விளமர்நகராய்
  விடையார்கொடியானே
ாங்கூருறைவாய் தேங்கூர்நகராய்
  நல்லூர்நம்பானே
ாங்கூர்பலிதேர் பரனேபரமா
  பழனப்பதியானே. (௬)

தேனைக்காவல் கொண்டுவிண்ட
  கொன்றைச்செழுந்தாராய்
வானைக்காவல் கொண்டுநின்று
  றறியாநெறியானே

யானைக்காவி லரனேபரனே
  யண்ணுமலையானே
யூனைக்காவல் கைவிட்டுன்னை
  யகப்பாருணர்வாரே. (எ)

துருத்திச்சுடரே நெய்த்தானத்தாய்
  சொல்லாய்கல்லாலா
பருத்திநியமத் துறைவாய்வெயிலாய்ப்
  பலவாய்க்காற்றானாய்
திருத்தித்திருத்தி வந்தென்சிந்தை
  யிடங்கொள்கயிலாயா
வருத்தித்துன்னை யடைந்தார்வினைக
  ளகலவருளாயே. (அ)

புலியூர்ச்சிற்றம் பலத்தாய்புகலூர்ப்
  போதாமூதூரா
பொலிசேர்புரமூன் றெரியச்செற்ற
  புரிபுன்சடையானே
வலிசேரரக்கன் றடக்கையைஞ்ஞான்
  கடர்த்தமதிசூடி
கலிசேர்புரவிற் கடவூராளி
  காணவருளாயே. (௯)

கைம்மாவுரிவை யம்மான்காக்கும்
  பலவூர்கருத்துன்னி

மைம்மாந்தடங்கண் மதுரமன்ன
மொழியாண்மடச்சிங்கடி
கம்மானூரன் சடையன்சிறுவ
னடியன்றமிழ்மாலை
செம்மாந்திருந்து திருவாய்திறப்பார்
சிவலோகத்தாரே. (கo)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

திருவெழுகூற்றிருக்கை.

சிவனுருவம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஓருரு வாயினை மானாங் காரத்
தீரியல் பாயொரு விண்முதல் பூதல
மொன்றிய விருசுட ரும்பர்கள் பிறவும்
படைத்தளித் தழிப்பமும் மூர்த்திக ளாயினை
யிருவரோ டொருவ னாகி நின்றனை
யோரா வீழ லொண்கழ லிரண்டு
முப்பொழு தேத்திய நால்வர்க் கொளிநெறி
காட்டினை நாட்டமூன் றாகக் கோட்டினை
யிருநதி யரவமோ டொருமதி சூடினை
யொருதா ளீரயின் மூவிலைச் சூல

நாற்கான் மான்மறி யைந்தலை யரவ
மேந்தினை காய்ந்த நால்வாய் மும்மதத்
திருகோட் டொருகரி யீடழித் துரித்தனை
யொருதனு விருகால் வளைய வாங்கி
முப்புரத் தோடு நானில மஞ்சக்
கொன்று தலத்துற வவுணரை யறுத்தனை
யைம்புல னாலா மந்தக் கரண
முக்குண மிருவளி யொருங்கிய வானோ
ரேத்த நின்றனை யொருங்கிய மனத்தோ
டிருபிறப் போர்ந்துமுப் பொழுதுகுறைமுடித்து
நான்மறை யோதி யைவகை வேள்வி
யமைத்தா றங்க முதலெழுத் தோதி
வரன்முறை பயின்றெழு வான்றனை வளர்க்கும்
பிரமபுரம் பேணினை
யறுபத முரலும் வேணுபுரம் விரும்பினை
யிகலி யமைந்துணர் புகலி யமர்ந்தனை
பொங்குநாற் கடல்சூழ் வெங்குரு விளங்கினை
பாணிமூ வுலகும் புதையமேன் மிதந்த
தோணிபுரத் துறைந்தனை தொலையா விருநிதி
வாய்ந்த பூந்தரா யேய்ந்தனை
வரபுர மென்றுணர் சிரபுரத் துறைந்தனை
யொருமலை யெடுத்த விருதிற லரக்கன்
விறல்கெடுத் தருளினை புறவம் புரிந்தனை
முந்நீர்த் துயின்றோ னான்முக னறியாப்
பண்பொடு நின்றனை சண்பை யமர்ந்தனை

யையுறு மமணரு மறுவகைத் தேரரு
மூழியு முணராக் காழி யமர்ந்தனை
யெச்சனே ழிசையோன் கொச்சையை மெச்சினை
யாறு பதமு மைந்தமர் கல்வியு
மறைமுத னான்கு
மூன்று காலமுந் தோன்ற நின்றனை
யிருமையி னொருமையு மொருமையின் பெருமை
மறுவிலா மறையோர்　　[ய
கழுமல முதுபதிக் கவுணியன் கட்டுரை
கழுமல முதுபதிக் கவுணிய னறியு
மனைய தன்மையை யாதலி னின்னை
நினைய வல்லவ ரில்லைநீ ணிலத்தே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

திருக்கடவூர்மயானம்.

பண் - காந்தாரம்.

சிவனுருவம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வரியமறையார்பிறையார்
மலையோர்சிலையாவணக்கி

யெரியமதில்களெய்தா
றெறியுமுசலமுடையார்
கரியமிடறுமுடையார்
கடவூர்மயானமமர்ந்தார்
பெரியவிடைமேல்வருவா
ரவரெம்பெருமானடிகளே. (க

மங்கைமணந்தமார்பர்
மழுவாள்வலனொன்றேந்திக்
கங்கைசடையிற்கரந்தார்
கடவூர்மயானமமர்ந்தார்
செங்கண்வெள்ளேறேறிச்
செல்வஞ்செய்யாவருவா
ரங்கையேறியமறியா
ரவரெம்பெருமானடிகளே. (உ

ஈடவிடபமிசைய
வேறிமழுவொன்றேந்திக்
காடிடமாவுடையார்
கடவூர்மயானமமர்ந்தார்
பாடலிசைகொள்கருவி
படுதம்பலவும்பயில்வா
ராடலரவமுடையா
ரவரெம்பெருமானடிகளே. (ங

இறைநின்றிலங்குவளையா
 ளிளையாளொருபாலுடையார்
மறைநின்றிலங்கு மொழியார்
 மலையார்மனத்தின்மிசையார்
கறைநின்றிலங்குபொழில்சூழ்
 கடவூர்மயானமமர்ந்தார்
பிறைநின்றிலங்குசடையா
 ரவரெம்பெருமானடிகளே. (ச)

வெள்ளையெருத்தின்மிசையார்
 விரிதோடொருகாதிலங்கத்
துள்ளுமிளமான்மறியார்
 சுடர்பொற்சடைகடிலங்கக்
கள்ளநகுவெண்டலையார்
 கடவூர்மயானமமர்ந்தார்
பிள்ளைமதியமுடையா
 ரவரெம்பெருமானடிகளே. (ரு)

பொன்றாதுதிருமணங்கொள்
 புனைபூங்கொன்றைபுனைந்தா
ரொன்றாவெள்ளேறுயர்த்த
 துடையாரதுவேயூர்வார்
கன்றாவினஞ்சூழ்புறவி
 கடவூர்மயானமமர்ந்தார்

பின்றாழ்சடையாரொருவ
　ரவரெம்பெருமானடிகளே. (௬)

பாசமானகளைவார்
　பரிவார்க்கமுதமனையா
ராசைதீரக்கொடுப்பா
　ரலங்கல்விடைமேல்வருவார்
காசைமலர்போன்மிடற்றார்
　கடவூர்மயானமமர்ந்தார்
பேசவருவாரொருவ
　ரவரெம்பெருமானடிகளே. (௭)

செற்றவரக்கனலறத்
　திகழ்சேவடிமெல்விரலாற்
கற்குன்றடர்த்தபெருமான்
　கடவூர்மயானமமர்ந்தார்
மற்றொன்றிணையில்வலிய
　மாசில்வெள்ளிமலைபோற்
பெற்றொன்றேறிவருவா
　ரவரெம்பெருமானடிகளே. (௮)

வருமாகரியினுரியார்
　வளர்புன்சடையார்விடையார்
கருமானுரிதோலுடையார்
　கடவூர்மயானமமர்ந்தார்

திருமாலொடுநான்முகனுந்
  தேர்ந்துங்காணமுன்னொண்ணப்
பெருமானெனவும்வருவா
  ரவரெம்பெருமானடிகளே. (கூ)

தூயவிடைமேல்வருவார்
  துன்னருடையமதில்கள்
காயவேவச்செற்றூர்
  கடவூர்மயானமமர்ந்தார்
தீயகருமஞ்சொல்லுஞ்
  சிறுபுன்றேரரமணர்
பேய்பேயென்னவருவா
  ரவரெம்பெருமானடிகளே. (க0)

மரவம்பொழில்சூழ்கடவூர்
  மன்னுமயானமமர்ந்த
வரவமசைத்தபெருமா
  னகலமறியலாகப்
பரவுமுறையேபயிலும்
  பந்தன்செஞ்சொன்மாலை
யிரவும்பகலும்பரவி
  நினைவார்வினைகளிலரே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

கோயிற்றிருவிருத்தம்.

பண் - கொல்லி.

சிவனுருவம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாளையுடைக்கமு கோங்கிப்பன்மாட
நெருங்கியெங்கும்
வாளையுடைப்புனல் வந்தெறிவாழ்வயற்
றில்லைதன்னு
ளாளவுடைக்கழற் சிற்றம்பலத்தர
னாடல்கண்டாற்
பீளையுடைக்கண்க ளாற்பின்னைப்பேய்த்தொண
டர் காண்பதென்னே. (௧)

பெருவிடையொன்றுடைப் புண்ணியமூர்த்தி
புலியதள
னுருவுடையம்மலை மங்கைமணாள
னுலகுக்கெல்லாந்
திருவுடையந்தணர் வாழ்கின்றதில்லைச்சிற்
றம்பலவன்

திருவடியைக்கண்ட கண்கொண்டுமற்றினிக்
காண்பதென்னே. (உ)

தொடுத்தமலரொடு தூபமுஞ்சாந்துங்கொண்
டெப்பொழுது
மடுத்துவணங்கு மயனொடுமாலுக்குங்
காண்பரியான்
பொடிக்கொண்டணிந்துபொன் னாகியதில்லைச்
சிற் றம்பலவ
னுடுத்ததுகில்கண்ட கண்கொண்டுமற்றினிக்
காண்பதென்னே. (௩)

வைச்சபொருணமக் காகுமென்றெண்ணி
நமச்சிவாய
வச்சமொழிந்தே னணிதில்லையம்பலத்
தாடுகின்ற
பிச்சன்பிறப்பிலி பேர்நந்தியுந்தியின்
மேலசைத்த
கச்சினழகுகண் டாற்பின்னைக்கண்கொண்டு
காண்பதென்னே. (௪)

செய்ஞ்ஞின்றநீல மலர்கின்றதில்லைச்சிற்
றம்பலவன்
மைஞ்ஞின்றவொண்கண் மலைமகள்கண்டு
மகிழ்ந்துநிற்க

நெய்ஞ்ஞின்றெரியும் விளக்கொத்தநீல
மணிமிடற்றான்
கைஞ்ஞின்றவாடல்கண் டாற்பின்னைக்கண்கொ
ண்டு காண்பதென்னே. (ரு)

ஊனத்தைநீக்கி யுலகறியவென்னை
யாட்கொண்டவன்
றேனெத்தெனக்கினி யான்றில்லைச்சிற்றம்
பலவனெங்கோன்
வானத்தவருய்ய வன்னஞ்சையுண்டகண்
டத்திலங்கு
மேனத்தெயிறுகண் டாற்பின்னைக்கண்கொண்டு
காண்பதென்னே. (சா)

தெரித்தகணையாற் றிரிபுரமூன்றுஞ்செந்
தீயின்மூழ்க
வெரித்தவிறைவ னிமையவர்கோமா
னிணையடிக
டரித்தமனத்தவர் வாழ்கின்றதில்லைச்சிற்
றம்பலவன்
சிரித்தமுகங்கண்ட கண்கொண்டுமற்றினிக்
காண்பதென்னே. (எ)

சுற்றுமமரர் சுரபதிநின்றிருப்
பாதமல்லாற்

பற்றொன்றிலோமென் றழைப்பப்பரவையு
ணஞ்சையுண்டான்
செற்றங்கநங்கனைத் தீவிழித்தான்றில்லை
யம்பலவ
னெற்றியிற்கண்கண்ட கண்கொண்டுமற்றினிக்
காண்பதென்னே. (அ)

சித்தத்தெழுந்த செழுங்கமலத்தன்ன
சேவடிகள்
வைத்தமனத்தவர் வாழ்கின்றதில்லைச்சிற்
றம்பலவன்
முத்தும்வயிரமு மாணிக்கந்தன்னுள்
விளங்கியதூ
மத்தமலர்கண்ட கண்கொண்டுமற்றினிக்
காண்பதென்னே. (கூ)

செருக்குமிகுத்துத்தன் றோள்வலியுன்னித்
தடவரையை
வரைக்கைகளாலெடுத் தார்ப்பமலைமகள்
கோன்சிரித்து
வரக்கன்மணிமுடி பத்துமணிதில்லை
யம்பலவ
னொருக்கிமிதித்த விரல்கண்டகண்கொண்டு
காண்பதென்னே. (க0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

திருப்பூவணம்.

திருத்தாண்டகம்.

சிவனுருவம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வடிவேறுதிரிசூலந் தோன்றுந் தோன்றும் வ
ளர்சடைமேலிளமதியந் தோன்றுந் தோன்றுங்
கடியேறு கமழ்கொன்றைக் கண்ணிதோன்றுங்
காதில்வெண் குழைதோடு கலந்து தோன்று
மிடியேறு களிற்றுரிவைப் போர்வை தோன்று
மெழிதிகழுந் திருமுடியு மிலங்கித் தோன்றும்
பொடியேறு திருமேனி பொலிந்து தோன்றும்
பொழிதிகழும் பூவணத்தெம் புனிதனார்க்கே. ()

ஆணாகிப் பெண்ணாய வடிவுதோன்று மடிய
வர்கட் காரமுத மாகித்தோன்று, மூணாகியூர்
திரிவா னாகிதோன்று மொற்றைவெண் பிறை
தோன்றும் பற்றார்தம்மேற், சேணாக வரைவில்
லா லெரித்ததோன்றுஞ் செத்தவர்த மெலும்பி
னாற் செறியச்செய்த, பூணாணு மரைநாணும்

பொலிந்துதோன்றும் பொழிறிகழும் பூவணத்
தெம் புனிதனார்க்கே. (உ)

கல்லாலினிழற் கலந்து தோன்றுங் கவின்ம
றையோர் நால்வர்க்கு நெறிகளன்று, சொல்லா
கச்சொல்லியவா தோன்றுந் தோன்றுஞ் சூழர
வுமான்மறியுந் தோன்றுந் தோன்று, மல்லாத
காலனைமுன் னடர்த்த ஞான்று மைவகையா
னினைவார்பா லமர்ந்துதோன்றும், பொல்லாத
புலாலெலும்பு பூணாய்த்தோன்றும் பொழிறிக
ழும் பூவணத்தெம் புனிதனார்க்கே. (௩)

படைமலிந்த மழுவாளு மானுந் தோன்றும்
பன்னிரண்டு கண்ணுடைய பிள்ளை தோன்று,
நடைமலிந்த விடையோடு கொடியுந் தோன்று
நான்மறையி னொலிதோன்று நயனந் தோன்று,
முடைமலிந்த கோவணமுங் கீளுந் தோன்று
மூரல்வெண் சிரமாலை யுலாவித் தோன்றும்,
புடைமலிந்த பூதத்தின் பொலிவு தோன்றும்
பொழிறிகழும்பூவணத்தெம் புனிதனார்க்கே. ()

மயலாகுந் தன்னடியார்க் கருளுந் தோன்று
மாசிலாப் புன்சடைமேன் மதியந் தோன்று,
மியல்பாக விடுபிச்சை யேற்றஞான்று மிருங்
கடனஞ் சுண்டிருண்ட கண்டந் தோன்றுங்,
கயல்பாயக் கடுங்கலுழிக் கங்கைநங்கை யாயிர

மா முகத்தினொடு வானிற்றோன்றும், புயல்பாயச் சடைவிரித்த பொற்புத்தோன்றும் பொழிறிகழும் பூவணத்தெம் புனிதனார்க்கே. (ரு)

பாராழி வட்டத்தார் பரவியிட்ட பன்மலரு நறும்புகையும் பரந்துதோன்றுஞ், சீராழித் தாமரையின் மலர்களன்ன திருந்தியமா நிறத்தசேவடிகடோன்று, மோராழித் தேருடைய விலங்கைவேந்த னுடறுணித்த விடர்பாவங் கெடுப்பித்தன்று, போராழி முன்னீந்த பொற்புத்தோன்றும் பொழிறிகழும் பூவணத்தெம் புனிதனார்க்கே. (சா)

தன்னடியார்க் கருள்புரிந்த தகவுதோன்றுஞ் சதுர்முகனைத் தலையரிந்த தன்மை தோன்று, மின்னனைய நுண்ணிடையாள் பாகந் தோன்றும் வேழத்தினுரிவிரும்பிப் போர்த்தவாறுந், துன்னியசெஞ் சடைமேலோர் புனலும் பாம்புந் தூயமாமதியுடனே வைத்தவாறும், பொன்னனைய திருமேனி பொலிந்து தோன்றும் பொழிறிகழும் பூவணத்தெம் புனிதனார்க்கே. ()

செறிகழலுந் திருவடியுந் தோன்றுந் தோன்றுந் திரிபுரத்தை யெரிசெய்த சிலையுந்தோன்று, நெறியதனை விரித்துரைத்த நேர்மை தோ

ன்று நெற்றிமேற் கண்டோன்றும் பெற்றந்தோ ன்று, மறுபிறவி யறுத்தருளும் வகையுந் தோ ன்று மலைமகளுஞ் சலமகளு மலிந்து தோன்று ம், பொறியரவு மிளமதியும் பொலிந்து தோன் றும் பொழிறிகழும் பூவணத்தெம் புனிதனுர்க் கே. (அ)

அருபபோட்டு முலைமடவாள் பாகந்தோன் று மணிகிளரு முருமென்ன வடர்க்குங் கேழ ன், மருப்போட்டு மணிவயிரக் கோவைதோன் று மணமலிந்த நடந்தோன்று மணியார் வை கைத், திருக்கோட்டி னின்றதோர் திறமுந்தோ ன்றுஞ் செக்கர்வானொளிமிக்குத் திகழ்ந்த சோ திப், பொருப்போட்டி நின்றதிண் புயமுந்தோ ன்றும் பொழிறிகழும் பூவணத்தெம் புனிதனு ர்க்கே. (கூ)

ஆங்கணைந்த சண்டிக்கு மருளியன்று தன்மு டிமேலலர்மாலை யளித்தருேன்றும், பாங்கணை ந்து பணிசெய்வார்க் கருளியன்று பலபிறவி யறுத்தருளும் பரிசுந்தோன்றுங், கோங்கணைந் தகூவிளமு மதமத்தம்முங் குழற்கணிந்த கொ ன்கையொடு கோலந்தோன்றும், பூங்கணைவே ளுருவழித்த பொற்புத் தோன்றும் பொழிறிக ழும் பூவணத்தெம் புனிதனுர்க்கே. (க0)

ஆருருவவுள்குவா ருள்ளத்துள்ளே யவ்வுரு வாய் நிற்கின்ற வருளுந்தோன்றும், வாருருவப் பூண்முலைநன் மங்கைதன்னை மகிழ்ந்தொருபால் வைத்துகந்த வடிவுதோன்று, நீருருவக்கடலிலங்கை யரக்கர்கோனை நெறுநெறென வடர்த்திட்ட நிலையுந்தோன்றும், போருருவக் கூற்றுதைத்த பொற்புத் தோன்றும் பொழிறிகழும் பூவணத்தெம் புனிதனார்க்கே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனர்

திருக்கடவூர்மயானம்

பண் - பழம்பஞ்சுரம்.

சிவனுருவம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மருவார்கொன்றை மதிசூடி
 மாணிக்கத்தின் மலைபோல
வருவார்விடைமேன் மாதோடு
 மகிழ்ந்துபூதப் படைசூழத்
திருமால்பிரம னிந்திரற்குந்
 தேவர்நாகர் தானவர்க்கும்

பெருமான்கடவூர் மயானத்துப்
பெரியபெருமா னடிகளே. (க)

விண்ணோர்தலைவர் வெண்புரிநூன்
மார்பர்வேத கீதத்தர்
கண்ணார்நுதலர் நகுதலையர்
காலகாலர் கடவூர
ரெண்ணார்புரமூன் றெரிசெய்த
விறைவரிமையோ ரொருபாகம்
பெண்ணணவர் மயானத்துப்
பெரியபெருமா னடிகளே. (உ)

காயும்புலியி னதளுடையர்
கண்டரெண்டோட் கடவூரா்
தாயுந்தந்தை பல்லுயிர்க்குந்
தாமேயாய தலைவனார்
பாயும்விடையொன் றதுவேறிப்
பலிதேர்ந்துண்ணும் பரமேட்டி
பேய்கள்வாழு மயானத்துப்
பெரியபெருமா னடிகளே. (ங)

நறைசேர்மலரைங் கணையானை
நயனத்தீயாற் பொடிசெய்த
விறையாராவ ரெல்லார்க்கு
மில்லையென்னா தருள்செய்வார்

பறையார்முழவம் பாட்டோடு
பயிலுந்தொண்டர் பயில்கடவூர்ப்
பிறையார்சடையார் மயானத்துப்
பெரியபெருமா னடிகளே. (௪)

கொத்தார்கொன்றை மதிசூடிக்
கோணாகங்கள் பூணாக
மத்தயானை யுரிபோர்த்து
மருப்புமாமைத் தாலியார்
பத்திசெய்து பாரிடங்கள்
பாடியாடப் பலிகொள்ளும்
பித்தர்கடவூர் மயானத்துப்
பெரியபெருமா னடிகளே. (௫)

துணிவார்கீளுங் கோவணமுந்
துதைந்துசுடலைப் பொடியணிந்து
பணிமேலிட்ட பாசுபதர்
பஞ்சவடிமார் பினர்கடவூர்த்
திணிவார்குழையார் புரமூன்றுந்
தீவாய்ப்படுத்த சேவகனார்
பிணிவார்சடையார் மயானத்துப்
பெரியபெருமா னடிகளே. (௬)

காரார்கடலி னஞ்சுண்ட
கண்டர்கடவூ றுறைவாணர்

தேராரரக்கன் போய்வீழ்ந்து
சிதையவிரலா லூன்றினா
ரூர்தானுவ துலகேழு
முடையார்க்கொற்றி யூராரூர்
பேராயிரவர் மயானத்துப்
பெரியபெருமா னடிகளே. (எ)

வாடாமுலையா டன்னோடு
மகிழ்ந்துகானில் வேடுவனாய்க்
கோடார்கேழற் பின்சென்று
குறுகிவிசயன் றவமழித்து
நாடாவண்ணஞ் செருச்செய்து
வாவநாழி நிலையருள்செய்
பீடார்சடையார் மயானத்துப்
பெரியபெருமா னடிகளே. (அ)

வேழமுரிப்பர் மழுவாளர்
வேள்வியழிப்பர் சிரமறுப்ப
ராழியளிப்ப ரரிதனக்கு
வானஞ்சுகப்ப ரறமுரைப்ப
ரேழைதலைவர் கடவூரி
லிறைவர்சிறுமான் மறிக்கையர்
பேழைச்சடையர் மயானத்துப்
பெரியபெருமா னடிகளே. (கூ)

மாடமல்கு கடவூரின்
 மறையோரேத்து மயானத்துப்
பீடைதீர வடியாருக்
 கருளும்பெருமா னடிகள்சீர்
நாடிநாவ லாரூர
 னம்பிசொன்ன நற்றமிழ்கள்
பாடுமடியார் கேட்பார்மேற்
 பாவமான பறையுமே. (க0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

திருவாழ்கொளிபுத்தூர்.

பண் - தக்கராகம்.

திருவடிகள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொடியுடைமார்பினர் போர்விடையேறிப்
 பூதகணம்புடை சூழக்
கொடியுடையூர்திரிந் தையங்
 கொண்டுபலபல கூறி
வடிவுடைவாணெடுங் கண்ணுமைபாக
 மாயவன்வாழ்கொளி புத்தூர்க்

கழிகமழ்மாமலரிட்டுக் கறைமிடற்
றானடி காண்போம். (க)

அரைகெழுகோவண வாடையின்மேலோ
ராடரவம்மசைத் தையம்
புரைகெழுவெண்டலை யேந்திப்
போர்விடையேறிப் புகழ
வரைகெழுமங்கைய தாகமோர்பாக
மாயவன்வாழ்கொளி புத்தூர்
விரைகமழ்மாமலர் தூவி விரிசடை
யானடி சேர்வோம். (உ)

பூணெடுநாக மசைத்தனலாடிப்
புன்றலையங்கையி லேந்தி
யூணிடுபிச்சையூ ரைய
முண்டியென்றுபல கூறி
வாணெடுங்கண்ணுமை மங்கையோர்பாக
மாயவன்வாழ்கொளி புத்தூர்த்
தாணெடுமாமலரிட்டுத் தலைவன
தாணிழல் சார்வோம். (௩)

தாரிடுகொன்றையோர் வெண்மதிகங்கை
தாழ்சடைமேலவை சூடி
யூரிடுபிச்சைகொள் செல்வ
முண்டியென்றுபல கூறி

வாரிடுமென்முலை மாதொருபாக
மாயவன்வாழ்கொளி புத்தூர்க்
காரிடுமாமலர் தூவிக்
கறைமிடற்றானடி காண்போம். (௪)

கனமலர்க்கொன்றையலங்கலிலங்கக்
காதிலோர்வெண்குழை யோடு
புனமலர்மாலை புனைந்தூர்
புகுதியென்றேபல கூறி
வனமுலைமாமலை மங்கையோர்பாக
மாயவன்வாழ்கொளி புத்தூ
ரினமலரேய்ந்தன தூவி
யெம்பெருமானடி சேர்வோம். (௫)

அளைவளர்நாகம சைத்தனலாடி
யலர்மிசையந்தண னுச்சிக்
களைதலையிற்பலி கொள்ளுங்
கருத்தனேகள்வனே யென்னா
வளையொலிமுன்கைம டந்தையோர்பாக
மாயவன்வாழ்கொளி புத்தூர்த்
தளையவிழ்மாமலர் தூவித்
தலைவனதாளிணை சார்வோம். (௬)

அடர்செவிவேழத்தி னுரிபோர்த்து
வழிதலையங்கையி லேந்தி

யுடலிடுபிச்சையோ டைய
முண்டியென்றுபல கூறி
மடனெடுமாமலர்க் கண்ணியோர்பாக
மாயவன்வாழ்கொளி புத்தூர்த்
தடமலராயின தூவித்
தலைவனதாணிழல் சார்வோம். (எ)

உயர்வரையொல்க வெடுத்தவரக்க
னொளிர்கடகக்கை யடர்த்து
வயலிடுபிச்சையோ டைய
மார்தலையென்றடி போற்றி
வயல்விரிநீல நெடுங்கணிபாக
மாயவன்வாழ்கொளி புத்தூர்ச்
சயவிரிமாமலர் தூவித்
தாழ்சடையானடி சார்வோம். (அ)

கரியவ னான்முகன் கைதொழு தேத்தக்
காணலுஞ் சாரலு மாகா
வெரியுருவாகியூ ரைய
மிடுபலியுண்ணியென் றேத்தி
வரியரவல்குன் மடந்தையோர்பாக
மாயவன்வாழ்கொளி புத்தூர்
விரிமலராயின தூவி
விகிர்தனசேவடி சேர்வோம். (கூ)

குண்டாமணர்துவர்க் கூறைகண்மெய்யிற்
 கொள்கையினார்புறங் கூற
வெண்டலையிற்பலி கொண்டல்
 விரும்பினையென்று விளம்பி
வண்டமர்பூங்குழன் மங்கையோர்பாக
 மாயவன்வாழ்கொளி புத்தூர்த்
தொண்டர்கண்மாமலர் தூவத்
 தோன்றநின்றானடி சேர்வோம். (கo)

கல்லுயர்மாக்கட னின்றுமுழங்குங்
 கரைபொருகாழிய மூதூர்
நல்லுயர்நான்மறை நாவி
 னற்றமிழ்ஞான சம்பந்தன்
வல்லுயர்சூலமும் வெண்மழுவாளும்
 வல்லவன்வாழ்கொளி புத்தூர்ச்
சொல்லியபாடல்கள் வல்லார்
 துயர்கெடுதலெளி தாமே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவுக்கரசுநாயனார்
திருவதிகைவீரட்டானம்.

திருவடித்திருத்தாண்டகம்.

திருவடிகள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அரவணையான்சிந்தித் தரற்றும்மடி
யருமறையான்சென்னிக் கணியாமடி
சரவணத்தான்கைதொழுது சாரும்மடி
சார்ந்தார்கட்கெல்லாஞ் சரணமடி
பரவுவார்பாவம் பறைக்கும்மடி
பதினெண்கணங்களும் பாடும்மடி
விரவுநீர்த்தென்கெடில நாடன்னடி
திருவீரட்டானத்தெஞ் செல்வன்னடி. (க)

கொடுவினையாரென்றுங் குறுகாவடி
குறைந்தடைந்தாராழாமைக் காக்கும்மடி
படுமுழவம்பாணி பயிற்றும்மடி
பதைத்தெழுந்தவெங்கூற்றைப் பாய்ந்தவடி
கடுமுரணேறூர்ந்தான் கழற்சேவடி
கடல்வையங்காப்பான் கருதும்மடி

நெடுமதியங்கண்ணி யணிந்தானடி
  நிறைகெடிலவீரட்ட நீங்காவடி. (உ)

வைதெழுவார்காமம்பொய் போகாவடி
  வஞ்சவலைப்பாடொன் றில்லாவடி
கைதொழுதுநாமேத்திக் காணும்மடி
  கணக்குவழக்கைக் கடந்தவடி
நெய்தொழுதுநாமேத்தி யாட்டும்மடி
  நீள்விசும்பையூடறுத்து நின்றவடி
தெய்வப்புனற்கெடில நாடன்னடி
  திருவீரட்டானத்தெஞ் செல்வன்னடி. (௩)

அரும்பித்தசெஞ்ஞாயி றேய்க்கும்மடி
  யழகெழுதலாகா வருட்சேவடி
சுரும்பித்தவண்டினங்கள் சூழ்ந்தவடி
  சோமனையுங்காலனையுங் காய்ந்தவடி
பெரும்பித்தர்கூடிப் பிதற்றும்மடி
  பிழைத்தார்பிழைப்பறிய வல்லவடி
திருந்துநீர்த்தென்கெடில நாடன்னடி
  திருவீரட்டானத்தெஞ் செல்வன்னடி. (௪)

ஒருகாலத்தொன்றாகி நின்றவடி
  யூழிதோறூழி யுயர்ந்தவடி
பொருகழலும்பல்சிலம்பும் மார்க்கும்மடி
  புகழ்வார்புகழ்தகைய வல்லவடி

பிருகிலத்தாரின்புற்றங் கேத்தும்மடி
யின்புற்ருரிட்ட பூவேறும்மடி
திருவதிகைத்தென்கெடில நாடன்னடி
திருவீரட்டானத்தெஞ் செல்வன்னடி. (ரு)

திருமகட்குச்செந்தா மரையாமடி
சிறந்தவர்க்குத்தேனாய் விளைக்கும்மடி
பொருளவர்க்குப்பொன்னுரையாய் நின்றவடி
புகழ்வார்புகழ்தகைய வல்லவடி
புருவிரண்டுமொன்றோடொன் றொவ்வாவடி
யுருவென்றுணரப் படாதவடி
திருவதிகைத்தென்கெடில நாடன்னடி
திருவீரட்டானத்தெஞ் செல்வன்னடி. (சு)

உரைமாலையெல்லா முடையவடி
யுரையாலுணரப் படாதவடி
வரைமாதைவாடாமை வைக்கும்மடி
வானவர்கடாம்வணங்கி வாழ்த்தும்மடி
யரைமாத்திரையி லடங்கும்மடி
யகலமளக்கிற்பா ரில்லாவடி
கரைமாங்கடிக்கெடில நாடன்னடி
கமழ்வீரட்டானக்கா பாலியடி. (எ)

நறுமலராய்நாறு மலர்ச்சேவடி
நடுவாயுலகநா டாயவடி

நெடுமதியங்கண்ணி யணிந்தானடி
நிறைகெடிலவீரட்ட நீங்காவடி. (உ)

வைதெழுவார்காமம்பொய் போகாவடி
வஞ்சவலைப்பாடொன் றில்லாவடி
கைதொழுதுநாமேத்திக் காணும்மடி
கணக்குவழக்கைக் கடந்தவடி
நெய்தொழுதுநாமேத்தி யாட்டும்மடி
நீள்விசும்பையூடறுத்து நின்றவடி
தெய்வப்புனற்கெடில நாடன்னடி
திருவீரட்டானத்தெஞ் செல்வன்னடி. (௩)

அரும்பித்தசெய்ஞ்ஞாயி றேய்க்கும்மடி
யழகெழுதலாகா வருட்சேவடி
சுரும்பித்தவண்டினங்கள் சூழ்ந்தவடி
சோமனையுங்காலனையுங் காய்ந்தவடி
பெரும்பித்தர்கூடிப் பிதற்றும்மடி
பிழைத்தார்பிழைப்பறிய வல்லவடி
திருந்துநீர்த்தென்கெடில நாடன்னடி
திருவீரட்டானத்தெஞ் செல்வன்னடி. (௪)

ஒருகாலத்தொன்றாகி நின்றவடி
யூழிதோறூழி யுயர்ந்தவடி
பொருகழலும்பல்சிலம்பும் மார்க்கும்மடி
புகழ்வார்புகழ்தகைய வல்லவடி

பிருநிலத்தாரின்புற்றங் கேத்தும்மடி
யின்புற்றுரிட்ட பூவேறும்மடி
திருவதிகைத்தென்கெடில நாடன்னடி
திருவீரட்டானத்தெஞ் செல்வன்னடி. (ரு)

திருமகட்குச்செந்தா மரையாமடி
சிறந்தவர்க்குத்தேனாய் விளைக்கும்மடி
பொருளவர்க்குப்பொன்னுரையாய் நின்றவடி
புகழ்வார்புகழ்தகைய வல்லவடி
புருவிரண்டுமொன்றோடொன் றொவ்வாவடி
யுருவென்றுணரப் படாதவடி
திருவதிகைத்தென்கெடில நாடன்னடி
திருவீரட்டானத்தெஞ் செல்வன்னடி. (சா)

உரைமாலையெல்லா முடையவடி
யுரையாலுணரப் படாதவடி
வரைமாதைவாடாமை வைக்கும்மடி
வானவர்கடாம்வணங்கி வாழ்த்தும்மடி
யரைமாத்திரையி லடங்கும்மடி
யகலமளக்கிற்பா ரில்லாவடி
கரைமாங்கடிக்கெடில நாடன்னடி
கமழ்வீரட்டானக்கா பாலியடி. (எ)

நறுமலராய்நாறு மலர்ச்சேவடி
நடுவாயுலகநா டாயவடி

செறிகதிருந்திங்களுமாய் நின்றவடி
தீத்திரளாயுள்ளே திகழ்ந்தவடி
மறுமதியைமாசு கழுவும்மடி
மந்திரமுந்தந்திரமு மாயவடி
யெறிகெடிலநாடர் பெருமானடி
திருவீரட்டானத்தெஞ் செல்வனடி. (அ)

அணியனவுஞ்சேயனவு மல்லாவடி
யடியார்கட்காரமுத மாயவடி
பணிபவர்க்குப்பாங்காக வல்லவடி
பற்றற்றார்பற்றும் பவளவடி
மணியடிபொன்னடி மாண்பாமடி
மருந்தாய்ப்பிணிதீர்க்க வல்லவடி
தணிபாடுதண்கெடில நாடன்னடி
தகைசார்வீரட்டத் தலைவன்னடி. (கூ)

அந்தாமரைப்போ தலர்ந்தவடி
யரக்கனையுமாற்ற லழித்தவடி
முந்தாகிமுன்னே முளைத்தவடி
முழங்கழலாய்நீண்டவெம் மூர்த்தியடி
பந்தாடுமெல்விரலாள் பாகன்னடி
பவளத்தடவரையே போல்வானடி
வெந்தார்சுடலைநீ றாடும்மடி
வீரட்டங்காதல் விமலன்னடி. (க0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனர்

திருப்புன்கூர்.

பண் - தக்கேசி.

திருவடிகள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அந்தணாளனுன் னடைக்கலம்புகுத
　வவனைக்காப்பது காரணமாக
வந்தகாலன்ற னாருயிரதனை
　வவ்வினாய்க்குன்றன் வண்மைகண்டடியே
னெந்தைநீயெனை நமன்றமர்நலியி
　லிவன்மற்றென்னடி யானெனவிலக்குஞ்
சிந்தையால்வந்துன் றிருவடியடைந்தேன்
　செழும்பொழிற்றிருப் புன்கூருளானே. ()

வையகமுற்று மாமழைமறந்து
　வயலினீரிலை மாநிலந்தருகோ
முய்யக்கொள்கமற் றெங்களையென்ன [ம்
　வொளிகொள்வெண்முகி லாய்ப்பரந்தெங்கு
பெய்யுமாமழைப் பெருவெள்ளந்தவிர்த்துப்
　பெயர்த்தும்பன்னிரு வேலிகொண்டருளுஞ்

செய்கைகண்டுநின் றிருவடியடைந்தேன்
செழும்பொழிற்றிருப் புன்கூருளானே. (உ)

ஏதநன்னில மீரறுவேலி
யேயர்கோனுற்ற விரும்பிணிதவிர்த்துக்
கோதனங்களின் பால்கறந்தாட்டக்
கோலவெண்மணற் சிவன்றன்மேற்சென்ற
தாதைதாளற வெறிந்தசண்டிக்குன்
சடைமிசைமல ரருள்செயக்கண்டு
பூதவாளிநின் பொன்னடியடைந்தேன்
பூம்பொழிற்றிருப் புன்கூருளானே. (ங)

நற்றமிழ்வல்ல ஞானசம்பந்த
னாவினுக்கரைய னாளைப்போவானுங்
கற்றசூதனற் சாக்கியன்சிலந்தி
கண்ணப்பன்கணம் புல்லனென்றிவர்கள்
குற்றஞ்செய்யினுங் குணமெனக்கருதுங்
கொள்கைகண்டுநின் குரைகழலடைந்தேன்
பொற்றிரண்மணிக் கமலங்கண்மலரும்
பொய்கைசூழ்திருப் புன்கூருளானே. (ச)

கோலமால்வரை மத்தெனநாட்டிக்
கோளரவுசுற்றிக் கடைந்தெழுந்த
வாலநஞ்சுகண் டவர்மிகவிரிய
வமரர்கட்கருள் புரிவதுகருதி

நீலமார்கடல் விடந்தனையுண்டு
கண்டத்தேவைத்த பித்தநீசெய்த
சீலங்கண்டுநின் றிருவடியடைந்தேன்
செழும்பொழிற்றிருப் புன்கூருளானே. (ரு)

இயக்கர்கின்னரர் யமனொடுவருண
ரியங்குதீவளி ஞாயிறுதிங்கள்
மயக்கமில்புலி வானரநாகம்
வசுக்கள்வானவர் தானவரெல்லா
மயர்ப்பொன்றின்றிநின் றிருவடியதனை
யர்ச்சித்தார்பெறு மாரருள்கண்டு
திகைப்பொன்றின்றிநின் றிருவடியடைந்தேன்
செழும்பொழிற்றிருப்புன்கூருளானே. (சா)

போர்த்தநீள்செவி யாளரந்தணர்க்குப்
பொழில்கொளானிழற் கீழறம்புரிந்து
பார்த்தனுக்கன்று பாசுபதங்கொடுத்
தருளினாய்பண்டு பகீரதன்வேண்ட
ஆர்த்துவந்திழி யும்புனற்கங்கை
நங்கையாளைநின் சடைமிசைக்கரந்த
தீர்த்தனேநின்றன் றிருவடியடைந்தேன்
செழும்பொழிற்றிருப் புன்கூருளானே. (எ)

மூவெயில்செற்ற ஞான்றுய்ந்தமூவரி
லிருவர்நின்றிருக் கோயிலின்வாய்தல்

காவலாளரென் றேவியபின்னை
யொருவனீகரி காடரங்காக
மானைநோக்கியோர் மாநடமகிழ
மணிமுழாமுழக்க வருள்செய்த
தேவதேவநின் றிருவடியடைந்தேன்
செழும்பொழிற்றிருப் புன்கூருளானே. (அ)

அறிவினான்மிக்க வறுவகைச்சமய
மவ்வவர்க்கங்கே யாரருள்புரிந்து
வெறியுமாகட லிலங்கையர்கோனைத்
துலங்கமால்வரைக் கீழடர்த்திட்டுக்
குறிகொள்பாடலி னின்னிசைகேட்டுக்
கோலவாளொடு நாளதுகொடுத்த
செறிவுகண்டுநின் றிருவடியடைந்தேன்
செழும்பொழிற்றிருப் புன்கூருளானே. (கூ)

கம்பமால்களிற் றின்னுரியானைக்
காமற்காய்ந்ததோர் கண்ணுடையானைச்
செம்பொனேயொக்குந் திருவுருவானைச்
செழும்பொழிற்றிருப் புன்கூருளானை
யும்பராளியை யுமையவள்கோனை
யூரன்வன்றொண்ட னுள்ளத்தாலுகந்
தன்பினாற்சொன்ன வருந்தமிழைந்தோ
டைந்தும்வல்லவ ரருவினையிலரே. (கo)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனர்

திருப்பூந்தராய்.

பண் - காந்தாரபஞ்சமம்.

அருச்சனை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பந்துசேர் விரலாள் பவளத்துவர்
வாயினள்பனி மாமதிபோன்முகத்
தந்தமில்புகழாண் மலைமாதொடு
மாதிப்பிரான்
வந்துசேர்விடம் வானவரெத்திசையுந்
நிறைந்துவலஞ் செய்துமாமலர்
புந்திசெய்திறைஞ்சிப் பொழிபூந்தராய்
போற்றுதுமே. (க)

காவியங்கருங் கண்ணினள்கனித் [கைத்
தொண்டைவாய்க் கதிர்முத்தநல்வெண்ண
தூவியம்பெடை யன்னநடைச்சுரி
மென்குழலா
டேவியுந்திரு மேனியோர்பாகமா
யொன்றிரண்டொரு மூன்றொடுசேர்பதி

பூவிலந்தண னொப்பவர்பூந்தராய்
போற்றுதுமே. (உ)

பையராவரு மல்குன்மெல்லியல்
பஞ்சின்னேரடி வஞ்சிகொணுண்ணிடைத்
தையலாளொரு பாலுடையெம்மிறை
சாருமிடஞ்
செய்யெலாங்கழு நீர்கமலம்மலர்த்
தேறலூறலிற் சேறுலராதநற்
பொய்யிலாமறை யோர்பயில்பூந்தராய்
போற்றுதுமே. (ங)

முள்ளிநாண்முகை மொட்டியல்கோங்கி
னரும்புதேன்கொள் குரும்பைமூவாமருந்
துள்ளியன்றபைம் பொற்கலசத்திய
லொத்தமுலை
வெள்ளிமால்வரை யன்னதோர்மேனியின்
மேவினார்பதி வீமருதண்பொழிற்
புள்ளினந்துயின் மல்கியபூந்தராய்
போற்றுதுமே. (ச)

பண்ணியன்றெழு மென்மொழியாள்பகர்
கோதையோர்திகழ் பைந்தளிர்மேனியோர்
பெண்ணியன்றமொய்ம்பிற் பெருமாற்கிடம்
பெய்வளையார்

கண்ணியன்றெழு காவிச்செழுங்கரு
நீலமல்கிய காமருவாவிநற்
புண்ணியருறையும் பதிபூந்தராய்
போற்றுதுமே. (ரு)

வாணிலாமதி போனுதலாண்மட
மாழையொண்கணுள் வண்டரளந்நகை
பாணிலாவிய வின்னிசையார்மொழிப்
பாவையொடுஞ்
சேணிலாத்திகழ் செஞ்சடையெம்மண்ணல்
சேர்வதுசிகரப்பெருங் கோயில்சூழ்
போணிலாநுழையும் பொழிற்பூந்தராய்
போற்றுதுமே. (சு)

காருலாவிய வார்குழலாள்கயற்
கண்ணிளுள்புயற் காலொளிமின்னிடை
வாருலாவிய மென்முலையாண்
மலைமாதுடனாய்
நீருலாவிய சென்னியன்மன்னி
நிகருநாம முந்நான்குநிகழ்பதி
போருலாவெயில் சூழ்பொழிற்பூந்தராய்
போற்றுதுமே. (எ)

காசைசேர்குழலாள் கயலேர்தடங்
கண்ணிகாம்பன தோட்கதிர்மென்முலைத்

தேசுசேர்மலை மாதமருந்
 திருமார்பகலத்
தீசன்மேவு மிருங்கயிலையெடுத்
 தானையன்றடர்த்தா னிணைச்சேவடி
பூசைசெய்பவர்சேர் பொழிற்பூந்தராய்
 போற்றுதுமே. (அ)

கொங்குசேர்குழ லாணிழல்வெண்ணகைக்
 கொவ்வைவாய்க்கொடி யேரிடையாளுமை
பங்குசேர்திரு மார்புடையார்
 படர்தீயுருவாய்
மங்குல்வண்ணனு மாமலரோனு
 மயங்கநீண்டவர் வான்மிசைவந்தெழு
பொங்குநீரின் மிதந்தநற்பூந்தராய்
 போற்றுதுமே. (௯)

கலவமாமயி லாரியலாள்கரும்
 பன்னமென்மொழி யாள்கதிர்வாணுதற்
குல்வுபூங்குழலா ளுமைகூறனை
 வேறுனையா
லலவைசொல்லுவார் தேரமணாதர்க
 ளாக்கினன்றனை நண்ணலுநல்குநற்
புலவர்தாம்புகழ் பொற்பதிபூந்தராய்
 போற்றுதுமே. (௧௦)

தேம்பனுண்ணிடையாள் செழுஞ்சேலன
 கண்ணியோடண்ணல்சேர் விடங்தேனமர்
பூம்பொழிறிகழ் பொற்பதிபூந்தராய்
 போற்றுதுமென்
றோம்புதன்மையன் முத்தமிழ்நான்மறை
 ஞானசம்பந்த னெண்டமிழ்மாலைகொண்
டாம்படியிவை யேத்தவல்லார்க்
 கடையாவினையே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவுக்கரசு நாயனுர்.

ஸ்ரீகயிலாயம்.

திருத்தாண்டகம்.

அருச்சனை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேற்றாகிவிண்ணாகிநின்றாய்போற்றி
 மீளாமேயாளென்னைக்கொண்டாய்போற்றி
யூற்றாகியுள்ளேயொளித்தாய்போற்றி
 யோவாதசத்தத்தொலியேபோற்றி

யாற்ருகியங்கேயமார்ந்தாய்போற்றி
யாறங்கநால்வேதமானாய்போற்றி
காற்ருகியெங்குங்கலந்தாய்போற்றி
கயிலைமலையானேபோற்றிபோற்றி. (க)

பிச்சாடல்பேயோடுகந்தாய்போற்றி
பிறவியறுக்கும்பிரானேபோற்றி
வைச்சாடனன்றுமுகந்தாய்போற்றி
மருவியென்சிந்தைபுகுந்தாய்போற்றி
பொய்ச்சார்புரமூன்றுமெய்தாய்போற்றி
போகாதென்சிந்தைபுகுந்தாய்போற்றி
கச்சாகநாகமசைத்தாய்போற்றி
கயிலைமலையானேபோற்றிபோற்றி. (உ)

மருவார்புரமூன்றுமெய்தாய்போற்றி
மருவியென்சிந்தைபுகுந்தாய்போற்றி
யுருவாகியென்னைப்படைத்தாய்போற்றி
யுள்ளாவிவாங்கியொளித்தாய்போற்றி
திருவாகிநின்றதிறமேபோற்றி
தேசம்பரவப்படுவாய்போற்றி
கருவாகியோடுமுகிலேபோற்றி
கயிலைமலையானேபோற்றிபோற்றி (ங)

வானத்தார்போற்றுமருந்தேபோற்றி
வந்தென்றன்சிந்தைபுகுந்தாய்போற்றி

யூனத்தைநீக்குமுடலேபோற்றி
ஓங்கியழலாய்நிமிர்ந்தாய்போற்றி
தேனத்தைவார்த்ததெளிவேபோற்றி
தேவர்க்குந்தேவனாய்நின்றாய்போற்றி
கானத்தீயாடலுகந்தாய்போற்றி
கயிலைமலையானேபோற்றிபோற்றி. (௪)

ஊராகிநின்றவுலகேபோற்றி
ஓங்கியழலாய்நிமிர்ந்தாய்போற்றி
பேராகியெங்கும்பரந்தாய்போற்றி
பேராதென்சிந்தைபுகுந்தாய்போற்றி
நீராவியானநிழலேபோற்றி
நேர்வாரொருவரையுமில்லாய்போற்றி
காராகிநின்றமுகிலேபோற்றி
கயிலைமலையானேபோற்றிபோற்றி. (௫)

சில்லுருவாய்ச்சென்றுதிரண்டாய்போற்றி
தேவரறியாததேவேபோற்றி
புல்லுயிர்க்கும்பூட்சிபுணர்த்தாய்போற்றி
போகாதென்சிந்தைபுகுந்தாய்போற்றி
பல்லுயிராய்ப்பார்தோறுநின்றாய்போற்றி
பற்றியுலகைவிடாதாய்போற்றி
கல்லுயிராய்நின்றகனலேபோற்றி
கயிலைமலையானேபோற்றிபோற்றி. (௬)

பண்ணினிசையாகிநின்றாய்போற்றி
பாவிப்பார்பாவமறுப்பாய்போற்றி
யெண்ணுமெழுத்துஞ்சொல்லானாய்போற்றி
யென்சிந்தைநீங்காவிறைவாபோற்றி
விண்ணுநிலனுந்தீயானாய்போற்றி
மேலவர்க்குமேலாகிநின்றாய்போற்றி
கண்ணின்மணியாகிநின்றாய்போற்றி
கயிலைமலையானேபோற்றிபோற்றி. (எ)

இமையாதுயிராதிருந்தாய்போற்றி
யென்சிந்தைநீங்காவிறைவாபோற்றி
யுமைபாகமாகத்தணைத்தாய்போற்றி
யூழியேழானவொருவாபோற்றி
யமையாவருநஞ்சமர்ந்தாய்போற்றி
யாதிபுராணனாய்நின்றாய்போற்றி
சுமையாகிநின்றகனலேபோற்றி
கயிலைமலையானேபோற்றிபோற்றி. (அ)

மூவாய்பிறவாயிறவாய்போற்றி
முன்னமேதோன்றிமுளைத்தாய்போற்றி
தேவாதிதேவர்கொழுந்தேபோற்றி
சென்றேறியெங்கும்பரந்தாய்போற்றி
யாவாவடியேனுக்கெல்லாம்போற்றி
யல்லலறியவலந்தேன்போற்றி

காவாய்கனகத்திரளேபோற்றி
கயிலைமலையானேபோற்றிபோற்றி. (கூ)

நெடியவிசும்பொடுகண்ணேபோற்றி
நீளவகலமுடையாய்போற்றி
யடியுமுடியுமிகலிப்போற்றி
யங்கொன்றியாமைநின்றாய்போற்றி
கொடியவன்கூற்றமுதைத்தாய்போற்றி
கோயிலாவென்சிந்தைகொண்டாய்போற்றி
கடியவுருமொடுமின்னேபோற்றி
கயிலைமலையானேபோற்றிபோற்றி. (கo)

உண்ணாதுறங்காதிருந்தாய்போற்றி
யோதாதேவேதமுணர்ந்தாய்போற்றி
யெண்ணாவிலங்கைக்கோன் றன்னைப்போற்றி
யிறைவிரலால்வைத்துகந்த வீசாபோற்றி
பண்ணாரிசையின்சொற்கேட்டாய்போற்றி
பண்டேயென்சிந்தைபுகுந்தாய்போற்றி
கண்ணாயுலகுக்குநின்றாய்போற்றி
கயிலைமலையானேபோற்றிபோற்றி. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்

திருக்கழுக்குன்றம்.

பண் - நட்டபாடை.

அருச்சனை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொன்றுசெய்த கொடுமையாற்பல சொல்லவே
நின்றபாவ வினைகடாம்பல நீங்கவே
சென்றுசென்று தொழுமின்றேவர்பிரானிடங்
கன்றினோடுபிடி சூழ்தண்கழுக் குன்றமே. (க)

இறங்கிச்சென்று தொழுமினின்னிசை பாடியே
பிறங்குகொன்றைச் சடையனெங்கள்பிரானிட
நிறங்கள்செய்த மணிகணித்திலங்கொண்டிழி
கறங்குவெள்ளை யருவித்தண்கழுக்குன்றமே. ()

நீளநின்று தொழுமினித்தலு நீதியா
லாளுநம்ம வினைகளல்கி யழிந்திடத்
தோளுமெட்டு முடையமாமணிச் சோதியான்
காளகண்டனுறையுந் தண்கழுக் குன்றமே. (ங)

வெளிறுதீரத் தொழுமின்வெண்பொடி யாடியை
முளிறிலங்குமழு வாளன்முந்தி யுறைவிடம்
பிளிறுதீரப் பெருங்கைப்பெய்மத மூன்றுடைக்
களிறினோடுபிடி சூழ்தண்கழுக் குன்றமே. (ச)

புலைகடீரத் தொழுமின்புன்சடைப் புண்ணிய
னிலைகொள்சூலப் படையனெந்தை பிரானிட
முலைகளூண்டு தழுவிக்குட்டி யொடுமுசுக்
கலைகள்பாயும் புறவிற்றண்கழுக் குன்றமே. (ரு)

மடமுடைய வடியார்தம்மனத் தேயுற
விடமுடைய மிடறன்விண்ணவர் மேலவன்
படமுடைய வரவன்றான் பயிலுமிடங்
கடமுடைய புறவிற்றண்கழுக் குன்றமே. (சு)

ஊனமில்லா வடியார்தம்மனத் தேயுற
ஞானமூர்த்தி நட்டமாடி நவிலுமிடந்
தேனும்வண்டு மதுவுண்டின்னிசை பாடியே
கானமஞ்ஞை யுறையுந்தண்கழுக் குன்றமே. (எ)

அந்தமில்லா வடியார்தம்மனத் தேயுற
வந்துநாளும் வணங்கிமாலொடு நான்முகன்
சிந்தைசெய்த மலர்கணித்தலுஞ் சேரவே
சந்தநாறும் புரவிற்றண்கழுக் குன்றமே. (அ)

பிழைகடீரத் தொழுமின்பின்சடைப் பிஞ்
ஞகன், குழைகொள்காதன் குழகன்றானுறை

யும்மிட, மழைகள்சாலக் கலித்துநீடுயர் வேயவை, குழைகொண்முத்தஞ் சொரியுந்தண்கழுக் குன்றமே. (கூ)

பல்லில்வெள்ளைத் தலையன்றான்பயி லும்மிடங், கல்லில்வெள்ளை யருவித்தண்கழுக் குன்றினை, மல்லின்மல்கு திரடோளூரன் வனப்பினாற், சொல்லல்சொல்லித் தொழுவாரைத்தொழு மின்களே. (கo)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

கோளறு திருப்பதிகம்.

பண் - பியந்தைக்காந்தாரம்.

அடிமை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேயுறுதோளிபங்கன் விடமுண்டகண்டன்
மிகநல்லவீணை தடவி
மாசறுதிங்கள்கங்கை முடிமேலணிந்தெ
னுளமேபுகுந்த வதனால்

ஞாயிறுதிங்கள்செவ்வாய் புதன்வியாழம்வெள்
 ளி சனிபாம்பிரண்டு முடனே
யாசறுநல்லநல்ல வவைநல்லநல்ல
 வடியாரவர்க்கு மிகவே. (க)

என்பொடுகொம்பொடாமை யிவைமார்பிலங்க
 வெருதேறியேழை யுடனே
பொன்பொதிமத்தமாலை புனல்சூடிவந்தெ
 னுளமேபுகுந்த வதனு
லொன்பதொடொன்றொடேழு பதினெட்
 டொடாறு முடனுயநாள்க ளவைதா
மன்பொடுநல்லநல்ல வவைநல்லநல்ல
 வடியாரவர்க்கு மிகவே. (உ)

உருவளர்பவளமேனி யொளிநீறணிந்து
 வுமையோடும்வெள்ளை விடைமேன்
முருகலர்கொன்றைதிங்கண் முடிமேலணிந்தெ
 னுளமேபுகுந்த வதனுற்
றிருமகள்கலையதூர்தி சயமாதுபூமி
 திசைதெய்வமான பலவு
மருநெதிநல்லநல்ல வவைநல்லநல்ல
 வடியாரவர்க்கு மிகவே. (ந)

மதிநுதன்மங்கையோடு வடபாலிருந்து
 மறையோதுமெங்கள் பரம

னதியொடுகொன்றைமாலை முடிமேலணிந்தெ
னுளமேபுகுந்த வதனாற்
கொதியுறுகாலனங்கி நமனோடுதூதர்
கொடுநோய்களான பலவு
மதிகுணநல்லநல்ல வவைநல்லநல்ல
வடியாரவர்க்கு மிகவே. (ச)

நஞ்சணிகண்டனெந்தை மடவாடனோடு
விடையேறுநங்கள் பரமன்
றுஞ்சிருள்வன்னிகொன்றை முடிமேலணிந்தெ
னுளமேபுகுந்த வதனல்
வெஞ்சினவவுணரோடு முருமிடியுமின்னு
மிகையானபூத மவையு
மஞ்சிடுநல்லநல்ல வவைநல்லநல்ல
வடியாரவர்க்கு மிகவே. (ரு)

வாள்வரியதளதாடை வரிகோவணத்தர்
மடவாடனோடு முடனாய்
நாண்மலர்வன்னிகொன்றை நதிசூடிவந்தெ
னுளமேபுகுந்த வதனாற்
கோளரியுழுவையோடு கொலையானைகேழல்
கொடுநாகமோடு கரடி
யாளரிநல்லநல்ல வவைநல்லநல்ல
வடியாரவர்க்கு மிகவே. (சூ)

செப்பிளமுலைநன்மங்கை யொருபாகமாக
 விடையேறுசெல்வ னடைவா
றொப்பிளமதியுமப்பு முடிமேலணிந்தெ
 னுளமேபுகுந்த வதனல்
வெப்பொடுகுளிரும்வாத மிகையானபித்தும்
 வினையானவந்து நலியா
வப்படிநல்லநல்ல வவைநல்லநல்ல
 வடியாரவர்க்கு மிகவே. (எ)

வேள்படவிழிசெய்தன்று விடைமேலிருந்து
 மடவாடனோடு முடனாய்
வாண்மதிவன்னிகொன்றை மலர்சூடிவந்தெ
 னுளமேபுகுந்த வதனா
லேழ்கடல்சூழிலங்கை யரையன்றனோடு
 மிடரானவந்து நலியா
வாழ்கடனல்லநல்ல வவைநல்லநல்ல
 வடியாரவர்க்கு மிகவே. (அ)

பலபலவேடமாகும் பரனாரிபாகன்
 பசுவேறுமெங்கள் பரமன்
சலமகளோடெருக்கு முடிமேலணிந்தெ
 னுளமேபுகுந்த வதனன்
மலர்மிசையோனுமாலு மறையோடுதேவர்
 வருகாலமான பலவு

புற்றிடங்கொண்டான்றன் றொண்டர்க்குத்
தொண்டராம் புண்ணியமே. (உ)

ஒருவடிவின்றிநின் றுண்குண்டர்முன்னமக்
குண்டுகொலோ
செருவடிவெஞ்சிலை யாற்புரமட்டவன்
சென்றடையாத்
திருவுடையான்றிரு வாரூர்த்திருமூலட்
டானன்செங்கட்
பொருவிடையானடித் தொண்டர்க்குத்தொ
ண்டராம் புண்ணியமே. (ங)

மாசினையேறிய மேனியர்வன்கண்ணர்
மொண்ணைவிட்
டீசனையேநினைந் தேசறுவேனுக்கு
முண்டுகொலோ
தேசனையாரூர்த் திருமூலட்டானனைச்
சிந்தைசெய்து
பூசனைப்பூசுரர் தொண்டர்க்குத்தொண்டராம்
புண்ணியமே. (ச)

அருந்தும்பொழுதுரை யாடாவமணர்
திறமகன்று
வருந்திநினைந்தர னேயென்றுவாழ்த்துவேற்
குண்டுகொலோ

திருந்தியமாமதி லாரூர்த்திருமூலட்
டானனுக்குப்
பொருந்துந்தவமுடைத் தொண்டர்க்குத்
தொண்டராம் புண்ணியமே. (ரு)

வீங்கியதோள்களுந் தாள்களுமாய்நின்று
வெற்றரையே
மூங்கைகள்போலுண்ணு மூடர்முன்னேநமக்
குண்டுகொலோ
தேங்கமழ்சோலைத்தென் னாரூர்த்திருமூலட்
டானன்செய்ய
பூங்கழலானடித் தொண்டர்க்குத்தொண்ட
ராம் புண்ணியமே. (சா)

பண்ணியசாத்திரப் பேய்கள்பறிதலைக்
குண்டரைவிட்
டெண்ணில்புகழீசன் றன்னருள்பெற்றேற்கு
முண்டுகொலோ
திண்ணியமாமதி லாரூர்த்திருமூலட்
டானனெங்கள்
புண்ணியன்றன்னடித் தொண்டர்க்குத்
தொண்டராம் புண்ணியமே. (எ)

கரப்பர்கண்மெய்யைத் தலைபறிக்கச்சுக
மென்னுங்குண்ட

ருரைப்பனகேளாதிங் குய்யப்போந்தேனுக்
குமுண்டுகொலோ
திருப்பொலியாரூர்த் திருமூலட்டானன்
றிருக்கயிலைப்
பொருப்பன்விருப்பமர் தொண்டர்க்குத்
தொண்டராம் புண்ணியமே. (அ)

கையிலிடுசோறு நின்றுண்ணுங்காத
லமணரைவிட்
டுய்யுநெறிகண்டிங் குய்யப்போந்தேனுக்
குமுண்டுகொலோ
வையனணிவய லாரூர்த்திருமூலட்
டானனுக்குப்
பொய்யன்பிலாவடித் தொண்டர்க்குத்
தொண்டராம் புண்ணியமே. (கூ)

குற்றமுடைய வமணர்திறமது
கையகன்றிட்
டுற்றகருமஞ்செய் துய்யப்போந்தேனுக்
குமுண்டுகொலோ
மற்பொலிதோளா னிராவணன்றன்வலி
வாட்டுவித்த
பொற்கழலானடித் தொண்டர்க்குத்
தொண்டராம் புண்ணியமே. (கய)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்
திருத்தொண்டத்தொகை.

பண் - கொல்லிக்கௌவாணம்.

அடிமை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தில்லைவா ழந்தணர்த மடியார்க்கு மடியேன்
திருநீல கண்டத்துக் குயவனார்க் கடியே
னில்லையே யென்னாத வியற்பகைக்கு மடியே
னிளையான்றன் குடிமாற னடியார்க்கு மடியேன்
வெல்லுமா மிகவல்ல மெய்ப்பொருளுக் கடியேன்
விரிபொழில்சூழ் குன்றையார் விறன்மிண்டற் கடியே
னல்லிமென் முல்லையந்தா ரமர்நீதிக் கடியே
னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. (க)

இலைமலிந்த வேனம்பி யெறிபத்தற் கடியே
னேனாதி நாதன்ற னடியார்க்கு மடியேன்
கலைமலிந்த சீர்நம்பி கண்ணப்பற் கடியேன்
கடவூரிற் கலயன்ற னடியார்க்கு மடியேன்
மலைமலிந்த தோள்வள்ளன் மானக்கஞ் சாற
னெஞ்சாத வாட்டாய னடியார்க்கு மடியே
னலைமலிந்த புனன்மங்கை யானயற் கடியே
னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. (உ)

மும்மையா லுலகாண்ட மூர்த்திக்கு மடியேன்
முருகனுக்கு முருத்திர பசுபதிக்கு மடியேன்
செம்மையே திருநாளைப் போவாற்கு மடியேன்
திருக்குறிப்புத் தொண்டர்தம் மடியார்க்கு மடியேன்
மெய்ம்மையே திருமேனி வழிபடா நிற்க
வெகுண்டெழுந்த தாதையை மழுவினு லெறிந்த
வம்மையா னடிச்சண்டிப் பெருமானுக் கடியே
னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. (௩)

திருநின்ற செம்மையே செம்மையாக் கொண்ட
திருநாவுக் கரையன்ற னடியார்க்கு மடியேன்
பெருநம்பி குலச்சிறைத னடியார்க்கு மடியேன்
பெருமிழலைக் குறும்பற்கும் பேயார்க்கு மடியே
னொருநம்பி யப்பூதி யடியார்க்கு மடியே
னொலிபுனல்சூழ் சாத்தமங்கை நீலநக்கற் கடியே
னருநம்பி நமிநந்தி யடியார்க்கு மடியே
னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. (௪)

வம்பறு வரிவண்டு மணநாற மலரு
மதுமலர்நற் கொன்றையா னடியலாற் பேணு
வெம்பிரான் சம்பந்த னடியார்க்கு மடியே
னேயர்கோன் கலிக்காம னடியார்க்கு மடியே
னம்பிரான் திருமூல னடியார்க்கு மடியே
னாட்டமிகு தண்டிக்கு மூர்க்கற்கு மடியே
னம்பரான் சோமாசி மாறனுக்கு மடியே
னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. (௫)

வார்கொண்ட வனமுலையா ளுமைபங்கன் கழலே
மறவாது கல்லெறிந்த சாக்கியற்கு மடியேன்
சீர்கொண்ட புகழ்வள்ளல் சிறப்புலிக்கு மடியேன்
செங்காட்டங் குடிமேய சிறுத்தொண்டற் கடியேன்
கார்கொண்ட கொடைக்கழறிற் றறிவாற்கு மடியேன்
கடற்காழிக் கணநாத னடியார்க்கு மடியே
னார்கொண்ட வேற்கூற்றன் களந்தைக்கோ னடியே
னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. (சு)

பொய்யடிமை யில்லாத புலவர்க்கு மடியேன்
பொழிற்கருவூர்த் துஞ்சிய புகழ்ச்சோழற் கடியேன்
மெய்யடியா னரசிங்க முனையரையர்க் கடியேன்
விரிதிரைசூழ் கடனாகை யதிபத்தற் கடியேன்
கைதடிந்த வரிசிலையான் கலிக்கம்பன் கலியன்
கழற்சத்தி வரிஞ்சையர்கோ னடியார்க்கு மடியே
னையடிகள் காடவர்கோ னடியார்க்கு மடியே
னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. (எ)

கறைக்கண்டன் கழலடியே காப்புக்கொண் டிருந்த
கணம்புல்ல நம்பிக்குங் காரிக்கு மடியே
னிறைக்கொண்ட சிந்தையா னெல்வேலி வென்ற
நின்றசீர் நெடுமாற னடியார்க்கு மடியேன்
றுறைக்கொண்ட செம்பவள மிருளகற்றுஞ் சோதித்
தொன்மயிலை வாயிலா னடியார்க்கு மடியே
னறைக்கொண்ட வேனம்பி முனையடுவாற் கடியே
னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. (அ)

கடல்சூழ்ந்த வுலகெலாங் காக்கின்ற பெருமான்
காடவர்கோன் கழற்சிங்க னடியார்க்கு மடியேன்
மடல்சூழ்ந்த தார்நம்பி யிடங்கழிக்குந் தஞ்சை
யன்னவனாஞ் செருத்துணைதன் னடியார்க்கு மடியேன்
புடைசூழ்ந்த புலியதண்மே லரவாட வாடி
பொன்னடிக்கே மனம்வைத்த புகழ்த்துணைக்கு மடியே
னடல்சூழ்ந்த வேனம்பி கோட்புலிக்கு மடியே
னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. (௯)

பத்தராய்ப் பணிவார்க ளெல்லார்க்கு மடியேன்
பரமனையே பாடுவா ரடியார்க்கு மடியேன்
சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார்க்கு மடியேன்
திருவாரூர்ப் பிறந்தார்க ளெல்லார்க்கு மடியேன்
முப்போதுந் திருமேனி தீண்டுவார்க் கடியேன்
முழுநீறு பூசிய முனிவர்க்கு மடியே
னப்பாலு மடிச்சார்ந்த வடியார்க்கு மடியே
னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. (௧௰)

மன்னியசீர் மறைநாவ னின்றவூர்ப் பூசல்
வரிவளையாண் மானிக்கு நேசனுக்கு மடியேன்
றென்னவனா யுலகண்ட செங்கணார்க் கடியேன்
திருநீல கண்டத்துப் பாணனார்க் கடியே
னென்னவனா மரனடியே யடைந்திட்ட சடைய
னிசைஞானி காதலன் றிருநாவ லூர்க்கோ
னன்னவனா மாரூர னடிமைகேட் டுவப்பா
ராரூரி லம்மானுக் கன்பரா வாரே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகத்தியர்தேவாரத்திரட்டு முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகத்தியர் தேவாரத்திரட்டுப்

பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி.

பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி

முற்றிற்று.

மாணிக்கவாசகர்

உ

சிவமயம்.

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்

சரித்திரச்சுருக்கம்.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் சைவ சமயிகட்கு ஒரு பெரியசமயாசாரியராயுள்ளவர். அவரைத் தேவாரமாகிய தமிழ் வேதஞ் செய்தருளிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் திருநாவுக்கரசு நாயனார் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் இம் மூவரோடு சேர்த்துத் துதிசெய்து வருகின்றனர். அவராலே திருவாய்மலர்ந்தருளப்பட்ட இத் திருவாசகமானது அநேகருக்குப் பத்தி ஞானங்களை உண்டாக்குகின்றது. அவருக்குச் சிவஸ்தலங்களி லெல்லாம் மார்கழிமாசத்திலே திருவிழா நடத்தப்படுகின்றது.

அம்மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அரிமர்த்தன பாண்டியராஜன் காலத்திலே தென்றிசையிலே பாண்டிவளநாட்டிலே வையையாற்றங் கரையிலே திருவாதவூரிலே அமாத்தியர் என்கிற அந்தணர் குலத்திலே திருவவதாரஞ் செய்தருளினர். ஆதியிலே வாதவூரர் என்பது அவருக்குத் தந்தையாரால் இடப்பட்ட பிள்ளைத் திருநாமம். இவர் இளமைப்பருவங் கடப்பதன் முன்னரே தம் மரபுக்குரிய வேத சிவாகம முதலியவற்றையும், பிறநூல்களையும், கற்று வல்லராயினர். அவர் குணாதிசயங்களனைத்தும் மதுரை அரிமர்த்தன பாண்டியன் செவிக்குப் புலப்பட்டன. அவ்வரசனே உடனே வாதவூரரை வருவித்துக் குணங்களை யெல்லாம் நன் காராய்ந்து வியந்து மேலான சிறப்புகள் செய்து தென்னவன்பிரமராயன் என்னும் பெயருங் கொடுத்துத் தன்னிடத்தே முதன்மந்திரியா ராக்கினன். அவர் அரசனுக்கு இனியராயும், சிவபத்தி அடியார்பத்திகளிற் சிறந்தவராயும், இப்படிப்பட்ட பெருஞ்

மாணிக்கவாசகருக்கு உபதேசம்.

செல்வத்தோடுகூடி வாழ்ந்திருக்கையில் இந்த மண்ணுலகவின்பமும், அந்த விண்ணுலக வின்பமும் அநித்தியமென்கிற நித்தியாநித்திய வஸ்து விவேகந் தோன்றலால் அவை வெறுக்கப்பட்டன. ஆகையால் பேரின்ப வீடடைதற்கு ஏதுவாகிய தத்துவ ஞானத்தை உபதேசிக்கவல்ல பரமாசாரியரைச் சரணடைய வேண்டு மென்னும் வேட்கை யுற்றிருந்தனர். அங்ஙனமிருக்கையில் அரசன் கீழ்கடற் றுறையிலே சென்று குதிரைகள் வாங்கிவரும்படி அவரை ஏவினன். ஏவப்பட்ட அம்முதன்மந்திரியார் அளவிறந்த பொற்குவைகளைக் கைக்கொண்டு நால்வகைச் சேனைகளாலுஞ் சூழப்பட்டுச் சென்று வழிநடுவிலே திருப்பெருந்துறை யென்னும் பதிக்குச் சமீபித்தார். அப்போது படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் மறைத்தல் அருளல் என்கிற ஐந்தொழி னடத்தும் பரமபதியாகிய சிவபெருமான் அவருடைய மலபரிபாகமும் இருவினையொப்பும் சத்திநி பாதமும் நோக்கி அவருக்கு

அருள் செய்தற் பொருட்டுத் திருப்பெருந் துறையிலே குருந்த மரத்தடியிலே தமது கணங்கள் மாணுக்கராய்ச் சூழ்ந்திருக்க நடுவே தாம் ஒரு ஞானுசாரியராகத் திருவுருக் கொண்டு வீற்றிருந்தனர். அம் முதன் மந்திரியார் குருமூர்த்தியைக் கண்ட பொழுதே வெங்கொடுஞ் சுரத்து வெயிலிடை வருந்தியோன் தண்மலர்த் தருவைத் தன்னெதிர் கண்டென விரைந்து செல் வேட்கை பொருந்தின ராகி அழலிடைப் பட்ட மெழுகென வுருகி அழுதகண்ணுந் தொழுதகையுமாய்ச் சென்று திருவடிகளிலே வீழ்ந்து நமஸ்கரித்து "தேவரீர் அடியேற்கு அருள் செயல்வேண்டும்" என்றனர். அவரது அதிதீவிர பக்குவத்தைக் கண்ட பரமாசிரியரானவர் திருவருள் சுரந்து ஞானதீக்ஷை செய்து பதி பசு பாசம் என்னு முப்பொருள்களி னியல்புகளையும் ஐந்தெழுத்தடைவால் உபதேசித்தருளினர். அவ்வுபதேசப் பொருளை ஐயந்திரிபின்றி அங்கையி னெல்லிக்கனிபோற் பெற்ற வாதவூரடி

கள் சிவபெருமானிடத்து அன்புமேலிட்டு அற்புதமான ஞானப்பாடல்களைப் பாடத்தொடங்கினர். அப்பாடல்களைக் கேட்டருளிய கடவுளானவர் திருவுளங்களிகூர்ந்து அவரது திருவாய் மலரினின்றும் பிறந்த வாசகங்கள் மாணிக்கங்கள்போல விலையேறப் பெற்றவையா யிருக்கையால் அவருக்கு **மாணிக்கவாசகர்** என்னுந் திருநாமமளித்து அவரை அத்தலத்திலே வசிக்கும்படி கட்டளையிட்டு மறைந்தருளினர். பின்பு மாணிக்கவாசகர் குதிரை வாங்குதற் பொருட்டுக் கொணர்ந்த பொருண் முழுவதையும் அப்பதியிலே சிவாலயத் திருப்பணியிலும் மற்றும் பலவகை யறங்களிலும் செலவு செய்துவிட்டு நிரதிசயானந்த நிட்டானுபூதியிலே சுகித்திருக்கையில் இதுவரையிலே குதிரை வாங்கிக்கொண்டு வாராமைக்குக் காரணம் என்னென்று அரசனிடத்திருந்து நிருபம் வந்தமையால் சிவசந்நிதியிலேபோய்த் தொழுதுநின்று "எமது பரம பிதாவாகிய சிவபெருமானே! அடியேன்

இதற்குச் செயக்கடவது யாது" என்று வினவி அதற்கு அசரீரிவாக்காகக் கிடைத்த கடவுளுத் தரப்படி மதுரைக் கெழுந்தருளி அரசனுக்கு மகிழ்ச்சியுண்டாக "இத்தனைநாளிலே உமக்குக் குதிரைகள்வரும்" என்று காலவரையறை கூறினர். அரசன் அந்நாளளவும் வரவுபார்த்திருந்து வராமைகண்டு கோபங்கொண்டு அவரை வருத்தி முன்கொண்டுபோன தன் பொருள்களையெல்லாம் வாங்கும்படி சேவகரை விட்டான். அன்பர் அவ்வருத்தம் பொறுது கடவுளை நோக்கி முறையிட்டுப் புலம்பினர். அப்பொழுது எமதாண்டவர் காட்டிலே திரிகின்ற சிறிய நரித்திரள்களை நாட்டிலே திரிகின்ற பெரிய பரித்திரள்களாக்கி அரசனிடத்திலே செலுத்தி அவனைக் கரைகாணாத களிப்புக்கடலுள் முழுகுவித்துத் தந்தொண்டரைச் சிறைக்காவலினின்றும் விடுவித்தனர். அன்றிரவிலேதானே சிவபிரான் திருவுளப்படி அப்பரித்திரள்களனைத்தும் நரித்திரள்களாய் முன்னுள்ளகுதிரைகளுக்கும் ஊறு

செய்து பட்டணமெங்கும் பெரியதோர் கூக்கு ரலுண்டாக்கித் தம் பழைய இடங்களைச் சேர்ந்தன. விடிந்தபின்பு அரசன் அச் செய்திகேட்டுப் பெருங்கோபத்தால் விழுங்கப்பட்டவனாகி மந்திரி தன்னை மாயவித்தையினால் வஞ்சித்தானென்று சேவகரைவிடுத்து முன்னை நாளினும் அதிகமாக ஒறுக்கும்படி செய்தான். அவ் வொறுவேதனை பொறுக்க மாட்டாத அன்பருக்கு இரங்கிக் கடவுளானவர் வையையாற்றைப் பட்டணத்தின்மீது பெருகிவரச்செய்து அவரது மகிமையை அவனுக் கறிவித்தனர். அதன்பின்னர் மாணிக்கவாசகர் தமது தொழின்முறைமையைக் கைவிட்டுத் திருப்பெருந் துறைக்கு எழுந்தருளிச் சிலதிருப்பாடல்கள் செய்து மற்றுஞ் சிவஸ்தலங்கட் குச்சென்று வணங்கிக்கொண்டு **சிதம்பரம்** என்னு மகத்தாகிய சிவஸ்தலத்துக்கு வந்து நடேசரைத் தொழுது பலவகைப்பட்ட திருப்பாடல்களைத் திருவாய் மலர்ந்தருளிப் பின்பு வேதசிவாகம மார்க்கத்துக்கு மாறு

பட்ட புத்தரை வாதில் வென்று ஊமைப் பெ ண்ணைப் பேசும்படிசெய்து பின்பு சிலநாள் அத் தலத்தில் எழுந்தருளியிருந்தனர். அப்போது சிவபெருமான் ஓரந்தணராகி அவரிடத்திலே சென்று அவர் அத்தலத்திலும் மற்றும் பற்பல சிவஸ்தலங்களிலுஞ் செய்தருளிய திருப்பாடல் களை யெல்லாந் தொகுத்துத் திருமுறையாகக் கூறவும், **திருக்கோவையார்** பாடவும், கேட்டு அவர் திருவாய் மலர்ந்தவண்ணம் தமது அரு மைத்திருக்கரத்தால் எழுதி அப்புத்தகங்களில் **அழகியதிருச்சிற்றம்பலமுடையார்** எனக் கையெழு த்தும் வைத்து மறைந்தருளினர். அதன் பின்பு மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் சோதிமயமாக விளங் கிய சிதாகாசத்திலே கலந்தருளினர்.

இது அவரது சரித்திரப் புத்தகத்திலிருந் தெடுத்துச் சுருக்கி எழுதப்பட்டதென்றறிக.

சரித்திரச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருவாசகச்சிறப்பு. *

சிவபுராணம்.

தேசுறுமாணிக்கமெனச்சிறந்ததிருவாசகத்திற்
பேசுதிருச்சிவபுராணத்தகவற்பெருமைசொலி
லீசர்தமக்கியல்பானதிருநாமமுதலெவையு
மாசறவேவாழ்கவெனவாழ்த்துகின்றவருட்குறிப்பாம். (க)

கீர்த்தித்திருவகவல்-திருவண்டப்பகுதி.

புகழ்பெருகுஞ்செய்கையெலாம்புகலகவலொன்றுகுந்
திகழ்திருவண்டப்பகுதித்திருவகவற்செப்பியது
தகுசிருட்டிதிதியொடுக்கஞ்சாற்றுதிரோதம்பொதுவா
யகலமுறத்தேர்ந்திடவேயருளியநற்பொருளாகும். (உ)

போற்றித்திருவகவல்-திருச்சதகம்-நீத்தல்விண்ணப்பம்.

முத்திபெறுநெறியறியுமொழிபோற்றித்திருவகவற்
சத்திபுஞானந்தருதேசிகர்மோகஞ்சதகமதா
மித்தையுலகினையகற்றிவிடாமலெனையாண்டருளென்
றத்தரறிந்திடநீத்தல்விண்ணப்பமறைந்ததுவாம். (ந)

---

* இஃது திருப்பெருந்துறைப் புராணத்துள் திருவாசகச் சிறப்புரைத்த சருக்கத்துட் காணப்பட்டுள்ளது.

திருவெம்பாவை-திருவம்மானை.

மலவிருளுற்றுறங்காமன்மன்னுபரிபாகரருட்
செலமுழுகவருகவெனச்செப்பதிருவெம்பாவை
நலமுறுமந்தணர்வடிவாய்நாரணன்காண்பரியபத
நிலமதில்வந்தாள்கருணைநினைந்தாடலம்மானை (௪)

திருப்பொற்சுண்ணம்-திருக்கோத்தும்பி.

சத்திகளாற்றனுகரணபுவனபோகங்கடமை
யத்தனுக்குச்சுண்ணமவையாயிடிக்கக்கூவுதலே
யொத்ததிருச்சுண்ணமுயிர்ப்போதமொருவண்டாகச்
சித்தவிகாரத்தூதுசெப்பிவிடல்கோத்தும்பி. (௫)

திருத்தெள்ளேணம்-திருச்சாழல்.

பொன்னார்மெய்யண்ணலரும்போதவின்பமேமிகுந்து
தென்னாதென்னாவெனவேதெள்ளேணங்கொட்டியதாம்
முன்னாற்கலையுமுணராமூகையாமேமடி
தன்னாற்பதிமுதன்மைசாற்றியதாந்திருச்சாழல். (௬)

திருப்பூவல்லி-திருவுந்தியார்.

தேவரறியாதசிவன்றேடியேயாண்டநல
மாவலொடுஞ்சொல்லியடியாரொடுங்கூடிப்
பூவியந்துகொய்தறிருப்பூவல்லியாமரன்சீர்
பாவமுறுதீமையறப்பாடறிருவுந்தியதே. (எ)

திருத்தோணேக்கம்-திருப்பொன்னூசல்.

சித்தஞ்சிவமாக்கிச்செய்தனவேபுண்ணியமா
யத்தன்செயுங்கருணைக்காராமையுண்மிகுந்து
பொத்தியகைகொட்டிப்புகழ்ந்தருேணக்கமருட்
சத்தியிருந்தாடத்தாலாட்டல்பொன்னூசல். (அ)

அன்னைப்பத்து-துயிற்பத்து.

நேயமிகுந்தநிலைகுலையக்கூடுதலை
யாயவருட்டாய்க்கங்கறைதலன்னைப்பத்தாகுந்
தூயவருட்குயிலேசோதியெனைக்கூடுதற்குன்
வாயினுற்கூவெனமுன்வாழ்த்தல்குயிற்பத்தாமே. (கூ)

திருத்தசாங்கம்-திருப்பள்ளிஎழுச்சி.

பேர்நாரோறுமலைபேணுமெழிலூர்திப்படை
சீர்முரசுதாராற்குச்செப்பற்றசாங்கமதா
மேர்மருவும்பள்ளியெழுச்சிபணிவிடைகேட்
டார்வமுடனுண்டவரற்கன்புசெயுமியல்பே. (க)0

கோயின்மூத்ததிருப்பதிகம்-கோயிற்றிருப்பதிகம்.

செத்திலாப்பத்து-அடைக்கலப்பத்து.

கோயின்மூத்த திருப்பதிகஞ் சிதம்பரத்தி லருளடையுங் குறிப்ப தாகு, மேயுங்கோ யிற்பதிகம் பெருந்துறைத்தே சிகர்மோக மியம்ப லாகு, மாயபசு போதமறக் கெட வேண்ட லேசெத்தி லாப்பத் தாகு, மோதுவல்வா தனை கள்வந் தணுகாம லடைக்கலப்பத் திரைந்த தாமே. (கக)

ஆசைப்பத்து-அதிசயப்பத்து.

கருவியுறு மூனுடற்கண் வாராமற் றிருவருளிற் கலப்ப தற்கே, யரனடியைப் புகழ்ந்துபெரு கார்வமொடு பாடுத லே யாசைப் பத்தாம், வெருவிமலத் தினைச்சீலத் தொன் ருகு மடியர்குழாத் துடனே கூட்டும், பரமரருட் பெரு மைமிகு தியைப்புகழ்ந்து பாடலதி சயப்பத் தாமே.(கஉ)

புணர்ச்சிப்பத்து-வாழாப்பத்து.

ஆண்டகுரு வைப்பிரியா தணைந்துபணி புரிந்துமிகு மன் போ டின்பம், பூண்டுகிடக் கப்பெறுவ தென்றுகொலோ வெனும்விருப்பம் புணர்ச்சிப் பத்தாம்,நீண்டவுல கத்தினி ற்பற் றென்றிலே னிவ்வுடற்க ணின்று வாழேன், மாண்ட குநின் பதநிழற்கீழ் வருகவருள் புரியெனுஞ்சொல் வாழாப் பத்தே. (கங)

அருட்பத்து-திருக்கழுக்குன்றப்பதிகம்.

சோதியருட் சுடர்விளக்கே துயர்ப்பிறவிக் கூடல்விடுத் துன்ருள் சேர்தற், காதரித்திங் குனையழைத்தா 'லதெந்து வெனக் கேளெனுஞ்சொ லருட்பத் தாகு, நீதிமறை பரவு திருப் பெருந்துறையிற் குருவடிவாய் நிகழ்ந்த கோலங், காதலொடுங் காட்டினையே யெனுங்களிப்புப் பகர்தறிருக் கழுக்குன் ருமே. (கச)

கண்டபத்து-பிரார்த்தனைப்பத்து.

இந்திரிய வயமயங்கா தேயெடுத்துத் தானுக்கு மெழிலா னந்தங், கந்தமலி தில்லையினுட் கண்டேனென் றுவந்துரைத்தல் கண்ட பத்தா, மந்தமிலா வானந்தத் தகலாமலெனையழுத்தி யாள்வா யென்று, சிந்தைகவர்ந் துரைத்ததுவே பிரார்த்தனைப்பத் தாய்ப்புகலுஞ் செய்கை யாமே.

குழைத்தபத்து-உயிருண்ணிப்பத்து.

இழைத்தேனிவ் வாக்கைபொறுத் தினிக்கணமும் பொறுக்கலே னேழை யேனைக்,குழைப்பதேன் பிழைபொறுத்தா ளெனவிரங்கிக் கூறுதலே குழைத்த பத்தாந், தழைத்துவளர் பேரின்பந் தானாகி யுயிர்தோன்றாத் தன்மையாய்த்தன், பொழித்துநிறை வைப்பெறுத லுயிருண்ணிப் பத்தாயிங் குரைத்த தாமே. (கசு)

அச்சப்பத்து-திருப்பாண்டிப்பதிகம்.

தரையில்வளர் வினைமுழுதும் வரினுமஞ்சேன் சிவசமயத் தவஞ்சா ராதா,ரருகின்வரக் காண்கின்மன மஞ்சுமெனவிகழ்ந்துரைத்த லச்சப் பத்தாம், புரவியின்மேற் பாண்டியன்முன் வரும்பதத்தை யாம்பெறுமற் புதம்போலியாரும், விரவுமின்க ளென்றடியார்க் குறுதிசொலற் றிருப்பாண்டி விருத்தமாமே. (கஎ)

பிடித்தபத்து-திருவேசறவு.

மிக்கபிற வித்துயரெ லாமொழித்து விபுத்துவமிங் களித்த லாலே, பிக்கறச்சிக் கெனப்பிடித்தே னுன்னையென்று துணிவுசெப்பல் பிடித்த பத்தாந், தக்கபரி யாய்நரியை யாக்குதல்போ லெனைப்பெரிதாய்த் தாக்கித் தாட்கீ, ழக்கணம்வைத் தனையேயென் றிரங்கறிரு வேசறவென் றியம்பலாமே. (கஅ)

திருப்புலம்பல்-குலாப்பத்து.

கரைந்துருகும் பேரன்புன் கழலிணைக்கே கற்றாவின் மனம்போ லென்றுந், திருந்தும்வகை யெனக்கருள்க வெனக்கேட்ட திருப்புலம்ப லாகு முள்ளம்,விரும்புசிவா னந்தவெள்ளம் விழைந்துதில்லை நாயகனை மிகக்கொண் டாடி, நிரம்புமனக் களிமிகுத்த விருமாப்பே குலாப்பத்தாய் நிகழ்த்த லாமே. (கக)

அற்புதப்பத்து-சென்னிப்பத்து.

மாயவுருக் கொண்டுளத்தை மயக்குமின்னார் கண்வலையுண் மயங்கு வேற்கிங்,காயுமறி வழித்தாண்ட ததிசயமென் றுரைத்தலற்பு தப்பத் தாகுந், தூயவருட் குருபதத்தைச் சூட்டுதற்குப் பெற்றவுயிர் சுகத்தை நோக்கிச்,சேயமலர்ப் பதத்தருமை யடியரொடும் வியந்துரைத்தல் சென்னிப் பத்தே. (உ0)

திருவார்த்தை-எண்ணப்பதிகம்.

அறம்பெருகும் பெருந்துறையிற் றமையாண்ட செயன் முதலா யரன்சீ ராட்டின்,றிறமறிவா ரெம்பிரா னவரென வுரைத்ததிரு வார்த்தை யாகு,நிறம்வளரு மலர்ப்பொழில் சூழ்ந் தோங்குதிருத் தில்லைமன்று ணிமல னுமத், திறம் பெருகு மின்பமரு'ளென்றலெண்ணப் பத்தெனவுந் திகழ்த லாமே. (உக)

யாத்திரைப்பத்து-திருப்படைஎழுச்சி.

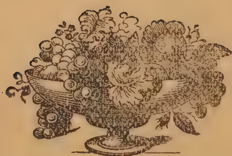
பொல்லாத பவத்தைவிட்டுச் சிவன்கழற்கீழ்ப் புகுங்காலம் புணர்ந்த தெற்கிங்,கெல்லாரும் வாருமெனக் கிருபையினு லழைத்திடல்யாத் திரைப்பத்தாகு, மல்லாத தூர்க்குணமா யப்படைகள் விளையாம லருள்வா ளேந்தி, நல்லோர்க ளியாருமெம்மோ டெய்துமெனப் படையெழுச்சி நவிற லாகும். (உஉ)

திருவெண்பா-பண்டாயநான்மறை.

தொந்தமா மலமொறுத்துச் சுகம்பெருக்கிப் பெருந்துறைவாழ்சோதி யென்றன், சிந்தனையே யூராகக் கொண்டிருந்தா ரென்றுரைத்த திருவெண் பாவா, மெந்தைதிருப் பெருந்துறையை யேத்துநம ரேவாழ்வுற் றிடர்சேர் பாச, பந்தமறுத் திடுவரெனப் பண்டாய நான்மறையும் பகர்ந்த தாமே. (உங)

திருப்படையாட்சி- ஆனந்தமாலை - அச்சோப்பதிகம்.

வாகுதிருப் பெருந்துறையா ரெழுந்தருளப் பெறிலெல்லா வளங்கண் முற்று, மாகுமெமக் கல்லாத வாகாவென் றியம்பல்படை யாட்சி யாகு, மோகமிகு மடியரொடுங் கூடவிரும் பியஃதுமின்னே மொழியா மீசர், போகசுகந் தமக்களித்தா ரேபெறுவா ரெனுமருமை புகலச்சோவே.(உசு)

உ

சிவமயம்.

பதிகவகராதி.

திருவாசகம் எழுதியது

நடராஜர்

C.V.N. 1905

உ

சிவமயம்.

தமிழ்வேதம்

ஆகிய

திருவாசகம்.

நூற்சிறப்பு.

நேரிசைவெண்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தொல்லை யிரும்பிறவிச் சூழுந் தளைநீக்கி
அல்லலறுத் தானந்த மாக்கியதே—எல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதவூ ரெங்கோன்
திருவா சகமென்னுந் தேன்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பெருந்துறை

உ

சிவமயம்.

சிவபுராணம்.

சிவன தநாதி முறைமையான பழமை.*

திருப்பெருந்துறையி லருளிச்செய்யப்பட்டது.

கலிவெண்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நமச்சிவாய வாஅழ்க நாதன்றாள் வாழ்க
விமைப்பொழுது மென்னெஞ்சி னீங்காதான் றாள்வாழ்க
கோகழி யாண்ட குருமணிதன் றாள்வாழ்க
வாகம மாகிநின் றண்ணிப்பான் றாள்வாழ்க
வேக னநேக னிறைவ னடிவாழ்க
வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி வெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரங்குவிவா ருண்மகிழுங் கோன்கழல்கள் வெல்க

* சிவனது அருவ நிலைமை கூறல்.

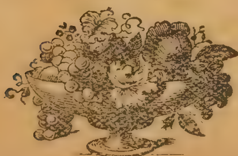
சிரங்குவிவா ரோங்குவிக்குஞ் சீரோன் கழல்வெல்க
ஈச னடிபோற்றி யெந்தை யடிபோற்றி
தேச னடிபோற்றி சிவன்சே வடிபோற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமல னடிபோற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கு மன்ன னடிபோற்றி
சீரார் பெருந்துறைநந் தேவ னடிபோற்றி
ஆராத வின்ப மருளுமலை போற்றி
சிவனவனென் சிந்தையு ணின்ற வதனா
லவனரு ளாலே யவன்றாள் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழச் சிவபுராணந் தன்னை
முந்தை வினைமுழுது மோய வுரைப்பனியான்
கண்ணுதலான் றன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
யெண்ணுதற் கெட்டா வெழிலார் கழலிறைஞ்சி
விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியா
யெண்ணிறந் தெல்லை யிலாதானே நின்பெருஞ்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமா றொன்றறியேன்
புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்லசுர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லாஅ நின்றவித் தாவர சங்கமத்து
ளெல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தே னெம்பெருமான்
மெய்யேயுன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றே
னுய்யவென் னுள்ளத்து ளோங்கார மாய்நின்ற

மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்க
ளையா வெனவோங்கி யாழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே
வெய்யாய் தணியா யியமான னாம்விமலா
பொய்யா யினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி
மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
யெஞ்ஞான மில்லாதே னின்பப் பெருமானே
யஞ்ஞானந் தன்னை யகல்விக்கு நல்லறிவே
யாக்க மளவிறுதி யில்லா யனைத்துலகு
மாக்குவாய் காப்பா யழிப்பா யருடருவாய்
போக்குவா யென்னைப் புகுவிப்பாய் நின்றொழும்பி
னாற்றத்தி னேரியாய் சேயாய் நணியானே
மாற்ற மனங்கழிய நின்ற மறையோனே
கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
சிறந்தடியார் சிந்தனையுட் டேனூறி நின்று
பிறந்த பிறப்பறுக்கு மெங்கள் பெருமா
னிறங்களோ ரைந்துடையாய் விண்ணோர்க ளேத்த
மறைந்திருந்தா யெம்பெருமான் வல்வினையேன் றன்னை
மறைந்திட மூடிய மாய விருளை
யறம்பாவ மென்னு மருங்கயிற்றாற் கட்டிப்
புறந்தோல்போர்த் தெங்கும் புழுவழுக்கு மூடி
மலஞ்சோரு மொன்பது வாயிற் குடிலை
மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
விலங்கு மனத்தால் விமலா வுனக்குக்
கலந்தவன் பாகிக் கசிந்துள் ளுருகு

நலந்தா னிலாத சிறியேற்கு நல்கி
நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த வடியேற்குத்
தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
தேசனே தேனா ரமுதே சிவபுரனே
பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கு மாரியனே
நேச வருள்புரிந்து நெஞ்சில்வஞ் சங்கெடப்
பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
யாராவமுதே யளவிலாப் பெம்மானே
யோராதா ருள்ளத் தொளிக்கு மொளியானே
நீரா யுருக்கியென் னாருயிராய் நின்றானே
யின்பமுந் துன்பமு மில்லானே யுள்ளானே
யன்பருக் கன்பனே யாவையுமா யல்லையுமாஞ்
சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
யாதியனே யந்த நடுவாகி யல்லானே
யீர்த்தென்னை யாட்கொண்ட வெந்தை பெருமானே
கூர்த்தமெய்ஞ் ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்
னோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே [தி
போக்கும் வரவும் புணர்விலாப் புண்ணியனே
காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
யாற்றின்ப வெள்ளமே யத்தாமிக் காய்நின்ற
தோற்றச் சுடரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்
மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாந்

தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேயென் சிந்தனையு
ளூற்றான வுண்ணா ரமுதே யுடையானே
வேற்று விகார விடக்குடம்பி னுட்கிடப்ப
வாற்றேனெம் மையா வரனேயோ வென்றென்று
போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
கள்ளப் புலக்குரம்பை கட்டழிக்க வல்லானே
நள்ளிருளி னட்டம் பயின்றாடு நாதனே
தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
யல்லற் பிறவி யறுப்பானே யோவென்று
சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தி னுள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
பல்லோரு மேத்தப் பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கீர்த்தித் திருவகவல்.

சிவனது திருவருட் புகழ்ச்சி முறைமை.

தில்லையிலருளிச்செயப்பட்டது.

நிலைமண்டில வாசிரியப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தில்லை மூதா ராடிய திருவடி
பல்லுயி ரெல்லாம் பயின்றன னாகி
யெண்ணில் பல்குண மெழில்பெற விளங்கி
மண்ணும் விண்ணும் வானோ ருலகுந்
துன்னிய கல்வி தோற்றியு மழித்து
மென்னுடை யிருளை யேறத் துரந்து
மடியா ருள்ளத் தன்புமீ தூரக்
குடியாக் கொண்ட கொள்கையுஞ் சிறப்பு
மன்னு மாமலை மகேந்திர மதனிற்
சொன்ன வாகமந் தோற்றுவித் தருளியுங்
கல்லா டத்துக் கலந்தினி தருளி
நல்லா ளோடு நயப்புற வெய்தியும்
பஞ்சப் பள்ளியிற் பான்மொழி தன்னொடு

மெஞ்சா தீண்டு மின்னருள் விளைத்துங்
கிராத வேடமொடு கிஞ்சுக வாயவள்
விராவு கொங்கை நற்றடம் படிந்துங்
கேவேட ராகிக் கெளிறது படுத்து
மாவேட் டாகிய வாகமம் வாங்கியு
மற்றவை தம்மை மகேந்தி ரத்திருந்
துற்றவைம் முகங்க ளாற்பணித் தருளியு
நந்தம் பாடியி னான்மறை யோனா
யந்தமி லாரிய னாயமர்ந் தருளியும்
வேறுவே றுருவும் வேறுவே றியற்கையு
நூறுநூ றாயிர மியல்பின தாகி
யேறுடை யீசனிப் புவனியை யுய்யக்
கூறுடை மங்கையுந் தானும்வந் தருளிக்
குதிரையைக் கொண்டு குடநா டதன்மிசைச்
சதுர்படச் சாத்தாய்த் தானெழுந் தருளியும்
வேலம் புத்தூர் விட்டே றருளிக்
கோலம் பொலிவு காட்டிய கொள்கையுந்
தர்ப்பண மதனிற் சாந்தம் புத்தூர்
விற்பொரு வேடற் கீந்த விளைவு
மொக்கணி யருளிய முழுத்தழன் மேனி
சொக்க தாகக் காட்டிய தொன்மையு
மரியொடு பிரமற் களவறி யொண்ணா
னரியைக் குதிரை யாக்கிய நன்மையு
மாண்டுகொண் டருள வழகுறு திருவடி

பாண்டி யன்றனக் குப்பரி மாவிற்
றீண்டு கனக மிசையப் பெறாஅ
தாண்டா னெங்கோ னருள்வழி யிருப்பத்
தூண்டு சோதி தோற்றிய தொன்மையு
மந்தண னாகி யாண்டுகொண் டருளி
யிந்திர * ஞாலங் காட்டிய வியல்பு
மதுரைப் பெருநன் மாநக ரிருந்து
குதிரைச் சேவக னாகிய கொள்கையு
மாங்கது தன்னி லடியவட் காகப்
பாங்காய் மண்சுமந் தருளிய பரிசு
முத்தர கோச மங்கையு ளிருந்து
வித்தக வேடங் காட்டிய வியல்பும்
பூவண மதனிற் பொலிந்திருந் தருளித்
தூவண மேனி காட்டிய தொன்மையும்
வாத வூரினில் வந்தினி தருளிப்
பாதச் சிலம்பொலி காட்டிய பண்புந்
திருவார் பெருந்துறைச் செல்வ னாகிக்
கருவார் சோதியிற் கரந்த கள்ளமும்
பூவல மதனிற் பொலிந்தினி தருளிப்
பாவ நாச மாக்கிய பரிசுந்
தண்ணீர்ப் பந்தர் சயம்பெற வைத்து
நன்னீர்ச் சேவக னாகிய நன்மையும்

* இந்திரஜாலம் இந்திரஞாலமெனத் திரிந்தது.

விருந்தின ளாகி வெண்கா டதனிற்
குருந்தின் கீழன் றிருந்த கொள்கையும்
பட்ட மங்கையிற் பாங்கா யிருந்தங்
கட்டமா சித்தி யருளிய வதுவும்
வேடுவ னாகி வேண்டுருக் கொண்டு
காடது தன்னிற் கரந்த கள்ளமு
மெய்க்காட் டிட்டு வேண்டுருக் கொண்டு
தக்கா னொருவ னாகிய தன்மையு
மோரி யூரி லுகந்தினி தருளிப்
பாரிரும் பாலக னாகிய பரிசும்
பாண்டூர் தன்னி லீண்ட விருந்துந்
தேவூர்த் தென்பாற் றிகழ்தரு தீவிற்
கோவார் கோலங் கொண்ட கொள்கையுந்
தேனமர் சோலைத் திருவா ரூரின்
ஞானந் தன்னை நல்கிய நன்மையு
மிடைமரு ததனி லீண்ட விருந்து
படிமப் பாதம் வைத்தவப் பரிசு
மேகம் பத்தி னியல்பா யிருந்து
பாகம் பெண்ணோ டாயின பரிசுந்
திருவாஞ் சியத்திற் சீர்பெற விருந்து
மருவார் குழலியொடு மகிழ்ந்த வண்ணமுஞ்
சேவக னாகித் திண்சிலை யேந்திப்
பாவகம் பலபல காட்டிய பரிசுங்
கடம்பூர் தன்னி லிடம்பெற விருந்து

ஈங்கோய் மலையி லெழிலது காட்டியு
மையா றதனிற் சைவ னாகியுந்
துருத்தி தன்னி லருத்தியோ டிருந்துந்
திருப்பனை யூரில் விருப்ப னாகியுங்
கழுமல மதனிற் காட்சி கொடுத்துங்
கழுக்குன் றதனில் வழுக்கா திருந்தும்
புறம்பய மதனி லறம்பல வருளியுங்
குற்றா லத்துக் குறியா யிருந்து
மந்தமில் பெருமை யழலுருக் கரந்து
சுந்தர வேடத் தொருமுத லுருவுகொண்
டிந்திர ஞாலம் போலவந் தருளி
யெவ்வெவர் தன்மையுந் தன்வயிற் படுத்துத்
தானே யாகிய தயாபர னெம்மிறை
சந்திர தீபத்துச் சாத்திர னாகி
யந்தரத் திழிந்துவந் தழகமர் பாலையுட்
சுந்தரத் தன்மையொடு துதைந்திருந் தருளியு
மந்திர மாமலை மகேந்திர வெற்ப
னந்தமில் பெருமை யருளுடை யண்ண
லெந்தமை யாண்ட பரிசது பகரி
னாற்ற லதுவுடை யழகமர் திருவுரு
நீற்றுக் கோடி * நிமிர்ந்து காட்டியு
மூனந் தன்னை யொருங்குட னறுக்கு
மானந் தம்மே யாறா வருளியு

* கொடி கோடி என நீண்டது.

மாதிற் கூறுடை மாப்பெருங் கருணைய
னாதப் பெரும்பறை நவின்று கறங்கவு
மழுக்கடை யாம லாண்டுகொண் டருள்பவன்
கழுக்கடை தன்னைக் கைக்கொண் டருளியு
மூல மாகிய மும்மல மறுக்குந்
தூய மேனிச் சுடர்விடு சோதி
காதல னாகிக் கழுநீர் மாலை
யேலுடைத் தாக வெழில்பெற வணிந்து
மரியொடு பிரமற் களவறி யாதவன்
பரிமா வின்மிசைப் பயின்ற வண்ணமு
மீண்டு வாரா வழியருள் புரிபவன்
பாண்டி நாடே பழம்பதி யாகவும்
பத்திசெய் யடியரைப் பரம்பரத் துய்ப்பவ
னுத்தர கோச மங்கையூ ராகவு
மாதி மூர்த்திகட் கருள்புரிந் தருளிய
தேவ தேவன் றிருப்பெய ராகவு
மிருள்கடிந் தருளிய வின்ப வூர்தி
யருளிய பெருமை யருண்மலை யாகவு
மெப்பெருந் தன்மையு மெவ்வெவர் திறமு
மப்பரி சதனா லாண்டுகொண் டருளி
நாயி னேனை நலமலி தில்லையுட்
கோல மார்தரு பொதுவினில் வருகென
வேல வென்னை யீங்கொழித் தருளி
யன்றுடன் சென்ற வருள்பெறு மடியவ

றொன்ற வொன்ற வுடன்கலந் தருளியு
மெய்தவந் திலாதா ரெரியிற் பாயவு
மாலது வாகி மயக்க மெய்தியும்
பூதல மதனிற் புரண்டுவீழ்ந் தலறியுங்
கால்விசைத் தோடிக் கடல்புக மண்டி
நாத நாத வென்றழு தரற்றிப்
பாத மெய்தினர் பாத மெய்தவும்
பதஞ்சலிக் கருளிய பரம நாடகவென்
றிதஞ்சலிப் பெய்தநின் றேங்கின ரேங்கவு
மெழில்பெறு மிமயத் தியல்புடை யம்பொற்
பொலிதரு புலியூர்ப் பொதுவினி னடநவில்
கனிதரு செவ்வா யுமையொடு காளிக்
கருளிய திருமுகத் தழகுறு சிறுநகை
யிறைவ னீண்டிய வடியவ ரோடும்
பொலிதரு புலியூர்ப் புக்கினி தருளின
னொலிதரு கைலை யுயர்கிழ வோனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவண்டப்பகுதி.

சிவனது தூலசூக்குமத்தை வியந்தது.

தில்லையிலருளிச்செய்யப்பட்டது.

இணைக்குறளாசிரியப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அண்டப் பகுதியி னுண்டைப் பிறக்க
மளப்பருந் தன்மை வளப்பெருங் காட்சி
யொன்றனுக் கொன்று நின்றெழில் பகரி
னூற்றொரு கோடியின் மேற்பட விரிந்தன
வின்னுழை கதிரின் றுன்னணுப் புரையச்
சிறிய வாகப் பெரியோன் றெரியின்
வேதியன் றொகையொடு மாலவன் மிகுதியுந்
தோற்றமுஞ் சிறப்பு மீற்றொடு புணரிய
மாப்பே ருழியு நீக்கமு நிலையுஞ்
சூக்கமொடு தூலத்துச் சூறை மாருதத்
தெறியது வளியிற்
கொட்கப் பெயர்க்குங் குழகன் முழுவதும்
படைப்போற் படைக்கும் பழையோன் படைத்தவை
காப்போற் காக்குங் கடவுள் காப்பவை

கரப்போன் கரப்பவை கருதாக்
கருத்துடைக் கடவு டிருத்தகு
மறுவகைச் சமயத் தறுவகை யோர்க்கும்
வீடுபேறாய் நின்ற விண்ணோர் பகுதி
கீடம் புரையுங் கிழவோ னாடொறு
மருக்கனிற் சோதி யமைத்தோன் றிருத்தகு
மதியிற் றண்மை வைத்தோன் றிண்டிறற்
றீயின் வெம்மை செய்தோன் பொய்தீர்
வானிற் கலப்பு வைத்தோன் மேதகு
காலி னூக்கங் கண்டோ னிழறிகழ்
நீரி லின்சுவை நிகழ்ந்தோன் வெளிப்பட
மண்ணிற் றிண்மை வைத்தோ னென்றென்
றெனைப்பல கோடி யெனைப்பல பிறவு
மனைத்தனைத் தவ்வயி னடைத்தோ னஃதான்று
முன்னோன் காண்க முழுதோன் காண்க
தன்னே ரில்லோன் றானே காண்க
ஏனத் தொல்லெயி றணிந்தோன் காண்க
கானப் புலியுரி யரையோன் காண்க
நீற்றோன் காண்க நினைதொறு நினைதொறு
மாற்றேன் காண்க வந்தோ கெடுவே
னின்னிசை வீணையி லிசைந்தோன் காண்க
வன்னதொன் றவ்வயி னறிந்தோன் காண்க
பரமன் காண்க பழையோன் காண்க
பிரமன்மால் காணாப் பெரியோன் காண்க

வற்புதன் காண்க வநேகன் காண்க
சொற்பதங் கடந்த தொல்லோன் காண்க
சித்தமுஞ் செல்லாச் சேட்சியன் காண்க
பத்தி வலையிற் படுவோன் காண்க
வொருவ னென்னு மொருவன் காண்க
விரிபொழின் முழுதாய் விரிந்தோன் காண்க
வணுத்தருந் தன்மை யிலையோன் காண்க
விணைப்பரும் பெருமையி லீசன் காண்க
வரியதி லரிய வரியோன் காண்க
மருவியெப் பொருளும் வளர்ப்போன் காண்க
நூலுணர் வுணரா நுண்ணியோன் காண்க
மேலொடு கீழாய் விரிந்தோன் காண்க
வந்தமு மாதியு மகன்றோன் காண்க
பந்தமும் வீடும் படைப்போன் காண்க
நிற்பதுஞ் செல்வது மானோன் காண்க
கற்பமு மிறுதியுங் கண்டோன் காண்க
யாவரும் பெறவரு மீசன் காண்க
தேவரு மறியாச் சிவனே காண்க
பெண்ணா ணலியெனும் பெற்றியன் காண்க
கண்ணா லியானுங் கண்டேன் காண்க
வருணனி சுரக்கு மமுதே காண்க
கருணையின் பெருமை கண்டேன் காண்க
புவனியிற் சேவடி தீண்டினன் காண்க
சிவனென யானுந் தேறினன் காண்க

வவனெனை யாட்கொண் டருளினன் காண்க
குவளைக் கண்ணி கூறன் காண்க
வவளுந் தானு முடனே காண்க
பரமா னந்தப் பழங்கட லதுவே
கருமா முகிலிற் றோன்றித்
திருவார் பெருந்துறை வரையி லேறித்
திருத்தகு மின்னொளி திசைதிசை விரிய
வைம்புலப் பந்தனை வாளர விரிய
வெந்துயர்க் கோடை மாத்தலை கரப்ப
நீடெழிற் றோன்றி வாளொளி மிளிர
வெந்தம் பிறவியிற் கோப மிகுத்து
முரசெறிந்து மாப்பெருங் கருணையின் முழங்கிப்
பூப்புரை யஞ்சலி காந்தள் காட்ட
வெஞ்சா வின்னருணுண் டுளி கொள்ளச்
செஞ்சுடர் வெள்ளந் திசைதிசை தெவிட்ட வரையுறக்
கேதக் குட்டங் கையற வோங்கி
யிருமுச் சமயத் தொருபேய்த் தேரினை
நீர்நசை தரவரு நெடுங்கண் மான்கணந்
தவப்பெரு வாயிடைப் பருகித் தளர்வொடு
மவப்பெருந் தாப நீங்கா தசைந்தன
வாயிடை வானப் பேரியாற் றகவயிற்
பாய்ந்தெழுந் தின்பப் பெருஞ்சுழி கொழித்துச்
சுழித்தெம் பந்தமாக் கரைபொரு தலைத்திடித்
தூழூ ழோங்கிய நங்க

ளிருவினை மாமரம் வேர்பறித் தெழூஉந்
திருவ வருணீ ரோட்டா வருவரைச்
சந்தின் வான்சிறை கட்டி மட்டவிழ்
வெறிமலர்க் குளவாய் கோலி நிறையகின்
மாப்புகைக் கரைசேர் வண்டுடைக் குளத்தின்
மீக்கொள மேன்மேன் மகிழ்தலி ளுேக்கி
யருச்சனை வயலு ளன்பு வித்திட்டுத்
தொண்ட வுழவ ராரத் தந்த
வண்டத் தரும்பெறன் மேகன் வாழ்க
கரும்பணக் கச்சைக் கடவுள் வாழ்க
வருந்தவர்க் கருளு மாதி வாழ்க
வச்சந் தவிர்த்த சேவகன் வாழ்க
நிச்சலு மீர்த்தாட் கொள்வோன் வாழ்க
சூழிருந் துன்பந் துடைப்போன் வாழ்க
வெய்தினர்க் காரமு தளிப்போன் வாழ்க
கூரிருட் கூத்தொடு குனிப்போன் வாழ்க
பேரமைத் தோளி காதலன் வாழ்க
வேதிலர்க் கேதிலெம் மிறைவன் வாழ்க
காதலர்க் கெய்ப்பினில் வைப்பு வாழ்க
நச்சர வாட்டிய நம்பன் போற்றி
பிச்செமை யேற்றிய பெரியோன் போற்றி
நீற்றொடு தோற்ற வல்லோன் போற்றி நாற்றிசை
நடப்பன நடாஅய்க் கிடப்பன கிடாஅய்
நிற்பன நிறீஇச்

சொற்பதங் கடந்த தொல்லோ
னுள்ளத் துணர்ச்சியிற் கொள்ளவும் படாஅன்
கண்முதற் புலனாற் காட்சியு மில்லோன்
விண்முதற் பூதம் வெளிப்பட வகுத்தோன்
பூவி னாற்றம் போன்றுயர்ந் தெங்கு
மொழிவற நிறைந்து மேவிய பெருமை
யின்றெனக் கெளிவந் தருளி
யழிதரு மாக்கை யொழியச் செய்த வொண்பொரு
ளின்றெனக் கெளிவந் திருந்தனன் போற்றி
யளிதரு மாக்கை செய்தோன் போற்றி
யூற்றிருந் துள்ளங் களிப்போன் போற்றி
யாற்றா வின்ப மலர்ந்தலை செய்யப்
போற்றா வாக்கையைப் பொறுத்தல் புகலேன்
மரகதக் குவாஅன் மாமணிப் பிறக்க
மின்னொளி கொண்ட பொன்னொளி திகழத்
திசைமுகன் சென்று தேடினர்க் கொளித்து
முறையுளி யொற்றி முயன்றவர்க் கொளித்து
மொற்றுமை கொண்டு நோக்கு முள்ளத்
துற்றவர் வருந்த வுறைப்பவர்க் கொளித்து
மறைத்திற நோக்கி வருந்தினர்க் கொளித்து
மித்தந் திரத்திற் காண்டுமென் றிருந்தோர்க்
கத்தந் திரத்தி னவ்வயி னொளித்து
முனிவற நோக்கி நனிவரக் கௌவி
யாணெனத் தோன்றி யலியெனப் பெயர்ந்து

வாணுதற் பெண்ணென வொளித்துஞ் சேண்வயி
னைம்புலன் செலவிடுத் தருவரை தொறும்போய்த்
துற்றவை துறந்த வெற்றுயி ராக்கை
யருந்தவர் காட்சியுட் டிருந்த வொளித்து
மொன்றுண் டில்லை யென்றறி வொளித்தும்
பண்டே பயிறொறு மின்றே பயிறொறு
மொளிக்குஞ் சோரனைக் கண்டன
மார்மி னார்மி னாண்மலர்ப் பிணையலிற்
றாடளை யிடுமின்
சுற்றுமின் சூழ்மின் றொடர்மின் விடேன்மின்
பற்றுமி னென்றவர் பற்றுமுற் றொளித்துந்
தன்னே ரில்லோன் றானே யான தன்மை
யென்னே ரனையோர் கேட்கவந் தியம்பி
யறைகூவி யாட்கொண் டருளி
மறையோர் கோலங் காட்டி யருளலு
முளையா வன்பென் புருக வோலமிட்
டலைகடற் றிரையி னார்த்தார்த் தோங்கித்
தலைதடு மாறா வீழ்ந்துபுரண் டலறிப்
பித்தரின் மயங்கி மத்தரின் மதித்து
நாட்டவர் மருளவுங் கேட்டவர் வியப்பவுங்
கடக்களி றேற்றாத் தடப்பெரு மதத்தி
னாற்றே னாக வவயவஞ் சுவைதரு
கோற்றேன் கொண்டு செய்தன

னேற்றார் மூதா ரெழினகை யெரியின்
வீழ்வித் தாங்கன்
றருட்பெருந் தீயி னடியோ மடிக்குடி
லொருத்தரும் வழாமை யொடுக்கினன்
றடக்கையி னெல்லிக் கனியெனக் காயினன்
சொல்லுவ தறியேன் வாழி முறையோ
தரியே னாயேன் றானெனைச் செய்தது
தெரியே னுவா செத்தே னடியேற்
கருளிய தறியேன் பருகியு மாரேன்
விழுங்கியு மொல்ல கில்லேன்
செழுந்தண் பாற்கடற் றிரைபுரைவித்
துவாக்கட னள்ளுநீ ருள்ளகந் ததும்ப
வாக்கிறந் தமுத மயிர்க்கா றோறுந்
தேக்கிடச் செய்தனன் கொடியே னூன்றழை
குரம்பை தோறு நாயுட லகத்தே
குரம்பைகொண் டின்றேன் பாய்த்தி நிரம்பிய
வற்புத மான வமுத தாரைக
ளெற்புத் தொளைதொறு மேற்றின னுருகுவ
துள்ளங் கொண்டோ ருருச்செய் தாங்கெனக்
கள்ளூ றாக்கை யமைத்தன னொள்ளிய
கன்னற் கனிதேர் களிறெனக் கடைமுறை
யென்னையு மிருப்ப தாக்கின னென்னிற்
கருணை வான்றேன் கலக்க

வருளொடு பராவமு தாக்கினன்
பிரமன்மா லறியாப் பெற்றி யோனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

போற்றித்திருவகவல்.

சகத்தினுற்பத்தி.*

தில்லையிலருளிச்செயப்பட்டது.

நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நான்முகன் முதலா வானவர் தொழுதெழ
வீரடி யாலே மூவுல களந்து
நாற்றிசை முனிவரு மைம்புலன் மலரப்
போற்றிசெய் கதிர்முடித் திருநெடு மாலன்
றடிமுடி யறியு மாதர வதனிற்

* பிரபஞ்சத்தைத் தோற்றுவித்தல்.

கடுமுர ணேன மாகி முன்கலந்
தேழ்தல முருவ விடந்து பின்னெய்த்
தூழி முதல்வ சயசய வென்று
வழுத்தியுங் காணா மலரடி யிணைகள்
வழுத்துதற் கெளிதாய் வார்கட லுலகினில்
யானை முதலா வெறும்பீ றாய
வூனமி லியோனியி னுள்வினை பிழைத்து
மானுடப் பிறப்பினுண் மாதா வுதரத்
தீனமில் கிருமிச் செருவினிற் பிழைத்து
மொருமதித் தான்றியி னிருமையிற் பிழைத்து
மிருமதி விளைவி னொருமையிற் பிழைத்து
மும்மதி தன்னு ளம்மதம் பிழைத்து
மீரிரு திங்களிற் பேரிருள் பிழைத்து
மஞ்சு திங்களின் முஞ்சுதல் பிழைத்து
மாறு திங்களி னூறலர் பிழைத்து
மேழு திங்களிற் றாழ்புவி பிழைத்து
மெட்டுத் திங்களிற் கட்டமும் பிழைத்து
மொன்பதில் வருதரு துன்பமும் பிழைத்துந்
தக்க தசமதி தாயொடு தான்படுந்
துக்க சாகரத் துயரிடைப் பிழைத்து
மாண்டுக டோறு மடைந்தவக் காலை
யீண்டியு மிருத்தியு மெனைப்பல பிழைத்துங்
காலை மலமொடு கடும்பகற் பசிநிசி
வேலை நித்திரை யாத்திரை பிழைத்துங்

கருங்குழற் செவ்வாய் வெண்ணகைக் கார்மயி
லொருங்கிய சாய னெருங்கியுண் மதர்த்துக்
கச்சற நிமிர்ந்து கதிர்த்து முன்பணைத்
தெய்த்திடை வருந்த வெழுந்து புடைபரந்
தீர்க்கிடை போகா விளமுலை மாதர்தங்
கூர்த்த நயனக் கொள்ளையிற் பிழைத்தும்
பித்த வுலகர் பெருந்துறைப் பரப்பினுண்
மத்தக் களிறெனு மவாவிடைப் பிழைத்துங்
கல்வி யென்னும் பல்கடற் பிழைத்துஞ்
செல்வ மென்னு மல்லலிற் பிழைத்து
நல்குர வென்னுந் தொல்விடம் பிழைத்தும்
புல்வரம் பாய பலதுறை பிழைத்துந்
தெய்வ மென்பதோர் சித்தமுண் டாகி
முனிவி லாததோர் பொருளது கருதலு
மாறுகோடி மாயா சத்திகள்
வேறு வேறுதம் மாயைக டொடங்கின
வாத்த மானா ரயலவர் கூடி
நாத்திகம் பேசி நாத்தழும் பேறினர்
சுற்ற மென்னுந் தொல்பசுக் குழாங்கள்
பற்றி யழைத்துப் பதறினர் பெருகவும்
விரத மேபர மாகவே தியருஞ்
சரத மாகவே சாத்திரங் காட்டினர்
சமய வாதிக டத்த மதங்களே
யமைவ தாக வரற்றி மலைந்தனர்

மிண்டிய மாயா வாத மென்னுஞ்
சண்ட மாருதஞ் சுழித்தடித் தாஅர்த்
துலோகா யதனெனு மொண்டிறற் பாம்பின்
கலாபே தத்த கடுவிட மெய்தி
யதிற்பெரு மாயை யெனைப்பல சூழவுந்
தப்பா மேதாம் பிடித்தது சலியாத்
தழலது கண்ட மெழுகது போலத்
தொழுதுள முருகி யழுதுடல் கம்பித்
தாடியு மலறியும் பாடியும் பரவியுங்
கொடிறும் பேதையுங் கொண்டது விடாதெனும்
படியே யாகிநல் லிடையறு வன்பிற்
பசுமரத் தாணி யறைந்தாற் போலக்
கசிவது பெருகிக் கடலென மறுகி
யகங்குழைந் தனுகுல மாய்மெய் விதிர்த்துச்
சகம்பே யென்று தம்மைச் சிரிப்ப
நாணது வொழிந்து நாடவர் பழித்துரை
பூணது வாகக் கோணுத லின்றிச்
சதுரிழந் தறிமால் கொண்டு சாருங்
கதியது பரமா வதிசய மாகக்
கற்றா மனமெனக் கதறியும் பதறியு
மற்றோர் தெய்வங் கனவிலு நினையா
தருபரத் தொருவ னவனியில் வந்து
குருபர னாகி யருளிய பெருமையைச்
சிறுமையென் றிகழாதே திருவடி யிணையைப்

பிறிவினை யறியா நிழலது போல
முன்பின் ளுகி முனியா தத்திசை
யென்புநைந் துருகி நெக்குநெக் கேங்கி
யன்பெனு மாறு கரையது புரள
நன்புல னொன்றி நாதவென் றரற்றி
யுரைதடு மாறி யுரோமஞ் சிலிர்ப்பக்
கரமலர் மொட்டித் திருதய மலரக்
கண்களி கூர நுண்டுளி யரும்பச்
சாயா வன்பினை நாடொறுந் தழைப்பவர்
தாயே யாகி வளர்த்தனை போற்றி
மெய்தரு வேதிய னாகி வினைகெடக்
கைதர வல்ல கடவுள் போற்றி
யாடக மதுரை யரசே போற்றி
கூட லிலங்கு குருமணி போற்றி
தென்றில்லை மன்றினு ளாடி போற்றி
யின்றெனக் காரமு தானாய் போற்றி
மூவா நான்மறை முதல்வா போற்றி
சேவார் வெல்கொடிச் சிவனே போற்றி
மின்னா ருருவ விகிர்தா போற்றி
கன்னா ருரித்த கனியே போற்றி
காவாய் கனகக் குன்றே போற்றி
யாவா வென்றனக் கருளாய் போற்றி
படைப்பாய் காப்பாய் துடைப்பாய் போற்றி
யிடரைக் களையு மெந்தாய் போற்றி

யீச போற்றி யிறைவ போற்றி
தேசப் பளிங்கின் றிரளே போற்றி
யரைசே போற்றி யமுதே போற்றி
விரைசேர் சரண விகிர்தா போற்றி
வேதி போற்றி விமலா போற்றி
யாதி போற்றி யறிவே போற்றி
கதியே போற்றி கனியே போற்றி
நதிசேர் செஞ்சடை நம்பா போற்றி
யுடையாய் போற்றி யுணர்வே போற்றி
கடையே னடிமை கண்டாய் போற்றி
யையா போற்றி யணுவே போற்றி
சைவா போற்றி தலைவா போற்றி
குறியே போற்றி குணமே போற்றி
நெறியே போற்றி நினைவே போற்றி
வானோர்க்கரிய மருந்தே போற்றி
யேனோர்க் கெளிய விறைவா போற்றி
மூவேழ் சுற்ற முரணுறு நரகிடை
யாழா மேயரு ளரசே போற்றி
தோழா போற்றி துணைவா போற்றி
வாழ்வே போற்றியென் வைப்பே போற்றி
முத்தா போற்றி முதல்வா போற்றி
யத்தா போற்றி யரனே போற்றி
யுரையுணர் விறந்த வொருவ போற்றி
விரிகட லுலகின் விளைவே போற்றி

யருமையி லெளிய வழகே போற்றி
கருமுகி லாகிய கண்ணேபோற்றி
மன்னிய திருவருண் மலையே போற்றி
யென்னையு மொருவ னாக்கி யிருங்கழற்
சென்னியில் வைத்த சேவக போற்றி
தொழுதகை துன்பந் துடைப்பாய் போற்றி
யழிவிலா வானந்த வாரிபோற்றி
யழிவது மாவதுங் கடந்தாய் போற்றி
முழுவது மிறந்த முதல்வா போற்றி
மானேர் நோக்கி மணாளா போற்றி
வானகத் தமரர் தாயே போற்றி
பாரிடை யைந்தாய்ப் பரந்தாய் போற்றி
நீரிடை நான்காய் நிகழ்ந்தாய் போற்றி
தீயிடை மூன்றாய்த் திகழ்ந்தாய் போற்றி
வளியிடை யிரண்டாய் மகிழ்ந்தாய் போற்றி
வெளியிடை யொன்றாய் விளைந்தாய் போற்றி
யளிபவ ருள்ளத் தமுதே போற்றி
கனவிலுந் தேவர்க் கரியாய் போற்றி
நனவிலு நாயேற் கருளினை போற்றி
யிடைமரு துறையு மெந்தாய் போற்றி
சடையிடைக் கங்கை தரித்தாய் போற்றி
யாரு ரமர்ந்த வரசே போற்றி
சீரார் திருவை யாறா போற்றி
யண்ணா மலையெம் மண்ணா போற்றி

கண்ணு ரமுதக் கடலே போற்றி
யேகம் பத்துறை யெந்தாய் போற்றி
பாகம் பெண்ணுரு வானய் போற்றி
பராய்த்துறை மேவிய பரனே போற்றி
சிராப்பள்ளி மேவிய சிவனே போற்றி
மற்ருேர் பற்றிங் கறியேன் போற்றி
குற்ரு லத்தெங் கூத்தா போற்றி
கோகழி மேவிய கோவே போற்றி
யீங்கோய் மலையெம் மெந்தாய் போற்றி
பாங்கார் பழனத் தழகா போற்றி
கடம்பூர் மேவிய விடங்கா போற்றி
யடைந்தவர்க் கருளு மப்பா போற்றி
யித்தி தன்னின் கீழிரு மூவர்க்
கத்திக் கருளிய வரசே போற்றி
தென்னு டுடைய சிவனே போற்றி
யெந்நாட் டவர்க்கு மிறைவா போற்றி
யேனக் குருளைக் கருளினை போற்றி
மானக் கயிலை மலையாய் போற்றி
யருளிட வேண்டு மம்மான் போற்றி
யிருள்கெட வருளு மிறைவா போற்றி
தளர்ந்தே னடியேன் றமியேன் போற்றி
களங்கொளக் கருத வருளாய் போற்றி
யஞ்சே லென்றிங் கருளாய் போற்றி
நஞ்சே யமுதா நயந்தாய் போற்றி

யத்தா போற்றி யையா போற்றி
நித்தா போற்றி நிமலா போற்றி
பத்தா போற்றி பவனே போற்றி
பெரியாய் போற்றி பிரானே போற்றி
யரியாய் போற்றி யமலா போற்றி
மறையோர் கோல நெறியே போற்றி
முறையோ தரியேன் முதல்வா போற்றி
யுறவே போற்றி யுயிரே போற்றி
சிறவே போற்றி சிவமே போற்றி
மஞ்சா போற்றி மணாளாபோற்றி
பஞ்சே ரடியாள் பங்கா போற்றி
யலந்தே னுயே னடியேன் போற்றி
யிலங்கு சுடரெம் மீசா போற்றி
கவைத்தலை மேவிய கண்ணே போற்றி
குவைப்பதி மலிந்த கோவே போற்றி
மலைநா டுடைய மன்னே போற்றி
கலையா ரரிகே சரியாய் போற்றி
திருக்கழுக் குன்றிற் செல்வா போற்றி
பொருப்பமர் பூவணத் தரனே போற்றி
யருவமு முருவமு மானாய் போற்றி
மருவிய கருணை மலையே போற்றி
துரியமு மிறந்த சுடரே போற்றி
தெரிவரி தாகிய தெளிவே போற்றி
தோளா முத்தச் சுடரே போற்றி

யாளானவர்கட் கன்பா போற்றி
யாரா வமுதே யருளே போற்றி
பேரா யிரமுடைப் பெம்மான் போற்றி
தாளி யறுகின் றாராய் போற்றி
நீளொளி யாகிய நிருத்தா போற்றி
சந்தனச் சாந்தின் சுந்தர போற்றி
சிந்தனைக் கரிய சிவமே போற்றி
மந்திர மாமலை மேயாய் போற்றி
யெந்தமை யுய்யக் கொள்வாய் போற்றி
புலிமுலை புல்வாய்க் கருளினை போற்றி
யலைகடன் மீமிசை நடந்தாய் போற்றி
கருங்குரு விக்கன் றருளினை போற்றி
யிரும்புலன் புலர விசைந்தனை போற்றி
படியுறப் பயின்ற பாவக போற்றி
யடியொடு நடுவீ றானாய் போற்றி
நரகொடு சுவர்க்க நானிலம் புகாமற்
பரகதி பாண்டியற் கருளினை போற்றி
பொழிவற நிறைந்த வொருவ போற்றி
செழுமலர்ச் சிவபுரத் தரசே போற்றி
கழுநீர் மாலைக் கடவுள் போற்றி
தொழுவார் மையல் றுணிப்பாய் போற்றி
பிழைப்பு வாய்ப்பொன் றறியா நாயேன்
குழைத்தசொன் மாலை கொண்டருள் போற்றி
புரம்பல வெரித்த புராண போற்றி

பரம்பரஞ் சோதிப் பரனே போற்றி
போற்றி போற்றி புயங்கப் பெருமான்
போற்றி போற்றி புராண காரண
போற்றி போற்றி சயசய போற்றி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சதகம்.

திருப்பெருந்துறையி லருளிச்செயப்பட்டது.

பத்தி வைராக்கிய விசித்திரம்.*

க - வது. மெய்யுணர்தல்.†

கட்டளைக்கலித்துறை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்தா னரும்பி விதிர்விதிர்த் துன்விரை யார்கழற்
கென், கைதான் றலைவைத்துக் கண்ணீர் ததும்பி வெது

---

* பத்துவகையாக இரட்சித்த முறைமை.

† தேகாதி பிரபஞ்சங்களைக்கண்டு நீங்கல்.

ம்பியுள்ளம், பொய்தான் றவிர்ந்துன்னைப் போற்றி சய
சய போற்றியென்னும், கைதா னெகிழவி டேனுடை யா
யென்னைக் கண்டுகொள்ளே. (௧)

கொள்ளேன் புரந்தரன் மாலயன் வாழ்வு குடிகெடினு
நள்ளே னினதடி யாரொடல் லானர கம்புகினு
மெள்ளேன் றிருவரு ளாலே யிருக்கப் பெறினிறைவா
வுள்ளேன் பிறதெய்வ முன்னையல் லாதெங்க ளுத்தமனே.

உத்தம னத்த னுடையா னடியே நினைந்துருகி
மத்தம னத்தொடு மாலிவ னென்ன மனநினைவி
லொத்தன வொத்தன சொல்லிட வூரூர் திரிந்தெவருந்
தத்தம னத்தன பேசவெஞ் ஞான்றுகொல் சாவதுவே. ()

சாவமுன் னாட்டக்கன் வேள்வித் தகர்தின்று நஞ்ச
மஞ்சி, யாவவெந் தாயென் றவிதா விடுநம் மவரவரே,
மூவரென் றேயெம் பிரானொடு மெண்ணிவிண் ணாண்டு
மண்மேற், றேவரென் றேயிறு மாந்தென்ன பாவந் திரி
தவரே. (௪)

தவமே புரிந்திலன் றண்மல ரிட்டுமுட் டாதிறைஞ்சே
னவமே பிறந்த வருவினை யேனுனக் கன்பருள்ளாஞ்
சிவமே பெறுந்திரு வெய்திற்றி லேனின் றிருவடிக்காம்
பவமே யருளுகண் டாயடி யேற்கெம் பரம்பரனே. (௫)

பரந்துபல் லாய்மல ரிட்டுமுட் டாதடி யேயிறைஞ்சி,
யிரந்தவெல் லாமெமக் கேபெற லாமென்னு மன்பருள்

ளங், கரந்துநில் லாக்கள்வ னேநின்றன் வார்கழற் கன்பெனக்கு, நிரந்தர மாயரு ளாய்நின்னை யேத்த முழுவதுமே. (௬)

முழுவதுங் கண்டவ னைப்படைத் தான்முடி சாய்த்துமுன்னாட், செழுமலர் கொண்டெங்குந் தேடவப் பாலனிப் பாலெம்பிரான், கழுதொடு காட்டிடை நாடக மாடிக் கதியிலியா, யுழுவையின் றோலுடுத் துன்மத்த மேல்கொண் டுழிதருமே. (௭)

உழிதரு காலுங் கனலும் புனலொடு மண்ணும் விண்ணு
மிழிதரு காலமெக் காலம் வருவது வந்ததற்பி
னுழிதரு காலத்த வுன்னடி யேன்செய்த வல்வினையைக்
கழிதரு காலமு மாயவை காத்தெம்மைக் காப்பவனே. ()

பவனெம் பிரான்பனி மாமதிக் கண்ணிவிண் ணோர்பெருமான், சிவனெம் பிரானென்னை யாண்டுகொண் டானென் சிறுமைகண்டு, மவனெம் பிரானென்ன நானடியேனென்ன விப்பரிசே, புவனெம் பிரான்றெரி யும்பரிசாவ தியம்புகவே' (௯)

புகவே தகேனுனக் கன்பருள் யானென்பொல் லாமணியே, தகவே யெனையுனக் காட்கொண்ட தன்மையெப் புன்மையரை, மிகவே யுயர்த்திவிண் ணோரைப் பணித்தியண் ணாவமுதே, நகவே தகுமெம் பிரானென்னை நீசெய்த நாடகமே. (௧0)

—oo:o:oo—

ஈ

உ-வது. அறிவுறுத்தல்.*

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

நாடகத்தா லுன்னடியார் போனடித்து நானடுவே
வீடகத்தே புகுந்திடுவான் மிகப்பெரிதும் விரைகின்றே
னாடகச்சீர் மணிக்குன்றே யிடையறா வன்புனக்கென்
னூடகத்தே நின்றுருகத் தந்தருளெம் முடையானே. ()

யானேதும் பிறப்பஞ்சே னிறப்பதனுக் கென்கடவேன், வானேயும் பெறில்வேண்டேன் மண்ணாள்வான் மதித்துமிரேன், றேனேயு மலர்க்கொன்றைச் சிவனேயெம் பெருமானெம், மானேயுன் னருள்பெறுநா ளென்றென்றே வருந்துவனே. (௧உ)

வருந்துவனின் மலர்ப்பாத மவைகாண்பா னுயடியே, னிருந்துநல மலர்புனையே னேத்தேனுத் தழும்பேறப், பொருந்தியபொற் சிலைகுனித்தா யருளமுதம் புரியாயேல், வருந்துவனத் தமியேன்மற் றென்னேநா னுமாறே. (௧௩)

ஆமாறுன் றிருவடிக்கே யகங்குழையே னன்புருகேன், பூமாலை புனைந்தேத்தேன் புகழ்ந்துரையேன் புத்தே

---

* பொறியோடே கூட்டுதல், அருள்தரிசனம், குரு தரிசனம்.

ளிர், கோமானின் திருக்கோயி றாகேன்மெழுகேன் கூத் தாடேன், சாமாறே விரைகின்றேன் சதுராலே சார்வா னே. (௧௪)

வானாகி மண்ணாகி வளியாகி யொளியாகி
யூனாகி யுயிராகி யுண்மையுமா யின்மையுமாய்க்
கோனாகி யானெனதென் றவரவரைக் கூத்தாட்டு
வானாகி நின்றாயை யென்சொல்லி வாழ்த்துவனே. (௧௫)

வாழ்த்துவதும் வானவர்க டாம்வாழ்வான் மனநின் பாற், றாழ்த்துவதுந் தாமுயர்ந்து தம்மையெல்லாந் தொழவேண்டிச், சூழ்த்துமது கரமுரலுந் தாரோயை நாயடியேன், பாழ்த்தபிறப் பறுத்திடுவான் யானுமுன்னைப் பரவுவனே. (௧௬)

பரவுவா ரிமையோர்கள் பாடுவன நால்வேதந்
தரவுவார் குழன்மடவாள் கூறுடையா ளொருபாகம்
விரவுவார் மெய்யன்பி னடியார்கண் மேன்மேலுன்
னரவுவார் கழலிணைகள் காண்பாரோ வரியானே. (௧௭)

அரியானே யாவர்க்கு மம்பரவா வம்பலத்தெம்
பெரியானே சிறியேனை யாட்கொண்ட பெய்கழற்கீழ்
விரையார்ந்த மலர்தூவேன் வியந்தலறே னயந்துருகேன்
றரியேனா னாமாறென் சாவேனான் சாவேனே. (௧௮)

வேனில்வேண் மலர்க்கணைக்கும் வெண்ணகைச்செவ் வாய்க்கரிய, பானலார் கண்ணியர்க்கும் பதைத்துருகும்

பாழ்நெஞ்சே, யூனெலா நின்றுருகப் புகுந்தாண்டா னின்
றுபோய், வானுளான் காணாய்நீ மாளாவாழ் கின்றாயே. (

வாழ்கின்றாய் வாழாத நெஞ்சமே வல்வினைப்பட்
டாழ்கின்றா யாழாமற் காப்பானை யேத்தாதே
சூழ்கின்றாய் கேடுனக்குச் சொல்கின்றேன் பல்காலும்
வீழ்கின்றாய் நீயவலக் கடலாய வெள்ளத்தே. (௨௦

௩ - வது. சுட்டறுத்தல்.*

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

வெள்ளந்தாழ் விரிசடையாய் விடையாய் விண்ணோர்
பெருமானே யெனக்கேட்டு வேட்ட நெஞ்சாய்ப்
பள்ளந்தா ழுறுபுனலிற் கீழ்மே லாகப்
பதைத்துருகு மவர்நிற்க வென்னை யாண்டாய்க்
குள்ளந்தா ணின்றுச்சி யளவு நெஞ்சா
யுருகாதா லுடம்பெல்லாங் கண்ணா யண்ணா
வெள்ளந்தான் பாயாதா னெஞ்சங் கல்லாங்
கண்ணிணையு மரமாந்தீ வினையி னேற்கே. (௨௧

வினையிலே கிடந்தேனைப் புகுந்து நின்று
போதுநான் வினைக்கேட னென்பாய் போல

* தன்செயலறுத்தல்.

வினையனு னென்றுன்னை யறிவித்தென்னை
யாட்கொண்டெம் பிரானுனய்க் கிரும்பின்பாவை
னையநான் பாடேனின் றுடே னந்தோ
வலறிடே னுலறிடே னுவி சோரேன்
முனைவனே முறையோநா னுன வாறு
முடிவறியேன் முதலந்த மாயி னுனே. (உஉ)

ஆயநான் மறையவனு நீயே யாத
லறிந்தியா னியாவரினுங் கடைய னுய
நாயினே னுதலையு நோக்கிக் கண்டு
நாதனே நானுனக்கோ ரன்ப னென்பே
னுயினே னுதலா லாண்டு கொண்டா
யடியார்தா மில்லையே யன்றி மற்றோர்
பேயனே னிதுதானின் பெருமை யன்றே
யெம்பெருமா னென்சொல்லிப் பேசு கேனே. (உ௩)

பேசிற்று மீசனே யெந்தா யெந்தை
பெருமானே யென்றென்றே பேசிப் பேசிப்
பூசிற்றுன் றிருநீறே நிறையப் பூசிப்
போற்றியெம் பெருமானே யென்று பின்று
நேசத்தாற் பிறப்பிறப்பைக் கடந்தார் தம்மை
யாண்டானே யவாவெள்ளக் கள்வ னேனை
மாசற்ற மணிக்குன்றே யெந்தா யந்தோ
வென்னைநீ யாட்கொண்ட வண்ணந் தானே. (உ௪)

வண்ணந்தான் சேயதன்று வெளிதே யன்ற
நேகனேக னணுவணுவி லிறந்தா யென்றங்
கெண்ணந்தான் றடுமாறி யிமையோர் கூட்ட
மெய்துமா றறியாத வெந்தா யுன்றன்
வண்ணந்தா னதுகாட்டி வடிவு காட்டி
மலர்க்கழல்க ளவைகாட்டி வழியற் றேனைத்
திண்ணந்தான் பிறவாமற் காத்தாட் கொண்டா
யெம்பெருமா னென்சொல்லிச் சிந்திக்கேனே. (உரு

சிந்தனைநின் றனக்காக்கி நாயி னேன்றன்
கண்ணிணைநின் றிருப்பாதப் போதுக் காக்கி
வந்தனையு மம்மலர்க்கே யாக்கி வாக்குன்
மணிவார்த்தைக் காக்கியைம் புலன்க ளார
வந்தனையாட் கொண்டுள்ளே புகுந்த விச்சை
மாலமுதப் பெருங்கடலே மலையே யுன்னைத்
தந்தனைசெந் தாமரைக்கா டனைய மேனித்
தனிச்சுடரே யிரண்டுமிலித் தனிய னேற்கே. (உசு)

தனியனேன் பெரும்பிறவிப் பௌவத் தெவ்வத்
தடந்திரையா லெற்றுண்டு பற்றொன் றின்றிக்
கனியைநேர் துவர்வாயா ரென்னுங் காலாற்
கலக்குண்டு காமவான் சுறவின் வாய்ப்பட்
டினியென்னே யுய்யுமா றென்றென் றெண்ணி
யஞ்செழுத்தின் புணைபிடித்துக் கிடக்கின் றேனை

முனைவனே முதலந்த மில்லா மல்லற்
கரைகாட்டி யாட்கொண்டாய் மூர்க்க னேற்கே. (உஎ)

கேட்டாரு மறியாதான் கேடொன் றில்லான்
கிளையிலான் கேளாதே யெல்லாங் கேட்டா
னாட்டார்கள் விழித்திருப்ப ஞாலத் துள்ளே
நாயினுக்குத் தவிசிட்டு நாயி னேற்கே
காட்டா தனவெல்லாங் காட்டிப் பின்னுங்
கேளா தனவெல்லாங் கேட்பித் தென்னை
மீட்டேயும் பிறவாமற் காத்தாட் கொண்டா
னெம்பெருமான் செய்திட்ட விச்சைதானே. (உஅ)

விச்சைதா னிதுவொப்ப துண்டோ கேட்கின்
மிருகாத லடியார்தம் மடிய னாக்கி
யச்சந்தீர்த் தாட்கொண்டா னமுத மூறி
யகநெகவே புகுந்தாண்டா னன்பு கூர
வச்சனுண் பெண்ணலியா காச மாகி
யாரழலா யந்தமா யப்பா னின்ற
செச்சைமா மலர்புரையு மேனி யெங்கள்
சிவபெருமா னெம்பெருமான் றேவர் கோவே. (உகூ)

தேவர்கோ வறியாத தேவ தேவன்
செழும்பொழில்கள் பயந்துகாத் தழிக்கு மற்றை
மூவர்கோ னாய்நின்ற முதல்வன் மூர்த்தி
மூதாதை மாதாளும் பாகத் தெந்தை

யாவர்கோ னென்னையும்வந் தாண்டு கொண்டான்
யாமார்க்குங் குடியல்லோம் யாது மஞ்சோ
மேவினோ மவனடியா ரடியா ரோடு
மேன்மேலுங் குடைந்தாடி யாடுவோமே. (௩0)

௪ - வது. ஆத்மசுத்தி.*

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

ஆடு கின்றிலை கூத்துடை யான்கழற் கன்பிலை யென் புருகிப், பாடு கின்றிலை பதைப்பதுஞ் செய்கிலை பணி கிலை பாதமலர், சூடு கின்றிலை சூட்டுகின் றதுமிலை துணை யிலி பிணநெஞ்சே, தேடுகின்றிலை தெருவுதோ றலறிலை செய்வதொன் றறியேனே. (௩௧)

அறிவி லாதவெ னைப்புகுந் தாண்டுகொண் டறிவதை யருளிமே, னெறியெ லாம்புல மாக்கிய வெந்தையைப் பந்தனை யறுப்பானைப், பிறிவி லாதவின் னருள்கள்பெற் றிருந்துமா றுடி பிணநெஞ்சே, கிறியெ லாமிகக் கீழ்ப் படுத் தாய்கெடுத் தாயென்னைக் கெடுமாறே. (௩௨)

மாறி நின்றெனைக் கெடக்கிடந் தனையெம் மதியி லி மடநெஞ்சே, தேறு கின்றில மினியுனைச் சிக்கெனச்

* அனுபவத்தழுந்தல்.

சிவனவன் றிரடோண்மே, னீறு நின்றது கண்டனை யா
யினு நெக்கிலை யிக்காயங், கீறு கின்றிலை கெடுவதுன்
பரிசிது கேட்கவுங் கில்லேனே. (௩௩)

கிற்ற வாமன மேகெடு வாயுடை யானடி நாயேனை,
விற்றெ லாமிக வாள்வதற் குரியவன் விரைமலர்த் திருப்
பாத, முற்றி லாவிளந் தளிர்பிரிந் திருந்துநீ யுண்டன
வெல்லாமுன், னற்ற வாறுநின் னறிவுநின் பெருமையு
மளவறுக் கில்லேனே. (௩௪)

அளவ றுப்பதற் கரியவ னிமையவர்க் கடியவர்க் கெளி
யானங், களவ றுத்துநின் றுண்டமை கருத்தினுட் கசிந்
துணர்ந் திருந்தேயு, முளக றுத்துனை நினைந்துளம் பெரு
ங்களன் செய்தது மிலைநெஞ்சே, பளக றுத்துடை யான்
கழல் பணிந்திலை பரகதி புகுவானே. (௩௫)

புகுவ தாவதும் போதர வில்லதும் பொன்னகர் புகப்
போதற், குகுவ தாவது மெந்தையெம் பிரானென்னை
யாண்டவன் கழற்கன்பு, நெகுவ தாவது நித்தலு மமு
தொடு தேனொடு பால்கட்டி, மிகுவ தாவது மின்றெனின்
மற்றிதற் கென்செய்கேன் வினையேனே. (௩௬)

வினையென் போலுடை யார்பிற ராருடை யானடி
நாயேனைத், தினையின் பாகமும் பிரிவது திருக்குறிப்
பன்றுமற் றதனாலே, முனைவன் பாதநன் மலர்பிரிந்

திருந்துநான் முட்டிலேன் றலைகிறே, னினையன் பாவனை யிரும்புகன் மனஞ்செவி யின்னதென் றறியேனே. (௩எ)

ஏனை யாவரு மெய்திட லுற்றுமற் றின்னதென் றறியாத, தேனை யானெயைக் கரும்பினின் றேறலைச் சிவனை யென் சிவலோகக், கோனை மானன நோக்கிதன் கூறனைக் குறுகிலே னெடுங்கால, மூனை யானிருந் தோம்புகின் றேன்கெடு வேனுயி ரோயாதே. (௩அ)

ஓய்வி லாதன வுவமனி லிறந்தன வொண்மலர்த் தாடந்து, நாயி லாகிய குலத்தினுங் கடைப்படு மென்னைநன் னெறிகாட்டித், தாயி லாகிய வின்னருள் புரிந்தவென் றலைவனை நனிகாணேன், றீயில் வீழ்கிலேன் றிண்வரை யுருள்கிலேன் செழுங்கடல் புகுவேனே. (௩கூ)

வேனில் வேள்கணை கிழித்திட மதிசுடு மதுதனை நினையாதே, மானி லாவிய நோக்கியர் படிறிடை மத்திடு தயிராகித், தேனி லாவிய திருவருள் புரிந்தவென் சிவனகர் புகப்போகே, னூனி லாவியை யோம்புதற் பொருட்டினு முண்டுடுத் திருந்தேனே. (சo)

ரு-வது. கைம்மாறுகொடுத்தல்.*

கலிவிருத்தம்.

இருகை யானையை யொத்திருந் தென்னுளக்
கருவை யான்கண்டி லேன்கண்ட தெவ்வமே
வருக வென்று பணித்தனை வானுளோர்க்
கொருவ னேகிற்றி லேன்கிற்ப னுண்ணவே. (சக)

உண்டொ ரொண்பொரு ளென்றுணர் வார்க்கெலாம்
பெண்டி ராணலி யென்றறி யொண்கிலை
தொண்ட னேற்குள்ள வாவந்து தோன்றினாய்
கண்டுங் கண்டிலே னென்னகண் மாயமே. (சஉ)

மேலை வானவ ரும்மறி யாததோர்
கோல மேயெனை யாட்கொண்ட கூத்தனே
ஞால மேவிசும் பேயிவை வந்துபோங்
கால மேயுனை யென்றுசொல் காண்பதே. (சங)

காண லாம்பர மேகட் கிறந்ததோர்
வாணி லாப்பொரு ளேயிங்கொர் பார்ப்பெனப்
பாண னேன்படிற் றாக்கையை விட்டுனைப்
பூணு மாறறி யேன்புலன் போற்றியே. (சச)

---

* தன்னைச் சிவனிடத்திலே கொடுத்தல்.

போற்றி யென்றும் புரண்டும் புகழ்ந்துநின்
றேற்றன் மிக்கவன் பாலழைக் கின்றிலே
னேற்று வந்தெதிர் தாமரைத் தாளுறுங்
கூற்ற மன்னதொர் கொள்கையென் கொள்கையே. (சரு)

கொள்ளுங் இல்லெனை யன்பரிற் கூய்ப்பணி
கள்ளும் வண்டு மருமலர்க் கொன்றையா
னள்ளுங் கீழுளு மேலுளும் யாவுளு
மெள்ளு மெண்ணெயும் போனின்ற வெந்தையே. (சசு)

எந்தை யாயெம் பிரான்மற்று மியாவர்க்குந்
தந்தை தாய்தம் பிரான்றனக் கஃதிலான்
முந்தி யென்னுள் புகுந்தனன் யாவருஞ்
சிந்தை யாலு மறிவருஞ் செல்வனே. (சஎ)

செல்வ நல்குர வின்றிவிண் ணோர்புழுப்
புல்வ ரம்பின்றி யார்க்கு மரும்பொரு
ளெல்லை யில்கழல் கண்டும் பிரிந்தனன்
கல்வ கைமனத் தேன்பட்ட கட்டமே. (சஅ)

கட்ட றுத்தெனை யாண்டுகண் ணாரநீ
றிட்ட வன்பரொ டியாவருங் காணவே
பட்டி மண்டப மேற்றினை யேற்றினை
யெட்டி னோடிரண் டும்மறி யேனையே. (சகூ)

அறிவ னேயமு தேயடி நாயினே
னறிவ னாகக்கொண் டோவெனை யாண்டது

வறிவி லாமையன் றேகண்ட தாண்டநா
ளறிவ னேவல்ல னேவரு னீசனே. (ரு0)

சா - வது. அநுபோகசுத்தி.*

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

ஈச னேயென் னெம்மானே
யெந்தை பெருமா னென்பிறவி
நாச னேநான் யாதுமொன்
றல்லாப் பொல்லா நாயான
நீச னேனை யாண்டாய்க்கு
நினைக்க மாட்டேன் கண்டாயே
தேச னேயம் பலவனே
செய்வ தொன்று மறியேனே. (ருக)

செய்வ தறியாச் சிறுநாயேன்
செம்பொற் பாத மலர்காணப்
பெய்யர் பெறும்பே றத்தனையும்
பெறுதற் குரியேன் பொய்யிலா
மெய்யர் வெறியார் மலர்ப்பாத
மேவக் கண்டுங் கேட்டிருந்தும்

---

* சுகமேலீடு.

பொய்ய னேனு னுண்டுடுத்திங்
கிருப்ப தானேன் போரேறே. (௫௨)

போரே றேநின் பொன்னகர்வாய்
நீபோந் தருளி யிருணீக்கி
வாரே றிளமென் முலையாளோ
டுடன்வந் தருள வருள்பெற்ற
சீரே றடியார் நின்பாதஞ்
சேரக் கண்டுங் கண்கெட்ட
வூரே றாயிங் குழல்வேனோ
கொடியே னுயிர்தா னுலவாதே. (௫௩)

உலவாக் காலந் தவமெய்தி
யுறுப்பும் வெறுத்திங் குனைக்காண்பான்
பலமா முனிவர் நனிவாடப்
பாவி யேனைப் பணிகொண்டாய்
மலமாக் குரம்பை யிதுமாய்க்க
மாட்டேன் மணியே யுனைக்காண்பா
னலவா நிற்கு மன்பிலே
னென்கொண் டெழுகே னெம்மானே. (௫௪)

மானேர் நோக்கி யுமையாள்
பங்கா வந்திங் காட்கொண்ட
தேனே யமுதே கரும்பின்
றெளிவே சிவனே தென்றில்லைக்

கோனே யுன்றன் திருக்குறிப்புக்
  கூடு வார்நின் கழல்கூட
ஊனார் புழுக்கூ டிதுகாத்திங்
  கிருப்ப தானே னுடையானே. (ருரு)

உடையா னேநின் றனையுள்கி
  யுள்ள முருகும் பெருங்காத
லுடையா ருடையாய் நின்பாதஞ்
  சேரக் கண்டிங் கூர்நாயிற்
கடையா னேனெஞ் சுருகாதேன்
  கல்லா மனத்தேன் கசியாதேன்
முடையார் புழுக்கூ டிதுகாத்திங்
  கிருப்ப தாக முடித்தாயே. (ருசு)

முடித்த வாறு மென்றனக்கே
  தக்க தேமுன் னடியாரைப்
பிடித்த வாறுஞ் சோராமற்
  சோர னேனிங் கொருத்திவாய்
துடித்த வாறுந் துகிலிறையே
  சோர்ந்த வாறு முகங்குறுவேர்
பொடித்த வாறு மிவையுணர்ந்து
  கேடென் றனக்கே சூழ்ந்தேனே. (ருஎ)

தேனைப் பாலைக் கன்னலின்
  றெளியை யொளியைத் தெளிந்தார்த

மூனே யுருக்கு முடையானே
யும்ப ரானே வம்பனே
ஞானின் னடியே னீயென்னே
யாண்டா யென்று லடியேற்குத்
தானுஞ் சிரித்தே யருளலாந்
தன்மை யாமென் றன்மையே. (ருஅ)

தன்மை பிறரா லறியாத
தலைவா பொல்லா நாயான
புன்மை யேனே யாண்டையா
புறமே போக விடுவாயோ
வென்னே நோக்கு வார்யாரே
யென்னுன் செய்கே னெம்பெருமான்
பொன்னே திகழுந் திருமேனி
யெந்தா யெங்குப் புகுவேனே. (ருகூ)

புகுவே னெனதே நின்பாதம்
போற்று மடியா ருண்ணின்று
நகுவேன் பண்டு தோணேக்கி
நாண மில்லா நாயினேன்
னெகுமன் பில்லே நினேக்காண
நீயாண் டருள வடியேனுந்
தகுவ னேயென் றன்மையே
யெந்தா யந்தோ தரியேனே- (கூ0)

எ-வது. காருணியத்திரங்கல்.*

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

தரிக்கிலேன் காய வாழ்க்கை
சங்கரா போற்றி வான
விருத்தனே போற்றி யெங்கள்
விடலையே போற்றி யொப்பி
லொருத்தனே போற்றி யும்பர்
தம்பிரான் போற்றி தில்லை
நிருத்தனே போற்றி யெங்க
ணின்மலா போற்றி போற்றி. (சுக)

போற்றியோ நமச்சி வாய
புயங்கனே மயங்கு கின்றேன்
போற்றியோ நமச்சி வாய
புகலிடம் பிறிதொன் றில்லை
போற்றியோ நமச்சிவாய
புறமெனைப் போக்கல் கண்டாய்
போற்றியோ நமச்சிவாய
சயசய போற்றி போற்றி. (சுஉ)

போற்றியென் போலும் பொய்யர்
தம்மையாட் கொள்ளும் வள்ளல்

---

* சிவனுடைய வெற்றிப்பாட்டிரங்கல்.

போற்றிநின் பாதம் போற்றி
நாதனே போற்றி போற்றி
போற்றிநின் கருணை வெள்ளப்
புதுமதுப் புவன நீர்திக்
காற்றிய மானன் வான
மிருசுடர்க் கடவு ளானே. (௯௩)

கடவுளே போற்றி யென்னைக்
கண்டுகொண் டருளு போற்றி
விடவுளே யுருக்கி யென்னை
யாண்டிட வேண்டும் போற்றி
யுடலிது களைந்திட் டொல்லை
யும்பர்தந் தருளு போற்றி
சடையுளே கங்கை வைத்த
சங்கரா போற்றி போற்றி. (௯௪)

சங்கரா போற்றி மற்றோர்
சரணிலேன் போற்றி கோலப்
பொங்கரா வல்குற் செவ்வாய்
வெண்ணகைக் கரிய வாட்கண்
மங்கையோர் பங்க போற்றி
மால்விடை யூர்தி போற்றி
யிங்கிவாழ் வாற்ற கில்லே
னெம்பிரா னிழித்திட் டேனே. (௯௫)

இழித்தன னென்னை யானே
யெம்பிரான் போற்றி போற்றி
பழித்திலே னுன்னை யென்னை
யாளுடைப் பாதம் போற்றி
பிழைத்தவை பொறுக்கை யெல்லாம்
பெரியவர் கடமை போற்றி
யொழித்திடிவ் வாழ்வு போற்றி
யும்பர்நாட் டெம்பி ரானே. (கூகூ)

எம்பிரான் போற்றி வானத்
தவரவ ரேறு போற்றி
கொம்பரார் மருங்குன் மங்கை
கூறவெண் ணீற போற்றி
செம்பிரான் போற்றி தில்லைத்
திருச்சிற்றம் பலவ போற்றி
யும்பரா போற்றி யென்னை
யாளுடை யொருவ போற்றி. (கூஎ)

ஒருவனே போற்றி யொப்பி
லப்பனே போற்றி வானோர்
குருவனே போற்றி யெங்கள்
கோமளக் கொழுந்து போற்றி
வருகவென் றென்னை நின்பால்
வாங்கிட வேண்டும் போற்றி

தருகநின் பாதம் போற்றி
 தமியனேன் றனிமை தீர்த்தே, (சுஅ)

தீர்ந்தவன் பாய வன்பர்க்
 கவரினு மன்ப போற்றி
பேர்ந்துமென் பொய்ம்மை யாட்கொண்
 டருளிடும் பெருமை போற்றி
வார்ந்தநஞ் சயின்று வானோர்க்
 கமுதமீ வள்ளல் போற்றி
யார்ந்தநின் பாத நாயேற்
 கருளிட வேண்டும் போற்றி. (சுகூ)

போற்றியிப் புவன நீர்தீக்
 காலொடு வானமானாய்
போற்றியெவ் வுயிர்க்குந் தோற்ற
 மாகிநீ தோற்ற மில்லாய்
போற்றி யெல்லா வுயிர்க்கு
 மீறாயீ றின்மை யானாய்
போற்றியைம் புலன்க ளின்னைப்
 புணர்கிலாப் புணர்க்கை யானே. (எO)

அ-வது. ஆனந்தத்தழுந்தல்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

புணர்ப்ப தொக்க வெந்தை யென்னை
யாண்டு பூண நோக்கிநாய்
புணர்ப்ப தன்றி தென்ற போது
நின்னொ டென்னொ டென்னிதாம்

(இதன்பொருள்.) "புணர்ப்பதொக்க"—ஆண்டவனோடு மாறுகொண்டு திரிகின்றஅடிமையானவனை அந்த ஆண்டவன் சதுர்வித உபாயங்களினாலும் தன்னடிமையென்று தன்னோடுங் கூட்டிக்கொள்வதொப்ப,

"எந்தையென்னையாண்டுபூணநோக்கினாய்"—திருவடிக் கருகராகிய மெய்யடியார் குணங்களொன்று மில்லாதவனாய்க் காம வெகுளி மயக்கங்களினால் பிரபஞ்சத்தை மெய்யென்று சுழல்கின்ற வென்னைக் கிருபையினாலே ஆசாரிய மூர்த்தமா யெழுந்தருளிவந்து தடுத்தாட்கொண்டு மெய்யடியார்கண்மேல் வைக்குங்கிருபாநோக்கத்தை யடியேன் போதத்துக்குள்ளும் புறனுமாயழுந்த வைத்தருளிச்செய்தாய்.

"புணர்ப்பதன்றிதென்றபோது"—அரிபிரமாதிகட்குங் கிடையாத இந்தக் கிருபாநோக்கம் ஒன்றுக்கும் பற்றாதவெனக்குக் கிடைப்ப தன்றென்று கிருபை யருமையை யறிந்தபோது.

புணர்ப்பதாக வன்றி தாக
வன்பு நின்க ழற்கணே
புணர்ப்ப தாக வங்க ணாள
புங்க மான போகமே. (எக)

"நின்னொடென்னொ டென்னிதாம் புணர்ப்பதாக"= என்னதாகியிருந்த சகசமலமொன்றும் நின்னோடு மெ ன்னை யிரண்டற்ற வத்துவிதமாய்க் கூட்டுவதாகவும்,

"அன்றிதாகவன்புநின் கழற்கணே புணர்ப்பதாக"= முன் யானெனதாய் நின்ற பிரபஞ்சமான இது இப்போ து யானெனதன்றாகவும் இப் பிரபஞ்சத்தின்மேனின்ற அன்புசுவாமிகள் திருவடிக்கண்ணே மீளாது நிற்பதாகவு மாயின,

"அங்கணாளபுங்கமானபோகமே" = அழகிய கண்ணு ளா, அரிபிரமாதி போகங்களையும் கடந்திருப்பதான சி வானந்த போகமே, இந்தகாருணியத்துக்கு நாயேனாற் கைம்மாறும் உண்டுகொலோ, என்றவாறு.

'ஆண்டுபூண நோக்கினாய்' என்றமையான் 'புணர்ப்ப தொக்க' என்ற உவமைக்கு ஆண்டவனடிமை வருவிக்க ப்பட்டன. பூணநோக்குதல் = போதம் பதையாது வைத்தநோக்கம், கிருபை யருமையை யறிந்தபோது தற்செயல் முழுதுமிறந்து சிவத்தோடத்துவித மானபடி யினாலே 'நின்னொடு மென்னைப் புணர்ப்பதாக' என்றார். 'என்னோடும்' என்ற மூன்றனுருபை என்னையென்னு மிரண் டனுருபாகக்கொள்க,—உம்மைகளும் ஆயினவென்னும் ஆக்கமுந் தொக்குநின்றன.

போகம் வேண்டி வேண்டி லேன்
புரந்த ராதி யின்பமு
மேக நின்க ழலி ணைய
லாதி லேனெ னெம்பிரா
ஞகம் விண்டு கம்பம் வந்து
குஞ்சி யஞ்ச லிக்கணே
யாக வென்கை கண்க டாரை
யாற தாக வையனே. (எ௨)

ஐய நின்ன தல்ல தில்லை
மற்றோர் பற்று வஞ்சனேன்
பொய்க லந்த தல்ல தில்லை
பொய்மை யேனெ னெம்பிரான்
மைக லந்த கண்ணி பங்க
வந்து நின்க ழற்கணே
மெய்க லந்த வன்ப ரன்பெ
னக்கு மாக வேண்டுமே. (எ௩)

வேண்டு நின்க ழற்க ணன்பு
பொய்மை தீர்த்து மெய்மையே
யாண்டு கொண்டு நாயி னேனை
யாவவென்ற ருளுநீ
பூண்டு கொண்ட டிய னேனும்
போற்றி போற்றி யென்று மென்று

மாண்டு மாண்டு வந்து வந்து
மன்ன நின்வ ணங்கவே. (எச)

வணங்கு நின்னை மண்ணும் விண்ணும்
வேத நான்கு மோலமிட்
டுணங்கு நின்னை யெய்த லுற்று
மற்றொ ருண்மை யின்மையின்
வணங்கி யாம்வி டேங்க ளென்ன
வந்து நின்ற ருளுதற்
கிணங்கு கொங்கை மங்கை பங்க
வென்கொ லோநி னைப்பதே. (எரு)

நினைப்ப தாக சிந்தை செல்லு
மெல்லை யேய வாக்கினாற்
றினைத் தனையு மாவ தில்லை
சொல்ல லாவ கேட்பவே
யனைத்து லகு மாய நின்னை
யைம்பு லன்கள் காண் கிலா
வெனைத் தெனைத்த தெப்பு றத்த
தெந்தை பாத மெய்தவே. (எகூ)

எய்த லாவ தென்று நின்னை
யெம்பி ரானிவ் வஞ்சனேற்
குய்த லாவ துன்க ணன்றி
மற்றொ ருண்மை யின்மையிற்

பைத லாவ தென்று பாது
　காத்தி ரங்கு பாவியேற்
கேத லாது நின்க ணொன்றும்
　வண்ண மில்லை யீசனே. (எஎ)

ஈச னேநீ யல்ல தில்லை
　யிங்கு மங்கு மென்பதும்
பேசி னேனொர் பேத மின்மை
　பேதை யேனெ னெம்பிரா
னீச னேனை யாண்டு கொண்ட
　நின்ம லாவொர் நின்ன லாற்
றேச னேயொர் தேவ ருண்மை
　சிந்தி யாது சிந்தையே. (எஅ)

சிந்தை செய்கை கேள்வி வாக்குச்
　சீரி லைம்பு லன்களான்
முந்தை யான கால நின்னை
　யெய்தி டாத மூர்க்கனேன்
வெந்தை யாவி மூந்தி லேனெ
　னுள்ளம் வெள்கி விண்டிலே
னெந்தை யாய நின்னை யின்ன
　மெய்த லுற்றி ருப்பனே. (எகூ)

இருப்பு நெஞ்ச வஞ்ச னேனை
　யாண்டு கொண்ட நின்னதாட்

கருப்பு மட்டு வாய்ம டுத்தெ
ஹனக்க லந்து போகவு
நெருப்பு முண்டி யானு முண்டி
ருந்த துண்ட தாயினும்
விருப்பு முண்டு நின்க ணென்க
ணென்ப தென்ன விச்சையே. (அ0)

௯ - வது. ஆனந்தபரவசம்.

கலிநிலைத்துறை.

விச்சுக் கேடுபொய்க் காகா
தென்றிங் கெனைவைத்தா
யிச்சைக் கானா ரெல்லாரும்
வந்துன் றாள்சேர்ந்தா
ரச்சத் தாலே யாழ்ந்திடு
கின்றே னாரூரெம்
பிச்சைத் தேவா வென்னான்
செய்கேன் பேசாயே. (அ௫)

பேசப் பட்டே னின்னடி
யாரிற் றிருநீறே
பூசப் பட்டேன் பூதல
ராலுன் னடியானென்

றேசப் பட்டே னினிப்படு
  கின்ற தமையாதா
லாசைப் பட்டே னாட்பட்
  டேனுன் னடியேனே. (௮௨)

அடியே னல்லேன் கொல்லோ தானெனை
  யாட்கொண் டிலைகொல்லோ
வடியா ரானா ரெல்லாரும்
  வந்துன் றாள்சேர்ந்தார்
செடிசேருடல மிதுநீக்க மாட்டே
  னெங்கள் சிவலோகா
கடியே னுன்னைக் கண்ணாரக்
  காணுமாறு காணேனே. (௮௩)

காணுமாறு காணே னுன்னை
  யந்நாட் கண்டேனும்
பாணேபேசி யென்றன்னைப்
  படுத்த தென்ன பரஞ்சோதி
யாணேபெண்ணே யாரமுதே
  யத்தா செத்தே போயினே
னேணில்லா நாயினே னென்கொண்
  டெழுகே னெம்மானே. (௮௪)

மானேர்நோக்கி யுடையாள்பங்கா
  மறையீ றறியா மறையோனே

தேனே யமுதே சிந்தைக்கரியாய்
சிறியேன் பிழைபொறுக்குங்
கோனேசிறிதே கொடுமை பறைந்தேன்
சிவமா நகர்குறுகப்
போனாரடியார் யானும் பொய்யும்
புறமே போந்தோமே. (அரு)

புறமே போந்தோம் பொய்யும்
யானு மெய்யன்பு
பெறவே வல்லே னல்லா
வண்ணம் பெற்றேன்யா
னறவேநின்னைச் சேர்ந்த வடியார்
மற்றொன் றறியாதார்
சிறவேசெய்து வழிவந்து
சிவனே நின்றாள் சேர்ந்தாரே. (அசு)

தாரா யுடையா யடியேற்
குன்றா ளிணையன்பு
போராவுலகம் புக்கா ரடியார்
புறமே போந்தேன்யா
னூராமிலேக்கக் குருட்டா மிலேத்திங்
குன்றா ளிணையன்புக்
காரா யடியே னயலே
மயல்கொண் டழுகேனே. (அஎ)

அழுகே னின்பா லன்பா
மனமா யழல்சேர்ந்த
மெழுகே யன்னார் மின்னார்
பொன்னார் கழல்கண்டு
தொழுதே யுன்னைத் தொடர்ந்தா
ரோடுந் தொடராதே
பழுதே பிறந்தே னென்கொண்
டுன்னைப் பணிகேனே. (அஅ)

பணிவார் பிணிதீர்த் தருளிப்
பழைய வடியார்க்குன்
னணியார் பாதங் கொடுத்தி
யதுவு மரிதென்றாற்
றிணியார் மூங்கி லனையேன்
வினையைப் பொடியாக்கித்
தணியார்பாதம் வந்தொல்லை
தாராய் பொய்தீர் மெய்யானே. (அகூ)

யானே பொய்யென் னெஞ்சும்
பொய்யென் னன்பும்பொய்
யானால் வினையே னழுதா
லுன்னைப் பெறலாமே
தேனே யமுதே கரும்பின்
றெளிவே தித்திக்கு

மானே யருளா யடியே
னுனைவந் துறுமாறே. (௯0)

௧0 - வது. ஆனந்தாதீதம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

மாறி லாதமாக் கருணை வெள்ளமே
வந்து முந்திநின் மலர்கொ டாளிணை
வேறி லாப்பதப் பரிசு பெற்றநின்
மெய்மை யன்பருன் மெய்மை மேவினு
ரீறி லாதநீ யெளியை யாகிவந்
தொளிசெய் மானுட மாக நோக்கியுங்
கீறி லாதநெஞ் சுடைய நாயினேன்
கடைய னுயினேன் பட்ட கீழ்மையே. (௯௧)
மையி லங்குநற் கண்ணி பங்கனே
வந்தெ னைப்பணி கொண்ட பின்மழக்
கையி லங்குபொற் கிண்ண மென்றலா
லரியை யென்றுனைக் கருது கின்றிலேன்
மெய்யி லங்குவெண் ணீற்று மேனியாய்
மெய்மை யன்பருன் மெய்மை மேவினர்
பொய்யி லங்கெனைப் புகுத விட்டுநீ
போவதோ சொலாய் பொருத்த மாவதே. (௯௨)

பொருத்த மின்மையேன் பொய்மை யுண்மையேன்
போத வென்றெனைப் புரிந்து நோக்கவும்
வருத்த மின்மையேன் வஞ்ச முண்மையேன்
மாண்டி லேன்மலர்க் கமல பாதனே
யரத்த மேனியா யருள்செ யன்பரு
நீயு மங்கெழுந் தருளி யிங்கெனை
யிருத்தி னுய்முறை யோவெ னெம்பிரான்.
வம்ப னேன்வினைக் கிறுதி யில்லையே, (௯௩)

இல்லை நின்கழற் கன்ப தென்கணே
யேல மேலுநற் குழலி பங்கனே
கல்லை மென்கனி யாக்கும் விச்சைகொண்
டென்னை நின்கழற் கன்ப னாக்கினா
யெல்லை யில்லைநின் கருணை யெம்பிரா
னேது கொண்டுநா னேது செய்யினும்
வல்லை யேயெனக் கின்னு முன்கழல்
காட்டி மீட்கவும் மறுவில் வானனே. (௯௪)

வான நாடரு மறியொ ணாதநீ
மறையி லீறுமுன் றொடரொ ணாதநீ
யேனை நாடருந் தெரியொ ணாதநீ
யென்னை யின்னிதா யாண்டு கொண்டவா
வூனை நாடக மாடு வித்தவா
வுருகி நானுனைப் பருக வைத்தவா

ஞான நாடக மாடு வித்தவா
நைய வையகத் துடைய விச்சையே. (கரு)

விச்ச தன்றியே விளைவு செய்குவாய்
விண்ணு மண்ணக முழுதும் யாவையும்
வைச்சு வாங்குவாய் வஞ்ச கப்பெரும்
புலைய னேனையுன் கோயில் வாயிலிற்
பிச்ச னாக்கினாய் பெரிய வன்பருக்
குரிய னாக்கினாய் தாம்வ ளர்த்ததோர்
நச்சு மாமர மாயி னுங்கொலார்
நானு மங்ஙனே யுடைய நாதனே. (கசு)

உடைய நாதனே போற்றி நின்னலாற்
பற்று மற்றெனக் காவ தொன்றினி
யுடைய னோபணி போற்றி யும்பரார்
தம்ப ராபரா போற்றி யாரினுங்
கடைய னாயினேன் போற்றி யென்பெருங்
கருணை யாளனே போற்றி யென்னைநின்
னடிய னாக்கினாய் போற்றி யாதியு
மந்த மாயினாய் போற்றி யப்பனே. (கஎ)

அப்ப னேயெனக் கமுத னேயா
னந்த னேயக நெகவள் ளூறுதே
னொப்ப னேயுனக் குரிய வன்பரி
லுரிய னாயுனைப் பருக நின்றதோர்

துப்ப னேசுடர் முடிய னேதுணை
யாள னேதொழும் பாள ரெய்ப்பினில்
வைப்ப னேயெனை வைப்பதோ சொலாய்
நைய வையகத் தெங்கண் மன்னனே. (கூஅ)

மன்ன வெம்பிரான், வருக வென்னெனை
மாலு நான்முகத் தொருவன் யாரினு
முன்ன வெம்பிரான் வருக வென்னெனை
முழுதும் யாவையு மிறுதி யுற்றநாட்
பின்ன வெம்பிரான் வருக வென்னெனைப்
பெய்க ழற்கணன் பாயெனு வினுற்
பன்ன வெம்பிரான் வருக வென்னெனைப்
பாவ நாசநின் சீர்கள் பாடவே. (கூகூ)

பாட வேண்டுநான் போற்றி நின்னையே
பாடி நைந்துநைந் துருகி நெக்குநெக்
காட வேண்டுநான் போற்றி யம்பலத்
தாடு நின்கழற் போது நாயினேன்
கூட வேண்டுநான் போற்றி யிப்புழுக்
கூடு நீக்கெனைப் போற்றி பொய்யெலாம்
வீட வேண்டுநான் போற்றி வீடுதந்
தருளு போற்றிநின் மெய்யர் மெய்யனே. (க00)

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீத்தல்விண்ணப்பம்.

பிரபஞ்சவைராக்கியம்.

உத்தரகோசமங்கையி லருளிச்செய்யப்பட்டது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கடையவ னேனைக் கருணையி னாற்கலந் தாண்டுகொண்ட, விடையவ னேவிட் டிடுதிகண் டாய்விறல் வேங்கையின்றோ, லுடையவ னேமன்னு முத்தர கோசமங் கைக்கரசே, சடையவ னேதளர்ந் தேனெம்பி ரானென்னைத் தாங்கிக்கொள்ளே. (க)

கொள்ளேர் பிளவக லாத்தடங் கொங்கையர் கொவ்வைச்செவ்வாய், விள்ளே னெனினும் விடுதிகண் டாய்நின் விழுத்தொழும்பி, னுள்ளேன் புறமல்லே னுத்தர கோசமங் கைக்கரசே, கள்ளே னொழியவுங் கண்டுகொண் டாண்டதெக் காரணமே. (உ)

காருறு கண்ணிய ரைம்புல னாற்றங் கரைமரமாய்
வேருறு வேனை விடுதிகண் டாய்விளங் குந்திருவா
ரூருறை வாய்மன்னு முத்தர கோசமங் கைக்கரசே
வாருறு பூண்முலை யாள்பங்க வென்னை வளர்ப்பவனே.

வளர்கின்ற நின்கரு ணைக்கையில் வாங்கவு நீங்கியிப் பான், மிளிர்கின்ற வென்னை விடுதிகண் டாய்வெண் மதிக் கொழுந்தொன், றொளிர்கின்ற நீண்முடி யுத்தர கோசமங் கைக்கரசே, தெளிகின்ற பொன்னுமின் னும்மன்ன தோற்றச் செழுஞ்சுடரே. (ச)

செழிகின்ற தீப்புகு விட்டிலிற் சின்மொழி யாரிற்பன் னாள், விழுகின்ற வென்னை விடுதிகண் டாய்வெறி வாயறுகா, வழுகின்ற பூமுடி யுத்தர கோசமங் கைக்கரசே, வழிநின்று நின்னரு ளாரமு தூட்ட மறுத்தனனே. (ரு)

மறுத்தனன் யானுன் னருளறி யாமையி லென்மணியே, வெறுத்தெனை நீவிட் டிடுதிகண் டாய்வினை யின்றொகுதி, யொறுத்தெனை யாண்டுகொ ளுத்தர கோசமங் கைக்கரசே, பொறுப்பரன் றேபெரி யோர்சிறு நாய்கடம் பொய்யினையே. (சு)

பொய்யவ னேனைப் பொருளென வாண்டொன்று பொத்திக்கொண்ட, மெய்யவ னேவிட் டிடுதிகண் டாய்விட முண்மிடற்று, மையவ னேமன்னு முத்தர கோசமங் கைக்கரசே, செய்யவ னேசிவ னேசிறி யேன்பவந் தீர்ப்பவனே. (எ)

தீர்க்கின்ற வாறென் பிழையைநின் சீரரு ளென்கொலென்று, வேர்க்கின்ற வென்னை விடுதிகண் டாய்விர வார்வெருவ, வார்க்கின்ற தார்விடை யுத்தர கோசமங் கைக்

கரசே, யீர்க்கின்ற வஞ்சொடச் சம்வினை யேனை யிருதலை
யே. (அ)

இருதலைக் கொள்ளியி னுள்ளெறும் பொத்து நினைப்
பிரிந்த, விரிதலை யேனை விடுதிகண் டாய்வியன் மூவுல
குக், கொருதலை வாமன்னு முத்தர கோசமங் கைக்
கரசே, பொருதலை மூவிலை வேல்வல் னேந்திப் பொலி
பவனே. (கூ)

பொலிகின்ற நின்றாள் புகுதப்பெற் றாக்கையைப் போ
க்கப்பெற்று, மெலிகின்ற வென்னை விடுதிகண் டாயளி
தேர்விளரி, யொலிநின்ற பூம்பொழி லுத்தர கோசமங்
கைக்கரசே, வலிநின்ற திண்சிலை யாலெரித் தாய்புர மா
றுபட்டே. (கo)

மாறுபட் டஞ்சென்னை வஞ்சிப்ப யானுன் மணிமலர்த்
தாள், வேறுபட் டேனை விடுதிகண் டாய்வினை யேன்மன
த்தே, யூறுமட் டேமன்னு முத்தர கோசமங் கைக்கரசே,
நீறுபட் டேயொளி காட்டும்பொன் மேனி நெடுந்தகை
யே. (கக)

நெடுந்தகை நீயென்னை யாட்கொள்ள யானைம் புலன்
கள்கொண்டு, விடுந்தகை யேனை விடுதிகண் டாய்விர
வார்வெருவ, வடுந்தகை வேல்வல்ல வுத்தர கோசமங்
கைக்கரசே, கடுந்தகை யேனுண்ணுந் தெண்ணீ ரமுதப்
பெருங்கடலே. (கஉ)

கடலினு ளுய்நக்கி யாங்குன் கருணைக் கடலினுள்ளம்
விடலரி யேனை விடுதிகண் டாய்விட லில்லடியா
ருடலில மேமன்னு முத்தர கோசமங் கைக்கரசே
மடலின்மட் டேமணி யேயமு தேயென் மதுவெள்ளமே.

வெள்ளத்து ளுவற்றி யாங்குன் னருள்பெற்றுத் துன்பத்தின்றும், விள்ளாக்கி லேனை விடுதிகண் டாய்விரும் பும்மடியா, ருள்ளத்துள் ளாய்மன்னு முத்தர கோசமங் கைக்கரசே, கள்ளத்து ளேற்கரு ளாய்களி யாத களியெனக்கே. (கச)

களிவந்த சிந்தையொ டுன்கழல் கண்டுங் கலந்தருள, வெளிவந்தி லேனை விடுதிகண் டாய்மெய்ச் சுடருக்கெல்லா, மொளிவந்த பூங்கழ லுத்தர கோசமங் கைக்கரசே, யெளிவந்த வெந்தைபி ரானென்னை யாளுடை யென்னப்பனே. (கரு)

என்னையப் பாவஞ்ச லென்பவ ரின்றிநின் றெய்த்தலைந்தேன், மின்னையொப் பாய்விட் டிடுதிகண் டாயுவ மிக்கின்மெய்யே, யுன்னையொப் பாய்மன்னு முத்தர கோசமங் கைக்கரசே, யன்னையொப் பாயெனக் கத்தனொப் பாயென் னரும்பொருளே. (கசு)

பொருளே தமியேன் புகலிட மேநின் புகழிகழ்வார், வெருளே யெனைவிட் டிடுதிகண் டாய்மெய்ம்மை யார்விழுங்கு, மருளே யணிபொழி லுத்தர கோசமங் கைக்கரசே, யிருளே வெளியே யிகபர மாகி யிருந்தவனே. (கஎ)

இருந்தென்னை யாண்டுகொள் விற்றுக்கொ ளொற்றி வை யென்னினல்லால், விருந்தின னேனை விடுதிகண் டாய்மிக்க நஞ்சமுதா, வருந்தின னேமன்னு முத்தர கோச மங் கைக்கரசே, மருந்தின னேபிற விப்பிணிப் பட்டு மடங்கினர்க்கே. (௧௮)

மடங்கவென் வல்வினைக் காட்டைநின் மன்னருட் டீக்கொளுவும், விடங்கவென் றன்னை விடுதிகண் டாயென் பிறவியைவே, ரொடுங்களைந் தாண்டுகொ ளுத்தர கோச மங் கைக்கரசே, கொடுங்கரிக் குன்றுரித் தஞ்சுவித் தாய் வஞ்சிக் கொம்பினையே. (௧௯)

கொம்பரில் லாக்கொடி போலல மந்தனன் கோமளமே, வெம்புகின் றேனை விடுதிகண் டாய்விண்ணர் நண்ணுகில்லா, வும்பருள் ளாய்மன்னு முத்தர கோசமங் கைக்கரசே, யம்பர மேநில னேயனல் காலொடப் பானவனே. (௨௦)

ஆனைவெம் போரிற் குறுந்தூ றெனப்புல னாலலைப்புண், டேனையெந் தாய்விட் டிடுதிகண் டாய்வினை யேன்மனத்துத், தேனையும் பாலையுங் கன்னலை யும்மமு தத்தையுமொத், தூனையு மென்பினை யும்முருக் காநின்ற வொண்மையனே. (௨௧)

ஒண்மைய னேதிரு நீற்றையுத் தூளித் தொளிமிளிரும், வெண்மைய னேவிட் டிடுதிகண் டாய்மெய் யடியவர்கட்,

கண்மைய னேயென்றுஞ் சேயாய் பிறர்க்கறி தற்கரிதாம், பெண்மைய னேதொன்மை யாண்மைய னேயலிப் பெற்றியனே. (உஉ)

பெற்றது கொண்டு பிழையே பெருக்கிச் சுருக்குமன்பின், வெற்றடி யேனை விடுதிகண் டாய்விடி லோகெடுவேன், மற்றடி யேன்றன்னைத் தாங்குந ரில்லையென் வாழ்முதலே, யுற்றடி யேன்மிகத் தேறிநின் றேனெனக் குள்ளவனே. (உங)

உள்ளன வேநிற்க வில்லன செய்யுமை யற்றுழனி, வெள்ளன லேனை விடுதிகண் டாய்வியன் மாத்தடக்கைப், பொள்ளனல் வேழத் துரியாய் புலனின்கட் போதலொட்டா, மெள்ளன வேமொய்க்கு நெய்க்குடந் தன்னை யெறும்பெனவே. (உச)

எறும்பிடை நாங்கூ ழெனப்புல னாலரிப் புண்டலந்த வெறுந்தமி யேனை விடுதிகண் டாய்வெய்ய கூற்றொடுங்க வுறுங்கடிப் போதவை யேயுணர் வுற்றவ ரும்பரும்பர் பெறும்பத மேயடி யார்பெய ராத பெருமையனே. (உரு)

பெருநீ ரறச்சிறு மீன்றுவண் டாங்கு நினைப்பிரிந்த வெருநீர்மை யேனை விடுதிகண் டாய்வியன் கங்கைபொங்கி வருநீர் மடுவுண் மலைச்சிறு தோணி வடிவின் வெள்ளைக் குருநீர் மதிபொதி யுஞ்சடை வானக் கொழுமணியே. ()

கொழுமணி யேர்நகை யார்கொங்கைக் குன்றிடைச் சென்றுகுன்றி, விழுமடி யேனை விடுதிகண் டாய்மெய்ம் முழுதுங்கம்பித், தழுமடி யாரிடை யார்த்துவைத் தாட் கொண் டருளியென்னைக், கழுமணி யேயின்னுங் காட்டு கண் டாய்நின் புலன்கழலே. (உஎ)

புலன்கழ் கைப்பிக்க யானுந் திகைத்திங்கோர் பொய்ந் நெறிக்கே, விலங்குகின் றேனை விடுதிகண் டாய்விண்ணு மண்ணுமெல்லாங், கலங்கமுந் நீர்நஞ் சமுதுசெய் தாய் கரு ணுகரனே, துலங்குகின் றேனடி யேனுடை யாயென் ருெழுகுலமே. (உஅ)

குலங்களைந் தாய்களைந் தாயென்னைக் குற்றங்கொற் ற ச்சிலையாம், விலங்கலெந் தாய்விட் டிடுதிகண் டாய்பொ ன்னின் மின்னுகொன்றை, யலங்கலந் தாமரை மேனியப் பாவொப்பி லாதவனே, மலங்களைந் தாற்சுழல் வன்றயி ரிற்பொரு மத்துறவே. (உகூ)

மத்துறு தண்டயி ரிற்புலன் றீக்கது வக்கலங்கி
வித்துறு வேனை விடுதிகண் டாய்வெண் டலைமிலைச்சிக்
கொத்துறு போது மிலைந்து குடர்நெடு மாலைசுற்றித்
தத்துறு நீறுட ஞரச்செஞ் சாந்தணி சச்சையனே. (௩O)

சச்சைய னேமிக்க தண்புனல் விண்கா லிநெருப்பாம்
விச்சைய னேவிட் டிடுதிகண் டாய்வெளி யாய்கரியாய்
பச்சைய னேசெய்ய மேனிய னேயொண் படவரவக்
கச்சைய னேகடந் தாய்தடந் தாள வடற்கரியே. (௩க)

அடற்கரி போலைம் புலன்களுக் கஞ்சி யழிந்தவென்னை, விடற்கரி யாய்விட் டிடுதிகண் டாய்விழுத் தொண்டர்க் கல்லாற், றொடற்கரி யாய்சுடர் மாமணி யேசுடு தீச்சுழலக், கடற்கரி தாயெழு நஞ்சமு தாக்குங் கறைக்கண்டனே. (௩௨)

கண்டது செய்து கருணைமட் டுப்பருகிக்களித்து, மிண்டுகின் றேனை விடுதிகண் டாய்நின் விரைமலர்த்தாள், பண்டுதந் தாற்போற் பணித்துப் பணிசெயக் கூவித்தென்னைக், கொண்டெனெந் தாய்களை யாய்களை யாய குதுகுதுப்பே. (௩௩)

குதுகுதுப் பின்றிநின் றென்குறிப் பேசெய்து நின் குறிப்பில், விதுவிதுப் பேனை விடுதிகண் டாய்விரை யார்ந்தினிய, மதுமதுப் போன்றென்னை வாழைப் பழத்தின் மனங்கனிவித், தெதிர்வதெப் போது பயில்விக் கயிலைப் பரம்பரனே. (௩௪)

பரம்பர னேநின் பழவடி யாரொடு மென்படிறு, விரும்பர னேவிட் டிடுதிகண் டாய்மென் முயற்கறையி, னரும்பர னேர்வைத் தணிந்தாய் பிறவியை வாயரவம், பொரும்பெரு மான்வினை யேன்மன மஞ்சிப் பொதும்புறவே ()

பொதும்புறு தீப்போற் புகைந்தெரி யப்புலன் றீக்கதுவ, வெதும்புறு வேனை விடுதிகண் டாய்விரை யார்நறவம்,

ததும்புமந் தாரத்திற் ருரம் பயின்றுமந் தம்முரல்வண்,
டதும்புங் கொழுந்தே னவிர்சடை வானத் தடலரைசே.

அரைசே யறியாச் சிறியேன் பிழைக்கஞ்ச லென்னி
னல்லால், விரைசேர் முடியாய் விடுதிகண் டாய்வெண்
ணகைக்கருங்கட், டிரைசேர் மடந்தை மணந்த திருப்
பொற் பதப்புயங்கா, வரைசேர்ந் தடர்ந்தென்ன வல்
வினை தான்வந் தடர்வனவே. (௩௭)

அடர்புல னாற் பிரிந்தஞ்சி யஞ்சொனல் லாரவர்தம்,
விடர்விட லேனை விடுதிகண் டாய்விரிந் தேயெரியுஞ், சுட
ரனை யாய்சுடு காட்டர சேதொழும் பர்க்கமுதே, தொ
டர்வரி யாய்தமி யேன்றனி நீக்குந் தனித்துணையே. ()

தனித்துணை நீநிற்க யான்றருக் கித்தலை யானடந்த,
வினைத்துணை யேனை விடுதிகண் டாய்வினை யேனுடைய,
மனத்துணை யேயென்றன் வாழ்முத லேயெனக் கெய்ப்
பில் வைப்பே, தினைத்துணை யேனும் பொறேன்றுய ராக்
கையின் றிண் வலையே. (௩௯)

வலைத்தலை மானன்ன நோக்கியர் நோக்கின் வலையிற்
பட்டு, மலைத்தலைந் தேனை விடுதிகண் டாய்வெண் மதியி
னொற்றைக், கலைத்தலை யாய்கரு ணாகர னேகயி லாயமெ
ன்னும், மலைத்தலை வாமலை யாண்மண வாளவென் வாழ்
முதலே. (௪0)

முதலைச்செவ் வாச்சியர் வேட்கைவெந் நீரிற் கடிப்ப மூழ்கி, விதலைச்செய் வேனை விடுதிகண் டாய்விடக் கூன் மிடைந்த, சிதலைச்செய் காயம் பொறேன்சிவ னேமுறை யோமுறையோ, திதலைச்செய் பூண்முலை மங்கைபங் கா வென் சிவகதியே. (சக)

கதியடி யேற்குன் கழறந் தருளவு மூன்கழியா
விதியடி யேனை விடுதிகண் டாய்வெண் டலைமுழையிற்
பதியுடை வாளரப் பார்த்திறை பைத்துச் சுருங்கவஞ்சி
மதிநெடு நீரிற் குளித்தொளிக் குஞ்சடை மன்னவனே. ()

மன்னவ னேயொன்று மாறறி யாச்சிறி யேன்மகிழ்ச்சி, மின்னவ் னேவிட் டிடுதிகண் டாய்மிக்க வேதமெய்ந்நூல், சொன்னவ னேசொற் கழிந்தவ னேகழி யாத்தொழும்பர், முன்னவ னேபின்னு மானவ னேயிம் முழுதையுமே. (சரு)

முழுதயில் வேற்கண் ணியரென்னு மூரித் தழன்முழுகும், விழுதனை யேனை விடுதிகண் டாய்நின் வெறிமலர்த்தா, டொழுது செல்வானற் றொழும்பரிற் கூட்டிடு சோற்றெம்பிரான், பழுதுசெய் வேனை விடேலுடை யாயுன் னைப் பாடுவனே. (சச)

பாடிற்றி லேன்பணி யேன்மணி நீயொளித் தாய்க்குப் பச்சூன், வீடிற்றி லேனை விடுதிகண் டாய்வியந் தாங்கல றித், தேடிற்றி லேன்சிவ னெவ்விடத் தானெவர் கண்ட

னரென், றேடிற்றி லேன்கிடந் துள்ளுருகேனின் றுழைத்தனனே. (சரு)

உழைதரு நோக்கியர் கொங்கைப் பலாப்பழத் தீயினொப்பாய், விழைதரு வேனை விடுதிகண் டாய்விடின் வேலைநஞ்சுண், மழைதரு கண்டன் குணமிலி மானிடன் றேய்மதியன், பழைதரு மாபர னென்றென் றறைவன் பழிப்பினையே. (சகூ)

பழிப்பினின் பாதப் பழந்தொழும் பெய்தி விழப்பழித்து, விழித்திருந் தேனை விடுதிகண் டாய்வெண் மணிப்பணிலங், கொழித்துமந் தாரமந் தாகினி நுந்தும்பந் தப்பெருமை, தழிச்சிறை நீரிற் பிறைக்கலஞ் சேர்தரு தாரவனே. (சஎ)

தாரகை போலுந் தலைத்தலை மாலைத் தழலரப்பூண்
வீரவென் றன்னை விடுதிகண் டாய்விடி லென்னைமிக்கா
ராரடி யானென்னி னுத்தர கோசமங் கைக்கரசின்
சீரடி யாரடி யானென்று நின்னைச் சிரிப்பிப்பனே. (சஅ)

சிரிப்பிப்பன் சீறும் பிழைப்பைத் தொழும்பையு மீசற்கென்று, விரிப்பிப்ப னென்னை விடுதிகண் டாய்விடின் வெங்கரியி, னுரிப்பிச்சன் றோலுடைப் பிச்சனஞ் சூண்பிச்ச னூர்ச்சுடுகாட், டெரிப்பிச்ச னென்னையு மாளுடைப் பிச்சனென் றேசுவனே. (சகூ)

ஏசினும் யானுன்னை யேத்தினு மென்பிழைக் கேகுழைந்து, வேசறு வேனை விடுதிகண் டாய்செம் பவளவெற்பிற், றேசுடை யாயென்னை யாளுடை யாய்சிற் றுயிர்க்கிரங்கிக், காய்சின வாலமுண் டாயமு துண்ணக் கடையவனே. (ருo)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவெம்பாவைக் கருத்துவருமாறு.

ஆடிமாதமுதல் மார்கழிமாதவரையும் இராத்திரியும், தைமாதமுதல் ஆனிமாதவரையும் பகலும் ஆகத் தேவர்களுக்கொருநாள் ஆம். சங்காரகாலத்துக்குஞ் சிருட்டிகாலத்துக்கும் பிரமாணமாக இந்த ஆறுமாதமும் பிரிந்துநடக்கும் மார்கழிமாதம் உதயகாலமாய்ச் சிருட்டிக் கேதுவாயிருக்கும்.

பிரபஞ்சச் சிருட்டியைத் திருவுளத்தடைத்து வயிந்தவசத்தியைச் சிருட்டிக்கத்தொடங்கும்அவசரந் திருப்பள்ளியெழுச்சியென வழங்கும்.

இனி அந்தச் சுத்தமாயை நாதவிந்துக்களாகவும், சாதாக்கியமாகவும், மகேசுரமாகவும், சுத்தவித்தையாகவும்

அஞ்சுதலமாயிருக்கும். நாதவிந்துக்களாகிய தலங்களி லே பரமும், பரையும், அதிட்டிக்கும். சாதாக்கியமாகிய தலத்திலே சதாசிவமூர்த்தி யெழுந்தருளியிருப்பர். போ காங்கங்களாகிய அணுசதாசிவரே சேவிக்கவும் இதன்கீ ழே ஈசுரற் கதிட்டானமாகிய மகேசுரதலத்திலே யனர் தாதியட்டவித்தியேசுரர் சேவிக்கவும், இதன்கீழே உரு த்திரர்க் கதிட்டனமாகிய சுத்தவித்தியாதலத்திலே மந்தி ரேசுவரர் சேவிக்கவும், இப்படி பிரபஞ்சவநுக்கிரக காரி யமாகப் பராசத்தியிற்றோன்றிய ஞானக்கிரியைக ளொத் தவிச்சையே திருமேனியான சதாசிவமூர்த்தி திருவரு ளால் அந்த மகேசுவரதத்துவத்திலே சத்திமண்டலத் திலிருந்த மனோன்மனி சத்தியைப்பிரேரிக்க, அந்தச் சத்தி சர்வபூததமனியைச் சிருட்டிக்க, அந்தச் சர்வபூதத மனி பெலப்பிரமதனியைப் பிரேரிக்க, அந்தச்சத்தி பெல விகரணியைப் பிரேரிக்க, அந்தச்சத்தி காளியைப் பிரே ரிக்க, அந்தச்சத்தி இரவுத்திரியைப் பிரேரிக்க, அந்தச் சத்தி சேட்டையைப் பிரேரிக்க, அந்தச்சத்தி வாமை யைப் பிரேரிக்க, இப்படிப் பிரேரியாநிற்க நவசத்திகள் பிரேரகத்தினுல் மாயையை யதிட்டித்திருக்கிற அனந்த தேவராலே அசுத்தமாயை காரியப்பட்டுப் பிருதிவி முடி வான பிரபஞ்சகாரியம் நடவாநிற்கும்.

திருவெம்பாவை

திருவெம்பாவை.

சத்தியை வியந்தது. *

திருவண்ணாமலையிலருளிச்செயப்பட்டது.

வெண்டளையான்வந்த
இயற்றரவிணைக்கொச்சகக்கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆதியுமந்தமுமில்லாவரும்பெருஞ்
 சோதியையாம்பாடக்கேட்டேயும்வாட்டடங்கண்
மாதேவளருதியோவன்செவியோநின்செவிதான்
 மாதேவன்வார்கழல்கள்வாழ்த்தியவாழ்த்தொலிபோய்
வீதிவாய்க்கேட்டலுமேவிம்மிவிம்மிமெய்ம்மறந்து
 போதாரமளியின்மேனின்றும்புரண்டிங்ங

* சத்திகளாவார்—அம்பிகை, கஞம்பிகை, கௌரி, கங்கை, உமை, பராசத்தி, ஆதிசத்தி, ஞானசத்தி, கிரியாசத்தி, என ஒன்பதின்மர்.

"ஆதியுமந்தமும்" — இது மனோன்மனியென்னுஞ் சத்தியின் திருவாக்காய்ச் சர்வபூததமனியை யுணர்த்துகின்றது.

னேதேனுமாகாள்கிடந்தாளென்னேயென்னே
 யீதேயெந்தோழிபரிசேலோரெம்பாவாய். (க)

பாசம்பரஞ்சோதிக்கென்பாயிராப்பகலும்
 பேசும்போதெப்போதிப்போதாரமளிக்கே
நேசமும்வைத்தனையோநேரிழையாய்நேரிழையீர்
 சீசியிவையுஞ்சிலவோவிளையாடி
யேசுமிடமீதோவிண்ணோர்களேத்துதற்குக்
 கூசுமலர்ப்பாதந்தந்தருளவந்தருளுந்
தேசன்சிவலோகன்றில்லைச்சிற்றம்பலத்து
 ளீசனார்க்கன்பார்யாமாரேலோரெம்பாவாய். (உ)

முத்தன்னவெண்ணகையாய்முன்வந்தெதிரெழுந்தென்
 னத்தனானந்தனமுதனென்றள்ளூறித்
தித்திக்கப்பேசுவாய்வந்துன்கடைதிறவாய்
 பத்துடையீரீசன்பழவடியீர்பாங்குடையீர் [தோ
புத்தடியோம்புன்மைதீர்த்தாட்கொண்டாற்பொல்லா
 வெத்தோநின்னன்புடைமையெல்லோமறியோமோ
சித்தமழகியார்பாடாரோநஞ்சிவனை
 யித்தனையும்வேண்டுமெமக்கேலோரெம்பாவாய். (ந)

"பாசம்பரஞ்சோதி" — இது சர்வபூததமனியென்னுஞ்சத்தியின் திருவாக்காய்ப் பெலப்பிரமதனியென்னுஞ் சத்தியை யுணர்த்துகின்றது.

"முத்தன்னவெண்ணகையாய்" — இது பெலப்பிரமதனியென்னுஞ் சத்தியின் திருவாக்காய்ப் பெலவிகரணியென்னுஞ்சத்தியை யுணர்த்துகின்றது.

ஒண்ணித்திலநகையாயின்னம்புலர்ந்தின்றோ
வண்ணக்கிளிமொழியாரெல்லாரும்வந்தாரோ
வெண்ணிக்கொடுள்ளவாசொல்லுகோமவ்வளவுங்
கண்ணைத்துயின்றவமேகாலத்தைப்போக்காதே
விண்ணுக்கொருமருந்தைவேதவிழுப்பொருளைக்
கண்ணுக்கினியானைப்பாடிக்கசிந்துள்ள
முண்ணெக்குநின்றுருகயாமாட்டோநீயேவந்
தெண்ணிக்குறையிற்றுயிலேலோரெம்பாவாய். (௪)

மாலறியாநான்முகனுங்காணாமலையினைநாம்
போலறிவோமென்றுள்ளபொக்கங்களேபேசும்
பாலூறுதேன்வாய்ப்படிறீகடைதிறவாய்
ஞாலமேவிண்ணேபிறவேயறிவரியான்
கோலமுநம்மையாட்கொண்டருளிக்கோதாட்டுஞ்
சீலமும்பாடிச்சிவனேசிவனேயென்
றோலமிடினுமுணராயுணராய்கா
ணேலக்குழலிபரிசேலோரெம்பாவாய். (௫)

"ஒண்ணித்திலநகையாய்" — இது பெலவிகரணியென்னுஞ் சத்தியின் திருவாக்காய்க் காளியென்னுஞ் சத்தியை யுணர்த்துகின்றது.

"மாலறியாநான்முகன்" — இது காளியென்னுஞ் சத்தியின் திருவாக்காய் இரவுத்திரியென்னுஞ் சத்தியை யுணர்த்துகின்றது.

மானேநீநென்னலைநாளைவந் துங்களை
நானேயெழுப்புவனென்றலுநாணுமே
போனதிசைபகராயின்னம்புலர்ந்தின்றோ
வானேநிலனேபிறவேயறிவரியான்
றானேவந்தெம்மைத்தலையளித்தாட்கொண்டருளும்
வான்வார்கழல்பாடிவந்தோர்க்குன்வாய்திறவா
யூனேயுருகாயுனக்கேயுறுமெம்மக்கு
மேனோர்க்குந்தங்கோனைப்பாடேலோரெம்பாவாய். ()

அன்னேயிவையுஞ்சிலவோபலவமர
ருன்னற்கரியானொருவனிருஞ்சீரான்
சின்னங்கள்கேட்பச்சிவனென்றேவாய்திறப்பாய்
தென்னாவென்னாமுன்னந்தீசேர்மெழுகொப்பா
யென்னானையென்னரையனின்னமுதென்றெல்லோமுஞ்
சொன்னோங்கேள்வெவ்வேறாயின்னந்துயிலுதியோ
வன்னெஞ்சப்பேதையர்போல்வாளாகிடத்தியா
லென்னேதுயிலின்பரிசேலோரெம்பாவாய். (எ)

"மானேநீநென்னலை"—இது இரவுத்திரியென்னுஞ் சத்தியின் திருவாக்காய்ச் சேட்டையென்னுஞ் சத்தியை யுணர்த்துகின்றது.

"அன்னேயிவையும்" — இது சேட்டையென்னுஞ் சத்தியின் திருவாக்காய் வாமையென்னுஞ் சத்தியை யுணர்த்துகின்றது.

கோழிசிலம்பச்சிலம்புங்குருகெங்கு
மேழிலியம்பவியம்பும்வெண்சங்கெங்குங்
கழில்பரஞ்சோதிகேழில்பரங்கருணை
கேழில்விழுப்பொருள்கள்பாடினோங்கேட்டிலையோ
ாழியீதென்னவுறக்கமோவாய்திறவா
யாழியானன்புடைமையாமாறுமிவ்வாறே
ழிமுதல்வனாய்நின்றவொருவனை
யேழைபங்காளனையேபாடேலோரெம்பாவாய். (அ)

ன்னைப்பழம்பொருட்குமுன்னைப்பழம்பொருளே
பின்னைப்புதுமைக்கும்பேர்த்துமப்பெற்றியனே

"கோழிசிலம்ப" — இது வாமையென்னுஞ் சத்தியின் ருவாக்காய்ச் சுத்தமாயையைப் பிரேரிக்கிற அனந்த தவரை ஆசரித்து, அப்பால் பிரகிருதியில் விகுர்தியான ன்மதத்துவம் நடத்தற்பொருட்டு விட்டுணுவினிடத் ல் அதிட்டிக்கிற சிவசத்தியைநோக்கி, "ஆழியானன் டைமை யாமாறு மிவ்வாறே" என்று பிரேரித்ததாகக் ருதியது; ஆக இப்படி நவசத்திகள் கூடி விசுவகாரியம் ண்ணுகிறதே பாட்டாகப் பாடியபடி.

"முன்னைப்பழம்பொருள்" — இது அநாதியாயுள்ளவர் ளுக்கெல்லாம் அநாதியாயுள்ளவனுமாய், அனுபவிப் வர்களுக்கு மேன்மேலும் புதுமைகொடுக்கும் ஆனந்த தைக் கொடுப்போனுமா யிருக்கிற உன்னடியார் அடி ணிதலும், அவர்களை ஆசரித்தலும், அவர்களே பர்த் ாவாக அங்கீகரித்தலும், அவரேவற்பணிசெய்தலும், ாங்க ளுரிமையா யிந்தமுறைமை ஒழியாவண்ணம் பிர ாதித்தருளில் ஒரு குறைவுபாடு மிலோமென்று நவசத்தி ளுந் தம்மிற் சொல்லியது.

யுன்னைப்பிரானாகப்பெற்றவுன்சீரடியோ [வோ
முன்னடியார் தாள்பணிவோ மாங்கவர்க்கே பாங்கா
மன்னவரேயெங்கணவராவாரவருகந்து
சொன்னபரிசேதொழும்பாய்ப்பணிசெய்வோ
மின்னவகையேயெமக்கெங்கோனல்குதியே
லென்னகுறையுமிலோமேலோரெம்பாவாய் (க)

பாதாளமேழினுங்கீழ்சொற்கழிவுபாதமலர்

"உன்னடியார்"—என்றது, விஞ்ஞானகலரில் மலபக்கு வராய் அணுசதாசிவரென்னும் பேர்பெற்றிருப்பார் ஒரு வகையும், அதிகாரமலத்துடனே கூடிய அனந்தாதியட் டவித்தியேசுரரென்னும் பேர்பெற்றிருப்பார் ஒருவகை யும், ஆணவமல சகிதராய்ச் சத்தகோடி மகாமந்திரே சுரரென்று பேர்பெற்றிருப்பார் ஒருவகையும், ஆக வி ஞ்ஞானகலர் மூன்றுவகை ஆம். இனி நிரைநிரையாக அணுசதாசிவர் தாள்பணிவோம், அட்ட வித்தியேசுர ர்க்குப் பாங்காவோம், சத்தகோடி மகாமந்திரேசுர ரெங்களுக்குப் பர்த்தாக்க ளாவார்கள்; "சொன்னபரி சே தொழும்பாய்ப்பணிசெய்வோம்" என்பது அவர்க ளேவலால் அசுத்தமாயையைப் பிரேரியாநிற்போம் என் றவாறு.

"பாதாளமேழினுங்கீழ் சொற்கழிவுபாதமலர்" — என்பது, எண்பதுநூறுயிரம் யோசனையான பூமியின் கனத்துக்கும், சிவஞானமன்றியே தவசுபண்ணுகிறவர் கள் சென்றிருக்கும் இடமாகிய கனிட்ட பாதாளத்துக் கும், அதின்கீழேஉண்டாகிய அசுரகண்டம் சர்ப்ப கண்டம் இராக்கதகண்டம் இப்படி ஒவ்வொன்று மும்மூன்று கண்டமாய் ஆடகேசுரர்க்குப் புவனமுமா

போதார்புனைமுடியுமெல்லாப்பொருண்முடிவே

யிருக்கிற ஏழு பாதாளத்துக்கும், அதின்கீழாக ரவுரவம் கும்பீபாகம் அவிசிகம் என்று சொல்லப்பட்ட மயிர ராசநரக மூன்றும் இவையுட்படப் பதின்மூன்று நர கம் ஒரு அடுக்காகவும், பத்து நரகம் ஒரு அடுக்காக வும், ஒன்பது நரகம் ஒரு அடுக்காகவும் ஆக முப்பத் திரண்டு நரகமும், இவர்களைச்சூழ்ந்து சேவித்திருக்கிற நூற்றெட்டு நரகமுமாக நூற்றுநாற்பது நரகமும், கூர்மாண்ட தேவரென்னும் உருத்திரர்க்குப் புவனமா யிருக்கப்பட்ட நரக புவனங்களுக்குங்கீழ்க் காலாக் கினிஉருத்திரர்புவனம் பதினேழுகோடி யோசனையா ய் அண்டகடாக மூடப்பட்ட புவனமாயிருக்கும். இப் படி சொல்லப்பட்ட பிரமாண்டமுதலாக அண்டங்க ளனைத்துக்கும் ஆதார பூதமாய்ச் சிவசத்தியான ஆதார சத்திக்கும் அப்பால் சிவனுடைய பூரணத்துக்குள் எல்லைப் படுத்தி இன்ன மட்டென்று, சொல்லுதற்கு முடியாததலால் சொற்கழிவா யிருக்கப்பட்டது மலர் போன்ற சீபாத மாகையாலும்.

"போதார்புனைமுடியு மெல்லாப்பொருண்முடிவே"— என்பது, இனிப் பிருதிவியண்டம் முன்சொன்ன அண்ட கடாகமுதல் ஐம்பதுகோடி யோசனையுட்பட மேற் புவ லோகமுதல் சிவலோகமளவாக ஏழுலோகமும், மேல் அண்டகடாக முட்பட ஐம்பதுகோடி யோசனையுமா கப் பிரமாண்டம் நூறுகோடி யோசனை, அதற்கு மேல் அதிற் பதின் மடங்கு அப்பு அண்டம், அதற்கு மேல் அதற் பதின் மடங்கு தேயு அண்டம், அதற்குமே ல் பதின் மடங்கு வாயு அண்டம், அதற்குமேல் பதின் மடங்கு ஆகாச அண்டம், அதற்குமேல் பதின் மடங்கு மன அண்டம், அதற்குமேல் பதின் மடங்கு புத்தி அண்

பேதையொருபாற்றிருமேனியொன்றல்லன்
வேதமுதல்விண்ணோருமண்ணுந்துதித்தாலு

டம், அதற்குமேல் பதின் மடங்கு ஆங்கார அண்டம் அதற்குமேல் பதின் மடங்கு குண அண்டம், அதற்குமேல் நூறு மடங்கு அராகவண்டம், அதற்குமேல் நூறு மடங்கு வித்தை அண்டம், அதற்குமேல் நூறு மடங்கு கலையண்டம், அதற்குமேல் நூறு மடங்கு நியதி அண்டம், அதற்குமேல் நூறு மடங்கு கால அண்டம், அதற்குமேல் ஆயிரமடங்கு அசுத்தமாயை. அதற்குமேல் பதினாயிரமடங்கு சுத்தமாயையிற் சுத்தவித்தை, அதற்குமேல் பதினாயிரமடங்கு மகேசுவரம், அதற்குமேல் சாதாக்கியம், அதற்குமேல் பரவிந்து, அதற்குமேல் பரநாதம், அப்பால் சிவனுடைய பூரணம் அளவு எல்லைப்படாததாதலால், எல்லாப்பொருளுக்கு முடிவுமாயிருப்பது திருமுடியாதலால், சிவபாதமுந் திருமுடியுமொருவர்க்கும் அளவுபடுத்த முடியாததாதலாலும்,

"பேதை யொருபாற் றிருமேனி யொன்றல்லன்"— என்பது, முன் சொல்லப்பட்ட லோகங்களிடத்தும் அதற்கு மேலும் கீழும் சத்தி சிவான்மக பூரணமாக விருக்கையாலே ஒரு வடிவாய் ஏகதேசியுமா யிரான் ஆதலாலும்,

"வேதமுதல் விண்ணோருமண்ணுந் துதித்தாலு மோத வுலவாவொருதோழன் றொண்டருளன்" — என்பது, நான்கு வேதங்களும் பிர்ம விட்டுணுக்க ளாகிய தேவர்களும் பூமியி லுள்ளவர்களும் அளவற்ற தோத்திரம் பண்ணினாலும் அந்தத் தோத்திரத்தி னின்னமட்டென்று அளவுபடுத்த முடியாமல் முன் சொன்ன தேவர்கள் திருட்டியாகிய வீட்டங்கள் தோன்றலுள் சாத்திரங்களை

மோதவுலவாவொருதோழன்றொண்டருளன்
கோதில்குலத்தரன்றன்கோயிற்பிணாப்பிள்ளைகா
ளேதவனூரேதவன்பேராருற்றாரயலா
ரேதவனைப்பாடும்பரிசேலோரெம்பாவாய். (கO)

மொய்யார்தடம்பொய்கைபுக்குமுகேரென்னக்
கையாற்குடைந்துகுடைந்துன்கழல்பாடி
யையாவழியடியோம்வாழ்ந்தோங்காணாரழல்போற்
செய்யாவெண்ணீறாடிசெல்வாசிறுமருங்குன்
மையார்தடங்கண்மடந்தைமணவாளா
வையாநீயாட்கொண்டருளும்விளையாட்டி

கிளறிக்கிளறிப் பலபடப் பன்னியுந் தெரியாத வஸ்துவை,

"கோதில் குலத்தரன்றன் கோயிற் பிணாப்பிள்ளைகாள்"—என்பது, உபாதி சூனியனாய் நிர்மலனாய் அரனென்னுந் திருநாமத்தை யுடையவனுமா யிருக்கிற சிவனுக்கு ஆலயமான சுத்தமாயையிற் சுத்தவித்தையி லிருந்து தம்பிரானார் பணிவிடையாகப் பிரபஞ்ச காரியத்தைப் பண்ணுமவர் வாமைமுதலாகிய சிவசத்திகள்.

"ஏதவனூ ரேதவன்பே ராருற்றா ரார்யலா ரேதவனைப் பாடும் பரிசேலோ ரெம்பாவாய்"—என்பது, இப்படியேயுணர்ந்தார்க்கும் உணர் வரியோனாகிய சிவபெருமானுக்கு ஊர் ஏது பேர் ஏது உறவு ஆர் அடுத்தோர் ஆர் இவைகளொன்று மில்லாமையால் இந்த முறைமையுடைய சிவபெருமானைப் பாடும்வண்ண மெவ்வண்ணமோ தோழி என்றவாறு.

னுய்வார்களுய்யும்வகையெல்லாமுய்ந்தொழிந்தோ
மெய்யாமற்காப்பாயெமையேலோரெம்பாவாய். (கக)

ஆர்த்தபிறவித்துயர்கெடநாமார்த்தாடுந்
தீர்த்தனற்றில்லைச்சிற்றம்பலத்தேதீயாடுங்
கூத்தனிவ்வானுங்குவலயமுமெல்லோமுங்
காத்தும்படைத்துங்கரந்தும்விளையாடி
வார்த்தையும்பேசிவளைசிலம்பவார்கலைக
ளார்ப்பரவஞ்செய்யவணிகுழன்மேல்வண்டார்ப்பப்
பூத்திகழும்பொய்கைகுடைந்துடையான்பொற்பாத
மேத்தியிருஞ்சுனைநீராடேலோரெம்பாவாய். (கஉ)

பைங்குவளைக்கார்மலராற்செங்கமலப்பைம்போதா
லங்கங்குருகினத்தாற்பின்னுமரவத்தாற்
றங்கண்மலங்கழுவுவார்வந்துசார்தலினு
லெங்கள்பிராட்டியுமெங்கோனும்போன்றிசைந்த
பொங்குமடுவிற்புகப்பாய்ந்துபாய்ந்துநஞ்
சங்கஞ்சிலம்பச்சிலம்புகலந்தார்ப்பக்
கொங்கைகள்பொங்கக்குடையும்புனல்பொங்கப்
பங்கயப்பூம்புனல்பாய்ந்தாடேலோரெம்பாவாய். ()

காதார்குழையாடப்பைம்பூண்கலனுடக்
கோதைகுழலாடவண்டின்குழாமாடச்
சீதப்புனலாடிச்சிற்றம்பலம்பாடி
வேதப்பொருள்பாடியப்பொருளாமாபாடிச்

சோதிதிறம்பாடிச்சூழ்கொன்றைத்தார்பாடி
யாதிதிறம்பாடியந்தமாமாபாடிப்
பேதித்துநம்மைவளர்த்தெடுத்தபெய்வளைதன்
பாதத்திறம்பாடியாடேலோரெம்பாவாய். (கசு)

ஓரொருகாலெம்பெருமானென்றென்றேநம்பெருமான்
சீரொருகால்வாயோவாள்சித்தங்களிகூர
நீரொருகாலோவாநெடுந்தாரைகண்பனிப்பப் [யாள்
பாரொருகால்வந்தனையாள் விண்ணோரைத்தான்பணி
பேரரையற்கிங்ஙனேபித்தொருவராமாறு
மாரொருவரிவ்வண்ணமாட்கொள்ளும்வித்தகர்தாள்
வாருருவப்பூண்முலையீர்வாயாரநாம்பாடி
யேருருவப்பூம்புனல்பாய்ந்தாடேலோரெம்பாவாய். ()

முன்னிக்கடலைச்சுருக்கியெழுந்துடையா
ளென்னத்திகழ்ந்தெம்மையாளுடையாளிட்டிடையின்
மின்னிப்பொலிந்தெம்பிராட்டிதிருவடிமேற்
பொன்னஞ்சிலம்பிற்சிலம்பித்திருப்புருவ
மென்னச்சிலைகுலவிநந்தம்மையாளுடையா
டன்னிற்பிரிவிலாவெங்கோமானன்பர்க்கு
முன்னியவணமக்குமுன்சுரக்குமின்னருளே
யென்னப்பொழியாய்மழையேலோரெம்பாவாய் ()

செங்கணவன்பாற்றிசைமுகன்பாற்றேவர்கள்பா
லெங்குமிலாததோரின்பநம்பாலதாக்

கொங்குண்கருங்குழலிநந்தம்மைக்கோதாட்டி
யிங்குநம்மில்லங்கடோறுமெழுந்தருளிச்
செங்கமலப்பொற்பாதந்தந்தருளுஞ்சேவகனை
யங்கணரசையடியோங்கட்காரமுதை
நங்கள்பெருமானைப்பாடிநலந்திகழப்
பங்கயப்பூம்புனல்பாய்ந்தாடேலோரெம்பாவாய். ()

அண்ணாமலையானடிக்கமலஞ்சென்றிறைஞ்சும்
விண்ணோர்முடியின்மணித்தொகைவீறற்றாற்போற்
கண்ணாரிரவிகதிர்வந்துகார்கரப்பத்
தண்ணாரொளிமழுங்கித்தாரகைகடாமகலப்
பெண்ணாகியாணாயலியாய்ப்பிறங்கொளிசேர்
விண்ணாகிமண்ணாகியித்தனையும்வேறாகிக்
கண்ணாரமுதமுமாய்நின்றான்கழல்பாடிப்
பெண்ணேயிப்பூம்புனல்பாய்ந்தாடேலோரெம்பாவாய்

உங்கையிற்பிள்ளையுனக்கேயடைக்கலமென்
றங்கப்பழஞ்சொற்புதுக்குமெம்மச்சத்தா
லெங்கள்பெருமானுனக்கொன்றுரைப்போங்கே
ளெங்கொங்கைநின்னன்பரல்லார்தோள்சேரற்க
வெங்கையுனக்கல்லாதெப்பணியுஞ்செய்யற்க
கங்குல்பகலெங்கண்மற்றொன்றுங்காணற்க
விங்கிப்பரிசேயெமக்கெங்கோனல்குதியே
லெங்கெழிலென்ஞாயிறெமக்கேலோரெம்பாவாய். ()

திருவம்மானை C.V.N.

போற்றியருளுகநின் னாதியாம்பாதமலர்
 போற்றியருளுகநின் னந்தமாஞ்செந்தளிர்கள்
போற்றியெல்லாவுயிர்க்குந் தோற்றமாம்பொற்பாதம்
 போற்றியெல்லாவுயிர்க்கும்போகமாம்பூங்கழல்கள்
போற்றியெல்லாவுயிர்க்குமீறாமிணையடிகள்
 போற்றிமாலான்முகனுங்காணாதபுண்டரிகம்
போற்றியாமுய்யவாட்கொண்டருளும்பொன்மலர்கள்
 போற்றியாமார்கழிநீராடேலோரெம்பாவாய். (உ0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவம்மானை.

ஆனந்தக்களிப்பு.*

திருவண்ணாமலையிலருளிச்செய்யப்பட்டது.

ஒப்புமைபற்றிவந்தவாறடித்தரவு
கொச்சகக்கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செங்கண்டுமாலுஞ்சென்றிடந்துங்காண்பரிய
பொங்குமலர்ப்பாதம்பூதலத்தேபோந்தருளி
யெங்கள்பிறப்பறுத்திட்டெந்தரமுமாட்கொண்டு
தெங்குதிரள்சோலைத்தென்னன்பெருந்துறையா

* சுகமேலீடு.

னங்கணனந்தணனாயறைகூவிவீடருளு
மங்கருணைவார்கழலேபாடுதுங்காணம்மானாய். (க)

பாரார்விசும்புள்ளார்பாதாளத்தார்புறத்தா
ராராலுங்காண் டற்கரியானெமக்கெளிய
பேராளன்றென்னன்பெருந்துறையான்பிச்சேற்றி
வாராவழியருளிவந்தென்னுளம்புகுந்த
வாராவமுதாயலைகடல்வாய்மீன்விசிறும்
பேராசைவாரியனைப்பாடுதுங்காணம்மானாய். (உ)

இந்திரனுமாலயனுமேனோருமவானோரு
மந்தரமேநிற்கச்சிவனவனிவந்தருளி
யெந்தரமுமாட்கொண்டுதோட்கொண்டநீற்றனாய்ச்
சிந்தனையைவந்துருக்குஞ்சீரார்பெருந்துறையான்
பந்தம்பறியப்பரிமேற்கொண்டான்றந்த
வந்தமிலாவானந்தம்பாடுதுங்காணம்மானாய். (௩)

வான்வந்ததேவர்களுமாலயனோடிந்திரனுங்
கானின்றுவற்றியும்புற்றெழுந்துங்காண்பரிய
தான்வந்துநாயேனைத்தாய்போற்றலையளித்திட்
டூன்வந்துரோமங்களுள்ளேயுயிர்ப்பெய்து
தேன்வந்தமுதின்றெளிவினொளிவந்த
வான்வந்தவார்கழலேபாடுதுங்காணம்மானாய். (௪)

கல்லாமனத்துக்கடைப்பட்டநாயேனை
வல்லாளன்றென்னன்பெருந்துறையான்பிச்சேற்றிக்

கல்லைப்பிசைந்துகனியாக்கித்தன்கருணை
வெள்ளத்தழுத்திவினைகடிந்தவேதியனைத்
தில்லைநகர்புக்குச்சிற்றம்பலமன்னு
மொல்லைவிடையானைப்பாடுதுங்காணம்மானாய். (ரு)

கேட்டாயோதோழிகிறிசெய்தவாறொருவன்
தீட்டார்மதில்புடைசூழ்தென்னன்பெருந்துறையான்
காட்டாதனவெல்லாங்காட்டிச்சிவங்காட்டித்
தாட்டாமரைகாட்டித்தன்கருணைத்தேன்காட்டி
நாட்டார்நகைசெய்யநாமேலைவீடெய்த
வாட்டான்கொண்டாண்டவாபாடுதுங்காணம்மானாய். (சு)

ஓயாதேயுள்குவாருள்ளிருக்குமுள்ளானைச்
சேயானைச்சேவகனைத்தென்னன்பெருந்துறையின்
மேயானைவேதியனைமாதிருக்கும்பாதியனை
நாயானநந்தம்மையாட்கொண்டநாயகனைத்
தாயானதத்துவனைத்தானேயுலகேழு
மாயானையாள்வானைப்பாடுதுங்காணம்மானாய். (எ)

பண்சுமந்தபாடற்பரிசுபடைத்தருளும்
பெண்சுமந்தபாகத்தன்பெம்மான்பெருந்துறையான்
விண்சுமந்தகீர்த்திவியன்மண்டலத்தீசன்
கண்சுமந்தநெற்றிக்கடவுள்கலிமதுரை
மண்சுமந்துகூலிகொண்டக்கோவான்மொத்துண்டு
புண்சுமந்தபொன்மேனிபாடுதுங்காணம்மானாய். (அ)

துண்டப்பிறையான்மறையான்பெருந்துறையான்
கொண்டபுரிநூலான்கோலமாவூர்தியான்
கண்டங்கரியான்செம்மேனியான்வெண்ணீற்று
ணண்டமுதலாயினனந்தமிலாவானந்தம்
பண்டைப்பரிசேபழவடியார்க்கீந்தருளு
மண்டம்வியப்புறுமாபாடுதுங்காணம்மானாய். (க)

விண்ணாளுந்தேவர்க்குமேலாயவேதியனை
மண்ணாளுமன்னவர்க்குமாண்பாகிநின்றானைத்
தண்ணார்தமிழளிக்குந்தண்பாண்டிநாட்டானைப்
பெண்ணாளும்பாகனைப்பேணுபெருந்துறையிற்
கண்ணார்கழல்காட்டிநாயேனையாட்கொண்ட
வண்ணமலையானைப்பாடுதுங்காணம்மானாய். (௧௦)

செப்பார்முலைபங்கன்றென்னன்பெருந்துறையான்
றப்பாமேதாளடைந்தார்நெஞ்சுருக்குந்தன்மையினா
னப்பாண்டிநாட்டைச்சிவலோகமாக்குவித்த
வப்பார்சடையப்பனானந்தவார்கழலே
யொப்பாகவொப்புவித்தவுள்ளத்தாருள்ளிருக்கு
மப்பாலைக்கப்பாலைப்பாடுதுங்காணம்மானாய். (௧௧)

மைப்பொலியுங்கண்ணிகேண்மாலயனோடிந்திரனு
மெப்பிறவியுந்தேடவென்னையுந்தன்னின்னருளா
லிப்பிறவியாட்கொண்டினிப்பிறவாமேகாத்து
மெய்ப்பொருட்கட்டோற்றமாய்மெய்யேநிலைபேறு

யெப்பொருட்குந் தானேயாயாவைக்கும்வீடாகு
மப்பொருளாநஞ்சிவனைப்பாடுதுங்காணம்மானாய். (௧௨)

கையார்வளைசிலம்பக்காதார்குழையாட
மையார்குழல்புரளத்தேன்பாயவண்டொலிப்பச்
செய்யானைவெண்ணீறணிந்தானைச்சேர்ந்தறியாக்
கையானையெங்குஞ்செறிந்தானையன்பர்க்கு
மெய்யானையல்லாதார்க்கல்லாதவேதியனை
யையாறமர்ந்தானைப்பாடுதுங்காணம்மானாய். (௧௩)

ஆனையாய்க்கீடமாய்மானுடராய்த்தேவரா
யேனைப்பிறவாய்ப்பிறந்திறந்தெய்த்தேனை
யூனையுநின்றுருக்கியென்வினையையோட்டுகந்து
தேனையும்பாலையுங்கன்னலையுமொத்தினிய [ருளும்
கோனவன்போல்வந்தென்னைத்தன்றொழும்பிற்கொண்ட
வானவன்பூங்கழலேபாடுதுங்காணம்மானாய். (௧௪)

சந்திரனைத்தேய்த்தருளித்தக்கன்றன்வேள்வியினி
லிந்திரனைத்தோணெரித்திட்டெச்சன்றலையரிந்
தந்தரமேசெல்லுமலர்கதிரோன்பற்றகர்த்துச்
சிந்தித்திசைதிசையேதேவர்களையோட்டுகந்த
செந்தார்ப்பொழில்புடைசூழ்தென்னன்பெருந்துறையான்
மந்தாரமாலையேபாடுதுங்காணம்மானாய். (௧௫)

ஊனாயுயிராயுணர்வாயென்னுட்கலந்து
தேனாயமுதமுமாய்த்தீங்கரும்பின்கட்டியுமாய்

வானோரறியாவழியெமக்குத்தந்தருளுந்
தேனார்மலர்க்கொன்றைச்சேவகனார்சீரொளிசே
ரானவறிவாயளவிறந்தபல்லுயிர்க்குங்
கோனாகிநின்றவாகூறுதுங்காணம்மானாய். (௰௬)

சூடுவேன்பூங்கொன்றைசூடிச்சிவன்றிரடோள்
கூடுவேன்கூடிமுயங்கிமயங்கிநின்
றூடுவேன்செவ்வாய்க்குருகுவேனுள்ளுருகித்
தேடுவேன்றேடிச்சிவன்கழலேசிந்திப்பேன்
வாடுவேன்பேர்த்துமலர்வேனனலேந்தி
யாடுவான்சேவடியேபாடுதுங்காணம்மானாய். (௰௭)

கிளிவந்தமென்மொழியாள்கேழ்கிளரும்பாதியனை
வெளிவந்தமாலயனுங்காண்டரியவித்தகனைத்
தெளிவந்ததேறலைச்சீரார்பெருந்துறையி
லெளிவந்திருந்திரங்கியெண்ணரியவின்னருளா
லொளிவந்தென்னுள்ளத்தினுள்ளேயொளிதிகழ
வளிவந்தவந்தணனைப்பாடுதுங்காணம்மானாய். (௰௮)

முன்னானைமூவர்க்குமுற்றுமாய்முற்றுக்கும்
பின்னானைப்பிஞ்ஞகனைப்பேணுபெருந்துறையின்
மன்னானைவானவனைமாதியலும்பாதியனைத்
தென்னானைக்காவானைத்தென்பாண்டிநாட்டானை
யென்னானையென்னப்பனென்பார்கட்கின்னமுதை
யன்னானையம்மானைப்பாடுதுங்காணம்மானாய். (௰௯)

திருப்பொற்சுண்ணம்

G.V.N.

பெற்றிபிறர்க்கரியபெம்மான்பெருந்துறையான்
கொற்றக்குதிரையின்மேல்வந்தருளித்தன்னடியார்
குற்றங்கணீக்கிக்குணங்கொண்டுகோதாட்டிச்
சுற்றியசுற்றத்தொடர்வறுப்பான்றொல்புகழே
பற்றியிப்பாசத்தைப்பற்றறநாம்பற்றுவான்
பற்றியபேரானந்தம்பாடுதுங்காணம்மானாய். (உ0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பொற்சுண்ணம்.

ஆநந்தமனோலயம். *

தில்லையிலருளிச்செய்யப்பட்டது.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முத்துநற்றாமம்பூமாலைதூக்கி
முளைக்குடந்தூபநற்றீபம்வைம்மின்
சத்தியுஞ்சோமியும்பார்மகளு
நாமகளோடுபல்லாண்டிசைமின்
சித்தியுங்கௌரியும்பார்ப்பதியுங்
கங்கையும்வந்துகவரிகொண்மின்

* தானன்றிநிற்றல்.

னத்தனை யாறனம்மானைப்பாடி
யாடப்பொற்சுண்ண மிடித்துநாமே. (௧)

பூவியல்வார்சடையெம்பிராற்குப்
பொற்றிருச்சுண்ண மிடிக்கவேண்டு
மாவின்வடுவகிரன்னகண்ணீர்
வம்மின்கள்வந்துடன்பாடுமின்கள்
கூவுமின்றொண்டர் புறநிலாமே
குனிமின்றொழுமினெங்கோனெங்கூத்தன்
றேவியுந்தானும்வந்தெம்மையாளச்
செம்பொன்செய்சுண்ண மிடித்துநாமே. (௨)

சுந்தரநீறணிந்துமெழுகித்
தூயபொன்சிந்திநிதிபரப்பி
யிந்திரன்கற்பகநாட்டியெங்கு
மெழிற்சுடர்வைத்துக்கொடியெடுமி
னந்தரர்கோனயன்றன்பெருமா
னாழியானாதனல்வேலன்றாதை
யெந்தரமாளுமையாள்கொழுநற்
கேய்ந்தபொற்சுண்ண மிடித்துநாமே. (௩)

காசணிமின்களுலக்கையெல்லாங்
காம்பணிமின்கள்கறையுரலை
நேசமுடையவடியவர்க
ணின்றுநிலாவுகவென்றுவாழ்த்தித்

தேசமெல்லாம்புகழ்ந்தாடுங்கச்சித்
திருவேகம்பன்செம்பொற்கோயில்பாடி
பாசவினையைப்பறித்துநின்று
பாடிப்பொற்சுண்ணமிடித்துநாமே. (௪)

அறுகெடுப்பாரயனும்மரியு
மன்றிமற்றிந்திரனோடமரர்
நறுமுறுதேவர்கணங்களெல்லா
நம்மிற்பின்பல்லதெடுக்கவொட்டோஞ்
செறிவுடைமும்மதிலெய்தவில்லி
திருவேகம்பன்செம்பொற்கோயில்பாடி
முறுவற்செவ்வாயினீர்முக்கணப்பற்
காடப்பொற்சுண்ணமிடித்துநாமே. (௫)

உலக்கைபலவோச்சுவார்பெரிய
ருலகமெலாமுரல்போதாதென்றே
கலக்கவடியவர்வந்துநின்றார்
காணவுலகங்கள்போதாதென்றே
நலக்கவடியோமையாண்டுகொண்டு
நாண்மலர்ப்பாதங்கள்சூடத்தந்த
மலைக்குமருகனைப்பாடிப்பாடி
மகிழ்ந்துபொற்சுண்ணமிடித்துநாமே. (௬)

சூடகந்தோள்வளையார்ப்பவார்ப்பத்
தொண்டர்குழாமெழுந்தார்ப்பவார்ப்ப

நாடவர்நந் தம்மையார்ப்பவார்ப்ப
நாமுமவர் தம்மையார்ப்பவார்ப்பப்
பாடகமெல்லடியார்க்குமங்கை
பங்கினனெங்கள்பராபரனுக்
காடகமாமலையன்னகோவுக்
காட்டப்பொற்சுண்ணமிடித்துநாமே. (எ)

வாட்டடங்கண் மடமங்கைநல்லீர்
வரிவளையார்ப்பவண்கொங்கைபொங்கத்
தோட்டிருமுண்டந் துதைந்திலங்கச்
சோற்றெம்பிரானென்றுசொல்லிச்சொல்லி
நாட்கொண்டநாண் மலர்ப்பா தங்காட்டி
நாயிற்கடைப்பட்டநம்மையிம்மை
யாட்கொண்ட வண்ணங்கள்பாடிப்பாடி
யாடப்பொற்சுண்ணமிடித்துநாமே. (அ)

வையகமெல்லாமுரலதாக
மாமேருவென்னுமுலக்கைநாட்டி
மெய்யெனுமஞ்சணிறையவட்டி
மேதகுதென்னன்பெருந்துறையான்
செய்யதிருவடிபாடிப்பாடிச்
செம்பொனுலக்கைவலக்கைபற்றி
யையனணிதில்லைவாணனுக்கே
யாடப்பொற்சுண்ணமிடித்துநாமே. (௯)

முத்தணிகொங்கைகளாடவாட
மொய்குழல்வண்டினமாடவாடச்
சித்தஞ்சிவனொடுமாடவாடச்
செங்கயற்கண்பனியாடவாடப்
பித்தெம்பிரானொடுமாடவாடப்
பிறவிபிறரொடுமாடவாட
வத்தன்கருணையொடாடவாட
வாடப்பொற்சுண்ணமிடித்துநாமே. (கO)

மாடுநகைவாணிலாவெறிப்ப
வாய்திறந்தம்பவளந்துடிப்ப
பாடுமினந்தம்மையாண்டவாறும்
பணிகொண்டவண்ணமும்பாடிப்பாடித்
தேடுமினெம்பெருமானைத்தேடிச்
சித்தங்களிப்பத்திகைத்துத்தேறி
யாடுமினம்பலத்தாடினானுக்
காடப்பொற்சுண்ணமிடித்துநாமே. (கக)

மையமர்கண்டனைவானநாடர்
மருந்தினைமாணிக்கக்கூத்தன்றன்னை
யையனையையர்பிரானைநம்மை
யகப்படுத்தாட்கொண்டருமைகாட்டும்
பொய்யர்தம்பொய்யனைமெய்யர்மெய்யைப்
போதரிக்கண்ணிணைப்பொற்றொடித்தோட்

பையரவல்குன்மடந்தைநல்லீர்
பாடிப்பொற்சுண்ணமிடித்துநாமே. (கஉ

மின்னிடைச்செந்துவர்வாய்க்கருங்கண்
வெண்ணகைப்பண்ணமர்மென்மொழியீ
ரென்னுடையாரமுதெங்களப்ப
னெம்பெருமானிமவான்மகட்குத்
தன்னுடைக்கேள்வன்மகன்றகப்பன்
றமையனெம்மையன்றாள்கள்பாடிப்
பொன்னுடைப்பூண்முலைமங்கைநல்லீர்
பொற்றிருச்சுண்ணமிடித்துநாமே. (கங

சங்கமரற்றச்சிலம்பொலிப்பத்
தாழ்குழல்சூழ்தருமாலையாடச்
செங்கனிவாயிதழுந்துடிப்பச்
சேயிழையீர்சிவலோகம்பாடிக்
கங்கையிரைப்பவராவிரைக்குங்
கற்றைச்சடைமுடியான்கழற்கே
பொங்கியகாதலிற்கொங்கைபொங்கப்
பொற்றிருச்சுண்ணமிடித்துநாமே. (கச

ஞானக்கரும்பின்றெளியைப்பாகை
நாடற்கரியநலத்தைநந்தாத்
தேனைப்பழச்சுவையாயினானைச்
சித்தம்புகுந்துதித்திக்கவல்ல

கோனைப்பிறப்பறுத்தாண்டுகொண்ட
  கூத்தனைநாத்தழும்பேறவாழ்த்திப்
பானற்றடங்கண்மடந்தைநல்லீர்
  பாடிப்பொற்சுண்ணமிடித்துநாமே. (௧௫)

ஆவகைநாமும்வந்தன்பர்தம்மோ
  டாட்செயும்வண்ணங்கள்பாடிவிண்மேற்
றேவர்கனவிலுங்கண்டறியாச்
  செம்மலர்ப்பாதங்கள்காட்டுஞ்செல்வச்
சேவகமேந்தியவெல்கொடியான்
  சிவபெருமான்புரஞ்செற்றகொற்றச்
சேவகனாமங்கள்பாடிப்பாடிச்
  செம்பொன்செய்சுண்ணமிடித்துநாமே. (௧௬)

தேனகமாமலர்க்கொன்றைபாடிச்
  சிவபுரம்பாடித்திருச்சடைமேல்
வானகமாமதிப்பிள்ளைபாடி
  மால்விடைபாடிவலக்கையேந்து
மூனகமாமழுச்சூலம்பாடி
  யும்பருமிம்பருமுய்யவன்று
போனகமாகநஞ்சுண்டல்பாடிப்
  பொற்றிருச்சுண்ணமிடித்துநாமே. (௧௭)

அயன்றலைகொண்டுசெண்டாடல்பாடி
  யருக்கனெயிறுபறித்தல்பாடிக்

கயந்தனைக்கொன்றுரிபோர்த்தல்பாடிக்
காலனைக்காலாலுதைத்தல்பாடி
யியைந்தனமுப்புரமெய்தல்பாடி
யேழையடியோமையாண்டுகொண்ட
நயந்தனைப்பாடிநின்றுடியாடி
நாதற்குச்சுண்ணமிடித்துநாமே. (௧அ)

வட்டமலர்க்கொன்றைமாலைபாடி
மத்தமும்பாடிமதியும்பாடிச்
சிட்டர்கள்வாழுந்தென்றில்லைபாடிச்
சிற்றம்பலத்தெங்கள்செல்வம்பாடிக்
கட்டியமாசுணக்கச்சைபாடிக்
கங்கணம்பாடிக்கவித்தகைம்மே
லிட்டுநின்றுடுமரவம்பாடி
யீசற்குச்சுண்ணமிடித்துநாமே. (௧௯)

வேதமும்வேள்வியுமாயினார்க்கு
மெய்ம்மையும்பொய்ம்மையுமாயினார்க்குச்
சோதியுமாயிருளாயினார்க்குத்
துன்பமுமாயின்பமாயினார்க்குப்
பாதியுமாய்முற்றுமாயினார்க்குப்
பந்தமுமாய்வீடுமாயினாருக்
காதியுமந்தமுமாயினாருக்
காடப்பொற்சுண்ணமிடித்துநாமே. (௨0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்[illegible] C.V.N. 1905.

திருக்கோத்தும்பி.

சிவனோடைக்கியம். *

தில்லையிலருளிச்செயப்பட்டது.

நாலடித்தரவு கொச்சகக்கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூவேறுகோனும்புரந்தரனும்பொற்பமைந்த
நாவேறுசெல்வியுநாரணனுநான்மறையு
மாவேறுசோதியும்வானவருந்தாமறியாச்
சேவேறுசேவடிக்கேசென்றூதாய்கோத்தும்பீ. (க)

நானாரென்னுள்ளமார்ஞானங்களாரென்னையாரறிவார்
வானோர்பிரானென்னையாண்டிலனேன்மதிமயங்கி
யூனாருடைதலையிலுண்பலிதேரம்பலவன்
றேனார்கமலமேசென்றூதாய்கோத்தும்பீ. (உ)

தினைத்தனையுள்ளதோர்பூவினிற்றேனுண்ணாதே
நினைத்தொறுங்காண்டொறும்பேசுந்தோறுமெப்போது

* சிவனுடன் இடையறாது நிற்றல்.

மனைத்தெலும்புண்ணெகவானந்தத்தேன்சொரியுங்
குனிப்புடையானுக்கேசென்றூதாய்கோத்தும்பீ. (௩)

கண்ணப்பனொப்பதோரன்பின்மைகண்டபி
னென்னப்பனென்னொப்பிலென்னையுமாட்கொண்டருளி
வண்ணப்பணித்தென்னைவாவென்றவான்கருணைச்
சுண்ணப்பொன்னீற்றற்கேசென்றூதாய்கோத்தும்பீ. (௪)

அத்தேவர்தேவரவர்தேவரென்றிங்ஙன்
பொய்த்தேவுபேசிப்புலம்புகின்றபூதலத்தே
பத்தேதுமில்லாதென்பற்றறநான்பற்றிநின்ற
மெய்த்தேவர்தேவர்க்கேசென்றூதாய்கோத்தும்பீ. (௫)

வைத்தநிதிபெண்டீர்மக்கள்குலங்கல்வியென்னும்
பித்தவுலகிற்பிறப்போடிறப்பென்னுஞ்
சித்தவிகாரக்கலக்கந்தெளிவித்த
வித்தகத்தேவர்க்கேசென்றூதாய்கோத்தும்பீ. (௬)

சட்டோநினைக்கமனத்தமுதாஞ்சங்கரனைக்
கெட்டேன்மறப்பேனோகேடுபடாத்திருவடியை
யொட்டாதபாவித்தொழும்பரைநாமுருவறியோஞ்
சிட்டாயசிட்டற்கேசென்றூதாய்கோத்தும்பீ. (௭)

ஒன்றாய்முளைத்தெழுந்தெத்தனையோகவடுவிட்டு
நன்றாகவைத்தென்னைநாய்சிவிகையேற்றுவித்த
வென்றாதைதாதைக்குமெம்மனைக்குந்தம்பெருமான்
றன்றாதசெல்வற்கேசென்றூதாய்கோத்தும்பீ. (௮)

கரணங்களெல்லாங்கடந்துநின்றகறைமிடற்றன்
சரணங்களேசென்றுசார்தலுமேதானெனக்கு
மரணம்பிறப்பென்றிவையிரண்டின்மயக்கறுத்த
கருணைக்கடலுக்கேசென்றூதாய்கோத்தும்பீ. (கூ)

நோயுற்றுமூத்துநானுந்துகன்றாயிங்கிருந்து
நாயுற்றசெல்வநயந்தறியாவண்ணமெல்லாந்
தாயுற்றுவந்தென்னையாண்டுகொண்டதன்கருணைத்
தேயுற்றசெல்வற்கேசென்றூதாய்கோத்தும்பீ. (கO)

வன்னெஞ்சக்கள்வன்மனவலியனென்னாதே
கன்னெஞ்சுருக்கிக்கருணையினாலாண்டுகொண்ட
அன்னந்திளைக்குமணிதில்லையம்பலவன்
பொன்னங்கழலுக்கேசென்றூதாய்கோத்தும்பீ. (கக)

நாயேனைத்தன்னடிகள்பாடுவித்தநாயகனைப்
பேயேனதுள்ளப்பிழைபொறுக்கும்பெருமையனைச்
சீயேதுமில்லாதென்செய்பணிகள்கொண்டருளுந்
தாயானவீசற்கேசென்றூதாய்கோத்தும்பீ. (கஉ)

நான்றனக்கன்பின்மைநானுந்தானுமறிவோந்
தானென்னையாட்கொண்டதெல்லாருந்தாமறிவா
ரானகருணையுமங்குற்றேதானவனே
கோனென்னைக்கூடக்குளிர்ந்தூதாய்கோத்தும்பீ. (கங)

கருவாயுலகினுக்கப்புறமாயிப்புறத்தே
மருவார்மலர்க்குழன்மாதினொடும்வந்தருளி

யருவாய்மறைபயிலந்தணனையாண்டுகொண்ட
திருவானதேவற்கேசென்றூதாய்கோத்தும்பீ. (கச)

நானுமென்சிந்தையுநாயகனுக்கெவ்விடத்தோந்
தானுந்தன்றையலுந்தாழ்சடையோனுண்டிலனேல்
வானுந்திசைகளுமாகடலுமாயபிரான்
றேனுந்துசேவடிக்கேசென்றூதாய்கோத்தும்பீ. (கரு)

உள்ளப்படாததிருவுருவையுள்ளுதலுங்
கள்ளப்படாதகளிவந்தவான்கருணை
வெள்ளப்பிரானெம்பிரானென்னைவேறேயாட்
கொள்ளப்பிரானுக்கேசென்றூதாய்கோத்தும்பீ. (கசு)

பொய்யாயசெல்வத்தேபுக்கழுந்திநாடோறு
மெய்யாக்கருதிக்கிடந்தேனையாட்கொண்ட
வையாவென்னாருயிரேயம்பலவாவென்றவன்றன்
செய்யார்மலரடிக்கேசென்றூதாய்கோத்தும்பீ. (கஎ)

தோலுந்துகிலுங்குழையுஞ்சுருடோடும்
பால்வெள்ளைநீறும்பசுஞ்சாந்தும்பைங்கிளியுஞ்
சூலமுந்தொக்கவளையுமுடைத்தொன்மைக்
கோலமேநோக்கிக்குளிர்ந்தூதாய்கோத்தும்பீ. (கஅ)

கள்வன்கடியன்கலதியிவனென்னாதே
வள்ளல்வரவரவந்தொழிந்தானென்மனத்தே
யுள்ளத்துறுதுயரொன்றொழியாவண்ணமெல்லாந்
தெள்ளுங்கழலுக்கேசென்றூதாய்கோத்தும்பீ. (கசூ)

பூமேலயனோடுமாலும்புகலரிதென்
றேமாறிநிற்கவடியேனிறுமாக்க
நாய்மேற்றவிசிட்டுநன்றாப்பொருட்படுத்த
தீமேனியானுக்கேசென்றூதாய்கோத்தும்பீ. (உO)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தெள்ளேணம்.

சிவனோடடைவு. *

தில்லையிலருளிச்செயப்பட்டது.

நாலடித்தரவு கொச்சகக்கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமாலும்பன்றியாய்ச்சென்றுணராத்திருவடியை
யுருநாமறியவோரந்தணனாயாண்டுகொண்டா
னொருநாமமோருருவமொன்றுமில்லாற்காயிரந்
திருநாமம்பாடிநாந்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ. (க)

திருவார்பெருந்துறைமேயபிரானென்பிறவிக்
கருவேரறுத்தபின்யாவரையுங்கண்டதில்லை

* சிவனுடனே சென்று கூடுதல்.

யருவாயுருவமுமாயபிரானவன்மருவுந்
திருவாரூர்பாடிநாந்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ. (௨)

அரிக்கும்பிரமற்குமல்லாததேவர்கட்குந்
தெரிக்கும்படித்தன்றிநின்றசிவம்வந்துநம்மை
யுருக்கும்பணிகொள்ளுமென்பதுகேட்டுலகமெல்லாஞ்
சிரிக்குந்திறம்பாடித்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ. (௩)

அவமாயதேவரவகதியிலழுந்தாமே
பவமாயங்காத்தென்னையாண்டுகொண்டபரஞ்சோதி
நவமாயசெஞ்சுடர்நல்குதலுநாமொழிந்து
சிவமானவாபாடித்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ. (௪)

அருமந்ததேவரயன்றிருமாற்கரியசிவ
முருவந்துபூதலத்தோருகப்பெய்தக்கொண்டருளிக்
கருவெந்துவீழக்கடைக்கணித்தென்னுளம்புகுந்த
திருவந்தவாபாடித்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ. (௫)

அரையாடுநாகமசைத்தபிரானவனியின்மேல்
வரையாடுமங்கைதன்பங்கொடும்வந்தாண்டதிற [த்
முரையாடவுள்ளொளியாட வொண்மாமலர்க்கண்களினீர்
திரையாடுமாபாடித்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ. (௬)

ஆவாவரியயனிந்திரன்வானோர்க்கரியசிவன் [டான்
வாவாவென்றென்னையும் பூதலத்தேவலித்தாண்டுகொண்
பூவாரடிச்சுவடென்றலைமேற்பொறித்தலுமே
தேவானவாபாடித்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ. (௭)

கறங்கோலை போல்வதோர் காயப்பிறப்போ டிறப்பென்னு, மறம்பாவ மென்றிரண் டச்சந்தவிர்த்தென்னை யாண்டுகொண்டான், மறந்தேயுந் தன்கழனான் மறவாவண்ண நல்கியவத், திறம்பாடல் பாடிநாந் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. (அ)

கன்னாருரித்தென்னவென்னையுந்தன்கருணையினாற்
பொன்னார்கழல்பணித்தாண்டபிரான்புகழ்பாடி
மின்னேர்நுடங்கிடைச்செந்துவர்வாய்வெண்ணகையீர்
தென்னாதென்னாவென்றுதெள்ளேணங்கொட்டாமோ. ()

கனவேயுந்தேவர்கள்காண்பரியகனைகழலோன்
புனவேயனவளைத்தோளியொடும்புகுந்தருளி
நனவேயெனைப்பிடித்தாட்கொண்டவாநயந்துநெஞ்சஞ்
சினவேற்கணீர்மல்கத்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ. (கo)

கயன்மாண்ட கண்ணிதன் பங்கனெனைக்கலந் தாண்டலுமே, யயன்மாண் டருவினைச் சுற்றமுமாண் டவனியின்மேன், மயன்மாண்டு மற்றுள்ள வாசகமாண் டென்னுடைய, செயன்மாண்ட வாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. (கக)

முத்திக்குழன்றுமுனிவர்குழாநனிவாட
வத்திக்கருளியடியேனையாண்டுகொண்டு
பத்திக்கடலுட்பதித்தபரஞ்சோதி
தித்திக்குமாபாடித்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ. (கஉ)

பார்பாடும்பாதாளர்பாடும்விண்ணோர்தம்பாடு
மார்பாடுஞ்சாராவகையருளியாண்டுகொண்ட
நேர்பாடல்பாடிநினைப்பரியதனிப்பெரியோன்
சீர்பாடல்பாடிநாந்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ. (௧௩)

மாலேபிரமனேமற்றொழிந்ததேவர்களே
நூலேநுழைவரியானுண்ணியனாய்வந்தடியேன்
பாலேபுகுந்துபரிந்துருக்கும்பாவகத்தாற்
சேலேர்கண்ணீர்மல்கத்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ. ( )

உருகிப்பெருகியுளங்குளிரமுகந்துகொண்டு
பருகற்கினியபரங்கருணைத்தடங்கடலை
மருவித்திகழ்தென்னன்வார்கழலேநினைந்தடியோந்
திருவைப்பரவிநாந்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ. (௧௫)

புத்தன்புரந்தராதியயன்மால்போற்றிசெயும்
பித்தன்பெருந்துறைமேயபிரான்பிறப்பறுத்த
வத்தனணிதில்லையம்பலவனருட்கழல்கள்
சித்தம்புகுந்தவாதெள்ளேணங்கொட்டாமோ. (௧௬)

உவலைச்சமயங்களொவ்வாதசாத்திரமாஞ்
சவலைக்கடலுளனாய்க்கிடந்துதடுமாறுங்
கவலைக்கெடுத்துக்கழலிணைகடந்தருளுஞ்
செயலைப்பரவிநாந்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ. (௧௭)

வான்கெட்டுமாருதமாய்ந்தழனீர்மண்கெடினுந்
தான்கெட்டலின்றிச்சலிப்பறியாத்தன்மயனுக்
கூன்கெட்டுயிர்கெட்டுணர்வுகெட்டெனுள்ளமும்போய்
நான்கெட்டவாபாடித்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ. (கஅ)

விண்ணோர்முழுமுதல்பாதாளத்தார்வித்து
மண்ணோர்மருந்தயன்மாலுடையவைப்படியோங்
கண்ணாரவந்துநின்றான்கருணைக்கழல்பாடித்
தென்னாதென்னாவென்றுதெள்ளேணங்கொட்டாமோ. ()

குலம்பாடிக்கொக்கிறகும்பாடிக்கோல்வளையா
ளலம்பாடிநஞ்சுண்டவாபாடிநாடோறு
மலம்பார்புனற்றில்லையம்பலத்தேயாடுகின்ற
சிலம்பாடல்பாடிநாந்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ. (உ௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சாழல்.

சிவனுடைய காருணியம். *

தில்லையிலருளிச்செயப்பட்டது.

நாலடித்தரவு கொச்சகக்கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூசுவதும்வெண்ணீறுபூண்பதுவும்பொங்கரவம்
பேசுவதுந்திருவாயான்மறைபோலுங்காணேடீ
பூசுவதும்பேசுவதும்பூண்பதுவுங்கொண்டென்னை
யீசனவனெவ்வுயிர்க்குமியல்பானான்சாழலோ. (௧)

என்னப்பனெம்பிரானெல்லார்க்குந்தானீசன்
றுன்னம்பெய்கோவணமாக்கொள்ளுமதுவென்னேடீ
மன்னுகலைதுன்னுபொருண்மறைநான்கேவான்சரடாத்
தன்னையேகோவணமாச்சாத்தினன்காண்சாழலோ. (௨)

கோயில்சுடுகாடுகொல்புலித்தோனல்லாடை
தாயுமிலிதந்தையிலிதான்றனியன்காணேடீ
தாயுமிலிதந்தையிலிதான்றனியனாயிடினுங்
காயிலுலகனைத்துங்கற்பொடிகாண்சாழலோ. (௩)

* சிவனுடைய அருட்சத்தி விளையாட்டு.

திருச்சாழல ஊமைப்பெண்ணைப்பேசவைத்தது

அயனையனங்கனையந்தகனைச்சந்திரனை
வயனங்கண்மாயாவடுச்செய்தான்காணேடீ
நயனங்கண்மூன்றுடையநாயகனேதண்டித்தாற்
சயமன்றோவானவர்க்குத்தாழ்குழலாய்சாழலோ. (௪)

தக்கனையு மெச்சனையுந் தலையறுத்துத் தேவர்கணந்,
தொக்கனவந் தவர்தம்மைத் தொலைத்ததுதா னென்னே
டீ, தொக்கனவந் தவர்தம்மைத் தொலைத்தருளி யருள்
கொடுத்தங், கெச்சனுக்கு மிகைத்தலைமற் றருளினன்கா
ண் சாழலோ. (௫)

அலரவனுமாலவனுமறியாமேயழலுருவாய்
நிலமுதற்கீழண்டமுறநின்றதுதானென்னேடீ
நிலமுதற்கீழண்டமுறநின்றிலனேலிருவருந்தஞ்
சலமுகத்தாலாங்காரந்தவிரார்காண்சாழலோ. (௬)

மலைமகளையொருபாகம்வைத்தலுமேமற்றொருத்தி
சலமுகத்தாலவன்சடையிற்பாயுமதுவென்னேடீ [லாம்
சலமுகத்தாலவன்சடையிற்பாய்ந்திலளேற்றரணியெல்
பிலமுகத்தேபுகப்பாய்ந்துபெருங்கேடாஞ்சாழலோ. (௭)

கோலாலமாகிக்குரைகடல்வாயன்றெழுந்த
ஆலாலமுண்டானவன்சதுர்தானென்னேடீ
ஆலாலமுண்டிலனேலன்றயன்மாலுள்ளிட்ட
மேலாயதேவரெல்லாம்வீடுவர்காண்சாழலோ. (அ)

தென்பாலுகந்தாடுந்தில்லைச்சிற்றம்பலவன்
பெண்பாலுகந்தான்பெரும்பித்தன்காணேடீ
பெண்பாலுகந்திலனேற்பேதாயிருநிலத்தோர்
விண்பாலியோகெய்திவீடுவர்காண்சாழலோ. (கூ)

தானந்தமில்லான்றனையடைந்தநாயேனை
யானந்தவெள்ளத்தழுத்துவித்தான்காணேடீ
யானந்தவெள்ளத்தழுத்துவித்ததிருவடிகள்
வானுந்துதேவர்கட்கோர்வான்பொருள்காண்சாழலோ. ()

நங்காயிதென்னதவநரம்போடெலும்பணிந்து
கங்காளந்தோண்மேலேகாதலித்தான்காணேடீ
கங்காளமாமாகேள்காலாந்தரத்திருவர்
தங்காலஞ்செய்யத்தரித்தனன்காண்சாழலோ. (கக)

கானார்புலித்தோலுடைதலையூண்காடுபதி
யானாலவனுக்கிங்காட்படுவாராரேடீ
யானாலுங்கேளாயயனுந்திருமாலும்
வானாடர்கோவும்வழியடியார்சாழலோ. (கஉ)

மலையரையன் பொற்பாவை வாணுதலாள் பெண்டிரு
வை, யுலகறியத் தீவேட்டா னென்னுமது வென்னேடீ,
யுலகறியத் தீவேளா தொழிந்தனனே லுலகனைத்துங்,
கலைநவின்ற பொருள்களெல்லாங் கலங்கிடுங்காண் சாழ
லோ. (கங)

தேன்புக்கதண்பணைசூழ்தில்லைச்சிற்றம்பலவன்
றான்புக்குநட்டம்பயிலுமதுவென்னேடீ
தான்புக்குநட்டம்பயின்றிலனேற்றரணியெல்லா
மூன்புக்கவேற்காளிக்கூட்டாங்காண்சாழலோ. (கச)

கடகரியும்பரிமாவுந்தேருமுகந்தேருதே
யிடபமுகந்தேறியவாறெனக்கறியவியம்பேடீ
தடமதில்களவைமூன்றுந்தழலெரித்தவந்நாளி
லிடபமதாய்த்தாங்கினன்றிருமால்காண்சாழலோ. (கரு)

நன்றாகநால்வர்க்குநான்மறையினுட்பொருளை
யன்றாலின்கீழிருந்தங்கறமுரைத்தான்காணேடீ
யன்றாலின்கீழிருந்தங்கறமுரைத்தானாயிடினுங்
கொன்றான்காண்புரமூன்றுங்கூட்டோடேசாழலோ. (கசு)

அம்பலத்தேகூத்தாடியமுதுசெயப்பலிதிரியு
நம்பனையுந்தேவனென்றுநண்ணுமதுவென்னேடீ
நம்பனையுமாமாகேணன்மறைகடாமறியா
வெம்பெருமானீசாவென்றேத்தினகாண்சாழலோ. (கஎ)

சலமுடையசலந்தரன்றனுடறடிந்தநல்லாழி
நலமுடையநாரணற்கன்றருளியவாறென்னேடீ
நலமுடையநாரணன்றனயனமிடந்தரனடிக்கீ
ழலராகவிடவாழியருளினன்காண்சாழலோ. (கஅ)

அம்பரமாம்புள்ளித்தோலாலாலமாரமுத
மெம்பெருமானுண்டசதுரெனக்கறியவியம்பேடீ
யெம்பெருமானேதுடுத்தங்கேதமுதுசெய்திடினுந்
தம்பெருமைதானறியாத்தன்மையன்காண்சாழலோ. (

அருந்தவருக்காலின்கீழறமுதலாநான்கனையு
மிருந்தவருக்கருளுமதுவெனக்கறியவியம்பேடீ
யருந்தவருக்கறமுதலன்றருளிச்செய்திலனேற்
றிருந்தவருக்குலகியற்கைதெரியாகாண்சாழலோ. (உ0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பூவல்லி.

மாயாவிசயநீக்குதல். *

தில்லையிலருளிச்செயப்பட்டது.

நாலடித்தரவு கொச்சகக்கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இணையார்திருவடியென்றலைமேல்வைத்தலுமே
துணையானசுற்றங்களத்தனையுந்துறந்தொழிந்தே
னணையார்புனற்றில்லையம்பலத்தேயாடுகின்ற
புணையாளன்சீர்பாடிப்பூவல்லிகொய்யாமோ. (க

மாயையினுடைய பெலத்தை மறுத்தல்.

திருப்பூவல்லி

எந்தையெந்தாய்சுற்றமற்றுமெல்லாமென்னுடைய
பந்தமறுத்தென்னையாண்டுகொண்டபாண்டிப்பிரா
னந்தமிடைமருதிலானந்தத்தேனிருந்த
பொந்தைப்பரவிநாம்பூவல்லிகொய்யாமோ. (உ)

நாயிற்கடைப்பட்டநம்மையுமோர்பொருட்படுத்துத்
தாயிற்பெரிதுந்தயாவுடையதம்பெருமான்
மாயப்பிறப்பறுத்தாண்டானென்வல்வினையின்
வாயிற்பொடியட்டிப்பூவல்லிகொய்யாமோ. (ங)

பண்பட்டதில்லைப்பதிக்கரசைப்பரவாதே
யெண்பட்டதக்கனருக்கனெச்சனிந்துவனல்
விண்பட்டபூதப்படைவீரபத்திரராற்
புண்பட்டவாபாடிப்பூவல்லிகொய்யாமோ. (ச)

தேனாடுகொன்றைசடைக்கணிந்தசிவபெருமா
னூனாடிநாடிவந்துள்புகுந்தானுலகர்முன்னே
நானாடியாடிநின்றோலமிடநடம்பயிலும்
வானாடர்கோவுக்கேபூவல்லிகொய்யாமோ. (ரு)

எரிமூன்றுதேவர்க்கிரங்கியருள்செய்தருளிச்
சிரமூன்றறத்தன்றிருப்புருவனெரித்தருளி
யுருமூன்றுமாகியுணர்வரிதாமொருவனுமே
புரமூன்றெரித்தவாபூவல்லிகொய்யாமோ. (சு)

வணங்கத்தலைவைத்துவார்கழல்வாய்வாழ்த்தவைத்
திணங்கத்தன்சீரடியார்கூட்டமும்வைத்தெம்பெருமா
னணங்கொடணிதில்லையம்பலத்தேயாடுகின்ற
குணங்கூரப்பாடிநாம்பூவல்லிகொய்யாமோ. (எ)

நெறிசெய்தருளித்தன்சீரடியார்பொன்னடிக்கே
குறிசெய்துகொண்டென்னையாண்டபிரான்குணம்பரவி
முறிசெய்துநம்மைமுழுதுடற்றும்பழவினையைக்
கிறிசெய்தவாபாடிப்பூவல்லிகொய்யாமோ. (அ)

பன்னாட்பரவிப்பணிசெய்யப்பாதமலர்
ரென்னாகந்துன்னவைத்தபெரியோனெழிற்சுடராய்க்
கன்னாருரித்தென்னையாண்டுகொண்டான்கழலிணைகள்
பொன்னானவாபாடிப்பூவல்லிகொய்யாமோ. (கூ)

பேராசையாமிந்தப்பிண்டமறப்பெருந்துறையான்
சீரார்திருவடியென்றலைமேல்வைத்தபிரான்
காரார்கடனஞ்சையுண்டுகந்தகாபாலி
போரார்புரம்பாடிப்பூவல்லிகொய்யாமோ. (க0)

பாலுமமுதமுந்தேனுடனாம்பராபரமாய்க்
கோலங்குளிர்ந்துள்ளங்கொண்டபிரான்குரைகழல்கண்
ஞாலம்பரவுவார்நன்னெறியாமந்நெறியே
போலும்புகழ்பாடிப்பூவல்லிகொய்யாமோ. (கக)

வானவன்மாலயன்மற்றுமுள்ளதேவர்கட்கும்
கோனவனாய்நின்றுகூடலிலாக்குணக்குறியோ
னூனநெடுங்கடலாலாலமமுதுசெய்யப்
போனகமானவாபூவல்லிகொய்யாமோ. (கஉ)

அன்றாலநீழற்கீழருமறைகடானருளி
நன்றாகவானவர்மாமுனிவர்நாடோறு
நின்றாரவேத்துநிறைகழலோன்புனைகொன்றைப்
பொன்றாதுபாடிநாம்பூவல்லிகொய்யாமோ. (கங)

படமாகவென்னுள்ளேதன்னிணைப்போதவையளித்திங்
கிடமாகக்கொண்டிருந்தேகம்பமேயபிரான்
றடமார்மதிற்றில்லையம்பலமேதானிடமா
நடமாடுமாபாடிப்பூவல்லிகொய்யாமோ. (கச)

அங்கியருக்கனிராவணனந்தகன்கூற்றன்
செங்கணரியயனிந்திரனுஞ்சந்திரனும்
பங்கமிறக்கனுமெச்சனுந்தம்பரிசழியப்
பொங்கியசீர்பாடிநாம்பூவல்லிகொய்யாமோ. (கரு)

திண்போர்விடையான்சிவபுரத்தார்போரேறு
மண்பான்மதுரையிற்பிட்டமுதுசெய்தருளித்
தண்டாலேபாண்டியன்றன்னைப்பணிகொண்ட
புண்பாடல்பாடிநாம்பூவல்லிகொய்யாமோ. (கசு)

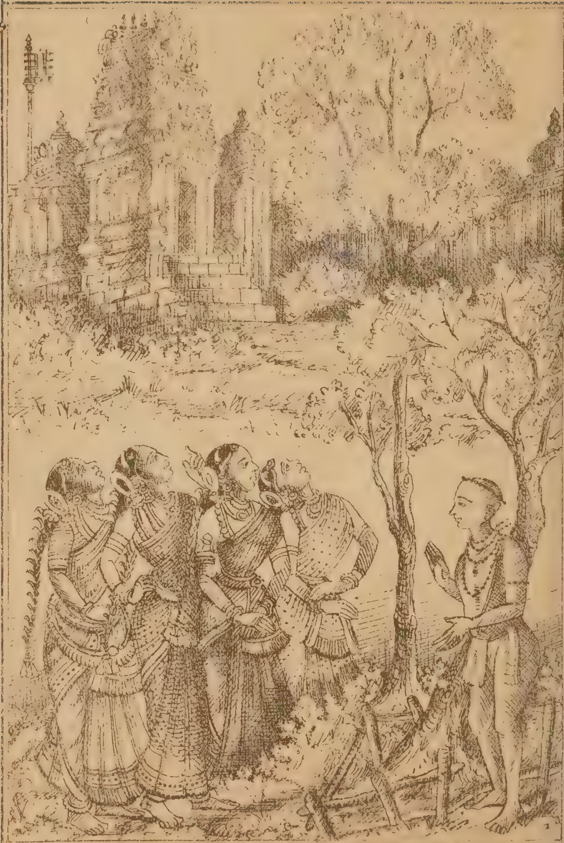
முன்னயமாலயனும்வானவருந் தானவரும்
பொன்னார்திருவடி தாமறியார்போற்றுவதே
யென்னகமுள்புகுந் தாண்டுகொண்டானிலங்கணியாம்
பன்னகம்பாடிநாம்பூவல்லிகொய்யாமோ. (கஎ)

சீரார்திருவடித்திண்சிலம்புசிலம்பொலிக்கே
யாராதவாசையதாயடியேனகமகிழத்
தேரார்ந்தவீதிப்பெருந்துறையான்திருநடஞ்செய்
பேரானந்தம்பாடிப்பூவல்லிகொய்யாமோ. (கஅ)

அத்தியுரித்ததுபோர்த்தருளும்பெருந்துறையான்
பித்தவடிவுகொண்டிவ்வுலகிற்பிள்ளையுமா
முத்திமுழுமுதலுத்தரகோசமங்கைவள்ளல்
புத்திபுகுந்தவா பூவல்லிகொய்யாமோ. (ககூ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவங்கியார் C.V.N. 1905.

திருவுந்தியார்.

ஞானவெற்றி. *

தில்லையிலருளிச்செயப்பட்டது.

கலித்தாழிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வளைந்தது வில்லு விளைந்தது பூசல்
உளைந்தன முப்புர முந்தீபற
வொருங்குடன் வெந்தவா றுந்தீபற. (க)

ஈரம்பு கண்டில மேகம்பர் தங்கையி
லோரம்பே முப்புர முந்தீபற
வொன்றும் பெருமிகை யுந்தீபற. (உ)

தச்சு விடுத்தலுந் தாமடி யிட்டலு
மச்சு முறிந்ததென் றுந்தீபற
வழிந்தன முப்புர முந்தீபற. (௩)

உய்யவல் லாரொரு மூவரைக் காவல்கொண்
டெய்யவல் லானுக்கே யுந்தீபற
விளமுலை பங்கனென் றுந்தீபற. (ச)

* அருட்சத்தியினுடைய சாமர்த்தியம்.

சாடியவேள்விசரிந்திடத்தேவர்க
ளோடியவாபாடியுந்தீபற
வுருத்திரநாதனுக்குந்தீபற. (ரு)

ஆவாதிருமாலவிப்பாகங்கொண்டன்று
சாவாதிருந்தானென்றுந்தீபற
சதுர்முகன்றாதையென்றுந்தீபற. (சு)

வெய்யவனங்கிவிழுங்கத்திரட்டிய
கையைத்தறித்தானென்றுந்தீபற
கலங்கிற்றுவேள்வியென்றுந்தீபற. (எ)

பார்ப்பதியைப்பகைசாற்றியதக்கனைப்
பார்ப்பதென்னேயேடியுந்தீபற
பணைமுலைபாகனுக்குந்தீபற. (அ)

புரந்தரனாரொருபூங்குயிலாகி
மரந்தனிலேறினாருந்தீபற
வானவர்கோனென்றேயுந்தீபற. (கூ)

வெஞ்சினவேள்வியாத்திரனார்தலை
துஞ்சினவாபாடியுந்தீபற
தொடர்ந்தபிறப்பறவுந்தீபற. (கo)

ஆட்டின்றலையைவிதிக்குத்தலையாகக்
கூட்டியவாபாடியுந்தீபற
கொங்கைகுலுங்கநின்றுந்தீபற. (கக)

உண்ணப்புகுந்தபகனொளித்தோடாமே
கண்ணைப்பறித்தவாறுந்தீபற
கருக்கெடநாமெலாமுந்தீபற. (கஉ)

நாமகணுசிசிரம்பிரமன்படச்
சோமன்முகனெரித்துந்தீபற
தொல்லைவினைகெடவுந்தீபற. (கரு)

நான்மறையோனுமகத்தியமான்படப்
போம்வழிதேடுமாறுந்தீபற
புரந்தரன்வேள்வியிலுந்தீபற. (கச)

சூரியனார்தொண்டைவாயினிற்பற்களை
வாரிநெரித்தவாறுந்தீபற
மயங்கிற்றுவேள்வியென்றுந்தீபற. (கரு)

தக்கனாரன்றேதலையிழந்தார்தக்கன்
மக்களைச்சூழநின்றுந்தீபற
மடிந்ததுவேள்வியென்றுந்தீபற. (கசு)

பாலகனுற்கன்றுபாற்கடலீந்திட்ட
கோலச்சடையற்கேயுந்தீபற
குமரன்றன்றாதைக்கேயுந்தீபற. (கஎ)

நல்லமலரின்மேனான்முகனார்தலை
யொல்லையரிந்ததென்றுந்தீபற
வுகிராலரிந்ததென்றுந்தீபற. (கஅ)

தேரைநிறுத்திமலையெடுத்தான்சிர
மீரைந்துமிற்றவாறுந்தீபற
விருபதுமிற்றதென்றுந்தீபற. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தோணேக்கம்.

பிரபஞ்சசுத்தி. *

தில்லையிலருளிச்செயப்பட்டது.

நாலடித்தரவு கொச்சகக்கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூத்தாரும்பொய்கைப்புனலிதுவேயெனக்கருதிப்
பேய்த்தேர்முகக்குறும்பேதைகுணமாகாமே
தீர்த்தாய்திகழ்தில்லையம்பலத்தேதிருநடஞ்செய்
கூத்தாவுன்சேவடிகூடும்வண்ணந்தோணேக்கம். (க)

என்றும்பிறந்திறந்தாழாமேயாண்டுகொண்டான்
கன்றால்விளவெறிந்தான்பிரமன்காண்பரிய
குன்றுதசீர்த்தில்லையம்பலவன்குணம்பரவித்
துன்றூர்குழலினீர்தோணேக்கமாடாமோ. (உ)

* ஆன்மாக்களைச் சுத்திகரித்தல்.

திருத்தோணுக்கம் C.V.N. 1906

பொருட்பற்றிச்செய்கின்றபூசனைகள்போல்விளங்கச்
செருப்புற்றசீரடிவாய்க்கலசமூனமுதம்
விருப்புற்றுவேடனார்சேடறியமெய்குளிர்ந்த்
கருட்பெற்றுநின்றவாதோணோக்கமாடாமோ. (௩)

கற்போலுநெஞ்சங்கசிந்துருகக்கருணையினா
னிற்பானைப்போலவென்னெஞ்சினுள்ளேபுகுந்தருளி
நற்பாற்படுத்தென்னைநாடறியத்தானிங்ஙன்
சொற்பாலதானவாதோணோக்கமாடாமோ. (௪)

நிலநீர்நெருப்புயிர்நீள்விசும்புநிலாப்பகலோன்
புலனாயமைந்தனோடெண்வகையாய்ப்புணர்ந்துநின்ற
வுலகேழெனத்திசைபத்தெனத்தானொருவனுமே
பலவாகிநின்றவாதோணோக்கமாடாமோ. (௫)

புத்தன்முதலாயபுல்லறிவிற்பல்சமயந்
தத்தமதங்களிற்றட்டுளுப்புப்பட்டுநிற்கச்
சித்தஞ்சிவமாக்கிச்செய்தனவேதவமாக்கு
மத்தன்கருணையினாற்றோணோக்கமாடாமோ. (௬)

தீதில்லைமாணிசிவகருமஞ்சிதைத்தானைச்
சாதியும்வேதியன்றாதைதனைத்தாளிரண்டுஞ்
சேதிப்பவீசன்றிருவருளாற்றேவர்தொழப்
பாதகமேசோறுபற்றினவாதோணோக்கம். (எ)

மானமழிந்தோமதிமறந்தோமங்கைநல்லீர்
வானந்தொழுந்தென்னன்வார்கழலேநினைந்தடியோ
மானந்தக்கூத்தனருள்பெறினுமவ்வணமே
யானந்தமாகிநின்றாடாமோதோணோக்கம். (அ)

எண்ணுடைமூவரிராக்கதர்களெரிபிழைத்துக்
கண்ணுதலெந்தைகடைத்தலைமுனின்றதற்பி
னெண்ணிலியிந்திரரெத்தனையோபிரமர்களு
மண்மிசைமால்பலர்மாண்டனர்காண்டோணோக்கம். (கூ)

பங்கயமாயிரம்பூவினிலோர்பூக்குறையத்
தங்கணிடந்தரன்சேவடிமேற்சாத்தலுமே
சங்கரனெம்பிரான்சக்கரமாற்கருளியவா
றெங்கும்பரவிநாந்தோணோக்கமாடாமோ. (கo)

காமனுடலுயிர்காலன்பற்காய்கதிரோ
னுமகனுசிரம்பிரமன்கரமெரியைச்
சோமன்கலைதலைதக்கனையுமெச்சனையுந்
தூய்மைகள்செய்தவாதோணோக்கமாடாமோ. (கக)

பிரமனரியென்றிருவருந்தம்பேதைமையாற்
பரமமியாம்பரமமென்றவர்கள்பதைப்பொடுங்க
வரனாரழலுருவாயங்கேயளவிறந்து
பரமாகிநின்றவாதோணோக்கமாடாமோ. (கஉ)

திருப்பொன்னூசல்

C.V.N.

ஏழைத்தொழும்பனேனெத்தனையோகாலமெல்லாம்
பாழுக்கிறைத்தேன்பரம்பரனைப்பணியாதே
யூழிமுதற்சிந்தாதநன்மணிவந்தென்பிறவித்
தாழைப்பறித்தவாதோணோக்கமாடாமோ. (சங)

உரைமாண்டவுள்ளொளியுத்தமன்வந்துளம்புகலுங்
கரைமாண்டகாமப்பெருங்கடலைக்கடத்தலுமே
யிரைமாண்டவிந்திரியப்பறவையிரிந்தோடத்
துரைமாண்டவாபாடித்தோணோக்கமாடாமோ. (சச)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பொன்னூசல்.

அருட்சுத்தி. *

தில்லையிலருளிச்செயப்பட்டது.

ஒப்புமைபற்றிவந்த
ஆறடித்தரவு கொச்சகக்கலிப்பா.
திருச்சிற்றம்பலம்.

சீரார்பவளங்கான்முத்தங்கயிறாக
வேராரும்பொற்பலகையேறியினிதமர்ந்து
நாராயணனறியாநாண்மலர்த்தாளுயடியேற்
கூராகத்தந்தருளுமுத்தரகோசமங்கை

---

* அருளோடுகூடுதல்.

யாராவமுதினருட்டாளிணைபாடிப்
போரார்வேற்கண்மடவீர்பொன்னூசலாடாமோ. (க)

மூன்றங்கிலங்குநயனத்தன்மூவாத
வான்றங்குதேவர்களுங்காணுமலரடிக
டேன்றங்கித்தித்தித்தமுதூறித்தான்றெளிந்தங்
கூன்றங்கிநின்றுருக்குமுத்தரகோசமங்கைக்
கோன்றங்கிடைமருதுபாடிக்குலமஞ்ஞை
போன்றங்கனநடையீர்பொன்னூசலாடாமோ. (உ)

முன்னீறுமாதியுமில்லான்முனிவர்குழாம்
பன்னூறுகோடியிமையோர்கடாநிற்பத்
தன்னீறெனக்கருளித்தன்கருணைவெள்ளத்து
மன்னூறமன்னுமணியுத்தரகோசமங்கை
மின்னேறுமாடவியன்மாளிகைபாடிப்
பொன்னேறுபூண்முலையீர்பொன்னூசலாடாமோ. (ஙூ)

நஞ்சமர்கண்டத்தனண்டத்தவர்நாதன்
மஞ்சுதோய்மாடமணியுத்தரகோசமங்கை
யஞ்சொலாடன்னோடுங்கூடியடியவர்க
ணெஞ்சுளேநின்றமுதமூறிக்கருணைசெய்து
துஞ்சல்பிறப்பறுப்பான்றூயபுகழ்பாடிப்
புஞ்சமார்வெள்வளையீர்பொன்னூசலாடாமோ. (ச)

ஆணோவலியோவரிவையோவென்றிருவர்
காணக்கடவுள்கருணையினாற்றேவர்குழா

நாணுமேயுய்யவாட்கொண்டருளிநஞ்சுதனை
யூணாகவுண்டருளுமுத்தரகோசமங்கைக்
கோணார்பிறைச்சென்னிக்கூத்தன்குணம்பரவிப்
பூணார்வனமுலையீர்பொன்னூசலாடாமோ. (ரு)

மாதாடுபாகத்தனுத்தரகோசமங்கைத்
தாதாடுகொன்றைச்சடையானடியாருட்
கோதாட்டிநாயேனையாட்கொண்டென்றொல்பிறவித்
தீதோடாவண்ணந்திகழப்பிறப்பறுப்பான்
காதாடுகுண்டலங்கள்பாடிக்கசிந்தன்பாற்
போதாடுபூண்முலையீர்பொன்னூசலாடாமோ. (சு)

உன்னற்கரியதிருவுத்தரகோசமங்கை
மன்னிப்பொலிந்திருந்தமாமறையோன்றன்புகழே
பன்னிப்பணிந்திறைஞ்சப்பாவங்கள்பற்றறுப்பா
னன்னத்தின்மேலேறியாடுமணிமயில்போ
லென்னத்தனென்னையுமாட்கொண்டானெழில்பாடிப்
பொன்னொத்தபூண்முலையீர்பொன்னூசலாடாமோ. (எ)

கோலவரைக்குடுமிவந்துகுவலயத்துச்
சாலவமுதுண்டுதாழ்கடலின்மீதெழுந்து
ஞாலமிகப்பரிமேற்கொண்டுநமையாண்டான்
சீலந்திகழுந்திருவுத்தரகோசமங்கை
மாலுக்கரியானைவாயாரநாம்பாடிப்
பூலித்தகங்குழைந்துபொன்னூசலாடாமோ. (அ)

தெங்குலவுசோலைத்திருவுத்தரகோசமங்கை
தங்குலவுசோதித்தனியுருவம்வந்தருளி
யெங்கள்பிறப்பறுத்திட்டெந்தரமுமாட்கொள்வான்
பங்குலவுகோதையுந்தானும்பணிகொண்ட
கொங்குலவுகொன்றைச்சடையான்குணம்பரவிப்
பொங்குலவுபூண்முலையீர்பொன்னூசலாடாமோ. (௯)

திருச்சிற்றம்பலம்.

அன்னைப்பத்து.

ஆத்துமபூரணம். *

தில்லையிலருளிச்செய்யப்பட்டது.

கலிவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேதமொழியர்வெண்ணீற்றர்செம்மேனியர்
நாதப்பறையினரன்னேயென்னும்
நாதப்பறையினர்நான்முகன்மாலுக்கு
நாதரிந்நாதனாரன்னேயென்னும். (க)

* ஆன்மா சிவனுடனே நிறைதல்.

அன்னைப்பத்து

C.V.N. 1905.

கண்ணஞ்சனத்தர்கருணைக்கடலின
ருண்ணின்றுருக்குவரன்னேயென்னு
முண்ணின்றுருக்கியுலப்பிலாவானந்தக்
கண்ணீர்தருவராலன்னேயென்னும். (உ)

சித்தமழகியார்பாடாரோவழகியர்
சித்தத்திருப்பராலன்னேயென்னுஞ்
சித்தத்திருப்பவர்தென்னன்பெருந்துறை
யத்தரானந்தராலன்னேயென்னும். (௩)

ஆடரப்பூணுடைத்தோல்பொடிப்பூசிற்றோர்
வேடமிருந்தவாறன்னேயென்னும்
வேடமிருந்தவாகண்டுகண்டென்னுள்ளம்
வாடுமிதுவென்னேயன்னேயென்னும். (௪)

நீண்டகரத்தர்நெறிதருகுஞ்சியர்
பாண்டிநன்னாடராலன்னேயென்னும்
பாண்டிநன்னாடர்பரந்தெழுசிந்தையை
யாண்டன்புசெய்வராலன்னேயென்னும். (௫)

உன்னற்கரியசீருத்தரமங்கையர்
மன்னுவதென்னெஞ்சிலன்னேயென்னு
மன்னுவதென்னெஞ்சின்மாலயன்காண்கிலா
ரென்னவதிசயமன்னேயென்னும். (௬)

வெள்ளைக்கலிங்கத்தர்வெண்டிருமுண்டத்தர்
பள்ளிக்குப்பாயத்தரன்னேயென்னும்
பள்ளிக்குப்பாயத்தர்பாய்பரிமேல்கொண்டென்
னுள்ளங்கவர்வராலன்னேயென்னும். (எ)

தாளியறுகினர்சந்தனச்சாந்தின
ராளெம்மையாள்வராலன்னேயென்னு
மாளெம்மையாளுமடிகளார் தங்கையிற்
றாளமிருந்தவாறன்னேயென்னும். (அ)

தையலோர்பங்கினர்தாபதவேடத்த
ரையம்புகுவராலன்னேயென்னு
மையம்புகுந்தவர்போதலுமென்னுள்ள
மையுமிதுவென்னேயன்னேயென்னும். (கூ)

கொன்றைமதியமுங்கூவிளமத்தமுந்
துன்றியசென்னியரன்னேயென்னுந்
துன்றியசென்னியின்மத்தமுன்மத்தமே
யின்றெனக்கானவாறன்னேயென்னும். (கo)

திருச்சிற்றம்பலம்.

குயிற்பத்து

C.V.N. 1905

குயிற்பத்து.

ஆத்துமவிரக்கம். *

தில்லையிலருளிச்செயப்பட்டது.

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கீதமினியகுயிலேகேட்டியேலெங்கள்பெருமான்
பாதமிரண்டும்வினவிற்பாதாளமேழினுக்கப்பாற்
சோதிமணிமுடிசொல்லிற்சொல்லிறந்துநின்றதொன்மை
யாதிகுணமொன்றுமில்லானந்தமிலான்வரக்கூவாய். ()

ஏர்தருமேழுலகேத்தவெவ்வுருவுந்தன்னுருவா
யார்கலிசூழ்தென்னிலங்கையழகமர்வண்டோதரிக்குப்
பேரருளின்பமளித்தபெருந்துறைமேயபிரானைச்
சீரியவாயாற்குயிலேதென்பாண்டிநாடனைக்கூவாய். (உ)

நீலவுருவிற்குயிலேநீண்மணிமாடநிலாவுங்
கோலவழகிற்றிகழுங்கொடிமங்கையுள்ளுறைகோயிற்
சீலம்பெரிதுமினியதிருவுத்தரகோசமங்கை
ஞாலம்விளங்கவிருந்தநாயகனைவரக்கூவாய். (ங)

* சிவனைக்கண்டிரங்குதல்.

தேன்பழச் சோலைப யிலுஞ் சிறுகுயி லேயிது கேணீ,
வான்பழித் திம்மண்பு குந்து மனிதரை யாட்கொண்ட
வள்ள; லூன்பழித் துள்ளம்பு குந்தென் னுணர்வது வாய
வொருத்தன், மான்பழித் தாண்டமென் னேக்கி மண
ளனை நீவரக் கூவாய். (௪)

சுந்தரத்தின்பக்குயிலேசூழ்சுடர்ஞாயிறுபோல
வந்தரத்தேநின்றிழிந்திங்கடியவராசையறுப்பான்
முந்துநடுவுமுடிவுமாகியமூவரறியாச்
சிந்துரச்சேவடியானைச்சேவகனைவரக்கூவாய். (௫)

இன்பந்தருவன்குயிலேயேழுலகும்முழுதாளி
யன்பனமுதளித்தூறுமானந்தன்வான்வந்ததேவ
னன்பொன்மணிச்சுவடொத்தநற்பரிமேல்வருவானைக்
கொம்பின்மிழற்றுங்குயிலேகோகழிநாதனைக்கூவாய். (௬).

உன்னையுகப்பன்குயிலேயுன்றுணைத்தோழியுமாவன்
பொன்னையழித்தநன்மேனிப்புகழிற்றிகழுமழகன்
மன்னன்பரிமிசைவந்தவள்ளல்பெருந்துறைமேய
தென்னவன்சேரலன்சோழன்சீர்ப்புயங்கன்வரக்கூவாய்()

வாவிங்கேநீகுயிற்பிள்ளாய்மாலொடுநான்முகன்றேடி
யோவியவருன்னிநிற்பவொண்டழல்விண்பிளந்தோங்கி
மேவியன்றண்டங்கடந்துவிரிசுடராய்நின்றமெய்யன்
றூவிவரும்பரிப்பாகன்றூழ்சடையோன்வரக்கூவாய். (அ)

திருத்தசாங்கம் C.V.N. 1905.

சாருடைப் பொன்றிகழ் மேனிக் கடிபொழில் வாழுங் குயிலே, சீருடைச் செங்கம லத்திற் றிகழுரு வாகியசெல் வன், பாரிடைப் பாதங்கள் காட்டிப் பாசம றுத்தெனை யாண்ட, வாருடை யம்பொனின் மேனி யமுதினை நீவரக் கூவாய். (கூ)

கொந்தணவும்பொழிற்சோலைக்கூங்குயிலேயிதுகேணீ
யந்தணனாகிவந்திங்கேயழகியசேவடிகாட்டி
யெந்தமராமிவனென்றிங்கென்னையுமாட் கொண்டருளுஞ்
செந்தழல்போற்றிருமேனித்தேவர்பிரான்வரக்கூவாய். ()

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தசாங்கம்.

அடிமைகொண்ட முறைமை. *

தில்லையிலருளிச்செயப்பட்டது.

நேரிசைவெண்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏராரிளங்கிளியேயெங்கள்பெருந்துறைக்கோன்
சீரார்திருநாமந்தேர்ந்துரையா - யாரூரன் [போ
செம்பெருமான் வெண்மலரான் பாற்கடலான் செப்புவ
லெம்பெருமான்றேவர்பிரானென்று. (க)

---

* பத்தடையாளம்.

ஏதமிலாவின்சொன்மரகதமேயேழ்பொழிற்கு
நாதனமையாளுடையானுடுரையாய் - காதலவர்க்
கன்பாண்டுமீளாவருள்புரிவானுடென்றுந்
தென்பாண்டிநாடேதெளி. (உ)

தாதாடுபூஞ்சோலைத்தத்தாய்நமையாளு
மாதாடும்பாகத்தன்வாழ்பதியென் - கோதாட்டிப்
பத்தரெல்லாம்பார்மேற்சிவபுரம்போற்கொண்டாடு
முத்தரகோசமங்கையூர். (௩)

செய்யவாய்ப்பைஞ்சிறகிற்செல்வீநஞ்சிந்தைசே
ரையன்பெருந்துறையானூருரையாய் - தையலாய்
வான்வந்தசிந்தைமலங்கழுவவந்திழியு
மானந்தங்காணுடையானாறு. (௪)

இஞ்சுகவாயஞ்சுகமேகேடில்பெருந்துறைக்கோன்
மஞ்சன்மருவுமலைபகராய் - நெஞ்சத்
திருளகலவாள்வீசியின்பமருமுத்தி
யருளுமலையென்பதுகாணுய்ந்து. (௫)

இப்பாடே வந்தியம்பு கூடுபுக லென்கிளியே, யொப்பாடாச் சீருடையா னூர்வமென்னே - யெப்போதுந், தேன்புரையுஞ் சிந்தையராய்த் தெய்வப்பெண் ணேத்திசைப்ப, வான்புரவி யூரு மகிழ்ந்து. (௬)

கோற்றேன் மொழிக்கிள்ளாய் கோதில்பெருந்துறைக்கோ
மாற்றுரைவெல்லும்படைபகரா - யேற்று [ன்
ரழுக்கடையாநெஞ்சுருகமும்மலங்கள்பாயுங்
கழுக்கடைகாண்கைக்கொள்படை. (எ)

இன்பான்மொழிக்கிள்ளாயெங்கள்பெருந்துறைக்கோன்
முன்பான்முழங்குமுரசியம்பா - யன்பாற்
பிறவிப்பகைகலங்கப்பேரின்பத்தோங்கும்
பருமிக்கநாதப்பறை. (அ)

ஆயமொழிக்கிள்ளாயள்ளூறுமன்பர்பான்
மேயபெருந்துறையான்மெய்த்தாரேன் - றீயவினை
நாளுமணுகாவண்ணநாயேனையாளுடையான்
றாளியறுகாமுவந்ததார். (கூ)

சோலைப்பசுங்கிளியேதூநீர்ப்பெருந்துறைக்கோன்
கோலம்பொலியுங்கொடிகூறாய் - சாலவு
மேதிலார்துண்ணென்னமேல்விளங்கியேர்காட்டுங்
கோதிலாவேறாங்கொடி. (க0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பள்ளியெழுச்சி.

திரோதானசுத்தி. *

திருப்பெருந்துறையி லருளிச்செயப்பட்டது.

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

போற்றியென்வாழ்முதலாகியபொருளே
புலர்ந்ததுபூங்கழற்கிணைதுணைமலர்கொண்
டேற்றிநின்திருமுகத்தெமக்கருண்மலரு
மெழினகைகொண்டுநின்திருவடிதொழுகோஞ்
சேற்றிதழ்க்கமலங்கண்மலருந்தண்வயல்சூழ்
திருப்பெருந்துறையுறைசிவபெருமானே
யேற்றுயர்கொடியுடையாயெனையுடையா
யெம்பெருமான்பள்ளியெழுந்தருளாயே. (க)

அருணனிந்திரன்றிசையணுகினனிருள்போ
யகன்றதுவுதயநின்மலர்த்திருமுகத்தின்
கருணையின்சூரியனெழவெழநயனக்
கடிமலர்மலரமற்றண்ணலங்கண்ணாந்

* ஏகமாகிய திரோதாயி மறைப்பானமலம் நீக்குதல்.

திரணிரையறுபதமுரல்வனவிவையோர்
திருப்பெருந்துறையுறைசிவபெருமானே
யருணிதிதரவருமானந்தமலையே
யலைகடலேபள்ளியெழுந்தருளாயே. (உ)

கூவினபூங்குயில்கூவினகோழி
குருகுகளியம்பினவியம்பினசங்க
மோவினதாரகையொளியொளியுதயத்
தொருப்படுகின்றதுவிருப்பொடுநமக்குத்
தேவநற்செறிகழற்றாளிணைகாட்டாய்
திருப்பெருந்துறையுறைசிவபெருமானே
யாவருமறிவரியாயெமக்கெளியா
யெம்பெருமான்பள்ளியெழுந்தருளாயே. (௩)

இன்னிசைவீணையரியாழினரொருபா
விருக்கொடுதோத்திரமியம்பினரொருபாற்
றுன்னியபிணைமலர்க்கையினரொருபாற்
றொழுகையரழுகையர்துவள்கையரொருபாற்
சென்னியிலஞ்சலிகூப்பினரொருபாற்
திருப்பெருந்துறையுறைசிவபெருமானே
யென்னையுமாண்டுகொண்டின்னருள்புரியு
மெம்பெருமான்பள்ளியெழுந்தருளாயே. (௪)

பூதங்கடோறுநின்றாயெனினல்லாற்
போக்கிலன்வரவிலனெனநினைப்புலவோர்

கீதங்கள்பாடுதலாடுதலல்லாற்
கேட்டறியோமுனைக்கண்டறிவாரைச்
சீதங்கொள்வயற்றிருப்பெருந்துறைமன்னு
சிந்தனைக்கும்மரியாயெங்கண்முன்வந்
தேதங்களறுத்தெம்மையாண்டருள்புரியு
மெம்பெருமான்பள்ளியெழுந்தருளாயே. (ரு)

பப்பறவீட்டிருந்துணருநின்னடியார்
பந்தனைவந்தறுத்தாரவர்பலரு
மைப்புறுகண்ணியர்மானுடத்தியல்பின்
வணங்குகின்றாரணங்கின்மணவாளா
செப்புறுகமலங்கண்மலருந்தண்வயல்சூழ்
திருப்பெருந்துறையுறைசிவபெருமானே
யிப்பிறப்பறுத்தெமையாண்டருள்புரியு
மெம்பெருமான்பள்ளியெழுந்தருளாயே. (சு)

அதுபழச்சுவையெனவமுதெனவறிதற்
கரிதெனவெளிதெனவமரருமறியா
ரிதுவவன்றிருவுருவிவனவனெனவே
யெங்களையாண்டுகொண்டிங்கெழுந்தருளு
மதுவளர்பொழிற்றிருவுத்தரகோச
மங்கையுள்ளாய்திருப்பெருந்துறைமன்னா
வெதுவெமைப்பணிகொளுமாறதுகேட்போ
மெம்பெருமான்பள்ளியெழுந்தருளாயே. (எ)

முந்தியமுதனடுவிறுதியுமானாய்
மூவருமறிகிலரியாவர்மற்றறிவார்
பந்தணைவிரலியுநீயுநின்னடியார்
பழங்குடிறொருமெழுந்தருளியபரனே
செந்தழல்புரைதிருமேனியுங்காட்டித்
திருப்பெருந்துறையுறைகோயிலுங்காட்டி
யந்தணனாவதுங்காட்டிவந்தாண்டா
யாரமுதேபள்ளியெழுந்தருளாயே. (அ)

விண்ணகத்தேவருநண்ணவுமாட்டா
விழுப்பொருளேயுனதொழுப்படியோங்கண்
மண்ணகத்தேவந்துவாழச்செய்தானே
வண்டிருப்பெருந்துறையாய்வழியடியோங்
கண்ணகத்தேநின்றுகளிதருதேனே
கடலமுதேகரும்பேவிரும்படியா
ரெண்ணகத்தாயுலகுக்குயிரானா
யெம்பெருமான்பள்ளியெழுந்தருளாயே. (கூ).

புவனியிற்போய்ப்பிறவாமையினாளும்
போக்குகின்றேமவமேயிந்தப்பூமி
சிவனுய்யக்கொள்கின்றவாறென்றுநோக்கித்
திருப்பெருந்துறையுறைவாய்திருமாலா
மவன்விருப்பெய்தவுமலரவனாசைப்
படவுநின்னலர்ந்தமெய்க்கருணையுநீயு

மவனியிற்புகுந்தெமையாட்கொள்ளவல்லா
யாரமுதேபள்ளியெழுந்தருளாயே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோயின்மூத்த திருப்பதிகம்.

அநாதியாகியசற்காரியம்.

தில்லையிலருளிச்செயப்பட்டது.

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உடையாளுன்றனடுவிருக்கு
முடையாணடுவுணீயிருத்தி
யடியேனடுவுளிருவீரு
மிருப்பதானாலடியேனுன்
னடியார்நடுவுளிருக்குமரு
ளைப்புரியாய்பொன்னம்பலத்தெம்
முடியாமுதலேயென்கருத்து
முடியும்வண்ணமுன்னின்றே. (௧)

முன்னின்றாண்டாயெனை முன்ன
மியானுமதுவேமுயல்வுற்றுப்
பின்னின்றேவல்செய்கின்றேன்
பிற்பட்டொழிந்தேன்பெம்மானே
யென்னின்றருளிவரநின்று
போந்திடென்னாவிடிலடியா
ருன்னின்றிவனாரென்னாரோ
பொன்னம்பலக்கூத்துகந்தானே. (உ)

உகந்தானேயன்புடையடிமைக்
குருகாவுள்ளத்துணர்விலியேன்
சகந்தானறியமுறையிட்டாற்
றக்கவாறன்றென்னாரோ
மகந்தான்செய்துவழிவந்தார்
வாழவாழ்ந்தாயடியேற்குன்
முகந்தான்றாவிடின்முடிவேன்
பொன்னம்பலத்தெம்முழுமுதலே. (௩)

முழுமுதலேயைம்புலனுக்கு
மூவர்க்குமென்றனக்கும்
வழிமுதலேநின்பழவடியார்
திரள்வான்குழுமிக்
கெழுமுதலேயருடர்திருக்க
விரங்குங்கொல்லோவென்

றழுமதுவேயன்றிமற்றென்
செய்கேன்பொன்னம்பலத்தரைசே. (ச)

அரைசேபொன்னம்பலத்தாடு
மமுதேயென்றுன்னருணோக்கி
யிரைதேர்கொக்கொத்திரவுபக
லேசற்றிருந்தேவேசற்றேன்
கரைசேரடியார்களிசிறப்பக்
காட்சிகொடுத்துன்னடியேன்பாற்
பிரைசேர்பாலினெய்போலப்
பேசாதிருந்தாலேசாரோ. (ரு)

ஏசாநிற்பரென்னையுனக்
கடியானென்றுபிறரெல்லாம்
பேசாநிற்பரியான்றானும்
பேணாநிற்பேனின்னருளே
தேசாநேசர்சூழ்ந்திருக்குந்
திருவோலக்கஞ்சேவிக்க
வீசாபொன்னம்பலத்தாடு
மெந்தாயினித்தானிரங்காயே. (சா)

இரங்குமக்கம்பலக்கூத்த
னென்றென்றேமாந்திருப்பேனை
யருங்கற்பனைகற்பித்தாண்டா
யாள்வாரிலிமாடாவேனோ

நெருங்குமடியார்களுநீயு
நின்றுநிலாவிவிளையாடு
மருங்கேசார்ந்துவரவெங்கள்
வாழ்வேவாவென்றருளாயே. (எ)

அருளாதொழிந்தாலடியேனை
யஞ்சேலென்பாராரிங்குப்
பொருளாவென்னைப்புகுந்தாண்ட
பொன்னேபொன்னம்பலக்கூத்தா
மருளார்மனத்தோடுனைப்பிரிந்து
வருந்துவேனைவாவென்றுன்
றெருளார்கூட்டங்காட்டாயேற்
செத்தேபோனாற்சிரியாரோ. (அ)

சிரிப்பார்களிப்பார்தேனிப்பார்
திரண்டுதிரண்டுன்றிருவார்த்தை
விரிப்பார்கேட்பார்மெச்சுவார்
வெவ்வேறிருந்துன்றிருநாமந்
தரிப்பார்பொன்னம்பலத்தாடுந்
தலைவாவென்பாரவர்முன்னே
நரிப்பாய்நாயேனிருப்பேனோ
நம்பியினித்தானல்காயே. (கூ)

நல்காதொழியானமக்கென்றுன்
னும்பிதற்றிநயனநீர்

மல்காவாழ்த்தாவாய்குழறு
வணங்காமனத்தானினைந்துருகிப்
பல்காலுன்னைப்பாவித்துப்
பரவிப்பொன்னம்பலமென்றே
யொல்காநிற்குமுயிர்க்கிரங்கி
யருளாயென்னையுடையானே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோயிற்றிருப்பதிகம்.

அனுபோகவிலக்கணம்.*

தில்லையிலருளிச்செயப்பட்டது.

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாறிநின்றென்னைமயக்கிடும்வஞ்சப்
புலனைந்தின்வழியடைத்தமுதே
யூறிநின்றென்னுளெழுபரஞ்சோதி
யுள்ளவாகாணவந்தருளாய்
தேறலின்றெளிவேசிவபெருமானே
திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே

*சிவாநுபூதிக்கடையாளம்.

பீறிலாப்பதங்களியாவையுங்கடந்த
    வின்பமேயென்னுடையன்பே. (க)

அன்பினாலடியேனாவியோடாக்கை
    யானந்தமாய்க்கசிந்துருக
வென்பரமல்லாவின்னருடந்தா
    யானிதற்கிலனோர்கைம்மாறு
முன்புமாய்ப்பின்புமுழுதுமாய்ப்பரந்த
    முத்தனேமுடிவிலாமுதலே
தென்பெருந்துறையாய்சிவபெருமானே
    சீருடைச்சிவபுரத்தரைசே. (உ)

அரைசனேயன்பர்க்கடியனேனுடைய
    வப்பனேயாவியோடாக்கை
புரைபுரைகனியப்புகுந்துநின்றுருக்கிப்
    பொய்யிருள்கடிந்தமெய்ச்சுடரே
திரைபொராமன்னுமமுதத்தெண்கடலே
    திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
யுரையுணர்விறந்துநின்றுணர்வதோருணர்வே
    யானுன்னையுரைக்குமாறுணர்த்தே. (௩)

உணர்ந்தமாமுனிவரும்பரோடொழிந்தா
    ருணர்வுக்குந்தெரிவரும்பொருளே
பிணங்கிலியெல்லாவுயிர்கட்குமுயிரே
    யெனைப்பிறப்பறுக்குமெம்மருந்தே

திணிந்ததோரிருளிற்றெளிந்ததூவெளியே
திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
குணங்கடாமில்லாவின்பமேயுன்னைக்
குறுகினேற்கினியென்னகுறையே. (௪)

குறைவிலாநிறைவேகோதிலாவமுதே
யீறிலாக்கொழுஞ்சுடர்க்குன்றே
மறையுமாய்மறையின்பொருளுமாய்வந்தென்
மனத்திடைமன்னியமன்னே
சிறைபெறாநீர்போற்சிந்தைவாய்ப்பாயுந்
திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
யிறைவனேநீயென்னுடலிடங்கொண்டா
யினியுன்னையென்னிரக்கேனே. (௫)

இரந்திரந்துருகவென்மனத்துள்ளே
யெழுகின்றசோதியேயிமையோர்
சிரந்தனிற்பொலியுங்கமலச்சேவடியாய்
திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
நிரந்தவாகாயநீர்நிலந்தீகா
லாயவையல்லையாயாங்கே
கரந்ததோருருவேகளித்தனனுன்னைக்
கண்ணுறக்கண்டுகொண்டின்றே. (௬)

இன்றெனக்கருளியிருள்கடிந்துள்ளத்
தெழுகின்றஞாயிறேபோன்று

நின்றநின்றன்மைநினைப்பறநினைந்தே
நீயலாற்பிறிதுமற்றின்மை
சென்றுசென்றணுவாய்த்தேய்ந்துதேய்ந்தொன்றாந்
திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
யொன்றுநீயல்லையன்றியொன்றில்லை
யாருன்னையறியகிற்பாரே. (எ)

பார்பதமண்டமனைத்துமாய்முளைத்துப்
பரந்ததோர்படரொளிப்பரப்பே
நீருறுதீயேநினைவதேலரிய
நின்மலாநின்னருள்வெள்ளச்
சீருறுசிந்தையெழுந்ததோர்தேனே
திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
யாருறவெனக்கிங்காரயலுள்ளா
ரானந்தமாக்குமென்சோதி. (அ)

சோதியாய்த்தோன்றுமுருவமேயருவா
மொருவனேசொல்லுதற்கரிய
வாதியேநடுவேயந்தமேபந்த
மறுக்குமானந்தமாகடலே
தீதிலாநன்மைத்திருவருட்குன்றே
திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
யாதுநீபோவதோர்வகையெனக்கருளாய்
வந்துநின்னிணையடிதந்தே. (கூ)

தந்ததுன்றன்னைக்கொண்டதென்றன்னைச்
சங்கராவார்கொலோசதுர
ரந்தமொன்றில்லாவானந்தம்பெற்றே
னியாதுநீபெற்றதொன்றென்பாற்
சிந்தையேகோயில்கொண்டவெம்பெருமான்
றிருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
யெந்தையேயீசாவுடலிடங்கொண்டா
யானிதற்கிலனொர்கைம்மாறே. (௧0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

செத்திலாப்பத்து.

சிவாநந்தமளவறுக்கொணாமை.*

திருப்பெருந்துறையி லருளிச்செயப்பட்டது.

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்லம்.

பொய்யனேனகனெகப்புகுந்தமுதூறும்
புதுமலர்க்கழலிணையடிபிரிந்துங்

* சிவாநந்தமணுகிச் செயிக்கப்படாமை.

கையனேனின்னுஞ்செத்திலேனந்தோ
விழித்திருந்துள்ளக்கருத்தினையிழந்தே
னையனேயரசேயருட்பெருங்கடலே
யத்தனேயயன்மாற்கரியொண்ணுச்
செய்யமேனியனேசெய்வகையறியேன்
திருப்பெருந்துறைமேவியசிவனே. (க)

புற்றுமாய்மரமாய்ப்புனல்காலே
யுண்டியாயண்டவாணரும்பிறரும்
வற்றியாருநின்மலரடிகாணு
மன்னவென்னையோர்வார்த்தையுட்படுத்துப்
பற்றினுய்பதையேன்மனமிகவுருகேன்
பரிகிலேன்பரியாவுடறன்னைச்
செற்றிலேனின்னுந்திரிதருகின்றேன்
றிருப்பெருந்துறைமேவியசிவனே. (உ)

புலையனேனையும்பொருளெனநினைந்துன்
னருள்புரிந்தனைபுரிதலுங்களித்துத்
தலையினுனடந்தேன்விடைப்பாகா
சங்கராவெண்ணில்வானவர்க்கெல்லா
நிலையனேயலைநீர்விடமுண்ட
நித்தனேயடையார்புரமெரித்த
சிலையனேயெனைச்செத்திடப்பணியாய்
திருப்பெருந்துறைமேவியசிவனே. (௩)

செத்திலாப்பத்து.

அன்பராகிமற்றருந்தவமுயல்வா
ரயனுமாலுமற்றழலுறுமெழுகா
மென்பராய்நினைவாரெனைப்பலர்
நிற்கவிங்கெனையெற்றினுக்காண்டாய்
வன்பராய்முருடொக்குமென்சிந்தை
மரக்கணென்செவியிரும்பினும்வலிது
தென்பராய்த்துறையாய்சிவலோகா
திருப்பெருந்துறைமேவியசிவனே. (ச)

ஆட்டுத்தேவர்தம்விதியொழித்தன்பா
லையனேயென்றுன்னருள்வழியிருப்பே
னூட்டுத்தேவருநாடரும்பொருளே
நாதனேயுனைப்பிரிவுறுவருளைக்
காட்டித்தேவநின்கழலிணைகாட்டிக்
காயமாயத்தைக்கழித்தருள்செய்யாய்
சேட்டைத்தேவர்தந்தேவர்பிரானே
திருப்பெருந்துறைமேவியசிவனே. (ரு)

அறுக்கிலேனுடறுணிபடத்தீப்புக்
கார்கிலேன்றிருவருள்வகையறியேன்
பொறுக்கிலேனுடல்போக்கிடங்காணேன்
போற்றிபோற்றியென்போர்விடைப்பாகா
விறக்கிலேனுனைப்பிரிந்தினிதிருக்க
வென்செய்கேனிதுசெய்கவென்றருளாய்

சிறைக்கணேபுனனிலவியவயல்சூழ்
திருப்பெருந்துறைமேவியசிவனே. (சு)

மாயனேமறிகடல்விடமுண்ட
வானவாமணிகண்டத்தெம்மமுதே
நாயினேனுனைநினையவுமாட்டே
னமச்சிவாயவென்றுன்னடிபணியாப்
பேயனுகிலும்பெருநெறிகாட்டாய்
பிறைகுலாஞ்சடைப்பிஞ்ஞகனேயோ
சேயனுகிநின்றலறுவதழகோ
திருப்பெருந்துறைமேவியசிவனே. (எ)

போதுசேரயன்பொருகடற்கிடந்தோன்
புரந்தராதிகணிற்கமற்றென்னைக்
கோதுமாட்டிநின்குரைகழல்காட்டிக்
குறிக்கொள்கென்றுநின்றொண்டரிற்கூட்டா
யாதுசெய்வதென்றிருந்தனன்மருந்தே
யடியனேனிடர்ப்படுவதுமினிதோ
சீதவார்புனனிலவியவயல்சூழ்
திருப்பெருந்துறைமேவியசிவனே. (அ)

ஞாலமிந்திரனுன்முகன்வானவர்
நிற்கமற்றெனைநயந்தினிதாண்டாய்
காலனுருயிர்கொண்டபூங்கழலாய்
கங்கையாயங்கிதங்கியகையாய்

மாலுமோலமிட்டலறுமம்மலர்க்கே
மரக்கணேனையும்வந்திடப்பணியாய்
சேலுநீலமுநிலவியவயல்சூழ்
திருப்பெருந்துறைமேவியசிவனே. (௯)

அளித்துவந்தெனக்காவவென்றருளி
யச்சந்தீர்த்தநின்னருட்பெருங்கடலிற்
றிளைத்துந்தேக்கியும்பருகியுமுருகேன்
திருப்பெருந்துறைமேவியசிவனே
வளைக்கையானொடுமலரவன்றியா
வானவாமலைமாதொருபாகா
களிப்பெலாமிகக்கலங்கிடுகின்றேன்
கயிலைமாமலைமேவியகடலே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

அடைக்கலப்பத்து.

பக்குவநிண்ணயம். *

திருப்பெருந்துறையி லருளிச்செயப்பட்டது.

கலைவப்பாட்டு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செழுக்கமலத்திரளனநின்சேவடிசேர்ந்தமைந்த
பழுத்தமனத்தடியருடன்போயினர்யான்பாவியேன்
புழுக்கணுடைப்புன்குரம்பைத்தொல்லாக்கல்விஞானமிலா
வழுக்குமனத்தடியேனுடையாயுன்னடைக்கலமே. (க)

வெறுப்பன வேசெய்யு மென்சிறு மைமையைநின் பெரு
மையினற், பொறுப்பவ னேயராப் பூண்பவ னேபொங்கு
கங்கைசடைச், செறுப்பவ னேநின் றிருவரு ளாலென்
பிறவியைவே, ரறுப்பவ னேயுடை யாயடி யேனுன் னடை
க்கலமே. (உ)

பெரும்பெரு மானென் பிறவியை வேரறுத்துப் பெரு
ம்பிச்சுத், தரும்பெரு மான்சது ரப்பெரு மானென்ம ன
த்தினுள்ளே, வரும்பெரு மான்மல ரோனெடு மாலறி
யாமனின்ற, வரும்பெரு மானுடை யாயடி யேனுன் ன
டைக்கலமே. (ங)

* வித்துமங்குரமும் போல என்றல்.

பொழிகின்ற துன்பப் புயல்வெள் ளத்தினின் கழற்பு ணைகொண், டிழிகின்ற வன்பர்க ளேறினர் வான்யா னிட ர்க்கடல்வாய்ச், சுழிசென்று மாதர்த் திரை பொரக் காமச் சுறவெறிய, வழிகின் றனனுடை யாயடி யேனுன் னடைக் கலமே. (ச)

சுருள்புரி கூழையர் சூழலிற் பட்டுன் றிறமறந்திங், கிரு ள்புரி யாக்கையி லேகிடந் தெய்த்தனன் மைத்தடங்கண், வெருள்புரி மானன்ன நோக்கிதன் பங்கவிண் ணோர்பெரு மா, னருள்புரி யாயுடை யாயடி யேனுன் னடைக்கலமே.

மாழைமைப்பாவியகண்ணியர்வன்மத்திடவுடைந்து
தாழியைப்பாவுதயிர்போற்றளர்ந்தேன்றடமலர்த்தாள்
வாழியெப்போதுவந்தெந்நாள்வணங்குவன்வல்வினையே
னாழியப்பாவுடையாயடியேனுன்னடைக்கலமே. (சு)

மின்கணினார் நுடங்கு மிடையார் வெகுளிவலையி லகப் பட்டுப், புன்கண னாய்ப்புரள் வேனைப்புர ளாமற் புகுந்த ருளி, யென்கணி லேயமு தூறித்தித் தித்தென் பிழைக் கிரங்கு, மங்கண னேயுடை யாயடி யேனுன் னடைக் கலமே. (எ)

மாவடுவகிரன்னகண்ணிபங்காநின்மலரடிக்கே
கூவிடுவாய்கும்பிக்கேயிடுவாய்நின்குறிப்பறியேன்
பாவிடையாடுகுழல்போற்கரந்துபரந்ததுள்ள
மாகெடுவேனுடையாயடியேனுன்னடைக்கலமே. (அ)

பிறிவறியாவன்பர்நின்னருட்பெய்கழற்றாளிணைக்கீழ்
மறிவறியாச்செல்வம்வந்துபெற்றாருன்னைவந்திப்பதோர்
நெறியறியேனின்னையேயறியேனின்னையேயறியு
மறிவறியேனுடையாயடியேனுன்னடைக்கலமே. (கூ)

வழங்குகின் றாய்க்குன் னருளா ரமுதத்தை வாரிக்கொ
ண்டு, விழுங்குகின் றேன்விக்கி னேன்வினை யேனென் விதி
யின்மையாற், றழங்கருந் தேனன்ன தண்ணீர் பருகத்தந்
துய்யக்கொள்ளா, யழுங்குகின் றேனுடை யாயடி யேனுன்
னடைக்கலமே. (கO)

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆசைப்பத்து.

ஆத்துமவிலக்கணம். *

திருப்பெருந்துறையி லருளிச்செயப்பட்டது.

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கருடக் கொடியோன் காண மாட்டாக் கழற்சே வடி
யென்னும், பொருளைத் தந்திங் கென்னை யாண்ட பொல்

* ஆன்மரூபத்தையறிதல்.

லா மணியேயோ, விருளைத் துரந்திட் டிங்கே வாவென் றங்கே கூவு, மருளைப் பெறுவா ஞசைப் பட்டேன் கண்டா யம்மானே. (க)

மொய்ப்பா னரம்பு கயிருக மூளை யென்பு தோல்போர்த்த, குப்பா யம்புக் கிருக்ககில்லேன் கூவிக் கொள்ளாய் கோவேயோ, வெப்பா லவர்க்கு மப்பாலா மென்னு ரமுதே யோ, வப்பா காண வாசைப் பட்டேன் கண்டா யம்மானே. (உ)

சீவார்ந் திமொய்த் தழுக்கொடு திரியுஞ் சிறுகுடி லிது சிதையக், கூவாய் கோவே கூத்தா காத்தாட் கொள்ளுங் குருமணியே, தேவா தேவர்க் கரியானே சிவனே சிறிதென் முகநோக்கி, யாவா வென்ன வாசைப் பட்டேன் கண்டா யம்மானே. (ங)

மிடைந்தெலும் பூத்தை மிக்கழுக் கூறல் வீறிலி நடைக்கூடந், தொடர்ந்தெனை நலியத் துயருறு கின்றேன்*சோத்தமெம் பெருமானே, யுடைந்துநைந் துருகி யுன்ஞெளி நோக்கி யுன்றிரு மலர்ப்பாத, மடைந்துநின் றிடுவா ஞசைப் பட்டேன் கண்டா யம்மானே. (ச)

அளிபுண் ணகத்துப் புறந்தோன் மூடி யடியே னுடையாக்கை, புளியம் பழமொத் திருந்தே னிருந்தும் விடையாய் பொடியாடீ, யெளிவந் தென்னை யாண்டு கொண்டவென்னு ரமுதேயோ, வளியே னென்ன வாசைப் பட்டேன் கண்டா யம்மானே. (ரு)

---

* சோத்தம்—இழிந்தார் செய்யுமஞ்சலி.

எய்த்தேனுயேனினியிங்கிருக்ககில்லேனிவ்வாழ்க்கை
வைத்தாய்வாங்காய்வானேரறியாமலர்ச்சேவடியானே
முத்தாவுன்றன்முகவொளிநோக்கிமுறுவன்னகைகாண
வத்தாசாலவாசைப்பட்டேன்கண்டாயம்மானே. (சு)

பாரோர்விண்ணோர்பரவியேத்தும்பரனேபரஞ்சோதி
வாராய்வாராவுலகந்தந்துவந்தாட்கொள்வானே
பேராயிரமும்பரவித்திரிந்தெம்பெருமானெனவேத்த
வாராவமுதேயாசைப்பட்டேன்கண்டாயம்மானே. (எ)

கையாற் றொழுதுன் கழற்சே வடிகள் கழுமத் தழுவிக் கொண், டெய்யா தென்றன் றலைமேல் வைத்தெம் பெருமான் பெருமானென், றையா வென்றன் வாயா லரற்றி யழல்சேர் மெழுகொப்ப, வையாற் றரசே யாசைப் பட்டேன் கண்டா யம்மானே. (அ)

செடியாராக்கைத்திறமறவீசிச்சிவபுரநகர்புக்குக்
கடியார்சோதிகண்டுகொண்டென்கண்ணிணைகளிகூரப்
படிதானில்லாப்பரம்பரனேயுன்பழவடியார்கூட்ட
மடியேன்காணவாசைப்பட்டேன்கண்டாயம்மானே. (கூ)

வெஞ்சேலனையகண்ணார் தம்வெகுளிவலையிலகப்பட்டு
நைஞ்சேனுயேன்ஞானச்சுடரேநானேர் துணைகாணேன்
பஞ்சேரடியாள்பாகத்தொருவாபவளத்திருவாயா
லஞ்சேலென்னவாசைப்பட்டேன்கண்டாயம்மானே. (கo)

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதிசயப்பத்து.

முத்தியிலக்கணம். *

திருப்பெருந்துறையி லருளிச்செயப்பட்டது.

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வைப்பு மாடென்று மாணிக்கத் தொளியென்று மனத்திடை யுருகாதே, செப்பு நேர்முலை மடவர லியர்தங்க டிறத்திடை நைவேனை, யொப்பி லாதன வுவமணி லிறந்தன வொண்மலர்த் திருப்பாதத், தப்ப னாண்டுதன் னடியரிற் கூட்டிய வதிசயங் கண்டாமே. (க)

நீதி யாவன யாவையு நினைக்கிலே னினைப்பவ ரொடுங்கூடேன், னேத மேபிறந் திறந்துழல் வேன்றனை யென்னடி யானென்று பாதி மாதொடுங் கூடிய பரம்பர னிரந்தர மாய்நின்ற, வாதி யாண்டுதன் னடியரிற் கூட்டிய வதிசயங் கண்டாமே. (௨)

முன்னை யென்னுடை வல்வினை போயிட முக்கண துடையெந்தை, தன்னை யாவரு மறிவதற் கரியவ னெளியவ னடியார்க்குப், பொன்னை வென்றதோர் புரிசடை முடித

* மோக்ஷத்தினடையாளம்.

ணி லிளமதி யதுவைத்த, வன்னே யாண்டுதன் னடியரிற் கூட்டிய வதிசயங் கண்டாமே. (௩)

பித்த னென்றெனே யுலகவர் பகர்வதோர் காரண மிது கேளீ, ரொத்துச் சென்றுதன் றிருவருட் கூடிடு முபாயம தறியாமே, செத்துப் போயரு நரகிடை வீழ்வதற் கொ ருப்படு கின்றேனே, யத்த ணுண்டுதன் னடியரிற் கூட்டிய வதிசயங் கண்டாமே. (௪)

பரவு வாரவர் பாடுசென் றணேகிலேன் பன்மலர் பறித் தேத்தேன், குரவு வார்குழ லார்திறத் தேநின்று குடிகெடு கின்றேனே, யிரவு நின்றெரி யாடிய வெம்மிறை யெரிசை டை மிளிர்கின்ற, வரவ ணுண்டுதன் னடியரிற் கூட்டிய வதிசயங் கண்டாமே. (௫)

எண்ணி லேன்றிரு நாமவஞ் செழுத்துமென் னேழை மை யதனலே, நண்ணி லேன்கலை ஞானிக டம்மொடு நல் விணே நயவாதே, மண்ணி லேபிறந் திறந்துமண் ணுவதற் கொருப்படு கின்றேனே, யண்ண லாண்டுதன் னடியரிற் கூட்டிய வதிசயங் கண்டாமே. (௬)

பொத்தை யூன்சுவர் புழுப்பொதிந் துளுத்தசும் பொ ழுகிய பொய்க்கூரை, யித்தை மெய்யெனக் கருதிநின் றிடர்க்கடற் சுழித்தலைப் படுவேனே, முத்து மாமணி மா ணிக்க வயிரத்த பவளத்தின் முழுச்சோதி, யத்த ணுண்டு தன் னடியரிற் கூட்டிய வதிசயங் கண்டாமே. (௭)

நீக்கி முன்னெனைத் தன்னொடு நிலாவகை குரம்பையிற் புகப்பெய்து, நோக்கி நுண்ணிய நொடியன சொற்செய்து நுகமின்றி விளாக்கைத்துத், தூக்கி முன்செய்த பொய்யறத் துகளறுத் தெழுதரு சுடர்ச்சோதி, யாக்கி யாண்டு தன் னடியாரிற் கூட்டிய வதிசயங் கண்டாமே. (அ)

உற்ற வாக்கையி னுறுபொரு ணறுமல ரெழுதரு நாற்றம்போற், பற்ற லாவதோர் நிலையிலாப் பரம்பொரு ளப்பொருள் பாராதே, பெற்ற வாபெற்ற பயனது நுகர்ந்திடும் பித்தர்சொற் றெளியாமே, யத்த னாண்டுதன் னடியரிற் கூட்டிய வதிசயங் கண்டாமே. (கூ)

இருடி ணிந்தெழுந் திட்டதோர் வல்வினைச் சிறுகுடி லிதுவித்தைப், பொருளெனக்களித் தருநர கத்திடை விழப்புகு கின்றேனைத், தெருளு மும்மதி னொடிவரை யிடிதரச் சினப்பதத் தொடுசெந்தீ, யருளு மெய்ந்நெறி பொய்ந்நெறி நீக்கிய வதிசயங் கண்டாமே. (கo)

திருச்சிற்றம்பலம்.

புணர்ச்சிப்பத்து.

அத்துவிதவிலக்கணம். *

திருப்பெருந்துறையி லருளிச்செயப்பட்டது.

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுடர்பொற்குன்றைத்தோளாமுத்தை வாளாதொழும் புகந்து, கடைபட்டேனையாண்டுகொண்ட கருணாலயனைக் கருமால்பிரமன், றடைபட்டின்னுஞ்சாரமாட்டாத் தன்னைத்தந்தவென்னாரமுதைப், புடைபட்டிருப்பதென்றுகொல்லோவென் பொல்லாமணியைப்புணர்ந்தே. (க)

ஆற்றகில்லேனடியேனரசே யவனிதலத்தைம்புலனாய, சேற்றிலழுந்தாச்சிந்தைசெய்து சிவனெம்பெருமானென்றேத்தி, யூற்றுமணற்போனெக்குநெக் குள்ளேயுருகியோலமிட்டுப், போற்றிநிற்பதென்றுகொல்லோவென் பொல்லாமணியைப்புணர்ந்தே. (உ)

நீண்டமாலுமயனும்வெருவ நீண்டநெருப்பைவிருப்பிலேனை, யாண்டுகொண்டவென்னாரமுதை யள்ளூறுள்ளத்தடியார்முன், வேண்டுந்தனையும்வாய்விட்டலறி விரையார்

* ஒன்று இரண்டுமென்று என்குதல்.

மலர்தூவிப், பூண்டுகிடப்பதென்றுகொல்லோவென் பொல்லாமணியைப்புணர்ந்தே. (௩)

அல்லிக்கமலத்தயனுமாலு மல்லாதவருமமரர்கோனுஞ், சொல்லிப்பரவுநாமத்தானைச் சொல்லும்பொருளுமிறந்த சுடரை, நெல்லிக்கனியைத்தேனைப்பாலை நிறையின்னமுதையமுதின்சுவையைப், புல்லிப்புணர்வதென்றுகொல்லோவென் பொல்லாமணியைப்புணர்ந்தே. (௪)

திகழத்திகழுமடியுமுடியுங் காண்பான்கீழ்மேலயனும்மாலு, மகழப்பறந்துங்காணமாட்டா வம்மானிம்மானிலமுழுது, நிகழப்பணிகொண்டென்னையாட்கொண் டாவாவென்றநீர்மையெல்லாம், புகழப்பெறுவதென்றுகொல்லோவென் பொல்லாமணியைப்புணர்ந்தே. (௫)

பரிந்துவந்துபரமானந்தம் பண்டேயடியேற்கருள்செய்யப், பிரிந்துபோந்துபெருமாநிலத்தி லருமாலுற்றேனென்றென்று, சொரிந்தகண்ணீர்சொரியவுண்ணீ ருரோமஞ்சிலிர்ப்பவுகந்தன்பாய்ப், புரிந்துநிற்பதென்றுகொல்லோவென் பொல்லாமணியைப்புணர்ந்தே. (௬)

நினையப்பிறருக்கரியநெருப்பை நீரைக்காலைநிலனைவிசும்பைத், தனையொப்பாரையில்லாத்தனியை நோக்கித்தழைத்துத்தழுத்தகண்டங், கனையக்கண்ணீரருவிபாயக் கையுங்கூப்பிக்கடிமலராற், புனையப்பெறுவதென்றுகொல்லோவென் பொல்லாமணியைப்புணர்ந்தே. (௭)

நெக்குநெக்குள்ளுருகியுருகி நின்றுமிருந்துங்கிடந்துமெழுந்து, நக்குமழுதுந்தொழுதும்வாழ்த்தி நானாவிதத்தாற் கூத்துநவிற்றிச், செக்கர்போலுந்திருமேனி திகழநோக்கிச் சிலிர்சிலிர்த்துப், புக்குநிற்பதென்றுகொல்லோவென் பொல்லாமணியைப்புணர்ந்தே. (அ)

தாதாய்மூவேழுலகுக்குந் தாயேநாயேன்றனையாண்ட, பேதாய்பிறவிப்பிணிக்கோர்மருந்தேபெருந்தேன்பில்கவெப்போது, மேதாமணியேயென்றென்றேத்தி யிரவும்பகலுமெழிலார்பாதப், போதாய்ந்தணைவதென்று கொல்லோவென் பொல்லாமணியைப்புணர்ந்தே. (௯)

காப்பாய்படைப்பாய்கரப்பாய்முழுதுங் கண்ணார்விசும்பின்விண்ணோர்க்கெல்லா, மூப்பாய்மூவாமுதலாய்நின்றமுதல்வாமுன்னேயெனையாண்ட, பார்ப்பானேயெம்பரமாவென்று பாடிப்பாடிப்பணிந்துபாதப், பூப்போதணைவதென்றுகொல்லோவென் பொல்லாமணியைப்புணர்ந்தே. ()

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாழாப்பத்து.

முத்தியுபாயம். *

திருப்பெருந்துறையி லருளிச்செயப்பட்டது.

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாரொடுவிண்ணாய்ப்பரந்தவெம்பரனே
பற்றுநான்மற்றிலேன்கண்டாய்
சீரொடுபொலிவாய்சிவபுரத்தரசே
திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
யாரொடுநோகேனார்க்கெடுத்துரைக்கே
னாண்டநீயருளிலையானால்
வார்கடலுலகில்வாழ்கிலேன்கண்டாய்
வருகவென்றருள்புரியாயே. (க)

வம்பனேன்றன்னையாண்டமாமணியே
மற்றுநான்பற்றிலேன்கண்டா
யும்பருமறியாவொருவனேயிருவர்க்
குணர்விறந்துலகமூடுருவுஞ்

* பிரபஞ்சத்தைவிட்டுப் பரபோகத்தைக் கூடுதற் குபாயம்.

செம்பெருமானேசிவபுரத்தரசே
திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
யெம்பெருமானேயென்னையாள்வானே
யென்னைநீகூவிக்கொண்டருளே. (உ)

பாடிமால்புகழும்பாதமேயல்லாற்
பற்றுநான்மற்றிலேன்கண்டாய்
தேடிநீயாண்டாய்சிவபுரத்தரசே
திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
யூடுவதுன்னோடுவப்பதுமுன்னை
யுணர்த்துவதுனக்கெனக்குறுதி
வாடினேனிங்குவாழ்கிலேன்கண்டாய்
வருகவென்றருள்புரியாயே. (௩)

வல்லைவாளரக்கர்புரமெரித்தானே
மற்றுநான்பற்றிலேன்கண்டாய்
தில்லைவாழ்கூத்தாசிவபுரத்தரசே
திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
யெல்லைமூவுலகுமுருவியன்றிருவர்
காணுநாளாதியீறின்மை
வல்லையாய்வளர்ந்தாய்வாழ்கிலேன்கண்டாய்
வருகவென்றருள்புரியாயே. (௪)

பண்ணினேர்மொழியாள்பங்கநீயல்லாற்
பற்றுநான்மற்றிலேன்கண்டாய்

திண்ணமேயாண்டாய்சிவபுரத்தரசே
திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
யெண்ணமேயுடல்வாய்மூக்கொடுசெவிகண்
ணென்றிவைநின்கணேவைத்து
மண்ணின்மேலடியேன்வாழ்கிலேன்கண்டாய்
வருகவென்றருள்புரியாயே. (௫)

பஞ்சின்மெல்லடியாள்பங்கநீயல்லாற்
பற்றுநான்மற்றிலேன்கண்டாய்
செஞ்செவேயாண்டாய்சிவபுரத்தரசே
திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
யஞ்சினேனாயேனாண்டுநீயளித்த
வருளினைமருளினான்மறந்த
வஞ்சனேனிங்குவாழ்கிலேன்கண்டாய்
வருகவென்றருள்புரியாயே. (௬)

பரிதிவாழொளியாய்பாதமேயல்லாற்
பற்றுநான்மற்றிலேன்கண்டாய்
திருவுயர்கோலச்சிவபுரத்தரசே
திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
கருணையேநோக்கிக்கசிந்துளமுருகிக்
கலந்துநான்வாழுமாறறியா
மருளனேனுலகில்வாழ்கிலேன்கண்டாய்
வருகவென்றருள்புரியாயே. (௭)

பந்தணைவிரலாள்பங்கநீயல்லாற்
பற்றுநான்மற்றிலேன்கண்டாய்
செந்தழல்போல்வாய்சிவபுரத்தரசே
திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
யந்தமிலமுதேயரும்பெரும்பொருளே
யாரமுதேயடியேனை
வந்துயவாண்டாய்வாழ்கிலேன்கண்டாய்
வருகவென்றருள்புரியாயே. (அ)

பாவநாசாவுன்பாதமேயல்லாற்
பற்றுநான்மற்றிலேன்கண்டாய்
தேவர்தந்தேவேசிவபுரத்தரசே
திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
மூவுலகுருவவிருவர்கீழ்மேலாய்
முழங்கழலாய்நிமிர்ந்தானே
மாவுரியானேவாழ்கிலேன்கண்டாய்
வருகவென்றருள்புரியாயே. (கூ)

பழுதிறுெல்புகழாள்பங்கநீயல்லாற்
பற்றுநான்மற்றிலேன்கண்டாய்
செழுமதியணிந்தாய்சிவபுரத்தரசே
திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
தொழுவனேபிறரைத்துதிப்பனேவெனக்கோர்
துணையெனநினைவனேசொல்லாய்

மழவிடையானேவாழ்கிலேன்கண்டாய்
வருகவென்றருள்புரியாயே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருட்பத்து.

மகாமாயாசுத்தி. *

திருப்பெருந்துறையி லருளிச்செயப்பட்டது.

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சோதியேசுடரேசூழொளிவிளக்கே
சுரிகுழற்பணைமுலைமடந்தை
பாதியேபரனேபால்கொள்வெண்ணீற்றாய்
பங்கயத்தயனுமாலறியா
நீதியேசெல்வத்திருப்பெருந்துறையி
னிறைமலர்க்குருந்தமேவியசீ
ராதியேயடியேனாதரித்தழைத்தா
லதெந்துவேயென்றருளாயே. (௧)

* மாயையைச் சுத்திபண்ணுதல்.

நிருத்தனேநிமலா நீற்றனேநெற்றிக்
கண்ணனேவிண்ணுளோர்பிரானே
யொருத்தனேயுன்னையோலமிட்டலறி
யுலகெலாந்தேடியுங்காணேன்
றிருத்தமாம்பொய்கைத்திருப்பெருந்துறையிற்
செழுமலர்க்குருந்தமேவியசீ
ரருத்தனேயடியேனுதரித்தழைத்தா
லதெந்துவேயென்றருளாயே. (உ)

எங்கணாயகனேயென்னுயிர்த்தலைவா
வேலவார்குழலிமாரிருவர்
தங்கணாயகனே தக்கநற்காமன்
றனதுடறழலெழவிழித்த
செங்கணாயகனேதிருப்பெருந்துறையிற்
செழுமலர்க்குருந்தமேவியசீ
ரங்கணாவடியேனுதரித்தழைத்தா
லதெந்துவேயென்றருளாயே. (௩)

கமலநான்முகனுங்கார்முகினிறத்துக்
கண்ணனுநண்ணுதற்கரிய
விமலனேயெமக்குவெளிப்படாயென்ன
வியன்றழல்வெளிப்பட்டவெந்தாய்
திமிலநான்மறைசேர்திருப்பெருந்துறையிற்
செழுமலர்க்குருந்தமேவியசீ

ரமலனேயடியேனுதரித்தழைத்தா
லதெந்துவேயென்றருளாயே. (ச)

துடிகொணேரிடையாள்சுரிகுழன்மடந்தை
துணைமுலைக்கண்கடோய்சுவடு
பொடிகொள்வான்றழலிற்புள்ளிபோலிரண்டு
பொங்கொளிதங்குமார்பினனே
செடிகொள்வான்பொழில்சூழ்திருப்பெருந்துறையிற்
செழுமலர்க்குருந்தமேவியசீ
ரடிகளேயடியேனுதரித்தழைத்தா
லதெந்துவேயென்றருளாயே. (ரு)

துப்பனேதூயாய்தூயவெண்ணீறு
துதைந்தெழுதுளங்கொளிவயிரத்
தொப்பனேயுன்னையுள்குவார்மனத்தி
னுறுசுவையளிக்குமாரமுதே
செப்பமாமறைசேர்திருப்பெருந்துறையிற்
செழுமலர்க்குருந்தமேவியசீ
ரப்பனேயடியேனுதரித்தழைத்தா
லதெந்துவேயென்றருளாயே. (சு)

மெய்யனேவிகிர்தாமேருவேவில்லா
மேவலர்புரங்கண்மூன்றெரித்த
கையனேகாலாற்காலனைக்காய்ந்த
கடுந்தழற்பிழம்பன்னமேனிச்

செய்யனேசெல்வத்திருப்பெருந்துறையிற்
 செழுமலர்க்குருந்தமேவியசீ
ரையனேயடியேனுதரித்தழைத்தா
 லதெந்துவேயென்றருளாயே. (எ)

முத்தனேமுதல்வாமுக்கணாமுனிவா
 மொட்டறாமலர்பறித்திறைஞ்சிப்
பத்தியாய்நினைந்துபரவுவார்தமக்குப்
 பரகதிகொடுத்தருள்செய்யுஞ்
சித்தனேசெல்வத்திருப்பெருந்துறையிற்
 செழுமலர்க்குருந்தமேவியசீ
ரத்தனேயடியேனுதரித்தழைத்தா
 லதெந்துவேயென்றருளாயே. (அ)

மருளனேன்மனத்தைமயக்கறநோக்கி
 மறுமையோடிம்மையுங்கெடுத்த
பொருளனேபுனிதாபொங்குவாளரவங்
 கங்கைநீர்தங்குசெஞ்சடையாய்
தெருளுநான்மறைசேர்திருப்பெருந்துறையிற்
 செழுமலர்க்குருந்தமேவியசீ
ரருளனேயடியேனுதரித்தழைத்தா
 லதெந்துவேயென்றருளாயே. (கூ)

திருந்துவார்பொழில்சூழ்திருப்பெருந்துறையிற்
 செழுமலர்க்குருந்தமேவியசீ

ரிருந்தவாறெண்ணியேசுருங்ினெந்திட்
டென்னுடையெம்பிரானென்றென்
றருந்தவாநினைந்தேயாதரித்தழைத்தா
லலைகடலதனுளேநின்று
பொருந்தவாகயிலைபுகுநெறியிதுகாண்
போதராயென்றருளாயே. (கo)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கழுக்குன்றப்பதிகம்.

சற்குருதரிசனம். *

திருக்கழுக்குன்றத்திலருளிச்செயப்பட்டது.

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிணக்கிலாதபெருந்துறைப்பெரு
மானுன்னுமங்கள்பேசுவார்க்
கிணக்கிலாதவேதாரின்பமேவருந்
துன்பமேதுடைத்தெம்பிரா
னுணக்கிலாதவேதார்வித்துமேல்விளை
யாமலென்வினையொத்தபின்

* பசுத்துவங்கெட்டவிடம்.

DRAWN BY C. VASOODAVA NAYAKER

திருக்கழுக்குன்றம்

கணக்கிலாத்திருக்கோலநீவந்து
காட்டினாய்கழுக்குன்றிலே. (௧)

பிட்டுநேர்பட்டமண்சுமந்த
பெருந்துறைப்பெரும்பித்தனே
சட்டநேர்பட்டவந்திலாத
சழக்கனேனுனைச்சார்ந்திலேன்
சிட்டனேசிவலோகனேசிறு
நாயினுங்கடையாயவெங்
கட்டனேனையுமாட்கொள்வான்வந்து
காட்டினாய்கழுக்குன்றிலே. (௨)

மலங்கினேன்கண்ணினீரைமாற்றி
மலங்கெடுத்தபெருந்துறை
விலங்கினேன்வினைக்கேடனேனினி
மேல்விளைவதறிந்திலே
னிலங்குகின்றநின்சேவடிக
ளிரண்டும்வைப்பிடமின்றியே
கலங்கினேன்கலங்காமலேவந்து
காட்டினாய்கழுக்குன்றிலே. (௩)

பூணொணாததொரன்புபூண்டு
பொருந்திநாடொறும்போற்றவு
நாணொணாததொர்நாணமெய்தி
நடுக்கடலுளழுந்திநான்

பேணாதபெருந்துறைப்பெருந்
தோணிபற்றியுகைத்தலுங்
காணாத்திருக்கோலநீவந்து
காட்டினாய்கழுக்குன்றிலே. (௪)

கோலமேனிவராகமேகுண
மாம்பெருந்துறைக்கொண்டலே
சீலமேதுமறிந்திலாதவென்
சிந்தைவைத்தசிகாமணி
ஞாலமேகரியாகநானுனை
நச்சிநச்சிடவந்திடுங்
காலமேயுனையோதநீவந்து
காட்டினாய்கழுக்குன்றிலே. (௫)

பேதமில்லதொர்கற்பளித்த
பெருந்துறைப்பெருவெள்ளமே
யேதமேபலபேசநீயெனை
யேதிலார்முனமென்செய்தாய்
சாதல்சாதல்பொல்லாமையற்ற
தனிச்சரண்சரணாமெனக்
காதலாலுனையோதநீவந்து
காட்டினாய்கழுக்குன்றிலே. (௬)

இயக்கிமாரறுபத்துநால்வரை
யெண்குணஞ்செய்தவீசனே

மயக்கமாயதோர்மும்மலப்பழ
வல்வினைக்குளழுந்தவுந்
தயக்கறுத்தெனையாண்டுகொண்டுநின்
றாய்மலர்க்கழறந்தெனைக்
கயக்கவைத்தடியார்முனேவந்து
காட்டினாய்கழுக்குன்றிலே. (எ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

கண்டபத்து.

நிருத்ததரிசனம். *

தில்லையிலருளிச்செயப்பட்டது.

கொச்சகக்கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இந்திரியவயமயங்கியிறப்பதற்கேகாரணமா
யந்தரமேதிரிந்துபோயருநரகில்வீழ்வேற்குச்
சிந்தைதனைத்தெளிவித்துச்சிவமாக்கியெனையாண்ட
வந்தமிலாவானந்தமணிகொடில்லைகண்டேனே. (க)

வினைப்பிறவி யென்கின்றவேதனையிலகப்பட்டுத், தனைச்சிறிது நினையாதே தளர்வெய்திக் கிடப்பேனை, யெனைப்

* பரமானந்த நிருத்ததரிசனம்.

பெரிதுமாட்கொண்டென்பிறப்பறுத்தவிணையிலியை,
யனைத்துலகுந்தொழுந்தில்லையம்பலத்தேகண்டேனே. ()

உருத்தெரியாக்காலத்தேயுள்புகுந்தென்னுளமன்னிக்
கருத்திருத்தியூன்புக்குக்கருணையினாலாண்டுகொண்ட
திருத்துருத்திமேயானைத்தித்திக்குஞ்சிவபதத்தை
யருத்தியினாலடியேனணிகொடில்லைகண்டேனே. (ங)

கல்லாதபுல்லறிவிற்கடைப்பட்டநாயேனை
வல்லாளனாய்வந்துவனப்பெய்திஇருக்கும்வண்ணம்
பல்லோருங்காணவென்றன்பசுபாசமறுத்தானை
யெல்லோருமிறைஞ்சுதில்லையம்பலத்தேகண்டேனே. (ச)

சாதிகுலம்பிறப்பென்னுஞ்சுழிப்பட்டுத்தடுமாறு
மாதமிலிநாயேனையல்லலறுத்தாட்கொண்டு
பேதைகுணம்பிறருருவம்யானெனதென்னுரைமாய்த்துக்
கோதிலமுதானானைக்குலாவுதில்லைகண்டேனே. (ரு)

பிறவிதனையறமாற்றிப்பிணிமூப்பென்றிவையிரண்டு
முறவினொடுமொழியச்சென்றுலகுடையவொருமுதலைச்
செறிபொழில்சூழ்தில்லைநகர்த்திருச்சிற்றம்பலமன்னி
மறையவரும்வானவரும்வணங்கிடநான்கண்டேனே. (சு)

பத்திமையும்பரிசுமிலாப்பசுபாசமறுத்தருளிப்
பித்தனிவனெனவென்னையாக்குவித்துப்பேராமே
சித்தமெனுந்திண்கயிற்றாற்றிருப்பாதங்கட்டுவித்த
வித்தகனார்விளையாடல்விளங்குதில்லைகண்டேனே. (எ)

ளவிலாப்பாவகத்தாலமுக்குண்டிங்கறிவின்றி
லேவொன்றுமறியாதேவெறுவியனாய்க்கிடப்பேனைக்
ளவிலாவானந்தமளித்தென்னையாண்டானைக்
ளவிலாவானவருந்தொழுந்தில்லைகண்டேனே. (௯)

ாங்கினெடுபெரிசொன்றுமறியாதநாயேனை
யாங்கியுளத்தொளிவளரவுலப்பிலாவன்பருளி
ாங்கிவினைமலமறுத்துவான்கருணைதந்தானை
ன்குமறைபயிறில்லையம்பலத்தேகண்டேனே. (௯)

தங்களாந்தாகிப்புலனாகிப்பொருளாகிப்
ங்களனைத்துமாய்ப்பேதமிலாப்பெருமையனைக்
தங்கள்கெடுத்தாண்டகிளரொளியைமரகதத்தை
வதங்கடொழுதேத்தும்விளங்குதில்லைகண்டேனே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிரார்த்தனைப்பத்து.

சதாமுத்தி. *

திருப்பெருந்துறையி லருளிச்செயப்பட்டது.

ஆசிரிய விருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கலந்துநின்னடியாரோடன்று
வாளாகளித்திருந்தேன்
புலர்ந்துபோனகாலங்கள்
புகுந்துநின்றதிடர்பின்னா
ளுலர்ந்துபோனேனுடையானே
யுலவாவின்பச்சுடர்காண்பா
னலந்துபோனேனருள்செய்யா
யார்வங்கூரவடியேற்கே. (க)

அடியார்சிலருன்னருள்பெற்றா
ரார்வங்கூரயானவமே
முடையார்பிணத்தின்முடிவின்றி
முனிவாலடியேன்மூக்கின்றேன்
கடியேனுடையகடுவினையைக்
களைந்துன்கருணைக்கடல்பொங்க

* ஆத்துமாக்களுக்கு முத்தி நிச்சயம்பண்ணுதல்.

வுடையாயடியேனுள்ளத்தே
  யோவாதுருகவருளாயே. (உ)

அருளாரமுதப்பெருங்கடல்வா
  யடியாரெல்லாம்புக்கழுந்த
விருளாராக்கையிதுபொறுத்தே
  யெய்த்தேன்கண்டாயெம்மானே
மருளார்மனத்தோருன்மத்தன்
  வருமாலென்றிங்கெனைக்கண்டார்
வெருளாவண்ணமெய்யன்பை
  யுடையாய்பெறநான்வேண்டுமே. (௩)

வேண்டும்வேண்டுமெய்யடியா
  ருள்ளேவிரும்பியெனையருளா
லாண்டாயடியேனிடர்களைந்த
  வமுதேயருமாமணிமுத்தே
தூண்டாவிளக்கின்சுடரனையாய்
  தொண்டனேற்குமுண்டாங்கொல்
வேண்டாதொன்றும்வேண்டாது
  மிக்கவன்பேமேவுதலே. (௪)

மேவுமுன்றனடியாருள்
  விரும்பியானுமெய்ம்மையே
காவிசேருங்கயற்கண்ணாள்
  பங்காவுன்றன்கருணையினாற்

பாவியேற்குமுண்டாமோ
 பரமானந்தப்பழங்கடல்சேர்ந்
தாவியாக்கையானெனதென்
 றியாதுமின்றியறுதலே. (௫)

அறவேபெற்றார்நின்னன்ப
 ரந்தமின்றியகநெகவும்
புறமேகிடந்துபுலைநாயேன்
 புலம்புகின்றேனுடையானே
பெறவேவேண்டுமெய்யன்பு
 பேராவொழியாப்பிரிவில்லா
மறவாநினையாவளவிலா
 மாளாவின்பமாகடலே. (௬)

கடலேயனையவானந்தங்
 கண்டாரெல்லாங்கவர்ந்துண்ண
விடரேபெருக்கியேசற்றிங்
 கிருத்தலழகோவடிநாயே
னுடையாய்நீயேயருளுதியென்
 றுணர்த்தாதொழிந்தேகழிந்தொழிந்தேன்
சுடராரருளாலிருணீங்கச்
 சோதியினித்தான்றுணியாயே. (௭)

துணியாவுருகாவருள்பெருகத்
 தோன்றுந்தொண்டரிடைப்புகுந்து

திணியார்மூங்கிற்சிந்தையேன்
சிவனேநின்றுதேய்கின்றே
னணியாரடியாருனக்குள்ள
வன்புந்தாராயருளளியத்
தணியாதொல்லைவந்தருளித்
தளிர்ப்பொற்பாதந்தாராயே. (அ)

தாராவருளொன்றின்றியே
தந்தாயென்றுன்றமரெல்லா
மாராநின்றாரடியேனு
மயலார்போலவயர்வேனோ
சீராருளாற்சிந்தனையைத்
திருத்தியாண்டசிவலோகா
பேரானந்தம்பேராமை
வைக்கவேண்டும்பெருமானே. (கூ)

மானேர்பங்காவந்திப்பார்
மதுரக்கனியேமனநெகா
நானேர்தோளாச்சுரையொத்தா
னம்பியித்தால்வாழ்ந்தாயே
யூனேபுகுந்தவுனையுணர்ந்தே
யுருகிப்பெருகுமுள்ளத்தைக்
கோனேயருளுங்காலந்தான்
கொடியேற்கென்றோகூடுவதே. (கo)

கூடிக்கூடியுன்னடியார்
குனிப்பார்சிரிப்பார்களிப்பாரா
வாடிவாடிவழியற்றேன்
வற்றன்மரம்போனிற்பேனோ
ஆடியூடியுடையாயொடு
கலந்துள்ளுருகிப்பெருகிநெக்
காடியாடியானந்த
மதுவேயாகவருள்கலந்தே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

குழைத்தபத்து.

ஆத்துமநிவேதனம். *

திருப்பெருந்துறையி லருளிச்செயப்பட்டது.

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குழைத்தாற்பண்டைக்கொடுவினைநோய்
காவாயுடையாய்கொடுவினையே
னுழைத்தாலுறுதியுண்டோதா
னுமையாள்கணவாவெனையாள்வாய்

* நேயத்தோடே ஒன்றினது.

பிழைத்தாற்பொறுக்கவேண்டாவோ
பிறைசேர்சடையாய்முறையோவென்
றழைத்தாலருளாதொழிவதே
யம்மானேயுன்னடியேற்கே. (க)

அடியேனல்லலெல்லாமுன்
னகலவாண்டாயென்றிருந்தேன்
கொடியேரிடையாள்கூறுவெங்
கோவேயாவாவென்றருளிச்
செடிசேருடலைச்சிதையாத
தெத்துக்கெங்கள்சிவலோகா
வுடையாய்கூவிப்பணிகொள்ளா
தொறுத்தாலொன்றும்போதுமே. (உ)

ஒன்றும்போதாநாயேனை
யுய்யக்கொண்டநின்கருணை
யின்றேயின்றிப்போய்த்தோதா
னேழைபங்காவெங்கோவே
குன்றேயனையகுற்றங்கள்
குணமாமென்றேநீகொண்டா
லென்றான்கெட்டதிரங்கிடா
யெண்டோண்முக்கணெம்மானே. (ங)

மானேர்நோக்கிமணவாளா
மன்னேநின்சீர்மறப்பித்திவ்

ஆனேபுகவென்றனை நாக்கி
யுழலப்பண்ணுவித்திட்டா
யானலடியேனறியாமை
யறிந்துநீயேயருள்செய்து
கோனேகூவிக்கொள்ளுநா
ளென்றென்றுன்னைக்கூறுவதே. (ச)

கூறுநாவேமுதலாகக்
கூறுங்கரணமெல்லாநீ
தேறும்வகைநீதிகைப்புநீ
தீமைநன்மைமுழுதுநீ
வேறோர்பரிசிங்கொன்றில்லை
மெய்ம்மையுன்னைவிரித்துரைக்கிற்
றேறும்வகையென்சிவலோகா
திகைத்தாற்றேற்றவேண்டாவோ. (ரு)

வேண்டத்தக்கதறிவோய்நீ
வேண்டமுழுதுந்தருவோய்நீ
வேண்டுமயன்மாற்கரியோய்நீ
வேண்டியென்னைப்பணிகொண்டாய்
வேண்டிநீயாதருள்செய்தா
யானுமதுவேவேண்டினல்லால்
வேண்டும்பரிசொன்றுண்டென்னி
லதுவுமுன்றன்விருப்பன்றே. (சு)

அன்றேயென்றனுவியு
  முடலுமுடைமையெல்லாமுங்
குன்றேயனையாயென்னையாட்
  கொண்டபோதேகொண்டிலையோ
வின்றோரிடையூறெனக்குண்டோ
  வெண்டோண்முக்கணெம்மானே
நன்றேசெய்வாய்பிழைசெய்வாய்
  நானோவிதற்குநாயகமே. (எ)

நாயிற்கடையாநாயேனை
  நயந்துநீயேயாட்கொண்டாய்
மாயப்பிறவியுன்வசமே
  வைத்திட்டிருக்குமதுவன்றி
யாயக்கடவேனுனோதா
  னென்னதோவிங்கதிகாரங்
காயத்திடுவாயுன்னுடைய
  கழற்கிழ்வைப்பாய்கண்ணுதலே. (அ)

கண்ணார்நுதலோய்கழலிணைகள்
  கண்டேன்கண்கள்களிகூர
வெண்ணுதிரவும்பகலுநா
  னவையேயெண்ணுமதுவல்லான்
மண்மேல்யாக்கைவிடுமாறும்
  வந்துன்கழற்கேபுகுமாறு

மண்ணுவெண்ணக்கடவேனோ
வடிமைசாலவழகுடைத்தே. (கூ)

அழகேபுரிந்திட்டடிநாயே
னரற்றுகின்றேனுடையானே
திகழாநின்றதிருமேனி
காட்டியென்னைப்பணிகொண்டாய்
புகழேபெரியபதமெனக்குப்
புராணநீதந்தருளாதே
குழகாகோலமறையோனே
கோனேயென்னைக்குழைத்தாயே. (கO)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உயிருண்ணிப்பத்து.

சிவானந்தமேலிடுதல். *

திருப்பெருந்துறையி லருளிச்செயப்பட்டது.

கலிவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பைந்நாப்படவரவேரல்கு
லுமைபாகமதாயென்

* நேயமேலிடுதல்.

மெய்ந்நாடொறும்பிரியாவினைக்
கேடாவிடைப்பாகா
செந்நாவலர்பரசும்புகழ்த்
திருப்பெருந்துறையுறைவா
யெந்நாட்களித்தெந்நாளிறு
மாக்கேனினியானே. (க)

நானாரடியணைவானொரு
நாய்க்குத்தவிசிட்டிங்
கூனாருடல்புகுந்தானுயிர்
கலந்தானுளம்பிரியான்
றேனார்சடைமுடியான்மன்னு
திருப்பெருந்துறையுறைவான்
வானோர்களுமறியாததோர்
வளமீந்தனனெனக்கே. (உ)

எனைநானென்பதறியேன்பக
லிரவாவதுமறியேன்
மனவாசகங்கடந்தானெனை
மித்தோன்மத்தனுக்கிச்
சினமால்விடையுடையான்மன்னு
திருப்பெருந்துறையுறையும்
பனவனெனைச்செய்தபடி
றறியேன்பரஞ்சுடரே. (ங)

வினைக்கேடருமுளரோபிறர்
சொல்லீர்வியனுலகி
லெனைத்தான்புகுந்தாண்டானெனை
தென்பின்புரையுருக்கிப்
பினைத்தான்புகுந்தெல்லேபெருந்
துறையிலுறைபெம்மான்
மனத்தான்கண்ணினகத்தான்மறு
மாற்றத்திடையானே. (ச)

பற்றுங்கவையற்றீர்பற்றும்
பற்றுங்கதுபற்றி
நற்றுங்கதியடைவோமெனிற்
கெடுவீரோடிவம்மின்
றெற்றார்சடைமுடியான்மன்னு
திருப்பெருந்துறையிறைசீர்
கற்றுங்கவன்கழல்பேணின
ரொடுங்கூடுமின்கலந்தே. (ரு)

கடலின்றிரையதுபோல்வரு
கலக்கமலமறுத்தென்
னுடலும்மெனதுயிரும்புகுந்
தொழியாவண்ணநிறைந்தான்
சுடருஞ்சுடர்மதிசூடிய
திருப்பெருந்துறையுறையும்

படருஞ்சடைமகுடத்தெங்கள்
பரன்முன்செய்தபடிறே. (௬)
வேண்டேன்புகழ்வேண்டேன்செல்வம்
வேண்டேன்மண்ணும்விண்ணும்
வேண்டேன்பிறப்பிறப்புச்சிவம்
வேண்டார்தமைநாளுந்
தீண்டேன்சென்றுசேர்ந்தேன்மன்னு
திருப்பெருந்துறையிறைதாள்
பூண்டேன்புறம்போகேனினிப்
புறம்போகலொட்டேனே. (எ)
கோற்றேனெனக்கென்கோகுரை
கடல்வாயமுதென்கோ
வாற்றேனெங்களரனேயரு
மருந்தேயெனதரசே
சேற்றார்வயல்புடைசூழ்தரு
திருப்பெருந்துறையுறையு
நீற்றார்தருதிருமேனிநின்
மலனேயுனையானே. (அ)
எச்சம்மறிவேனானெனக்
கிருக்கின்றதையறியே
னச்சோவெங்களரனேயரு
மருந்தேயெனதமுதே
செச்சைமலர்புரைமேனியன்
றிருப்பெருந்துறையுறைவா

னிச்சம்மெனநெஞ்சின்மன்னி
யானுகின்றனே. (௯)

வான்பாவியவுலகத்தவர்
தவமேசெயவவமே
யூன்பாவியவுடலைச்சுமந்
தடவிமரமானேன்
றேன்பாய்மலர்க்கொன்றைமன்னு
திருப்பெருந்துறையுறைவாய்
நான்பாவியனானலுனை
நல்காயெனலாமே. (௧0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

அச்சப்பத்து.

ஆனந்தமுறுதல். *

தில்லையிலருளிச்செய்யப்பட்டது.

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புற்றில்வாளரவுமஞ்சேன்
பொய்யர்தம்மெய்யுமஞ்சேன்

* நேயத்திலே ஒன்றுபட்டுச் சிக்கென அழுந்தினது.

கற்றைவார்சடையெம்மண்ணல்
கண்ணுதல்பாதநண்ணி
மற்றுமோர்தெய்வந்தன்னை
யுண்டெனநினைந்தெம்பெம்மாற்
கற்றிலாதவரைக்கண்டா
லம்மநாமஞ்சுமாறே. (௧)

வெருவரேன்வேட்கைவந்தால்
வினைக்கடல்கொளினுமஞ்சே
னிருவரான்மாறுகாணு
மெம்பிரான்றம்பிரானுந்
திருவுறுவன்றிமற்றோர்
தேவரெத்தேவரென்ன
வருவராதவரைக்கண்டா
லம்மநாமஞ்சுமாறே. (௨)

வன்புலால்வேலுமஞ்சேன்
வளைக்கையார்கடைக்கணஞ்சே
னென்பெலாமுருகநோக்கி
யம்பலத்தாடுகின்ற
வென்பொலாமணியையேத்தி
யினிதருள்பருகமாட்டா
வன்பிலாதவரைக்கண்டா
லம்மநாமஞ்சுமாறே. (௩)

இளியனார்இளவியஞ்சே
 னவர்கிறிமுறுவலஞ்சேன்
வெளியநீருடுமேனி
 வேதியன்பாதநண்ணித்
துளியுலாங்கண்ணராகித்
 தொழுதழுதுள்ளநெக்கிங்
களியிலாதவரைக்கண்டா
 லம்மநாமஞ்சுமாறே. (௪)

பிணியெலாம்வரினுமஞ்சேன்
 பிறப்பினேடிறப்புமஞ்சேன்
றுணிநிலாவணியினன்றன்
 றொழும்பரோடழுந்தியம்மா
றிணிநிலம்பிளந்துங்காணச்
 சேவடிபரவிவெண்ணீ
றணிகிலாதவரைக்கண்டா
 லம்மநாமஞ்சுமாறே. (ரு)

வாளுலாமெரியுமஞ்சேன்
 வரைபுரண்டிடினுமஞ்சேன்
றோளுலாநீற்றனேற்றன்
 சொற்பதங்கடந்தவப்பன்
றாளதாமரைகளேத்தித்
 தடமலர்புனைந்துநையு

மாளலா தவரைக்கண்டா
லம்மநாமஞ்சுமாறே. (சு)

தகைவிலாப்பழியுமஞ்சேன்
சாதலைமுன்னமஞ்சேன்
புகைமுகந்தெரிகைவீசிப்
பொலிந்தவம்பலத்துளாடு
முகைநகைக்கொன்றைமாலை
முன்னவன்பாதமேத்தி
யகநெகா தவரைக்கண்டா
லம்மநாமஞ்சுமாறே. (எ)

தறிசெறிகளிறுமஞ்சேன்
றழல்விழியுழுவையஞ்சேன்
வெறிகமழ்சடையனப்பன்
விண்ணவர்நண்ணமாட்டாச்
செறிதருகழல்களேத்திச்
சிறந்தினிதிருக்கமாட்டா
வறிவிலா தவரைக்கண்டா
லம்மநாமஞ்சுமாறே. (அ)

மஞ்சுலாமுருமுமஞ்சேன்
மன்னரோடுறவுமஞ்சே
னஞ்சமேயமுதமாக்கு
நம்பிரானெம்பிரானைச்

செஞ்செவேயாண்டுகொண்டான்
திருமுண்டந்தீட்டமாட்டா
தஞ்சுவாரவரைக்கண்டா
லம்மநாமஞ்சுமாறே. (கூ)

கோணிலாவாளியஞ்சேன்
கூற்றுவன்சீற்றமஞ்சே
னீணிலாவணியினானை
நினைந்துநைந்துருகிநெக்கு
வாணிலாங்கண்கள்சோர
வாழ்த்திநின்றேத்தமாட்டா
வாணலாதவரைக்கண்டா
லம்மநாமஞ்சுமாறே. (கo)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பாணடி.

திருப்பாண்டிப்பதிகம்.

சிவானந்தவிளைவு. *

திருப்பெருந்துறையி லருளிச்செயப்பட்டது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பருவரைமங்கைதன்பங்கரைப்பாண்டியற்காரமுதா
மொருவரையொன்றுமிலாதவரைக்கழற்போதிறைஞ்சித்
தெரிவரநின்றுருக்கிப்பரிமேற்கொண்டசேவகனு
ரொருவரையன்றியுருவறியாதென்றனுள்ளமதே. (க)

சதுரை மறந்தறி மால்கொள்வர் சார்ந்தவர் சாற்றிச் சொன்னோங், கதிரை மறைத்தன்ன சோதி கழுக்கடை கைப்பிடித்துக், குதிரையின் மேல்வந்து கூடிடு மேற்குடி கேடுகண்டீர், மதுரையர் மன்னன் மறுபிறப் போட மறித்திடுமே. (உ)

நீரின்ப வெள்ளத்து ணீந்திக் குளிக்கின்ற நெஞ்சங்கொண்டீர், பாரின்ப வெள்ளங்கொ ளப்பரி மேற்கொண்ட பாண்டியனு, ரோரின்ப வெள்ளத் துருக்கொண்டு தொண்டரை யுள்ளங்கொண்டார், பேரின்ப வெள்ளத்துட் பெய்கழ லேசென்று பேணுமினே. (ங)

---

* சுகமேலீடு.

செறியும் பிறவிக்கு நல்லவர் சொல்லன்மின் றென்ன னன்னாட், டிறைவன் கிளர்கின்ற காலமிக் காலமெக் காலத்துள்ளு, மறிவொண் கதிர்வா ளுறைகழித் தானந்த மாக்கடவி, யெறியும் பிறப்பை யெதிர்ந்தார் புரள விருநிலத்தே. (௪)

காலமுண்டாகவேகாதல்செய்துய்மின்கருதரிய
ஞாலமுண்டானொடுநான்முகன்வானவர்நண்ணரிய
வாலமுண்டானெங்கள்பாண்டிப்பிரான்றன்னடியவர்க்கு
மூலபண்டாரம்வழங்குகின்றான்வந்துமுந்துமினே. (௫)

ஈண்டியமாயாவிருள்கெடவெப்பொருளும்விளங்கத்
தூண்டியசோதியைமீனவனுஞ்சொல்லவல்லனல்லன்
வேண்டியபோதேவிலக்கிலைவாய்தல்விரும்புமின்றாள்
பாண்டியனாரருள்செய்கின்றமுத்திப்பரிசிதுவே. (௬)

மாயவனப்பரிமேல்கொண்டுமற்றவர்கைக்கொளலும்
போயறுமிப்பிறப்பென்னும்பகைகள்புகுந்தவருக்
காயவரும்பெருஞ்சீருடைத்தன்னருளேயருளுஞ்
சேயநெடுங்கொடைத்தென்னவன்சேவடிசேர்மின்களே.

அழிவின்றிநின்றதொராநந்தவெள்ளத்திடையழுத்திக்
கழிவில்கருணையைக்காட்டிக்கடியவினையகற்றிப்
பழமலம்பற்றறுத்தாண்டவன்பாண்டிப்பெரும்பதமே
முழுதுலகுந்தருவான்கொடையேசென்றுமுந்துமினே. ()

விரவியதீவினைமேலைப்பிறப்புமுந்நீர்கடக்கப்
பரவியவன்பரையென்புருக்கும்பரம்பாண்டியனார்
புரவியின்மேல்வரப்புந்திகொளப்பட்டபூங்கொடியார்
மரவியன்மேல்கொண்டுதம்மையுந்தாமறியார்மறந்தே. ()

கூற்றைவென் றுங்கைவர் கோக்களை யும்வென் றிருந்த ழகால், வீற்றிருந் தான்பெருந் தேவியுந் தானுமோர் மீன வன்பா, லேற்றுவந் தாருயி ருண்ட திறலொற்றைச் சே வகனே, தேற்றமி லாதவர் சேவடி சிக்கெனச் சேர்மின் களே. (கo)

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிடித்தபத்து.

முத்திக்கலப்புரைத்தல். *

திருத்தோணிபுரத்தி லருளிச்செயப்பட்டது.

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உம்பர்கட்கரசேயொழிவறநிறைந்த
யோகமேயூற்றையேன்றனக்கு

* மற்றுள்ள ஆன்மாக்களுக்கு முத்தியின் சுகத்தைச் சொல்லியது.

வம்பெனப்பழுத்தென்குடிமுழுதாண்டு
வாழ்வறவாழ்வித்தமருந்தே
செம்பொருட்டுணிவேசீருடைக்கழலே
செல்வமேசிவபெருமானே
யெம்பொருட்டுன்னைச்சிக்கெனப்பிடித்தே
னெங்கெழுந்தருளுவதினியே. (க)

விடைவிடாதுகந்தவிண்ணவர்கோவே
வினையனேனுடையமெய்ப்பொருளே
முடைவிடாதடியேன்மூத்தறமண்ணாய்
முழுப்புழுக்குரம்பையிற்கிடந்து
கடைபடாவண்ணங்காத்தெனையாண்ட
கடவுளேகருணைமாகடலே
யிடைவிடாதுன்னைச்சிக்கெனப்பிடித்தே
னெங்கெழுந்தருளுவதினியே. (உ)

அம்மையேயப்பாவொப்பிலாமணியே
யன்பினில்விளைந்தவாரமுதே
பொய்ம்மையேபெருக்கிப்பொழுதினைச்சுருக்கும்
புழுத்தலைப்புலையனேன்றனக்குச்
செம்மையேயாயசிவபதமளித்த
செல்வமேசிவபெருமானே
யிம்மையேயுன்னைச்சிக்கெனப்பிடித்தே
னெங்கெழுந்தருளுவதினியே. (ஙு)

அருளுடைச்சுடரேயளிந்ததோர்கனியே
பெருந்திறலருந்தவர்க்கரசே
பொருளுடைக்கலையேபுகழ்ச்சியைக்கடந்த
போகமேயோகத்தின்பொலிவே
தெருளிடத்தடியார்சிந்தையுட்புகுந்த
செல்வமேசிவபெருமானே
யிருளிடத்துன்னைச்சிக்கெனப்பிடித்தே
னெங்கெழுந்தருளுவதினியே. (௪)

ஒப்புனக்கில்லாவொருவனேயடியே
னுள்ளத்துள்ளொளிர்கின்றவொளியே
மெய்ப்பதமறியாவீறிலியேற்கு
விழுமியதளித்ததோரன்பே
செப்புதற்கரியசெழுஞ்சுடர்மூர்த்தி
செல்வமேசிவபெருமானே
யெய்ப்பிடத்துன்னைச்சிக்கெனப்பிடித்தே
னெங்கெழுந்தருளுவதினியே. (௫)

அறவையேனென்மனமேகோயிலாக்கொண்டாண்
டளவிலாவானந்தமருளிப்
பிறவிவேரறுத்தென்குடிமுழுதாண்ட
பிஞ்ஞகாபெரியவெம்பொருளே
திறவிலேகண்டகாட்சியேயடியேன்
செல்வமேசிவபெருமானே

யிறவிலேயுன்னைச்சிக்கெனப்பிடித்தே
னெங்கெழுந்தருளுவதினியே. (சு)

பாசவேரறுக்கும்பழம்பொருடன்னைப்
பற்றுமாறடியனேற்கருளிப்
பூசனையுகந்தென்சிந்தையுட்புகுந்து
பூங்கழல்காட்டியபொருளே
தேசுடைவிளக்கேசெழுஞ்சுடர்மூர்த்தி
செல்வமேசிவபெருமானே
யீசனேயுன்னைச்சிக்கெனப்பிடித்தே
னெங்கெழுந்தருளுவதினியே. (எ)

அத்தனேயண்டரண்டமாய்நின்ற
வாதியேயாதுமீறில்லாச்
சித்தனேபத்தர்சிக்கெனப்பிடித்த
செல்வமேசிவபெருமானே
பித்தனேயெல்லாவுயிருமாய்த்தழைத்துப்
பிழைத்தவையல்லையாய்நிற்கு
மெத்தனேயுன்னைச்சிக்கெனப்பிடித்தே
னெங்கெழுந்தருளுவதினியே. (அ)

பாலினைந்தூட்டுந்தாயினுஞ்சாலப்
பரிந்துநீபாவியேனுடைய
வூனினையுருக்கியுள்ளொளிபெருக்கி
யுலப்பிலாவானந்தமாய

தேனினைச்சொரிந்துபுறம்புறந்திரிந்த
செல்வமேசிவபெருமானே
யானுனைத்தொடர்ந்துசிக்கெனப்பிடித்தே
னெங்கெழுந்தருளுவதினியே. (௯)

புன்புலால்யாக்கைபுரைபுரைகனியப்
பொன்னெடுங்கோயிலாப்புகுந்தென்
னென்பெலாமுருக்கியெளியையாயாண்ட
வீசனேமாசிலாமணியே
துன்பமேபிறப்பேயிறப்பொடுமயக்காந்
தொடக்கெலாமறுத்தநற்சோதீ
யின்பமேயுன்னைச்சிக்கெனப்பிடித்தே
னெங்கெழுந்தருளுவதினியே. (௧0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவேசறவு.

சுட்டறிவொழித்தல். *

திருப்பெருந்துறையிலருளிச்செயப்பட்டது.

கொச்சகக்கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இரும்புதருமனத்தேனையீர்த்தீர்த்தென்னென்புருக்கிக்
கரும்புதருசுவையெனக்குக்காட்டினையுன்கழலிணைக
ளொருங்குதிரையுலவுசடையுடையானேநரிகளெல்லாம்
பெருங்குதிரையாக்கியவாறன்றேயுன்பேரருளே. (க)

பண்ணார்ந்தமொழிமங்கைபங்காநின்னாளானார்க்
குண்ணார்ந்தவாரமுதேயுடையானேயடியேனை
மண்ணார்ந்தபிறப்பறுத்திட்டாள்வாய்நீவாவென்னக்
கண்ணாரவுய்ந்தவாறன்றேயுன்கழல்கண்டே (உ)

ஆதமிலியான்பிறப்பிறப்பென்னுமருநரகி
லார்தமருமின்றியேயழுந்துவேற்காவாவென்
றோதமலிநஞ்சுண்டவுடையானேயடியேற்குன்
பாதமலர்காட்டியவாறன்றேயெம்பரம்பரனே. (ங)

* தன்செயலற நிற்றல்.

பச்சைத்தாளரவாட்டீபடர்சடையாய்பாதமல
ருச்சத்தார்பெருமானேயடியேனையுய்யக்கொண்
டெச்சத்தார்சிறுதெய்வமேத்தாதேயச்சோவென்
சித்தத்தாறுய்ந்தவாறன்றேயுன்றிறனினைந்தே. (ச)

கற்றறியேன்கலைஞானங்கசிந்துருகேனாயிடினு
மற்றறியேன்பிறதெய்வம்வாக்கியலால்வார்கழல்வந்
துற்றிருமாந்திருந்தேனெம்பெருமானேயடியேற்குப்
பொற்றவிசுநாய்க்கிடுமாறன்றேநின்பொன்னருளே. (ரு)

பஞ்சாயவடிமடவார்கடைக்கண்ணாலிடர்ப்பட்டு
நஞ்சாயதுயர்கூரநடுங்குவேனின்னருளா
லுய்ஞ்சேனெம்பெருமானேயுடையானேயடியேனை
யஞ்சேலென்றாண்டவாறன்றேயம்பலத்தமுதே. (சு)

என்பாலைப் பிறப்பறுத்திங் கிமையவர்க்கு மறியவொா ண்ணாத், தென்பாலைத் திருப்பெருந் துறையுறையுஞ் சிவ பெருமா, னன்பாநீ யகநெகவே புகுந்தருளி யாட்கொா ண்ட, தென்பாலே நோக்கியவா றன்றேயெம் பெருமா னே. (எ)

மூத்தானேமூவாதமுதலானேமுடிவில்லா
வோத்தானேபொருளானேயுண்மையுமாயின்மையுமாய்ப்
பூத்தானேபுகுந்திங்குப்புரள்வேனைக்கருணையினாற்
பேர்த்தேநீயாண்டவாறன்றேயெம்பெருமானே. (அ)

மருவினியமலர்ப்பாதமனத்தில்வளர்ந்துள்ளுருகத்
தெருவுதொறுமிகவலறிச்சிவபெருமானென்றேத்திப்
பருகியநின்பரங்கருணைத்தடங்கடலிற்படிவாமா
றருளெனக்கிங்கிடைமருதேயிடங்கொண்டவம்மானே. ()

நானேயோ தவஞ்செய்தேன்சிவாயநமவெனப்பெற்றேன்
றேனுயின்னமுதமுமாய்த்தித்திக்குஞ்சிவபெருமான்
றானேவந்தெனதுள்ளம்புகுந்தடியேற்கருள்செய்தா
னூனுருமுயிர்வாழ்க்கையொறுத்தன்றேவெறுத்திடவே.()

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்புலம்பல்.

சிவானந்தமுதிர்வு.

திருவாரூரிலருளிச்செயப்பட்டது.

கொச்சகக்கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூங்கமலத்தயனொடுமாலறியாதநெறியானே
கோங்கலர்சேர்குவிமுலையாள்கூறுவெண்ணீறாடி
யோங்கெயில்சூழ்திருவாரூருடையானேயடியேனின்
பூங்கழல்களவையல்லாதெவையாதும்புகழேனே. (க)

சடையானேதழலாடீதயங்குமூவிலைச்சூலப்
படையானேபரஞ்சோதிபசுபதிமழவெள்ளை
விடையானேவிரிபொழில்சூழ்பெருந்துறையாயடியேனு
னுடையானேயுனையல்லாதுறுதுணைமற்றறியேனே. (உ)

உற்றாரை யான்வேண்டே னூர்வேண்டேன் பேர்வேண்டேன், கற்றாரை யான்வேண்டேன் கற்பனவு மினியமையுங், குற்றாலத் தமர்ந்துறையுங் கூத்தாவுன் குரைகழற்கே, கற்றாவின் மனம்போலக் கசிந்துருக வேண்டுவனே. (ா)

திருச்சிற்றம்பலம்.

குலாப்பத்து.

அனுபவமிடையீடுபடாமை. *

தில்லையிலருளிச்செயப்பட்டது.

கொச்சகக்கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஓடுங்கவந்தியுமேயுறவென்றிட்டுள்கசிந்து
தேடும்பொருளுஞ்சிவன்கழலேயெனத்தெளிந்து

* விட்டுப்பற்றாமல் ஒருதன்மையாயது.

கூடுமுயிருங்குமண்டையிடக்குனித்தடியே
னுடுங்குலாத்தில்லையாண்டானைக்கொண்டன்றே. (க)

துடியேரிடுகிடைத்தூய்மொழியார்தோணசையாற்
செடியேறுதீமைகளெத்தனையுஞ்செய்திடினு
முடியேன்பிறவேனெனைத்தனதாண்முயங்குவித்த
வடியேன்குலாத்தில்லையாண்டானைக்கொண்டன்றே. (உ)

என்புள்ளுருக்கியிருவினையையீடழித்துத்
துன்பங்களைந்துதுவந்துவங்கடேய்மைசெய்து
முன்புள்ளவற்றைமுழுதழியவுள்புகுந்த
வன்பின்குலாத்தில்லையாண்டானைக்கொண்டன்றே. (ங)

குறியுநெறியுங்குணமுமிலார்குழாங்கடமைப்
பிறியுமனத்தார்பிறிவரியபெற்றியனைச்
செறியுங்கருத்திலுருத்தமுதாஞ்சிவபதத்தை
யறியுங்குலாத்தில்லையாண்டானைக்கொண்டன்றே. (ச)

பேருங்குணமும்பிணிப்புறுமிப்பிறவிதனைத்
தூரும்பரிசுதுரிசறுத்துத்தொண்டரெல்லாஞ்
சேரும்வகையாற்சிவன்கருணைத்தேன்பருகி
யாருங்குலாத்தில்லையாண்டானைக்கொண்டன்றே. (ரு)

கொம்பிலரும்பாய்க்குவிமலராய்க்காயாகி
வம்புபழுத்துடலமாண்டிங்ஙன்போகாமே
நம்புமென்சிந்தைநணுகும்வண்ணநானணுகு
மம்பொன்குலாத்தில்லையாண்டானைக்கொண்டன்றே. (சு)

மதிக்குந்திறலுடையவல்லரக்கன்றோணெரிய
மிதிக்குந்திருவடியென்றலைமேல்வீற்றிருப்பக்
கதிக்கும்பசுபாசமொன்றுமிலோமெனக்களித்திங்
கதிர்க்குங்குலாத்தில்லையாண்டானைக்கொண்டன்றே. (எ)

இடக்குங்கருமுருட்டேனப்பின்கானகத்தே
நடக்குந்திருவடியென்றலைமேனட்டமையாற்
கடக்குந்திறலைவர்கண்டகர்தம்வல்லாட்டை
யடக்குங்குலாத்தில்லையாண்டானைக்கொண்டன்றே. (அ)

பாழ்ச்செய்விளாவிப்பயனிலியாய்க்கிடப்பேற்குக்
கீழ்ச்செய்தவத்தாற்கிழியீடுநேர்பட்டுத்
தாட்செய்யதாமரைச்சைவனுக்கென்புன்றலையா
லாட்செய்குலாத்தில்லையாண்டானைக்கொண்டன்றே. (கூ)

கொம்மைவரிமுலைக்கொம்பனையாள்கூறனுக்குச்
செம்மைமனத்தாற்றிருப்பணிகள்செய்வேனுக்
கிம்மைதரும்பயனித்தனையுமீங்கொழிக்கு
மம்மைகுலாத்தில்லையாண்டானைக்கொண்டன்றே. (கo)

திருச்சிற்றம்பலம்.

அற்புதப்பத்து.

அனுபவமாற்றாமை. *

திருப்பெருந்துறையி லருளிச்செயப்பட்டது.

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மையலாயிந்தமண்ணிடைவாழ்வெனு
 மாழியுளகப்பட்டுத்
தையலாரெனுஞ்சுழித்தலைப்பட்டுநான்
 றலைதடுமாறாமே
பொய்யெலாம்விடத்திருவருடந்துதன்
 பொன்னடியிணைகாட்டி
மெய்யனுய்வெளிகாட்டிமுன்னின்றதோ
 ரற்புதம்விளம்பேனே. (க)

ஏய்ந்தமாமலரிட்டுமுட்டாததோ
 ரியல்பொடும்வணங்காதே
சாந்தமார்முலைத்தையனல்லாரொடுந்
 தலைதடுமாறாகிப்

* அனுபவமுற்றுதல் பொறுமை விம்முதல்.

போந்தியான்றுயர்புகாவணமருள்செய்து
பொற்கழலிணைகாட்டி
வேந்தனுய்வெளியேயென்முனின்றதோ
ரற்புதம்விளம்பேனே. (உ)

நடித்துமண்ணிடைப்பொய்யினைப்பலசெய்து
நானெனதெனுமாயக்
கடித்தவாயிலேநின்றுமுன்வினைமிகக்
கழறியேதிரிவேனைப்
பிடித்துமுன்னின்றப்பெருமறைதேடிய
வரும்பொருளடியேனை
யடித்தடித்துவக்காரமுன்றீற்றிய
வற்புதமறியேனே. (ஙூ)

பொருந்துமிப்பிறப்பிறப்பிவைநினையாது
பொய்களேபுகன்றுபோய்க்
கருங்குழலினார்கண்களாலேறுண்டு
கலங்கியேகிடப்பேனைத்
திருந்துசேவடிச்சிலம்பவைசிலம்பிடத்
திருவொடுமகலாதே
யருந்துணைவனையாண்டுகொண்டருளிய
வற்புதமறியேனே. (ச)

மாடுஞ்சுற்றமுமற்றுளபோகமு
மங்கையர்தம்மோடுங்

கூடியங்குளகுணங்களாலேறுண்டு
குலாவியேதிரிவேனை
வீடுதந்தென்றன்வெந்தொழில்வீட்டிட
மென்மலர்க்கழல்காட்டி
யாடுவித்தெனதகம்புகுந்தாண்டதோ
ரற்புதமறியேனே. (ரு)

வணங்குமிப்பிறப்பிறப்பிவைநினையாது
மங்கையர்தம்மோடும்
பிணைந்துவாயிதழ்ப்பெருவெள்ளத்தழுந்திநான்
பித்தனாய்த்திரிவேனைக்
குணங்களுங்குறிகளுமிலாக்குணக்கடல்
கோமளத்தொடுங்கூடி
யணைந்துவந்தெனையாண்டுகொண்டருளிய
வற்புதமறியேனே. (சு)

இப்பிறப்பினிலிணைமலர்கொய்துநா
னியல்பொடஞ்செழுத்தோதித்
தப்பிலாதுபொற்கழல்களுக்கிடாதுநான்
றடமுலையார்தங்கண்
மைப்புலாங்கண்ணாலேறுண்டுகிடப்பேனை
மலரடியிணைகாட்டி
யப்பனென்னைவந்தாண்டுகொண்டருளிய
வற்புதமறியேனே. (எ)

ஊசலாட்டுமிவ்வுடலுயிராயின
  விருவினையறுத்தென்னை
யோசையாலுணர்வார்க்குணர்வரியவ
  னுணர்வுதந்தொளியாக்கிப்
பாசமானவைபற்றறுத்துயர்ந்ததன்
  பரம்பெருங்கருணையா
லாசைதீர்த்தடியாரடிக்கூட்டிய
  வற்புதமறியேனே. (அ)

பொச்சையானவிப்பிறவியிற்கிடந்துநான்
  புழுத்தலைநாய்போல
விச்சையாயினவேழையர்க்கேசெய்தங்
  கிணங்கியேதிரிவேனை
யிச்சகத்தரியயனுமெட்டாததன்
  விரைமலர்க்கழல்காட்டி
யச்சனென்னையுமாண்டுகொண்டருளிய
  வற்புதமறியேனே. (கூ)

செறியுறிப்பிறப்பிறப்பிவைநினையாது
  செறிகுழலார்செய்யுங்
கிறியுங்கீழ்மையுங்கெண்டையங்கண்களு
  முன்னியேகிடப்பேனை
யிறைவனெம்பிரானெல்லையில்லாததன்
  னிணைமலர்க்கழல்காட்டி

யறிவுதந்தெனையாண்டுகொண்டருளிய
வற்புதமறியேனே. (௧0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சென்னிப்பத்து.

சிவவிளைவு. *

திருப்பெருந்துறையி லருளிச்செயப்பட்டது.

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தேவதேவன்மெய்ச்சேவகன்
றென்பெருந்துறைநாயகன்
மூவராலுமறியொணாமுத
லாயவானந்தமூர்த்தியான்
யாவராயினுமன்பரன்றி
யறியொணாமலர்ச்சோதியான்
றூயமாமலர்ச்சேவடிக்கணஞ்
சென்னிமன்னிச்சுடருமே. (௧)

* சிவனுக்கு நிச்சயப்படுதல்.

அட்டமூர்த்தியழகனின்னமு
தாயவானந்தவெள்ளத்தான்
சிட்டன்மெய்ச்சிவலோகநாயகன்
றென்பெருந்துறைச்சேவகன்
மட்டுவார்குழன்மங்கையாளையோர்
பாகம்வைத்தவழகன்றன்
வட்டமாமலர்ச்சேவடிக்கணஞ்
சென்னிமன்னிமலருமே. (உ)

நங்கைமீரெனைநோக்குமின்னங்க
ணாதனம்பணிகொண்டவன்
றெங்குசோலைகள்சூழ்பெருந்துறை
மேயசேவகனாயகன்
மங்கைமார்கையில்வளையுங்கொண்டெம்
முயிருங்கொண்டெம்பணிகொள்வான்
பொங்குமாமலர்ச்சேவடிக்கணஞ்
சென்னிமன்னிப்பொலியுமே. (௩)

பத்தர்சூழப்பராபரன்
பாரில்வந்துபார்ப்பானெனச்
சித்தர்சூழச்சிவபிரான்
றில்லைமூதூர்நடஞ்செய்வா
னெத்தனாகிவந்தில்புகுந்தெமை
யாளுங்கொண்டெம்பணிகொள்வான்

வைத்தமாமலர்ச்சேவடிக்கணஞ்
    சென்னிமன்னிமலருமே.. (ச)

மாயவாழ்க்கையைமெய்யென்றெண்ணி
    மதித்திடாவகைநல்கினன்
வேயதோளுமைபங்கனெங்க
    டிருப்பெருந்துறைமேவினன்
காயத்துள்ளமுதூறவூறநீ
    கண்டுகொள்ளென்றுகாட்டிய
சேயமாமலர்ச்சேவடிக்கணஞ்
    சென்னிமன்னித்திகழுமே. (ரு)

சித்தமேபுகுந்தெம்மையாட்கொண்டு
    தீவினைகெடுத்துய்யலாம்
பத்திதந்துதன்பொற்கழற்கணே
    பன்மலர்கொய்துசேர்த்தலு
முத்திதந்திந்தமூவுலகுக்கு
    மப்புறத்தெமைவைத்திடு
மத்தன்மாமலர்ச்சேவடிக்கணஞ்
    சென்னிமன்னிமலருமே. (சா)

பிறவியென்னுமிக்கடலைநீந்தத்தன்
    பேரருடந்தருளின
னறவையென்றடியார்கடங்க
    ளருட்குழாம்புகவிட்டுநல்

அறவுசெய்தெனையுய்யக்கொண்ட
பிரான்றனுண்மைப்பெருக்கமாந்
திறமைகாட்டியசேவடிக்கணஞ்
சென்னிமன்னித்திகழுமே. (எ)

புழுவினாற்பொதிந்திடுகுரம்பையிற்
பொய்தனையொழிவித்திடு
மெழில்கொள்சோதியெம்மீசனெம்பிரா
னென்னுடையப்பனென்றென்று
தொழுதகையினராகித்தூய்மலர்க்
கண்கணீர்மல்குந்தொண்டர்க்கு
வழுவிலாமலர்ச்சேவடிக்கணஞ்
சென்னிமன்னிமலருமே. (அ)

வம்பனாய்த்திரிவேனைவாவென்று
வல்வினைப்பகைமாய்த்திடு
மும்பரானுலகூடறுத்தப்
புறத்தனாய்நின்றவெம்பிரா
னன்பரானவர்க்கருளிமெய்யடி
யார்கட்கின்பந்தழைத்திடுஞ்
செம்பொன்மாமலர்ச்சேவடிக்கணஞ்
சென்னிமன்னித்திகழுமே. (கூ)

முத்தனைமுதற்சோதியைமுக்க
ணப்பனைமுதல்வித்தினைச்

சித்தனைச்சிவலோகனைத்திரு
நாமம்பாடித்திரிதரும்
பத்தர்காளிங்கேவம்மினீருங்கள்
பாசந்தீரப்பணிமினோ
சித்தமார்தருஞ்சேவடிக்கணஞ்
சென்னிமன்னித்திகழுமே. (௧0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

தி ரு வா ர் த் தை.

அறிவித்தன்புறுதல். *

திருப்பெருந்துறையி லருளிச்செயப்பட்டது.

ஆ சி ரி ய வி ரு த் த ம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாதிவர்பாகன்மறைபயின்ற
வாசகன்மாமலர்மேயசோதி
கோதில்பரங்கருணையடியார்
குலாவுநீதிகுணமாகநல்கும்

* உன்னு லறியப்படாத துரைக்க அறியென்றது.

போதலர்சோலைப்பெருந்துறையெம்
　புண்ணியன்மண்ணிடைவந்திழிந்
தாதிப்பிரமம்வெளிப்படுத்த
　வருளறிவாரெம்பிரானுவாரே. (க)

மாலயன்வானவர்கோனும்வந்து
　வணங்கவவர்க்கருள்செய்தவீசன்
ஞாலமதனிடைவந்திழிந்து
　நன்னெறிகாட்டிநலந்திகழுங்
கோலமணியணிமாடநீடு
　குலாவுமிடைவைமடநல்லாட்குச்
சீலமிகக்கருணையளிக்குந்
　திறமறிவாரெம்பிரானுவாரே. (உ)

அணிமுடியாதியமரர்கோமா
　னனந்தக்கூத்தனறுசமயம்
பணிவகைசெய்துபடவதேறிப்
　பாரொடுவிண்ணும்பரவியேத்தப்
பிணிகெடநல்கும்பெருந்துறையெம்
　பேரருளாளன்பெண்பாலுகந்து
மணிவலைகொண்டுவான்மீன்விசிறும்
　வகையறிவாரெம்பிரானுவாரே. (௩)

வேடுருவாகிமகேந்திரத்து
　மிகுகுறைவானவர்வந்துதன்னைத்

தேடவிருந்தசிவபெருமான்
சிந்தனைசெய்தடியோங்களுய்ய
வாடலமர்ந்தபரிமாவேறி
யையன்பெருந்துறையாதியந்நா
ளோடர்களையெங்குமாண்டுகொண்ட
வியல்பறிவாரெம்பிரானுவாரே. (ச)

வந்திமையோர்கள்வணங்கியேத்த
மாக்கருணைக்கடலாயடியார்
பந்தனைவிண்டறநல்குமெங்கள்
பரமன்பெருந்துறையாதியந்நா
ளுந்துதிறைக்கடலைக்கடந்தன்
றோங்குமதிலிலங்கையதனிற்
பந்தணைமெல்விரலாட்கருளும்
பரிசறிவாரெம்பிரானுவாரே. (ரு)

வேவத்திரிபுரஞ்செற்றவில்லி
வேடுவனாய்க்கடிநாய்கள்சூழ
வேவற்செயல்செய்யுந்தேவர்முன்னே
யெம்பெருமான்றானியங்குகாட்டி
லேவுண்டபன்றிக்கிரங்கியீச
னெந்தைபெருந்துறையாதியன்று
கேவலங்கேழலாய்ப்பால்கொடுத்த
கிடப்பறிவாரெம்பிரானுவாரே (சு)

காதமுடையதோர்நற்கமலப்
போதினினண்ணியநன்னுதலா
ரோதிப்பணிந்தலர்தூவியேத்த
வொளிவளர்சோதியெம்மீசன்மன்னும்
போதலர்சோலைப்பெருந்துறையெம்
புண்ணியன்மண்ணிடைவந்துதோன்றிப்
பேதங்கெடுத்தருள்செய்பெருமை
யறியவல்லாரெம்பிரானாவாரே. (எ)

பூவலர்கொன்றையமாலைமார்பன்
போருகிர்வன்புலிகொன்றவீரன்
மாதுநல்லாளுமைமங்கைபங்கன்
வண்பொழில்சூழ்தென்பெருந்துறைக்கோ
னேதில்பெரும்புகழெங்களீச
னிருங்கடல்வாணற்குத்தீயிற்றோன்று
மோவியமங்கையர்தோள்புணரு
முருவறிவாரெம்பிரானாவாரே. (அ)

தூவெள்ளைநீறணிமெம்பெருமான்
சோதிமகேந்திரநாதன்வந்து
தேவர்தொழும்பதம்வைத்தவீசன்
றென்னன்பெருந்துறையாளியன்று
காதல்பெருகக்கருணைகாட்டித்
தன்கழல்காட்டிக்கசிந்துருகக்

கேதங்கெடுத்தென்னையாண்டருளுங்
 கிடப்பறிவாரெம்பிரானுவாரே. (௯)

அங்கணனெங்களமரர்பெம்மா
 னடியார்க்கமுதனவனிவந்த
வெங்கள்பிரானிரும்பாசந்தீர
 விகபரமாயதோரின்பமெய்தச்
சங்கங்கவர்ந்துவண்சாத்தினோடுஞ்
 சதுரன்பெருந்துறையாளியன்று
மங்கையர்மல்குமதுரைசேர்ந்த
 வகையறிவாரெம்பிரானுவாரே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

எ ண் ண ப் ப தி க ம்.

ஒழியாவின்பத்துவகை. *

தில்லையிலருளிச்செயப்பட்டது.

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாருருவாயபிறப்பறவேண்டும்
 பத்திமையும்பெறவேண்டுஞ்

*தேகமுதலாகிய ஆசையை யறுத்தல்.

சீருருவாயசிவபெருமானே
    செங்கமலமலர்போ
லாருருவாயவென்னாரமுதேயுன்
    னடியவர்தொகைநடுவே
யோருருவாயநின்றிருவருள்காட்டி
    யென்னையுமுய்யக்கொண்டருளே. (௧)

உரியேனல்லேனுனக்கடிமை
    யுன்னைப்பிரிந்திங்கொருபொழுதுந்
தரியேனாயேனின்னதென்
    றறியேன்சங்கராகருணையினாற்
பெரியோனொருவன்கண்டுகொளென்றுன்
    பெய்கழலடிகாட்டிப்
பிரியேனென்றென்றருளியவருளும்
    பொய்யோவெங்கள்பெருமானே. (௨)

என்பேயுருகநின்னருளளித்துன்
    னிணைமலரடிகாட்டி
முன்பேயென்னையாண்டுகொண்ட
    முனிவாமுனிவர்முழுமுதலே
யின்பேயருளியெனையுருக்கி
    யுயிருண்கின்றவெம்மானே
நண்பேயருளாயென்னுயிர்
    நாதாநின்னருணாணமே. (௩)

பத்திலனேனும்பணிந்திலனேனுமுன்
    னுயர்ந்தபைங்கழல்காணப்
பித்திலனேனும்பிதற்றிலனேனும்
    பிறப்பறுப்பாயெம்பெருமானே
முத்தனையானேமணியனையானே
    முதல்வனேமுறையோவென்
றெத்தனையானும்யான்றொடர்ந்துன்னை
    யினிப்பிரிந்தாற்றேனே. (௪)

காணுமதொழிந்தேனின்றிருப்பாதங்
    கண்டுகண்களிகூரப்
பேணுமதொழிந்தேன்பிதற்றுமதொழிந்தேன்
    பின்னையெம்பெருமானே
தாணுவேயழிந்தேனின்னினைந்துருகுந்
    தன்மையென்புன்மைகளாற்
காணுமதொழிந்தேனீயினிவரினுங்
    காணவுநாணுவனே. (௫)

பாற்றிருநீற்றெம்பரமனைப்
    பரங்கருணையோடுமெதிர்ந்து
தோற்றிமெய்யடியார்க்கருட்டுறையளிக்குஞ்
    சோதியைநீதியிலேன்
போற்றியென்னமுதேயெனநினைந்தேத்திப்
    புகழ்ந்தழைத்தலறியென்னுள்ளே

யாற்றுவனாகவுடையவனேயெனை
யாவவென்றருளாயே. (௯)

திருச்சிற்றம்பலம்.

யாத்திரைப்பத்து.

அனுபவாதீதமுரைத்தல். *

தில்லையிலருளிச்செயப்பட்டது.

ஆசிரிய விருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூவார்சென்னிமன்னனெம்
புயங்கப்பெருமான்சிறியோமை
யோவாதுள்ளங்கலந்துணர்வா
யுருக்கும்வெள்ளக்கருணையினு
லாவாவென்னப்பட்டன்பா
யாட்பட்டீர்வந்தொருப்படுமின்
போவோங்காலம்வந்ததுகாண்
பொய்விட்டுடையான்கழல்புகவே. (௧)

* அனுபவத்திலதீதப்பட்டுப்போனது.

புகவேவேண்டாபுலன்களினீர்
புயங்கப்பெருமான்பூங்கழல்கண்
மிகவேநினைமின்மிக்கவெல்லாம்
வேண்டாபோகவிடுமின்க
ணகவேஞாலத்துள்புகுந்து
நாயேயனையநமையாண்ட
தகவேயுடையான்றனைச்சாரத்
தளராதிருப்பார்தாந்தாமே. (உ)

தாமேதமக்குச்சுற்றமுந்
தாமேதமக்குவிதிவகையும்
யாமாரெமதார்பாசமா
ரென்னமாயமிவைபோகக்
கோமான்பண்டைத்தொண்டரொடு
மவன்றன்குறிப்பேகுறிக்கொண்டு
போமாறமைமின்பொய்நீக்கிப்
புயங்கனுள்வான்பொன்னடிக்கே. (ஙு)

அடியாரானீரெல்லீரு
மகலவிடுமின்விளையாட்டைக்
கடிசேரடியேவந்தடைந்து
கடைக்கொண்டிருமின்றிருக்குறிப்பைச்
செடிசேருடலைச்செலநீக்கிச்
சிவலோகத்தேநமைவைப்பான்

பொடிசேர்மேனிப்புயங்கன்றன்
பூவார்கழற்கேபுகவிடுமே. (௪)

விடுமின்வெகுளிவேட்கைநோய்
மிகவோர்காலமினியில்லை
யுடையானடிக்கீழ்ப்பெருஞ்சாத்தோ
டுடன்போவதற்கேயொருப்படுமி
னடைவோநாம்போய்ச்சிவபுரத்து
ளணியார்கதவதடையாமே
புடைபட்டுருகிப்போற்றுவோம்
புயங்கனாள்வான்புகழ்களையே. (௫)

புகழ்மின்றொழுமின் பூப்புனைமின்
புயங்கன்றாளேபுந்திவைத்திட்
டிகழ்மினெல்லாவல்லலையு
மினியோரிடையூறடையாமே
திகழுஞ்சீரார்சிவபுரத்துச்
சென்றுசிவன்றாள்வணங்கிநா
நிகழுமடியார்முன்சென்று
நெஞ்சமுருகிநிற்போமே. (௬)

நிற்பார்நிற்கநில்லாவுலகி
னில்லோமினிநாஞ்செல்வோமே
பொற்பாலொப்பாந்திருமேனிப்
புயங்கனாள்வான்பொன்னடிக்கே

நிற்பீரெல்லாந் தாழாதே
நிற்கும்பரிசேயொருப்படுமின்
பிற்பானின்றுபேழ்கணித்தாற்
பெறுதற்கரியன்பெருமானே. (எ)

பெருமான்பேரானந்தத்துப்
பிரியாதிருக்கப்பெற்றீர்கா
ளருமாலுற்றுப்பின்னைநீ
ரம்மாவழுங்கியரற்றாதே
திருமாமணிசேர்திருக்கதவந்
திறந்தபோதேசிவபுரத்துத்
திருமாலறியாத்திருப்புயங்கன்
திருத்தாள்சென்றுசேர்வோமே. (அ)

சேரக்கருதிச்சிந்தனையைத்
திருந்தவைத்துச்சிந்திமின்
போரிற்பொலியும்வேற்கண்ணாள்
பங்கன்புயங்கனருளமுத
மாரப்பருகியாராத
வார்வங்கூரவழுந்துவீர்
போரப்புரிமின்சிவன்கழற்கே
பொய்யிற்கிடந்துபுரளாதே. (௯)

புரள்வார்தொழுவார்புகழ்வாரா
யின்றேவந்தாளாகாதிர்

மருள்வீர்பின்னைமதிப்பாரார்
மதியுட்கலங்கிமயங்குவீர்
தெருள்வீராகிலிதுசெய்ம்மின்
சிவலோகக்கோன்றிருப்புயங்க
னருளார்பெறுவாரகலிடத்தே
யந்தோவந்தோவந்தோவே. (௧0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்படையெழுச்சி.

பிரபஞ்சப்போர். *

தில்லையிலருளிச்செயப்பட்டது.

கலிவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஞானவாளேந்துமையர்நாதப்பறையறைமின்
மானமாவேறுமையர்மதிவெண்குடைகவிமி
னானீற்றுக்கவசமடையப்புகுமின்கள்
வானவூர்கொள்வோநாமாயப்படைவாராமே. (௧)

---

* மலவிளைவற்றது.

தொண்டர்காசேசெல்லீர்பத்தர்காள்சூழப்போகீ
ரொண்டிறல்யோகிகளேபேரணியுந்தீர்க
டிண்டிறற்சித்தர்களேகடைக்கூழைசென்மின்க
ளண்டர்நாடாள்வோநாமல்லற்படைவாராமே. (உ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெண்பா.

அணைந்தோர்தன்மை. *

திருப்பெருந்துறையி லருளிச்செயப்பட்டது.

நேரிசைவெண்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வெய்யவினையிரண்டும்வெந்தகலமெய்யுருகிப்
பொய்யும்பொடியாகாதென்செய்கேன் - செய்ய
திருவார்பெருந்துறையான்றேனுந்துசெந்தீ
மருவாதிருந்தேன்மனத்து. (க)

ஆர்க்கோவரற்றுகோவாடுகோபாடுகோ
பார்க்கோபரம்பரனேயென்செய்கேன் - நீர்ப்பரிய
வானந்தமாலேற்றுமத்தன்பெருந்துறையான்
றனென்பாராரொருவர்தாழ்ந்து. (உ)

* பரிசவேதிபோல என்றது.

செய்தபிழையறியேன்சேவடியேகைதொழுதே
யுய்யும்வகையினுயிர்ப்பறியேன்-வையத்
திருந்துறையுள்வேன்மடுத்தென்சிந்தனைக்கேகோத்தான்
பெருந்துறையின்மேயபிரான். (௩)

முன்னைவினையிரண்டும்வேரறுத்துமுன்னின்றான்
பின்னைப்பிறப்பறுக்கும்பேராளன்-றென்னன்
பெருந்துறையின்மேயபெருங்கருணையாளன்
வருந்துயரந்தீர்க்குமருந்து. (௪)

அறையோவறிவார்க்கனைத்துலகுமீன்ற
மறையோனுமாலுமால்கொள்ளு-மிறையோன்
பெருந்துறையுண்மேயபெருமான்பிரியா
திருந்துறையுமென்னெஞ்சத்தின்று. (௫)

பித்தென்னையேற்றும்பிறப்பறுக்கும்பேச்சரிதா
மத்தமேயாக்கும்வந்தென்மனத்தை-யத்தன்
பெருந்துறையானாட்கொண்டுபேரருளாலென்னை
மருந்திறவாப்பேரின்பம்வந்து. (௬)

வாராவழியருளிவந்தெனக்குமாறின்றி
யாராவமுதாயமைந்தன்றே-சீரார்
திருத்தென்பெருந்துறையானென்சிந்தைமேய
வொருத்தன்பெருக்குமொளி. (௭)

யாவர்க்குமேலாமளவிலாச்சீருடையான்
யாவர்க்குங்கீழாமடியேனை-யாவரும் [ன்
பெற்றறியாவின்பத்துள்வைத்தாய்க்கென்னெம்பெருமா
மற்றறியேன்செய்யும்வகை. (அ)

மூவருமுப்பத்துமூவருமற்றொழிந்த
தேவருங்காணச்சிவபெருமான்-மாவேறி
வையகத்தேவந்திழிந்தவார்கழல்கள்வந்திக்க
மெய்யகத்தேயின்பமிகும். (௯)

இருந்தென்னையாண்டானிணையடியேசிந்தித்
திருந்திரந்துகொண்ணெஞ்சேயெல்லாந்-தருங்காண்
பெருந்துறையின்மேயபெருங்கருணையாளன்
மருந்துருவாயென்மனத்தேவந்து. (௧௦)

இன்பம்பெருக்கியிருளகற்றியெஞ்ஞான்றுந்
துன்பந்தொடர்வறுத்துச்சோதியா-யன்பமைத்துச்
சீரார்பெருந்துறையானென்னுடையசிந்தையே
யூராகக்கொண்டானுவந்து. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண்டாயநான்மறை.

அனுபவத்துக்கையமின்மையுரைத்தல்.

திருப்பெருந்துறையி லருளிச்செயப்பட்டது.

நேரிசைவெண்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண்டாயநான்மறையும்பாலணுகாமாலயனுங்
கண்டாருமில்லேக்கடையேனைத்-தொண்டாகக்
கொண்டருளுங்கோகழியெங்கோமாற்குநெஞ்சமே
யுண்டாமோகைம்மாறுரை. (க)

உள்ளமலமூன்றுமாயவுகுபெருந்தேன்
வெள்ளந்தரும்பரியின்மேல்வந்த-வள்ளன்
மருவும்பெருந்துறையைவாழ்த்துமின்கள்வாழ்த்தக்
கருவுங்கெடும்பிறவிக்காடு. (உ)

காட்டகத்துவேடன்கடலில்வலைவாண
ஞட்டிற்பரிப்பாகனம்வினையை-வீட்டி
யருளும்பெருந்துறையானங்கமலபாத
மருளுங்கெடநெஞ்சேவாழ்த்து. (௩)

வாழ்ந்தார்களாவாரும்வல்வினையைமாய்ப்பாருந்
தாழ்ந்துலகமேத்தத்தகுவாருஞ்-சூழ்ந்தமரர்
சென்றிறைஞ்சியேத்துந்திருவார்பெருந்துறையை
நன்றிறைஞ்சியேத்துநமர். (ச)

நண்ணிப்பெருந்துறையைநம்மிடர்கள்போயகல
வெண்ணியெழுகோகழிக்கரசைப்-பண்ணின்
மொழியாளோடுத்தரகோசமங்கைமன்னிக்
கழியாதிருந்தவனைக்காண். (ரு)

காணுங்கரணங்களெல்லாம்பேரின்பமெனப்
பேணுமடியார்பிறப்பகலக்-காணும்
பெரியானைநெஞ்சேபெருந்துறையிலென்றும்
பிரியானைவாயாரப்பேசு. (சு)

பேசும்பொருளுக்கிலக்கிதமாம்பேச்சிறந்த
மாசின்மணியின்மணிவார்த்தை-பேசிப்
பெருந்துறையேயென்றுபிறப்பறுத்தேனல்ல
மருந்தினடியென்மனத்தேவைத்து. (எ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்படையாட்சி.

சிவோபாதியொழிதல். *

தில்லையிலருளிச்செயப்பட்டது.

ஆ சி ரி ய வி ரு த் த ம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கண்களிரண்டுமவன்கழல்கண்டு
களிப்பனவாகாதே
காரிகையார்கடம்வாழ்விலென்வாழ்வு
கடைப்படுமாகாதே
மண்களில்வந்துபிறந்திடுமாறு
மறந்திடுமாகாதே
மாலறியாமலர்ப்பாதமிரண்டும்
வணங்குதுமாகாதே
பண்களிகூர்தருபாடலொடாடல்
பயின்றிடுமாகாதே
பாண்டிநன்னாடுடையான்படையாட்சிகள்
பாடுதுமாகாதே
விண்களிகூர்வதோர்வேதகம்வந்து
வெளிப்படுமாகாதே

* கிரியாகுணியம்.

மின்வலைவீசியகானவன்வந்து
வெளிப்படுமோயிடிலே. (௪)

ஒன்றினொடொன்றுமோரைந்தினொடைந்து
முயிர்ப்பறுமாகாதே
யுன்னடியாரடியாரடியோமென
வுய்ந்தனவாகாதே
கன்றைநினைந்தெழுதாயெனவந்த
கணக்கதுவாகாதே
காரணமாகுமனாதிகுணங்கள்
கருத்துறுமாகாதே
நன்றிதுதீதெனவந்தநடுக்க
நடந்தனவாகாதே
நாமுமேலாமடியாருடனேசெல
நண்ணுதுமாகாதே
யென்றுமெனன்புநிறைந்தபராவமு
தெய்துவதாகாதே
யேறுடையானெனையாளுடைநாயக
னென்னுள்புகுந்திடிலே (௨)

பந்தவிகாரகுணங்கள்பறிந்து
மறிந்திடுமாகாதே
பாவனையாயகருத்தினில்வந்த
பராவமுதாகாதே

யந்தமிலா தவகண்டமுநம்மு
ளகப்படுமாகாதே
யாதிமுதற்பரமாயபரஞ்சுட
ரண்ணுவதாகாதே
செந்துவர்வாய்மடவாரிடரானவை
சிந்திடுமாகாதே
சேலனகண்களவன்றிருமேனி
திளைப்பனவாகாதே
யிந்திரஞாலவிடர்ப்பிறவித்துய
ரேகுவதாகாதே
யென்னுடைநாயகனுகியவீச
னெதிர்ப்படுமோயிடிலே. (௩)

என்னணியார்முலையாகமளைந்துட
னின்புறுமாகாதே
யெல்லையின்மாக்கருணைக்கடலின்றினி
தாடுதுமாகாதே
நன்மணிநாதமுழங்கியெனுள்ளுற
நண்ணுவதாகாதே
நாதனணித்திருநீற்றினைநித்தலு
நண்ணுவதாகாதே
மன்னியவன்பரிலென்பணிமுந்துற
வைகுவதாகாதே

மாமறையும்மறியாமலர்ப்பாதம்
வணங்குதுமாகாதே
யின்னியற்செங்கழுநீர்மலரென்றலை
யெய்துவதாகாதே
யென்னையுடைப்பெருமானருளீச
னெழுந்தருளப்பெறிலே. (௪)

மண்ணிநின்மாயைமதித்துவகுத்த
மயக்கறுமாகாதே
வானவரும்மறியாமலர்ப்பாதம்
வணங்குதுமாகாதே
கண்ணிலிகாலமனைத்தினும்வந்த
கலக்கறுமாகாதே
காதல்செயும்மடியார்மனமின்று
களித்திடுமாகாதே
பெண்ணலியாணெனநாமெனவந்த
பிணக்கறுமாகாதே
பேரறியாதவநேகபவங்கள்
பிழைத்தனவாகாதே
யெண்ணிலியாகியசித்திகள்வந்தெனை
யெய்துவதாகாதே
யென்னையுடைப்பெருமானருளீச
னெழுந்தருளப்பெறிலே. (ரு)

பொன்னியலுந்திருமேனிவெண்ணீறு
பொலிந்திடுமாகாதே
பூமழைமாதவர்கைகள்குவிந்து
பொழிந்திடுமாகாதே
மின்னியனுண்ணிடையார்கள்கருத்து
வெளிப்படுமாகாதே
வீணைமுரன்றெழுமோசையிலின்ப
மிகுத்திடுமாகாதே
தன்னடியாரடியென்றலைமீது
தழைப்பனவாகாதே
தானடியோமுடனேயுயவந்து
தலைப்படுமாகாதே
யின்னியமெங்குநிறைந்தினிதாக
வியம்பிடுமாகாதே
யென்னைமுழுதுடையீசனெனத்த
னெழுந்தருளப்பெறிலே. (கூ)

சொல்லியலாதெழுதூமணியோசை
சுவைதருமாகாதே
துண்ணெனவென்னுளமன்னியசோதி
தொடர்ந்தெழுமாகாதே
பல்லியல்பாயபரப்பறவந்த
பராபரமாகாதே

பண்டறியாதபரானுபவங்கள்
பரந்தெழுமாகாதே
வில்லியனன்னுதலார்மயலின்று
விளைந்திடுமாகாதே
விண்ணவரும்மறியாதவிழுப்பொரு
ளிப்பொருளாகாதே
யெல்லையிலாதனவெண்குணமானவை
யெய்திடுமாகாதே
யிந்துசிகாமணியெங்களையாள
வெழுந்தருளப்பெறிலே. (எ)

சங்குதிரண்டுமுரன்றெழுமோசை
தழைப்பனவாகாதே
சாதிவிடாதகுணங்கணம்மோடு
சலித்திடுமாகாதே
யங்கிதுநன்றிதுநன்றெனுமாயை
யடங்கிடுமாகாதே
யாசையெலாமடியாரடியோமெனு
மத்தனையாகாதே
செங்கயலொண்கண்மடந்தையர்சிந்தை
திளைப்பனவாகாதே
சீரடியார்கள்சிவானுபவங்க
டெரிந்திடுமாகாதே

யெங்குகிறைந்தமுதாறுபாஞ்சுட
ரெய்துவதாகாதே
யீறறியாமறையோனென்னையாள
வெழுந்தருளப்பெறிலே. (அ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆனந்தமாலை.

சிவானுபவவிருப்பம். *

தில்லையிலருளிச்செயப்பட்டது.

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மின்னேரனையபூங்கழல்க
ளடைந்தார்கடந்தார்வியனுலகம்
பொன்னேரனையமலர்கொண்டு
போற்றாநின்றாரமரரெல்லாங்
கன்னேரனையமனக்கடையாய்க்
கழிப்புண்டவலக்கடல்வீழ்ந்த
வென்னேரனையேனினியுன்னைக்
கூடும்வண்ணமியம்பாயே. (க)

* சிவானந்தமேலீட்டில் கிரியாசத்தியழிவுரைத்தல்.

என்னாலறியாப்பதந்தந்தா
 யானதறியாதேகெட்டே
னுன்னாலொன்றுங்குறைவில்லை
 யுடையாயடிமைக்காரென்பேன்
பன்னாளுன்னைப்பணிந்தேத்தும்
 பழையவடியரொடுங்கூடா
தென்னாயகமேபிற்பட்டிங்
 கிருந்தேனைக்குவிருந்தாயே. (உ)

சீலமின்றிநோன்பின்றிச்
 செறிவேயின்றியறிவின்றித்
தோலின்பாவைக்கூத்தாட்டாய்ச்
 சுழன்றுவிழுந்துகிடப்பேனை
மாலுங்காட்டிவழிகாட்டி
 வாராவுலகநெறியேறக்
கோலங்காட்டியாண்டானைக்
 கொடியேனென்றோகூடுவதே. (௬)

கெடுவேன்கெடுமாகெடுகின்றேன்
 கேடிலாதாய்பழிகொண்டாய்
படுவேன்படுவதெல்லாநான்
 பட்டாற்பின்னைப்பயனென்னே
கொடுமாநரகத்தழுந்தாமே
 காத்தாட்கொள்ளுங்குருமணியே

நடுவாய்நில்லாதொழிந்தக்கா
னன்றேயெங்கணுயகமே. (௪)

தாயாய்முலையைத்தருவானே
தாராதொழிந்தாற்சவலையாய்
நாயேன்கழிந்துபோவேனோ
நம்பியினித்தானல்குதியே
தாயேயென்றுன்றாளடைந்தேன்
றயாநீயென்பாலில்லையே
நாயேனடிமையுடனாக
வாண்டாய்நான்றான்வேண்டாவே. (௫)

கோவேயருளவேண்டாவோ
கொடியேன்கெடவேயமையுமே
யாவாவென்னுவிடிலென்னை
யஞ்சேலென்பாராரோதான்
சாவாரெல்லாமென்னளவோ
தக்கவாறன்றென்னூரோ
தேவேதில்லைநடமாடி
திகைத்தேனினித்தான்றேற்றாயே. (௬)

நரியைக்குதிரைப்பரியாக்கி
ஞாலமெல்லாநிகழ்வித்துப்
பெரியதென்னன்மதுரையெல்லாம்
பிச்சதேற்றும்பெருந்துறையா

யரியபொருளேயவநாசி
 யப்பாபாண்டிவெள்ளமே
தெரியவரியபரஞ்சோதீ
 செய்வதொன்றுமறியேனே. (எ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

அச்சோப்பதிகம்.

அனுபவவழியறியாமை. *

தில்லையிலருளிச்செயப்பட்டது.

கலிவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முத்திநெறியறியாதமூர்க்கரொடுமுயல்வேனைப்
பத்திநெறியறிவித்துப்பழவினைகள்பாறும்வண்ணஞ்
சித்தமலமறுவித்துச்சிவமாக்கியெனையாண்ட
வத்தனெனக்கருளியவாறார்பெறுவாரச்சோவே. (க)

நெறியல்லாநெறிதன்னைநெறியாகநினைவேனைச்
சிறுநெறிகள்சேராமேதிருவருளேசேரும்வண்ணங்
குறியொன்றுமில்லாதகூத்தன்றன்கூத்தையெனக்
கறியும்வண்ணமருளியவாறார்பெறுவாரச்சோவே. (உ)

---

* அனுபவத்ததிசயம்.

பொய்யெல்லாமெய்யென்றுபுணர்முலையார்போகத்தே
மையலுறக்கடவேனைமாளாமேகாத்தருளித்
தையலிடங்கொண்டபிரான்றன்கழலேசேரும்வண்ண
மையனெனக்கருளியவாறார்பெறுவாரச்சோவே. (ங)

மண்ணதனிற் பிறந்தெய்த்து மாண்டுவிழக் கடவே
னை, யெண்ணமிலா வன்பருளி யெனையாண்டிட் டென்
னையுந்தன், சுண்ணவெண்ணீ றணிவித்துத் தூய்நெறியே
சேரும்வண்ண, மண்ணலெனக் கருளியவா றார்பெறுவா
ரச்சோவே. (ச)

பஞ்சாயவடிமடவார்கடைக்கண்ணாலிடர்ப்பட்டு
நெஞ்சாயதுயர்கூரநிற்பேனுன்னருள்பெற்றே
னுய்ஞ்சேனுடையானேயடியேனைவருகவென்
றஞ்சேலென்றருளியவாறார்பெறுவாரச்சோவே. (ரு)

வெந்துவிழுமுடற்பிறவிமெய்யென்றுவினைபெருக்கிக்
கொந்துகுழற்கோல்வளையார்குவிமுலைமேல்வீழ்வேனைப்
பந்தமறுத்தெனையாண்டுபரிசறவென்றுரிசுமறுத்
தந்தமெனக்கருளியவாறார்பெறுவாரச்சோவே. (சா)

தையலார்மையலிலேதாழ்ந்துவிழக்கடவேனைப்
பையவேகொடுபோந்துபாசமெனுந்தாழுருவி
யுய்யுநெறிகாட்டுவித்திட்டோங்காரத்துட்பொருளை
யையனெனக்கருளியவாறார்பெறுவாரச்சோவே. (எ)

சாதல்பிறப்பென்னுந்தடஞ்சுழியிற்றடுமாறிக்
காதலின்மிக்கணியிழையார்கலவியிலேவிழுவேனை
மாதொருகூறுடையபிரான்றன்கழலேசேரும்வண்ண
மாதியெனக்கருளியவாறார்பெறுவாரச்சோவே. (அ)

செம்மைநலமறியாதசிதடரொடுந்திரிவேனை
மும்மைமலமறுவித்துமுதலாயமுதல்வன்று
னம்மையுமோர்பொருளாக்கிநாய்சிவிகையேற்றுவித்த
வம்மையெனக்கருளியவாறார்பெறுவாரச்சோவே. (கூ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இதனுள்ளடங்கிய திருப்பதிகங்கள் - ருக.

திருவாசகம் முற்றுப்பெற்றது.

மாணிக்கவாசகர் மலரடிவாழ்க.

மாணிக்கவாசகர் சோதியில்கலந்தது

உ

சிவமயம்.

பாட்டுமுதற்குறிப்பகராதி.

பாட்டுமுதற்குறிப்பகராதி

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

சேந்தனார்முதலியஒன்பதின்மர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

திருவிசைப்பா.

திருப்பல்லாண்டு.

இவை

ஸ்ரீ - புஷ்பரதசெட்டியாரால்

தமது

கலாரத்நாகரஅச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

சென்னை

1887.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சூசிபத்திரம்.

திருவிசைப்பா.

௧. திருமாளிகைத்தேவர்.

௨. சேந்தனார்.

௩. கருவூர்த்தேவர்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிசைப்பா அருளிச்செய்த

ஒன்பதுநாயன்மார்திருநாமமும்

திருப்பதிகவகையும்

பண்ணின்வகையுந் தெரியுமடைவு.

செம்பொன்மணி யம்பலத்து நிருத்த னுர்க்குத் திருவிசைப்பா வுரைத்தவர்தந் திருப்பேர் சொல்லிற், பம்புபுகழ் செறிதிருமா ளிகைமெய்த் தேவர் பரிவுடைய சேந்தனுர் கருவூர்த் தேவர், நம்பிகாடவர்கோனற் கண்டராதித்தர் நன்குயர்வே ணுட்டடிக டிருவாலி யமுத, ரம்புவியோர் புகழ்புருடோத் தமர்சேதி ராய ராகவிவ ரொன்பதின்மர் தாமுறைகண் டடைவே. (க)

அடைவுறுமா ளிகைத்தேவர் நான்குசேந்த ரன்புறுபல் லாண்டொன்ரு டிசைப்பா மூன்று, திடமுடைய கருவூரர் பத்து வீறிற் சிறந்தகா டவரிரண்டு கண்டர்வேணுடர், படிபுகழொவ் வொன்றுதிரு வாலிநான்கு பன்னுபுருடோத்தமனு ரிரண்டு சேதிராய, ருடையதிருக் கடைக்காப்பொன் ருகவிரு பத்தொன் பானுேது செய்யுண்மூன்றூற் றறுபதினே டைந்தே. (௨)

ஐந்துடனல் வருமுறைத்த திருக்கடைக்காப் பிற்பண்
ணுறையின்மா ளிகைத்தேவர் நான்கிலொன்று காந்தார,
முந்துகரு வூரர்பத்தி னிரண்டுபுற நீர்மை மொழிந்திடு
காந் தாரமொன்று காடவர்கோ னிரண்டி, னந்தலில்சா
ளரபாணி யொன்று வேணுட் டடிக ணவின்றதொன்று
புறநீர்மை திருவாலி யமுதர், பந்தமறச் சொன்னுன்கி
ஞென்றுநட்டராகம் பகர்ந் திடிஞென் றிந்தளமற் றெ
வையும்பஞ் சமமே.

சில திருப்பதிகங்களிலே

சில திருப்பாடல்கள் இறந்துவிட்டன.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிசைப்பா.

திருமாளிகைத்தேவர் திருவிசைப்பா.

க. கோயில்.

பண் - பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒளிவளர் விளக்கே யுலப்பிலா வொன்றே
யுணர்வுசூழ் கடந்ததோ ருணர்வே
தெளிவளர் பளிங்கின் றிரண்மணிக் குன்றே
சித்தத்துட் டித்திக்குந் தேனே
யளிவள ருள்ளத் தானந்தக் கனியே
யம்பல மாடரங் காக
வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே. (க)

இடர்கெடுத் தென்னை யாண்டுகொண் டென்னு
ளிருட்பிழம் பறவெறிந் தெழுந்த
சுடர்மணி விளக்கி னுள்ளொளி விளங்குந்
தூயநற் சோதியுட் சோதி
யடல்விடைப் பாகா வம்பலக் கூத்தா
வயனொடு மாலறி யாமைப்
படரொளி பரப்பிப் பரந்துநின் றுயைத்
தொண்டனேன் பணியுமா பணியே. (உ)

தற்பரம் பொருளே சசிகண்ட சிகண்டா
சாமகண் டாவண்ட வாணா
நற்பெரும் பொருளா யுரைகலந் துன்னை
யென்னுடை நாவினா னவில்வா
னற்பனென் னுள்ளத் தளவிலா வுன்னைத்
தந்தபொன் னம்பலத் தாடீ
கற்பமா யுலகா யல்லையா னுயைத்
தொண்டனேன் கருதுமா கருதே. (ங)

பெருமையிற் சிறுமை பெண்ணொடா ணாயென்
பிறப்பிறப் பறுத்தபே ரொளியே
கருமையின் வெளியே கயற்கணா ளிமவான்
மகளுமை யவள்களை கண்ணே
யருமையின் மறைநான் கோலமிட் டரற்று
மப்பனே யம்பலத் தமுதே
யொருமையிற் பலபுக் குருவிநின் றுயைத்
தொண்டனே னுரைக்குமா றுரையே. (ச)

கோலமே மேலை வானவர் கோவே
குணங்குறி யிறந்ததோர் குணமே
காலமே கங்கை நாயகா வெங்கள்
கால காலா காமநாசா
வாலமே யமுதுண் டம்பலஞ் செம்பொற்
கோயில் கொண்டாட வல்லானே
ஞாலமே தமியே னற்றவத் தாயைத்
தொண்டனே னணுகுமா நணுகே. (௫)

நீறணி பவளக் குன்றமே நின்ற
நெற்றிக்கண் ணுடையதோர் நெருப்பே
வேறணி புவன போகமே யோக
வெள்ளமே மேருவில் வீரா
வாறணி சடையெம் மற்புதக் கூத்தா
வம்பொன் செயம்பலத் தரசே
யேறணி கொடியெம் மீசனே யுன்னைத்
தொண்டனே னிசையுமா றிசையே. (௬)

தனதனற் றோழா சங்கரா சூல
பாணியே தாணுவே சிவனே
கனகநற் றூணே கற்பகக் கொழுந்தே
கண்கண் மூன்றுடையதோர் கரும்பே
யனகனே குமர விநாயக சனக
வம்பலத் தமர சேகரனே
யுனகழ லிணையென் னெஞ்சினு ளினிதாத்
தொண்டனே னுகருமா றுகரே. (௭)

திறம்பிய பிறவிச் சிலதெய்வ நெறிக்கே
திகைக்கின்றேன் றனைத் திகையாமே
நிறம்பொன்னு மின்னு நிறைந்தசே வடிக்கீழ்
நிகழ்வித்த நிகரிலா மணியே
யறம்பல திறங்கண் டருந்தவர்க் கரசா
யாலின்கீ ழிருந்த வம்பலவா
புறஞ்சமண் புத்தர் பொய்கள் கண்டாயைத்
தொண்டனேன் புணருமா புணரே. (அ)

தக்கனற் றலையு மெச்சன்வன் றலையுந்
தாமரை நான்முகன் றலையு
மொக்கவின் றருள வொண்டிருப் புருவ
நெறித் தருளிய வுருத்திரனே
யக்கணி புலித்தோ லாடைமே லாட
வாடப்பொன் னம்பலத் தாடுஞ்
சொக்கனே யெவர்க்குந் தொடர்வரி யாயைத்
தொண்டனேன் றொடருமா தொடரே. ()

மடங்கலாய்க் கனகன் மார்புகீண் டானுக்
கருள்புரி வள்ளலே மருளா
ரிடங்கொண் முப்புரம்வெந் தவியவைதிகத்தே
ரேறிய வேறு சேவகனே
யடங்க வல்லரக்க னருட்டிரு வரைக்கீ
ழடர்த்தபொன் னம்பலத் தரசே
விடங்கொள் கண்டத்தெம் விடங்கனே யுன்னைத்
தொண்டனேன் விரும்புமா விரும்பே.()

மறைகளு மமரர் கூட்டமு மாட்டா
தயன்றிரு மாலொடு மயங்கி
முறைமுறை முறையிட் டோர்வரி யாயை
மூர்க்கனேன் மொழிந்த புன்மொழிக
ளறைகழ லரன்சீ ரறிவிலா வெறுமைச்
சிறுமையிற் பொறுக்கு மம்பலத்து
ணிறைதரு கருணை நிலயமே யுன்னைத்
தொண்டனே னினையுமா நினையே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ. கோயில் - உயர்கொடியாடை.

பண் - பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உயர்கொடி யாடை மிடைபட லத்தி
னுமது மப்பட லத்தின்
பெயர்நெடு மாடத் தகிற்புகைப் படலம்
பெருகிய பெரும்பற்றப் புலியூர்ச்
சியரொளி மணிக ணிரந்துசேர் கனக
நிறைந்தசிற் றம்பலக் கூத்தா
மயர்வறு மமரர் மகுடந்தோய் மலர்ச்சே
வடிகளென் மனத்து வைத்தருளே. (க)

கருவளர் மேகத் தகடுதோய் மகுடக்
கனகமா ளிகைகலந் தெங்கும்
பெருவளர் முத்தீ நான்மறைத் தொழில்சா
லெழின்மிகு பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
திருவளர் தெய்வப் பதிவதி நிதியந்
திரண்டசிற் றம்பலக் கூத்தா
வுருவளரின்பச் சிலம்பொலி யலம்பு
முன்னடிக் கீழதென் னுயிரே. (உ)

வரம்பிரி வாளை மிளிர்மடுக் கமலங்
கரும்பொடு மாந்துமே திகள்சேர்
பரம்பிரி செந்நெற் கழனிச்செங் கழுநீர்ப்
பழனஞ்சூழ் பெரும்பற்றப் புலியூர்ச்
சிரம்புணர் முடிவா னவரடி முறையா
லிறைஞ்சுசிற் றம்பலக் கூத்தா
நிரந்தர முனிவர் நினைதிருக் கணைக்கா
ணினைந்துநின் றொழிந்ததென் னெஞ்சே. ()

தேர்மலி விழவிற் குழலொலி தெருவிற்
கூத்தொலி யேத்தொலி யோத்தின்
பேரொலி பரந்து கடலொலி மலிப்ப்
பொலிதரு பெரும்பற்றப் புலியூர்ச்
சீர்நில விலயத் திருநடத் தியல்பிற்
றிகழ்ந்தசிற் றம்பலக் கூத்தா
வார்மலி முலையாள் வருடிய திரண்மா
மணிக்குறங் கடைந்ததென் மதியே. (ச)

நிறைதழை வாழை நிழற்கொடி நெடுந்தெங்
கிளங்கமு குளங்கொணீள் பலமாப்
பிறைதவழ் பொழில்சூழ் கிடங்கிடைப் பதண
முதுமதிற் பெரும்பற்றப் புலியூர்ச்
சிறைகொணீர்த் தரளத் திரள்கொணித் திலத்
செம்பொற்சிற் றம்பலக் கூத்த [த
பொறையணி நிதம்பப் புலியத ளாடைக்
கச்சுநூல் புகுந்ததென் புகலே. (ரு)

அதுமதி யிதுவென் றலந்தலை நூல்கற்
றழைப்பொழிந் தருமறை யறிந்து
பிதுமதி வழிநின் றொழிவிலா வேள்விப்
பெரியவர் பெரும்பற்றப் புலியூர்ச்
செதுமதிச் சமணுந் தேரருஞ் சேராச்
செல்வச்சிற் றம்பலக் கூத்த
மதுமதி வெள்ளத் திருவயிற் றுந்தி
வளைப்புண்டென் னுண்மகிழ்ந் ததுவே. ()

பொருவனைப் புயத்தின் மீமிசைப் புலித்தோல்
பொடியணி பூணநூ லகலம்
பெருவரை புரைதிண் டோளுடன் காணப்
பெற்றவர் பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
திருமரு வுதரத் தார்திசை மிடைப்ப
நடஞ்செய்சிற் றம்பலக் கூத்த
வுருமரு வுதரத் தனிவடந் தொடர்ந்து
கிடந்ததென் னுணர்வுணர்ந் துணர்ந்தே. ()

கணியெரி விசிறு கரந்துடி விடவாய்க்
 கங்கணஞ் செங்கைமற் றபயம்
பிணிகெட விவைகண் டரன்பெரு நடத்திற்
 பிரிவிலார் பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
திணிமணி நீல கண்டத்தென் னமுதே
 சீர்கொள்சிற் றம்பலக் கூத்த
வணிமணி முறுவற் பவளவாய்ச் செய்ய
 சோதியு ளடங்கிற்றென் னறிவே. (அ)

திருநெடு மாலிந் திரனயன் வானோர்
 திருக்கடைக் காவலி னெருக்கிப்
பெருமுடி மோதி யுகுமணி முன்றிற்
 பிறங்கிய பெரும்பற்றப் புலியூர்ச்
செருநெடு மேரு வில்லின்முப் புரந்தீ
 விரித்தசிற் றம்பலக் கூத்த
கருவடி குழைக்கா தமலச்செங் கமல
 மலர்முகங் கலந்ததென் கருத்தே. (கூ)

ஏர்கொள்கற் பகமொத் திருசிலைப் புருவம்
 பெருந்தடங் கண்கண்மூன் றுடையோன்
பேர்களா யிரநூ றாயிரம் பிதற்றுந்
 பெற்றியோர் பெரும்பற்றப் புலியூர்ச்
சீர்கொள்கொக் கிறகுங் கொன்றையுந் துன்று
 சென்னிச்சிற் றம்பலக் கூத்த
நீர்கொள்செஞ் சடைவாழ் மதிபுது மத்த
 நிகழ்ந்தவென் சிந்தையு ணிறைந்தே. (௧0)

காமனைக் காலன் றக்கன்மிக் கெச்சன்
படக்கடைக் கணித்தவ னல்லாப்
பேய்மனம் பிறிந்த தவப்பெருந் தொண்டர்
தொண்டனேன் பெரும்பற்றப் புலியூர்ச்
சேமநற் றில்லை வட்டங்கொண் டாண்ட
செல்வச்சிற் றம்பலக் கூத்த
பூமல ரடிக்கீழ்ப் புராணபூ தங்கள்
பொறுப்பரோன் புன்சொலின் பொருளே. ()

திருச்சிற்றம்பலம்.

---

௩. கோயில் - உறவாகியயோகம்.

பண் - பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உறவாகிய யோகமும் போகமு மா
யுயிராளி யென்னுமென் பொன்னொருநாட்
சிறவா தவர்புரஞ் செற்ற கொற்றச்
சிலைகொண்டு பன்றிப்பின் சென்றுநின்ற
மறவா வென்னும் மணிநீ ரருவி
மகேந்திர மாமலை மேலுறையுங்
குறவா வென்னுங் குணக்குன்றே யென்னுங்
குலாத்தில்லை யம்பலக் கூத்தனையே. (க)

காடாடு பல்கணஞ் சூழக் கேழற்
கடும்பின் னெடும்பகற் கானடந்த
வேடா மகேந்திர வெற்பா வென்னும்
வினையேன் மடந்தை விம்மா வெருவுஞ்
சேடா வென்னுஞ் செல்வர் மூவாயிரஞ்
செழுஞ்சோதி யந்தணர் செங்கை தொழுங்
கோடா வென்னுங் குணக்குன்றே யென்னுங்
குலாத்தில்லை யம்பலக் கூத்தனையே. (௨)

கானே வருமுர ணேன மெய்த
களியார் புளினநற் காளா யென்னும்
வானே தடவு நெடுங் குடுமி
மகேந்திர மாமலை மேலிருந்த
தேனே யென்னுந் தெய்வவாய் மொழியார்
திருவாளர்மூவா யிரவர் தெய்வக்
கோனே யென்னுங் குணக்குன்றே யென்னுங்
குலாத்தில்லை யம்பலக் கூத்தனையே. (௩)

வெறியேறு பன்றிப்பின் சென்றொரு நாள்
விசயற் கருள்செய்த வேந்தே யென்னு
மறியேறு சாரன் மகேந்திர மா
மலைமேலிருந்த மருந்தே யென்னு
நெறியே யென்னு நெறிநின் றவர்க
ணினைக்கின்ற நீதி வேதாந்தநிலைக்
குறியே யென்னுங் குணக்குன்றே யென்னுங்
குலாத்தில்லை யம்பலக் கூத்தனையே. (௪)

செழுந்தென் றலன்றிலித் திங்கள் கங்கு
றிணைவிணை தீங்குழல் சேவின்மணி
யெழுந்தின் றென்மேற் பகை யாடவாடு
மெனைநீ நலிவதென் னேயென்னு
மழுந்தா மகேந்திரத் தந்தரப்புட்
கரசுக் கரசே யமரர்தனிக் [ங்
கொழுந்தே யென்னுங் குணக்குன்றே யென்னு
குலாத்தில்லை யம்பலக் கூத்தனையே. (ரு)

வண்டார் குழலுமை நங்கை முன்னே
மகேந்திரச் சாரல் வராகத்தின்பின்
கண்டார் கவலவில் லாடி வேடர்
கடிநா யுடன்கை வளைந்தாயென்னும்
பண்டாய மலரயன் றக்க னெச்சன்
பகலோன் றலைபற் பசுங்கண்
கொண்டா யென்னுங் குணக்குன்றே யென்னுங்
குலாத்தில்லை யம்பலக் கூத்தனையே. (சு)

கடுப்பாய்ப் பறை கறங்கக் கடுவெஞ்
சிலையுங்கணையுங் கவணுங் கைக்கொண்
டுடுப்பாய் தோல் செருப்புச் சுரிகை
வராகமுன் னோடி விளியுளைப்ப
கடப்பாய் மகேந்திர நாதநா தாந்தத்
தனையா வென்பார்க்கு நாதாந்தபதந் [ங்
கொடுப்பா யென்னுங் குணக் குன்றேயென்னு
குலாத்தில்லை யம்பலக் கூத்தனையே. (எ)

சேவேந்து வெல்கொடி யானே யென்னுஞ்
சிவனேயென் சேமத் துணையேயென்னு
மாவேந்து சாரன் மகேந் திரத்தில்
வளர்நாயகா விங்கே வாராயென்னும்
பூவேந்தி மூவா யிரவர் தொழப்
புகழேந்து மன்று பொலியநின்ற
கோவே யென்னுங் குணக்குன்றே யென்னுங்
குலாத்தில்லை யம்பலக் கூத்தனையே. (அ)

தரவார் புனஞ் சுனைதா ழருவித்
தடங்கல் லுறையு மடங்கலமர்
மரவார் பொழிலெழில் வேங்கை யெங்கு
மழைசூழ் மகேந்திர மாமலைமேற்
சுரவா வென்னுஞ் சுடர்நீண் முடிமாலய
னிந்திரன் முதற்றேவர்க் கெல்லாங்
குரவா வென்னுங் குணக்குன்றே யென்னுங்
குலாத்தில்லை யம்பலக் கூத்தனையே. (கூ)

திருநீறிடா வுருத் தீண்டே னென்னுந்
திருநீறு மெய்த்திருமுண் டத்திட்டுப்
பெருநீல கண்டன் றிறங்கொண் டிவள்
பிதற்றிப் பெருந்தெரு வேதிரியும்
வருநீ ரருவி மகேந்திரப் பொன்
மலையின் மலைமகளுக் கருளுங்
குருநீ யென்னுங் குணக்குன்றே யென்னுங்
குலாத்தில்லை யம்பலக் கூத்தனையே. (கo)

உற்றாயென் னுமுன்னை யன்றி மற்றோன்
றுணரேனென்னு முணர்வுகள் கலக்கப்
பெற்றாய வைந்தெழுத்தும் பிதற்றிப் பிணிதீர
வெண்ணீ றிடப்பெற்றே னென்னுஞ்
சுற்றாய சோதி மகேந்திரஞ் சூழ
மனத்திருள் வாங்கிச் சூழாத நெஞ்சிற்
குற்றா யென்னுங் குணக்குன்றே யென்னுங்
குலாத்தில்லை யம்பலக் கூத்தனையே. (கக)

வேறாக வுள்ளத் துவகை விளைத்
தவனிச் சிவலோக வேதவென்றி
மாறாத மூவா யிரவ ரையு
மெனையும் மகிழ்ந்தாள வல்லாயென்னு
மாறூர் சிகர மகேந்திரத் துன்
னடியார் பிழைபொறுப் பாய்மாதோர்
கூறா யென்னுங் குணக்குன்றே யென்னுங்
குலாத்தில்லை யம்பலக் கூத்தனையே. (கஉ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

௪. கோயில் - இணங்கிலாவீசன்.

பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இணங்கிலா வீசனேசத்
 திருந்தசித் தத்தினேற்கு
மணங்கொள்சீர்த் தில்லைவாணன்
 மணவடியார்கள் வண்மைக்
குணங்களைக் கூறுவீறிற்
 கோறைவாய்ப் பீறற்பிண்டப்
பிணங்களைக் காணுகண்வாய்
 பேசாதப் பேய்களோடே. (௧)

எட்டுரு விரவியென்னை
 யாண்டவ னீண்டுசோதி
விட்டிலங் கலங்கற்றில்லை
 வேந்தனைச் சேர்ந்திலாத
துட்டரைத் தூர்த்தவார்த்தைத்
 தொழும்பரைப் பிழம்புபேசும்
பிட்டரைக் காணுகண்வாய்ப்
 பேசாதப் பேய்களோடே. (௨)

அருட்டிரட் செம்பொற்சோதி
யம்பலத் தாடுகின்ற
விருட்டிரட் கண்டத்தெம்மா
னின்பருக் கன்புசெய்யா
வரட்டரை யரட்டுப்பேசு
மழுக்கரைக் கழுக்களாய
பிரட்டரைக் காணுகண்வாய்
பேசாதப் பேய்களோடே. (௩)

துணுக்கென வயனுமாலுந்
தொடர்வருஞ் சுடராயிப்பா
லணுக்கருக் கணியசெம்பொ
னம்பலத் தாடிக்கல்லாச்
சிணுக்கரைச் செத்தற்கொத்தைச்
சிதம்பரைச் சீத்தையூத்தைப்
பிணுக்கரைக் காணுகண்வாய்
பேசாதப் பேய்களோடே. (௪)

திசைக்குமிக் குலவுசீர்த்தித்
தில்லைக்கூத் துகந்துதீய
நசிக்கவெண் ணீறதாடு
நம்பர்களை நணுகாநாய்க
ளசிக்கவா ரியங்களோது
மாதரைப் பேதவாதப்
பிசுக்கரைக் காணுகண்வாய்
பேசாதப் பேய்களோடே. (௫)

ஆடரவாடவாடு மம்பலத்
தமிர்தே யென்னுஞ்
சேடர்சே வடிகள்சூடத்
திருவிலா வுருவினாைச்
சாடனைச் சாட்கைமோடச்
சழக்கனைப் பிழக்கப்பிட்கப்
பேடனைக் காணுகண்வாய்
பேசாதப் பேய்களோடே. (சு)

உருக்கியென் னுள்ளத்துள்ளே
யூறலந் தேறன்மாறாத்
திருக்குறிப் பருளுந்தில்லைச்
செல்வன்பாற் செல்லுஞ்செல்வி
னருக்கனை யள்ளல்வாய
கள்ளனை யவியாப்பாவப்
பெருக்கனைக் காணுகண்வாய்
பேசாதப் பேய்களோடே. (எ)

செக்கரொத் திரவிநூறா
யிரத்திர ளொப்பாந்தில்லைச்
சொக்கரம் பலவரென்னுஞ்
சுருதியைக் கருதமாட்டா
வெக்கனைக் குண்டமிண்ட
வெத்தனைப் புத்தராதிப்
பொக்கனைக் காணுகண்வாய்
பேசாதப் பேய்களோடே. (அ)

எச்சனைத் தலையைக்கொண்டு
செண்டடித் திடபமேறி
யச்சங்கொண் டமரரோட
நின்றவம் பலவற்கல்லாக்
கச்சரைக் கல்லாப்பொல்லாக்
கயவரைப் பசுநூல்கற்கும்
பிச்சரைக் காணுகண்வாய்
பேசாதப் பேய்களோடே. (கூ)

விண்ணவர் மகுடகோடி
மிடைந்தொளிர் மணிகள்வீசு
மண்ணலம் பலவன்கொற்ற
வரசனுக் காசையில்லாத்
தெண்ணரைத் தெருளாவுள்ளத்
திருளரைத் திட்டைமுட்டைப்
பெண்ணரைக் காணுகண்வாய்
பேசாதப் பேய்களோடே. (கo)

சிறப்புடை யடியார்தில்லைச்
செம்பொனம் பலவற்காளா
முறைப்புடை யடியார்கீழ்க்கீ
ழுறைப்பர் சேவடிநீறாடா
ரிறப்பொடு பிறப்பினுக்கே
யினியராய் மீண்டுமீண்டும்

பிறப்பனைக் காணுகண்வாய்
பேசாதப் பேய்களோடே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சேந்தனார் திருவிசைப்பா.

க. திருவீழிமிழலை.

பண் - பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏகநாயகனை யிமையவர்க்கரசை
யென்னுயிர்க் கமுதினையெதிரில்
போகநாயகனைப் புயல்வணற்கருளிப்
பொன்னெடுஞ் சிவிகையாவூர்ந்த
மேகநாயகனை மிகுதிருவீழி
மிழலைவிண்ணிழி செழுங்கோயில்
யோகநாயகனையன்றி மற்றொன்று
முண்டென வுணர்கிலேன்யானே. (க)

கற்றவர்விழுங்குங் கற்பகக்கனியைக்
கரையிலாக் கருணைமாகடலை
மற்றவரறியா மாணிக்கமலையை
மதிப்பவர்மனமணி விளக்கைச்
செற்றவர்புரங்கள் செற்றவெஞ்சிவனைத்
திருவீழிமிழலை வீற்றிருந்த
கொற்றவன்றன்னைக் கண்டுகண்டுள்ளங்
குளிரவென்கண் குளிர்ந்தனவே. (உ)

மண்டலத்தொளியை விலக்கியானுகர்ந்த
மருந்தையென்மாறிலா மணியைப்
பண்டலரயன்மாற் கரிதுமாயடியார்க்
கெளியதோர் பவளமால்வரையை
விண்டலர்மலர்வாய் வேரிவார்பொழில்சூழ்
திருவீழிமிழலையூ ராளுங்
கொண்டலங்கண்டத் தெங்குருமணியைக்
குறுகவல்வினைகுறு காவே. (௩)

தன்னடிநிழற்கீ ழென்னையுந்தகைத்த
சசிகுலா மவுலியைத் தானே
யென்னிடைக்கமல மூன்றினுட்டோன்றி
யெழுஞ்செழுஞ் சுடரினை யருள்சேர்
மின்னெடுங்கடலுள் வெள்ளத்தைவீழி
மிழலையுள் விளங்குவெண் பளிங்கின்
பொன்னடிக்கடிமை புக்கினிப்போக
விடுவனோ பூண்டுகொண் டேனே. (ச)

இத்தெய்வநெறிநன் றென்றிருண்மாயப்
 பிறப்பறு விந்திரசாலப்
பொய்த்தெய்வநெறிநான் புகாவகைபுரிந்த
 புராணசிந் தாமணிவைத்த
மெய்த்தெய்வநெறிநான் மறையவர்வீழி
 மிழலைவிண்ணிழி செழுங்கோயி
லத்தெய்வநெறியிற் சிவமலாதவமு
 மறிவரோ வறிவுடை யோரே. (ரு)

அக்கனுவனைய செல்வமேசிந்தித்
 தைவரோடழுந்தியா னவமே
புக்கிடாவண்ணங் காத்தெனையாண்ட
 புனிதனை வனிதைபா கனையெண்
டிக்கெலாங்குலவும் புகழ்த்திருவீழி
 மிழலையான்றிருவடி நிழற்கீழ்ப்
புக்குநிற்பவர்தம் பொன்னடிக்கமலப்
 பொடியணிந் தடிமைபூண் டேனே. (சா)

கங்கைநீரரிசிற்கரை யிருமருங்குங்
 கமழ்பொழி றழுவியகழனித்
திங்கணேர்தீண்ட நீண்டமாளிகைசூழ்
 மாடநீடுயர் திருவீழித்
தங்குசீர்ச்செல்வத் தெய்வத்தான்றோன்றி
 நம்பியைத்தன் பெருஞ்சோதி
மங்கையோர்பாகத் தென்னருமருந்தை
 வருந்திநான் மறப்பனோவினியே. (எ)

ஆயிரங்கமல ஞாயிறுாயிரமுக்
கண்முககரசர ணத்தோன்
பாயிருங்கங்கை பனிநிலாக்கரந்த
படர்சடைமின்னுபொன் முடியோன்
வேயிருந்தோளி யுமைமணவாளன்
விரும்பியமிழலைசூழ் பொழிலைப்
போயிருந்தேயும் போற்றுவார்கழல்கள்
போற்றுவார் புரந்தராதிகளே. (அ)

எண்ணில்பல்கோடி சேவடிமுடிக
ளெண்ணில்பல்கோடிதிண் டோள்க
ளெண்ணில்பல்கோடி திருவுருநாம
மேர்கொண்முக்கண்முக மியல்பு
மெண்ணில்பல்கோடி யெல்லைக்கப்பாலாய்
நின்றைஞ்ஞூற் றந்தணரோத்து
மெண்ணில்பல்கோடி குணத்தரேர்வீழி
யிவர்நம்மை யாளுடையாரே. (௯)

தக்கன்வெங்கதிரோன் சலந்தரன்பிரமன்
சந்திரனிந்திர னெச்சன்
மிக்கநெஞ்சரக்கன் புரங்கரிகருடன்
மறலிவேளிவர்மிகைசெகுத்தோன்
றிக்கெலாநிறைந்த புகழ்த்திருவீழி
மிழலையான் றிருவடிநிழற்கீழ்ப்
புக்கிருந்தவர்தம் பொன்னடிக்கமலப்
பொடியணிந் தடிமைபூண்டேனே. (௧0)

உளங்கொளமதுரக் கதிர்விரித்துயிர்மே
லருள்சொரி தருமுமாபதியை
வளங்கிளர்நதியு மதியமுஞ்சூடி
மழவிடை மேல்வருவானை
விளங்கொளிவீழி மிழலைவேந்தேயென்
றுந்தனைச்சேந்தன் றுதையையான்
களங்கொளவழைத்தாற் பிழைக்குமோவடியே
ன் கைக்கொண்ட கனககற்பகமே. (கக)

பாடலங்காரப் பரிசில்காசருளிப்
பழுத்தசெந் தமிழ்மலர்சூடி
நீடலங்காரத் தெம்பெருமக்க
ளெஞ்சினு ணிறைந்துநின்றானை
வேடலங்காரக் கோலத்தினமுதைத்
திருவீழி மிழலையூராளுங்
கேடிலங்கீர்த்திக் கனககற்பகத்தைக்
கெழுமுதற் கெவ்விடத்தேனே. (கஉ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ. திருவாவடுதுறை.

பண் - பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொய்யாதவேதியர் சாந்தைமெய்ப்
  புகழாளராயிரம் பூசுரர்
மெய்யேதிருப்பணி செய்சீர்
  மிகுகாவிரிக்கரை மேய
வையாதிருவா வடுதுறை
  யமுதேயென்றுன்னை யழைத்தக்கால்
மையார்தடங்கண் மடந்தைக்கொன்
  றருளாதொழிவது மாதிமையே. (க)

மாதிமணங் கமழும்பொழின்
  மணிமாடமாளிகை வீதிசூழ்
சோதிமதிலணி சாந்தைமெச்
  சுருதிவிதிவழி யோர்தொழு
மாதியமரர் புராணனை
  மணியாவடுதுறை நம்பிநின்ற
நீதியறிகிலள் பொன்னெடுந்
  திண்டோள்புணர நினைக்குமே. (உ)

நினைக்குநிரந்தர னேயென்னு
நிலாக்கோலச்செஞ்சடைக் கங்கைநீர்
நனைக்குநலங்கிளர் கொன்றைமே
னயம்பேசுநன்னுத னங்கைமீர்
மனக்கின்பவெள்ள மலைமகண்
மணவாளநம்பிவண் சாந்தையூர்
தனக்கின்பனாவடு தண்டுறைத்
தருணேந்துசேகர னென்னுமே. (௩)

தருணேந்துசேகர னேயெனுந்
தடம்பொன்னித் தென்கரைச்சாந்தையூர்ப்
பொருணேர்ந்த சிந்தையவர்தொழப்
புகழ்செல்வமல்கு பொற்கோயிலு
ளருணேர்ந்தமர் திருவாவடு
துறையாண்டவாண்டகை யம்மானே
தெருணேர்ந்தசித்தம் வலியவா
திலகநுதலி திறத்திலே. (௪)

திலகநுதலுமை நங்கைக்குந்
திருவாவடுதுறை நம்பிக்குங்
குலகவடியவர்க் கென்னையாட்
கொடுத்தாண்டுகொண்ட குணக்கட
லலதொன்றறிகின்றி லேமெனு
மணியும்வெண்ணீறஞ் செழுத்தலால்
வலதொன்றில ளிதற்கென்செய்கேன்
வயலந்தண்சாந்தையர் வேந்தனே. (௫)

வேந்தன்வளைத்தது மேருவில்
லரவுநாண்வெங்கணை செங்கண்மால்
போந்தமதிலணி முப்புரம்
பொடியாடவேதப் புரவித்தேர்
சாந்தைமுதலயன் சாரதி
கதியருளென்னுமித் தையலை
யாந்தண்டிருவா வடுதுறை
யான்செய்கையா ரறிகிற்பாரே. (சு)

கிற்போமெனத் தக்கன்வேள்விபுக்
கெடுத்தோடிக்கெட்ட வத்தேவர்கள்
சொற்போலுமெய்ப்பயன் பாவிகா
ளென்சொல்லிச்சொல்லுமித் தூமொழி
கற்போன்மனங்கனி வித்தவெங்
கருணாலயா வந்திடாயென்றூற்
பெற்போபெருந்திரு வாவடு
துறையாளிபேசா தொழிவதே. (எ)

ஒழிவொன்றிலாவுண்மை வண்ணமு
முலப்பிலளூறின்ப வெள்ளமு
மொழிவொன்றிலாப் பொன்னித்தீர்த்தமு
முனிகோடிகோடியா மூர்த்தியு
மழிவொன்றிலாச்செல்வச் சாந்தையூ
ரணியாவடுதுறை யாடினா
ளிழிவொன்றிலாவகை யெய்திநின்
றிறுமாக்குமென்னிள மானனே. (அ)

மானேர்கலை வளையுங்கவர்ந்
துளங்கொள்ளைகொள்ள வழக்குண்டே
தேனேயமுதே யென்சித்தமே
சிவலோகநாயகச் செல்வமே
யானேயலம்பு புனற்பொன்னி
யணியாவடுதுறை யன்பர்தங்
கோனேநின் மெய்யடியார்மனக்
கருத்தைமுடித்திடுங் குன்றமே. (கூ)

குன்றேந்திகோகன கத்தய
னறியாநெறியென்னைக் கூட்டினை
யென்றேங்கியேங்கி யழைக்கின்ற
ளிளவல்லியெல்லை கடந்தன
ளன்றேயலம்பு புனற்பொன்னி
யணியாவடுதுறை யாடினை
னன்றேயிவணம் பரமல்ல
ளவலோகநாயகன் பாலளே. (க0)

பாலுமமுதமுந் தேனுமா
யானந்தந்தந்துள்ளே பாலிப்பான்
போலுமெனுருயிர்ப் போகமாம்
புரகால காமபுராந்தகன்
சேலுங்கயலுந் திளைக்குநீர்த்
திருவாவடுதுறை வேந்தனோ
டாலுமதற்கே முதலுமா
மறிந்தோமரிவை பொய்யாததே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

௩. திருவிடைக்கழி.

பண் - பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாலுலாமனந்தந் தென்கையிற்சங்கம்
வவ்வினன் மலைமகண்மதலை
மேலுலாந்தேவர் குலமுழுதாளுங்
குமரவேள்வள்ளிதன் மணாளன்
சேலுலாங்கழனித் திருவிடைக்கழியிற்
றிருக்குராநீழற் கீழ்நின்ற
வேலுலாந்தடக்கை வேந்தனென்சேந்த
னென்னுமென் மெல்லியலிவளே. (௧)

இவளைவாரிளமென் கொங்கைபீர்பொங்க
வெழில்கவர்ந்தா னிளங்காளை
கவளமாகரிமேற் கவரிசூழ்குடைக்கீழ்க்
கனகக்குன்றெனவருங் கள்வன்
றிவளமாளிகைசூழ் திருவிடைக்கழியிற்
றிருக்குராநீழற் கீழ்நின்ற
குவளைமாமலர்க்க ணங்கையானைக்குங்
குழகனல்லழகனங் கோவே (௨)

கோவினைப்பவளக் குழமணக்கோலக்
குழாங்கள்சூழ்கோழிவெல் கொடியோன்
காவனற்சேனை யென்னக்காப்பவனென்
பொன்னைமேகலை கவர்வானே
தேவின்ற்றலைவன் றிருவிடைக்கழியிற்
றிருக்குராநீழற் கீழ்நின்ற
தூவிநற்பீலி மாமயிலூருஞ்
சுப்பிரமண்ணியன் றானே. (௩)

தானமர்பொருது வானவர்சேனை
மடியச்சூர் மார்பினைத்தடிந்தோன்
மானமர்தடக்கை வள்ளறன்பிள்ளை
மறைநிறைசட்டறம் வளரத்
தேனமர்பொழில்சூழ் திருவிடைக்கழியிற்
றிருக்குராநீழற் கீழ்நின்ற
கோனமர்கூத்தன் குலவிளங்களிறென்
கொடிக்கிடர் பயப்பதுங்குணமே. (௪)

குணமணிக்குருளைக் கொவ்வைவாய்மடந்தை
படுமிடர்குறிக்கொளா தழகோ
மணமணிமறையோர் வானவர்வையு
முய்யமற்றடிய னேன்வாழத்
திணமணிமாடத் திருவிடைக்கழியிற்
றிருக்குராநீழற் கீழ்நின்ற
கணமணிபொருநீர்க் கங்கைதன்சிறுவன்
கணபதிபின்னிளங் கிளையே. (௫)

கிளையிளஞ்சேயக் கிரிதனைக்கீண்ட
  வாண்டகை கேடில்வேற்செல்வன்
வளையிளம்பிறைச்செஞ் சடையரன்மதலை
  கார்கிறமாறிரு மருகன்
றிளையிளம்பொழில்சூழ் திருவிடைக்கழியிற்
  றிருக்குராநீழற் கீழ்நின்ற
முளையிளங்களிறென் மொய்குழற்சிறுமிக்
  கருளுங்கொன் முருகவேள் பரிந்தே. (சு)

பரிந்தசெஞ்சுடரோ பரிதியோமின்னோ
  பவளத்தின்குழவியோ பசும்பொன்
சொரிந்தசிந்துரமோ தூமணித்திரளோ
  சுந்தரத்தரசிது வென்னத்
தெரிந்தவைதிகர்வாழ் திருவிடைக்கழியிற்
  றிருக்குராநீழற் கீழ்நின்ற
வரிந்தவெஞ்சிலைக்கை மைந்தனையஞ்சொன்
  மையல்கொண்டையுறும் வகையே. (எ)

வகைமிகுமசுரர் மாளவந்துழிஞை
  வானமர்விளைத்த தாளாளன்
புகைமிகுமனலிற் புரம்பொடிபடுத்த
  பொன்மலைவில்லிதன் புதல்வன்
றிகைமிகுகீர்த்தித் திருவிடைக்கழியிற்
  றிருக்குராநீழற் கீழ்நின்ற
தொகைமிகுநாமத் தவன்றிருவடிக்கென்
  றுடியிடைமட ஞெடங்கினளே. (அ)

தொடங்கினன்மடலென் றணிமுடித்தொங்கற்
புறவிதழாகிலு மருளா
னிடங்கொளக்குறத்தி திறத்திலுமிறைவன்
மறத்தொழில்வார்த்தையு முடையன்
றிடங்கொள்வைதிகர்வாழ் திருவிடைக்கழியிற்
றிருக்குராநீழற் கீழ்நின்ற
மடங்கலைமலரும் பன்னிருநயனத்
தறுமுகத்தமுதினை மருண்டே. (௯)

மருண்டுறைகோயின் மல்குநன்குன்றப்
பொழில்வளர்மகிழ்திருப் பிடவூர்
வெருண்டமான்விழியார்க் கருள்செயாவிடுமே
விடலையே யெவர்க்குமெய்யன்பர்
தெருண்டவைதிகர்வாழ் திருவிடைக்கழியிற்
றிருக்குராநீழற் கீழ்நின்ற
குருண்டபூங்குஞ்சிப் பிறைச்சடைமுடிமுக்
கண்ணுடைக்கோமளக் கொழுந்தே. (௧௦)

கொழுந்திரள்வாயார் தாய்மொழியாகத்
தூய்மொழி யமரர்கோமகனைச்
செழுந்திரட்சோதிச் செப்புறைச்சேந்தன்
வாய்ந்தசொல்லிவை சுவாமியையே
செழுந்தடம்பொழில்சூழ் திருவிடைக்கழியிற்
றிருக்குராநீழற் கீழ்நின்ற
வெழுங்கதிரொளியை யேத்துவார்கேட்பா
ரிடர்கெடுமோலுலா மனமே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

கருவூர்த்தேவர் திருவிசைப்பா.

க. கோயில்.

பண் - புறநீர்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கணம்விரிகுடுமிச் செம்மணிக்கவைநாக்
  கறையணற்கட்செவிப் பகுவாய்ப்
பணம்விரிதுத்திப்பொறிகொள்வெள்ளெயிற்று
  ப் பாம்பணிபரமர்தங் கோயின்
மணம்விரிதருதேமாம்பொழின் மொழுப்பின்
  மழைதவழ் வளரிளங்கமுகந்
திணர்நிரையரும்பு பெரும்பற்றப்புலியூர்த்
  திருவளர் திருச்சிற்றம்பலமே. (க)

இவ்வரும்பிறவிப் பௌவநீர்நீந்து
  மேழையேற் கென்னுடன்பிறந்த
வைவரும்பகையே யார்துணையென்று
  லஞ்சலென்றருள் செய்வான்கோயில்
கைவரும்பழனங் குழைத்தசெஞ்சாலிக்
  கடைசியர் களைதருநீலஞ்
செய்வரம்பரும்பும் பெரும்பற்றப்புலியூர்த்
  திருவளர் திருச்சிற்றம்பலமே. (உ)

தாயினேரிரங்குந் தலைவவோவென்றுந்
தமியனேன்றுணைவவோவென்று
நாயினேனிருந்து புலம்பினுலிரங்கி
நலம்புரிபரமர்தங் கோயில்
வாயினேரரும்பு மணிமுருக்கலர
வளரிளஞ்சோலைமாந் தளிர்செந்
தீயினேரரும்பும் பெரும்பற்றப்புலியூர்த்
திருவளர் திருச்சிற்றம்பலமே. (௩)

துந்துபிகுழல்யாழ் மொந்தைவானியம்பத்
தொடர்ந்திரு டியர்கணந்துதிப்ப
நந்திகைமுழவ முகிலெனமுழங்க
நடம்புரிபரமர்தங் கோயி
லந்தியின்மறைநான் காரணம்பொதிந்த
வரும்பெறன்மறைப்பொருண் மறையோர்
சிந்தையிலரும்பும் பெரும்பற்றப்புலியூர்த்
திருவளர் திருச்சிற்றம்பலமே. (௪)

கண்பனியரும்பக் கைகண்மொட்டித்தென்
களைகணேயோலவென் றேலிட்
டென்பெலாமுருகு மன்பர்தங்கூட்டத்
தென்னையும்புணர்ப்பவன் கோயில்
பண்பலதெளிதேன்பாடி நின்றாடப்
பனிமலர்ச்சோலைசூழ் மொழுப்பிற்
செண்பகமரும்பும் பெரும்பற்றப்புலியூர்த்
திருவளர் திருச்சிற்றம்பலமே. (௫)

நெஞ்சிட ரகல வகம்புகுந் தொடுங்கு
நிலைமையோ டிருள்கிழித் தெழுந்த
வெஞ்சுடர் சுடர்வ போன்றொளி துளும்பும்
விரிசடை யடிகடங் கோயி
லஞ்சுடர்ப் புரிசை யாழிசூழ் வட்டத்
தகம்படி மணிநிரை பரந்த
செஞ்சுட ரரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
திருவளர் திருச்சிற் றம்பலமே. (சு)

பூத்திர ளுருவஞ் செங்கதிர் விரியாப்
புந்தியில் வந்தமால் விடையோன்
றூத்திரட் பளிங்கிற் றோன்றிய தோற்றந்
தோன்றநின் றவன்வளர் கோயி
லோத்திரண் மறையோர்ந் தோமகுண் டத்து
நறுநெயான் மறையவர் வளர்த்த
தீத்திர ளரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
திருவளர் திருச்சிற் றம்பலமே. (எ)

சீர்த்ததிண் புவன முழுவது மேனைத்
திசைகளோ டண்டங்க ளனைத்தும்
போர்த்ததம் பெருமை சிறுமைபுக் கொடுங்கு
புணர்ப்புடை யடிகடங் கோயி [ம்
லார்த்துவந் தமரித் தமரரும் பிறரு
மலைகட லிடுதிரைப் புனிதத்
தீர்த்தநீ ரரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
திருவளர் திருச்சிற் றம்பலமே. (அ)

பின்னுசெஞ் சடையும் பிறைதவழ் மொழுப்பு
　பெரியதங் கருணையுங் காட்டி [ம்
யன்னேதேன் கலந்தின் னமுதுகந் தளித்தாங்
　கருள்புரி பரமர்தங் கோயில்
புன்னேதேன் சொரியும் பொழிலகங் குடைந்து
　பொறிவரி வண்டினம் பாடுந்
தென்னதே னரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
　திருவளர் திருச்சிற் றம்பலமே. (௯)

உம்பர்நா டிம்பர் விளங்கியாங் கெங்கு
　மொளிவளர் திருமணிச் சுடர்கான்
றெம்பிரா னடஞ்செய் சூழலங் கெல்லா
　மிருட்பிழம் பறவெறி கோயில்
வம்புலாங் கோயில் கோபுரங் கூடம்
　வளர்நிலை மாடமா ளிகைகள்
செம்பொனு லரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
　திருவளர் திருச்சிற் றம்பலமே. (௧௦)

இருந்திரைத் தரளப் பரவைசூ ழகலத்
　தெண்ணிலங் கண்ணில்புன் மாக்க
ளிருந்துயிர்ப் பருவத் தறிவுறு கருவூர்த்
　துறைவளர் தீந்தமிழ் மாலை
பொருந்தருங் கருணைப் பரமர்தங் கோயிற்
　பொழிலகங் குடைந்துவண் டறங்கச்
செருந்திநின் றரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
　திருவளர் திருச்சிற் றம்பலமே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

௨. திருக்களந்தையாதித்தேச்சரம்.

பண் - புறநீர்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கலைகடம் பொருளு மறிவுமா யென்னைக்
  கற்பினிற் பெற்றெடுத் தெனக்கே
முலைகடந் தருளுந் தாயினு நல்ல
  முக்கணு னுறைவிடம் போலு
மலைகுடைந் தனைய நெடுநிலை மாட
  மருங்கெலா மறையவர் முறையோத்
தலைகடன் முழங்கு மந்தணீர்க் களந்தை
  யணிதிக ழாதித்தேச் சரமே. (௧)

சந்தன களபந் துதைந்தநன் மேனித்
  தவளவெண் பொடிமுழு தாடுஞ்
செந்தழ லுருவிற் பொலிந்துநோக் குடைய
  திருநுத லவர்க்கிடம் போலு
மிந்தன விலங்க லெறிபுனந் தீப்பட்
  டெரிவதொத் தெழுநிலை மாட
மந்தண ரழலோம் பலைபுனற் களந்தை
  யணிதிக ழாதித்தேச் சரமே. (௨)

கரியரோ யிடந்தான் செய்யரோ யொருபாற்
 கழுத்திலோர் தனிவடஞ் சேர்த்தி
முரிவரோ முனிவர் தம்மொடா னிழற்கீழ்
 முறைதெரிந் தோருடம் பினரா
மிருவரோ முக்க ணாற்பெருந் தடந்தோ
 ளிறைவரோ மறைகளுந் தேட
வரியரோ யாகி லவரிடங் களந்தை
 யணிதிக ழாதித்தேச் சரமே. (௩)

பழையராந் தொண்டர்க் கெளியரோ மிண்டர்க்
 கரியரோ பாவியேன் செய்யும்
பிழையெலாம் பொறுத்தென் பிணிபொறுத் தருளாப்
 பிச்சரோ நச்சரா மிளிருங்
குழையராய் வந்தென் குடிமுழு தாளுங்
 குழகரோ யொழுகுநீர்க் கங்கை
யழகரோ யாகி லவரிடங் களந்தை
 யணிதிக ழாதித்தேச் சரமே. (௪)

பவளமே மகுடம் பவளமே திருவாய்
 பவளமே திருவுடம் பதனிற்
றவளமே களபந் தவளமே புரிநூ
 றவளமே முறுவலா டரவந்
துவளுமே கலையுந் துகிலுமே யொருபாற்
 றுடியிடை யிடமருங் கொருத்தி
யவளுமே யாகி லவரிடங் களந்தை
 யணிதிக ழாதித்தேச் சரமே. (௫)

நீலமே கண்டம் பவளமே திருவாய்
நித்தில நிரைத்திலங் கினவே
போலுமே முறுவ லிறையவா னந்தம்
பொழியுமே திருமுக மொருவர்
கோலமே யச்சோ வழகிதே யென்று
குழைவரோ கண்டவ ருண்ட
தாலமே யாகி லவரிடங் களந்தை
யணிதிக ழாதித்தேச் சரமே. (௬)

இக்கடா நினைந்து நெஞ்சிடிந் துருகுந்
திறத்தவர் புறத்திருந் தலச
மைக்கடா வனைய வென்னையாள் விரும்பி
மற்றொரு பிறவியிற் பிறந்து
பொய்க்கடா வண்ணங் காத்தெனக் கருளே
புரியவும் வல்லரோ யெல்லே
யக்கடா வாகி லவரிடங் களந்தை
யணிதிக ழாதித்தேச் சரமே. (எ)

மெய்யரோ மெய்யர்க் கிடுதிரு வான
விளக்கரோ யெழுதுகோல் வளையாண்
மையரோ வையம் பலிதிரிந் துறையு
மயானரோ யுளங்கலந் திருந்தும்
பொய்யரோ பொய்யர்க் கடுத்தவான் பளிங்கின்
பொருள்வழி யிருள்கிழித் தெழுந்த
வையரோ யாகி லவரிடங் களந்தை
யணிதிக ழாதித்தேச் சரமே. (அ)

குமுதமே திருவாய் குவளையே களமுங்
குழையதே யிருசெவி யொருபால்
விமலமே கலையு முடையரோ சடைமேன்
மிளிருமே பொறிவரி நாகங்
கமலமே வதனங் கமலமே நயனங்
கனகமே திருவடி நிலைநீ
ரமலமே யாகி லவரிடங் களந்தை
யணிதிக ழாதித்தேச் சரமே. (௯)

நீரணங் கசும்பு கழனிசூழ் களந்தை
நிறைபுக ழாதித்தேச் சரத்து
நாரணன் பரவுந் திருவடி நிலைமே
னலமலி கலைபயில் கருவூ
ராரண மொழிந்த பவளவாய் சுரந்த
வமுதமூ றியதமிழ் மாலை
யோரணங் கிருநான் கிரண்டிவை வல்லோ
ரிருள்கிழித் தெழுந்தசிந் தையரே. (௧0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

ரு. திருக்கீழ்க்கோட்டூர்மணியம்பலம்.

பண் - பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தளிரொளிமணிப்பூம் பதஞ்சிலம்பலம்பச்
சடைவிரித் தலையெறிகங்கைத்
தெளிரொளிமணிநீர்த் திவலைமுத்தரும்பித்
திருமுகமலர்ந்து சொட்டட்டக்
கிளரொளிமணிவண் டறைபொழிற்பழனங்
கெழுவுகம்பலைசெய் கீழ்க்கோட்டூர்
வளரொளிமணியம் பலத்துணின்றாடு
மைந்தனென்மனங் கலந்தானே. (க)

துண்டவெண்பிறையும் படர்சடைமொழுப்பு
ஞ் சுழியமுஞ் சூலமுநீல
கண்டமுங்குழையும் பவளவாயிதழுங்
கண்ணுதற்றிலகமுங் காட்டிக்
கெண்டையுங்கயலு முகளுநீர்ப்பழனங்
கெழுவுகம்பலைசெய் கீழ்க்கோட்டூர்
வண்டறைமணியம் பலத்துணின்றாடு
மைந்தனென்மனங் கலந்தானே. (உ)

திருநுதல் விழியும் பவளவா யிதழுந்
திலகமு முடையவன் சடைமேற்
புரிதரு மலரின் றாதுநின் றூதப்
போய்வருந் தும்பிகா ளிங்கே
கிரிதவழ் முகிலின் கீழ்த்தவழ் மாடங்
கெழுவுகம்பலைசெய் கீழ்க் கோட்டூர்
வருதிறன் மணியம் பலவனைக் கண்டென்
மனத்தையுங் கொண்டு போதுமினே. (௩)

தெள்ளுநீ றவனீ றென்னுடல் விரும்புஞ்
செவியவ னறிவுநூல் கேட்கு
மெள்ளவே யவன்பேர் விளம்பும்வாய் கண்கள்
விமானமேநோக்கி வெவ் வுயிர்க்குங்
கிள்ளைபூம் பொதும்பிற் கொஞ்சிமாம் பொழிற்
கெழுவு கம்பலைசெய் கீழ்க்கோட்டூர் [கே
வள்ளலே மணியம் பலத்து ணின்றாடு
மைந்தனே யென்னுமென் மனனே. (௪)

தோழியாஞ் செய்த தொழிலெனெம் பெருமா
றுணைமலர்ச் சேவடி காண்பா [ன்
னூழிதோ றூழி யுணர்ந்துளங் கசிந்து
நெக்குநைந் துளங்கனாந் துருக்குங்
கேழலும் புள்ளு மாகிநின் றிருவர்
கெழுவு கம்பலைசெய் கீழ்க்கோட்டூர்
வாழியமணி யம்பல வனைக் காண்பான்
மயங்கவுமா லொழி யோமே. (௫)

என்செய்கோந் தோழி தோழிநீ துணையா
யிரவுபோம் பகல்வரு மாகி
லஞ்சலோ வென்னு னுழியுந் திரையு
மலமரு மாறுகண் டயர்வன்
கிஞ்சுக மணிவா யரிவையர் தெருவிற்
கெழுவுகம் பலைசெய் கீழ்க்கோட்டூர்
மஞ்சணி மணியம் பலவவோ வென்று
மயங்குவன் மாலையம் பொழுதே (சு)

தழைதவழ் மொழுப்புந் தவளநீற் றொளியுஞ்
சங்கமுஞ் சகடையின் முழக்குங்
குழைதவழ் செவியுங் குளிர்சடைத் தெண்டுங்
குண்டையுங் குழாங்கொடு தோன்றுங்
கிழைதவழ் கனகம் பொழியுநீர்ப் பழனங்
கெழுவுகம் பலைசெய் கீழ்க்கோட்டூர்
மழைதவழ் மணியம் பலத்துணின் றாடு
மைந்தர்தம் வாழ்வுபோன் றதுவே. (எ)

தன்னக மழலைச் சிலம்பொடு சதங்கை
தமருகந்திருவடி திருநீ
றின்னகை மழலை கங்கைகோங் கிதழி
யிளம்பிறை குழைவள ரிளமான்
கின்னர முழவ மழலையாழ் வீணை
கெழுவுகம் பலைசெய் கீழ்க்கோட்டூர்
மன்னவன் மணியம் பலத்துணின் றாடு
மைந்தனென் மனத்துள் வைத்தனனே. (அ)

யாதுநீ நினைவ தெவரையா முடைய
தெவர்களும் யாவையுந் தானுய்ப்
பாதுகை மழலைச் சிலம்பொடு புகுந்தென்
பனிமலர்க் கண்ணுணின் றகலான்
கேதகை நிழலைக் குருகென மருவிக்
கெண்டைகள் வெருவுகீழ்க் கோட்டூர்
மாதவன் மணியம் பலத்துணின் றாடு
மைந்தனென் மனம்புகுந் தானே, (கூ)

அந்திபோ லுருவு மந்தியிற் பிறைசே
ரழகிய சடையும்வெண் ணீறுஞ்
சிந்தையா னினையிற் சிந்தையுங் காணேன்
செய்வதென் றெளிபுன லலங்கற்
கெந்தியா வுகளுங் கெண்டைபுண் டரீகங்
கிழிக்குந்தண் பணைசெய் கீழ்க்கோட்டூர்
வந்தநாண் மணியம் பலத்துணின் றாடு
மைந்தனே யறியுமென் மனமே. (க0)

கித்தி நின்றாடு மரிவையர் தெருவிற்
கெழுவுகம் பலைசெய் கீழ்க்கோட்டூர்
மத்தனை மணியம் பலத்துணின் றாடு
மைந்தனை யாரணம் பிதற்றும்
பித்தனேன் மொழிந்த மணிநெடு மாலை
பெரியவர்க் ககலிரு விசும்பின்,

முத்தியா மென்றே யுலகரோத் துவரோன்
முகமலர்ந் தெதிர்கொளுந் திருவே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

ச. திருமுகத்தலை.

பண்-பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புவனநா யகனே யகவுயிர்க் கமுதே
பூரணா வாரணம் பொழியும்
பவளவாய் மணியே பணிசெய்வார்க் கிரங்கும்
பசுபதீ பன்னகா பரணா
வவனிநா யிறுபோன் றருள்புரிந் தடியே
னகத்திலு முகத்தலை மூதூர்த்
தவளமா மணிப்பூங் கோயிலு மமர்ந்தாய்
தனியனேன் றனிமை நீங்குதற்கே. (க)

புழுங்குதீ வினையேன் வினைகெடப் புகுந்து
புணர்பொரு ளுணர்வுநூல் வகையால்
வழுங்குதேன் பொழியும் பவளவாய் முக்கண்
வளரொளி மணிநெடுங் குன்றே

முழங்குதீம் புனல்பாய்ந் திளவரா லுகளு
முகத்தலே யகத்தமர்ந் தடியேன்
விழுங்குதீங் கனியா யினியவா னந்த
வெள்ளமா யுள்ளமா யினையே. (உ)

கன்னெகா வுள்ளக் கள்வனே னின்கட்
கசிவிலேன் கண்ணினீர் சொரியேன்
முன்னகா வொழியே னாயினுஞ் செழுநீர்
முகத்தலே யகத்தமர்ந் துறையும்
பன்னகா பரணா பவளவாய் மணியே
பாவியே னாவியுள் புகுந்த
தென்ன காரணநீ யேழைநா யடியேற்
கெளிமையோ பெருமை யாவதுவே. (ஙு)

கேடிலா மெய்ந்நூல் கெழுமியுஞ் செழுநீர்க்
கிடையனா ருடைய வென் னெஞ்சிற்
பாடிலா மணியே மணியுமிழ்ந் தொளிரும்
பரமனே பன்னகா பரணா
மேடெலாஞ் செந்நெற் பசுங்கதிர் விளைந்து
மிகத்திகழ் முகத்தலே மூதூர்
நீடினா யெனினு முள்புகுந் தடியே
னெஞ்செலா நிறைந்து நின்றாயே. (ச)

அக்கனா வனைய செல்வமே சிந்தித்
தைவரோ டென்னொடும் விளைந்த
இக்கலா முழுது மொழியவந் துள்புக்
கென்னையா ளாண்ட நாயகனே

முக்கணு யகனே முழுதுல கிறைஞ்ச
முகத்தலை யகத்தமர்ந் தடியேன்
பக்கலா னந்த மிடையறு வண்ணம்
பண்ணினாய் பவளவாய் மொழிந்தே. (௫)

புனல்பட வுருகி மண்டழல் வெதும்பிப்
பூம்புனல் பொதிந் துயிரளிக்கும்
வினைபடு நிறைபோ னிறைந்தவே தகத்தென்
மனநெக மகிழ்ந்த பேரொளியே
முனைபடு மதின்மூன் றெரித்த நாயகனே
முகத்தலை யகத்தமர்ந் தடியேன்
வினைபடு முடனீ புகுந்துநின் றமையால்
விழுமிய விமான மாயினதே. (௬)

விரியு நீராலக் கருமையின் சாந்தின்
வெண்மையுஞ் செந்நிறத் தொளியுங்
கரியுநீ றுடுங் கனலுமொத் தொளிருங்
கழுத்திலோர் தனிவடங் கட்டி
முரியுமா றெல்லா முரிந்தழ கியையாய்
முகத்தலை யகத்தமர்ந் தாயைப்
பிரியுமா றுளதே பேய்களோஞ் செய்த
பிழைபொறுத் தாண்டபே ரொளியே. (௭)

என்னை யுன்பாத பங்கயம் பணிவித்
தென்பெலா முருகநீ யெளிவந் [று
துன்னையென் பால்வைத் தெங்குமெஞ் ஞான்
மொழிவற நிறைந்த வொண்சுடரே

முன்னையென் பாச முழுவது மகல
  முகத்தலை யகத்தமர்ந் தெனக்கே
கன்னலும் பாலுந் தேனுமா ரமுதுங்
  கனியுமா யினியை யாயினையே. (அ)

அம்பரா வனலா வனிலமே புவிநீ
  யம்புவே யிந்துவே யிரவி
யும்பரா லொன்று மறிவொணு வணுவா
  யொழிவற நிறைந்த வொண்சுடரோ
மொய்ம்பராய் நலஞ்சொன் மூதறி வாளர்
  முகத்தலை யகத்தமர்ந் தெனக்கே
யெம்பிரா ளுகி யாண்டநீ மீண்டே
  யெந்தையுந் தாயு மாயினையே. (கூ)

மூலமாய் முடிவாய் முடிவிலா முதலாய்
  முகத்தலை யகத்தமர்ந் தினிய
பாலுமா யமுதாம் பன்னகா பரணன்
  பனிமலர்த் திருவடி யிணைமே
லாலையம் பாகி னனையசொற் கருவூ
  ரமுதுறழ் தீந்தமிழ் மாலை
சீலமாப் பாடு மடியவ ரெல்லாஞ்
  சிவபதங் குறுகிநின் றூரோ. (கய)

திருச்சிற்றம்பலம்.

ரு. திரைலோக்கியசுந்தரம்.

பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீரோங்கி வளர்கமல
 நீர்பொருந்தாத் தன்மையன்றே
யாரோங்கி முகமலர்ந்தாங்
 கருவினையேன் றிறமறந்தின்
றாரோங்கும் பழிபாரா
 துன்பாலே விழுந்தொழிந்தேன்
சீரோங்கும் பொழிற்கோடைத்
 திரைலோக்கிய சுந்தரனே. (க)

நையாத மனத்தினனை
 நைவிப்பா னித்தெருவே
யையாநீ யுலாப்போந்த
 வன்றுமுத லின்றுவரை
கையாரத் தொழுதருவி
 கண்ணாரச் சொரிந்தாலுஞ்
செய்யாயோ வருள்கோடைத்
 திரைலோக்கிய சுந்தரனே. (உ)

அம்பளிங்கு பகலோன்பா
 லடைப்பற்று யிவண்மனத்தின்
முன்பளிந்த காதலுநின்
 முகந்தோன்ற விளங்கிற்றால்
வம்பளிந்த கனியேயென்
 மருந்தேநல் வளர்முக்கட்
செம்பளிங்கே பொழிற்கோடைத்
 திரைலோக்கிய சுந்தரனே. (ச)

மைஞ்ஞின்ற குழலாடன்
 மனந்தரவும் வளைதாரா
திஞ்ஞின்ற கோவணவ
 னிவன்செய்த தியார்செய்தார்
மெய்ஞ்ஞின்ற தமர்க்கெல்லா
 மெய்ஞ்ஞிற்கும் பண்பினாறு
செய்ஞ்ஞன்றி யிலன்கோடைத்
 திரைலோக்கிய சுந்தரனே. (ச)

நீவாரா தொழிந்தாலு
 நின்பாலே விழுந்தேழை
கோவாத மணிமுத்துங்
 குளவைமலர் சொரிந்தனவா
லாவாவென் றருள்புரியா
 யமரர்கணந் தொழுதேத்துந்
தேவாதென் பொழிற்கோடைத்
 திரைலோக்கிய சுந்தரனே. (ரு)

முழுவதுநீ யாயினுமிம்
மொய்குழலாண் மெய்ம்முழுதும்
பழுதெனவே நினைந்தோராள்
பயில்வதுநின் னொருநாம
மழுவதுநின் றிறனினைந்தே
யதுவன்றே பெறும்பேறு
செழுமதில்சூழ் பொழிற்கோடைத்
திரைலோக்கிய சுந்தரனே. (௬)

தன்சோதி யெழுமேனித்
தபனியப்பூஞ் சாய்க்காட்டா
வுன்சோதி யெழில்காண்பா
னொலிடவு முருக்கட்டாய்
துஞ்சாகண் ணிவளுடைய
துயர்தீருமா றுரையாய்
செஞ்சாலி வயற்கோடைத்
திரைலோக்கிய சுந்தரனே. (௭)

அரும்பேதைக் கருள்புரியா
தொழிந்தாய்நின் னவிர்சடைமே
னிரம்பாத பிறைதுவு
நெருப்பொடுநின் கையிலியாழ்
நரம்பாலு முயிரீர்ந்தாய்
நளிர்புரிசைக் குளிர்வனம்பா
திரம்போது சொரிகோடைத்
திரைலோக்கிய சுந்தரனே. (௮)

ஆறாத பேரன்பி
னவருள்ளங் குடிகொண்டு
வேறாகப் பலர்சூழ
வீற்றிருத்தி யதுகொண்டு
வீறாடி யிவளுன்னைப்
பொதுநீப்பான் விரைந்தின்னந்
தேறாடென் பொழிற்கோடைத்
திரைலோக்கிய சுந்தரனே. (௯)

சரிந்ததுகி றளர்ந்தவிடை
யவிழ்ந்தகுழ லிளந்தெரிவை
யிருந்தபரி சொருநாள்கண்
டிரங்காயெம் பெருமானே
முரிந்தநடை மடந்தையர்த
முழங்கொலியும் வழங்கொலியுந்
திருந்துவிழ வணிகோடைத்
திரைலோக்கிய சுந்தரனே. (௧௦)

ஆரணத்தேன் பருகியருந்
தமிழ்மாலை கமழவருங்
காரணத்தி னிலைபெற்ற
கருவூரன் றமிழ்மாலை
பூரணத்தா லீரைந்தும்
போற்றிசைப்பார் காந்தாரஞ்
சீரணைத்த பொழிற்கோடைத்
திரைலோக்கிய சுந்தரனே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

௬. கங்கைகொண்டசோளேச்சரம்.

பண் - பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அன்னமாய் விசும்பு பறந்தயன் றேட
  வங்ஙனே பெரியநீ சிறிய
வென்னையாள் விரும்பி யென்மனம் புகுந்த
  வெளிமையை யென்றுநான் மறக்கேன்
முன்னமா லறியா வொருவனு மிருவா
  முக்கணு நாற்பெருந் தடந்தோட்
கன்னலே தேனே யமுதமே கங்கை
  கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே. (க)

உண்ணெகிழ்ந் துடல நெக்குமுக் கண்ணு
  வோலவென் றோலமிட் டொருநாண்
மண்ணினின் றலறேன் வழிமொழி மாலை
  மழலையஞ் சிலம்படி முடிமேற்
பண்ணிநின் றுருகேன் பணிசெயே னெனினும்
  பாவியே னாவியுள் புகுந்தென்
கண்ணினின் றகலா னென்கொலோ கங்கை
  கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே. (உ)

அற்புதத் தெய்வ மிதனின்மற் றுண்டே
யன்பொடு தன்னையஞ் செழுத்தின்
சொற்பதத் துள்வைத் துள்ளமள் ளூறுந்
தொண்டருக் கெண்டிசைக் கனகம்
பற்பதக் குவையும் பைம்பொன்மா ளிகையும்
பவளவா யவர்பணை முலையுங்
கற்பகப் பொழிலு முழுதுமாங் கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே. (௩)

ஐயபொட் டிட்ட வழகுவா ணுதலு
மழகிய விழியும்வெண் ணீறுஞ்
சைவம்விட் டிட்ட சடைகளுஞ் சடைமேற்
றரங்கமுஞ் சதங்கையுஞ் சிலம்பு
மொய்கொளெண் டிக்குங்க ண்டநின் றொண்ட
ர் முகமலர்ந் திருகணீ ரரும்பக்
கைகண்மொட் டிக்கு மென்கொலோ கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே. (௪)

சுருதிவா னவனுந் திருநெடு மாலாஞ்
சுந்தர விசும்பினிந் திரனும்
பருதிவா னவனும் படர்சடை முக்கட்
பகவனு மகவுயிர்க் கமுதா
மெருதுவா கனனு மெயில்கண்மூன் றெரித்த
வேறுசே வகனுமாம் பின்னுங்
கருதுவார் கருது முருவமாங் கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே. (௫)

அண்டமோ ரணுவாம் பெருமைகொண் டணு
வோ ரண்டமாஞ் சிறுமைகொண் டடியே
னுண்டவூ னுனக்காம் வகையென துள்ள
முள்கலந் தெழுபரஞ் சோதி
கொண்டநாண் பாம்பாம் பெருவரை வில்லிற்
குறுகலார் புரங்கண்மூன் றெரித்த
கண்டனே நீல கண்டனே கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே. (௬)

மோதலைப் பட்ட கடல்வயி றுதித்த
முழுமணித் திரளமு தாங்கே
தாய்தலைப் பட்டங் குருகியொன் றாய
தன்மையி லென்னைமுன் னீன்ற
நீதலைப் பட்டா லியானுமவ் வகையே
நிசிசர ரிருவரோ டொருவர்
காதலிற் பட்ட கருணையாய் கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே. (௭)

தத்தையங் கனையார் தங்கண்மேல் வைத்த
தயாவைநூ றாயிரங் கூறிட்
டத்திலங் கொருகூ றுன்கண்வைத் தவருக்
கமருல களிக்குநின் பெருமை
பித்தனென் றொருகாற் பேசுவ ரேனும்
பிழைத்தவை பொறுத்தருள் செய்யுங்
கைத்தல மடியேன் சென்னிமேல் வைத்தகங்
கை கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே. (௮)

பண்ணிய தழல்காய் பாலளா நீர்போற்
பாவமுன் பறைந்துபா லனைய
புண்ணியம் பின்சென் றறிவினுக் கறியப்
புகுந்ததோர் யோகினிற் பொலிந்து
நுண்ணியை யெனினு நம்பநின் பெருமை
நுன்னிடை யொடுங்கநீ வந்தென்
கண்ணினுண் மணியிற் கலந்தனை கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே. (கூ)

அங்கைகொண் டமரர் மலர்மழை பொழிய
வடிச்சிலம் பலம்பவந் தொருநா
ளுங்கைகொண் டடியேன் சென்னிவைத் தெ
ன்னை யுய்யக்கொண் டருளினை மருங்கிற்
கொங்கைகொண் டனுங்குங் கொடியிடை கா
ணிற் கொடியளென் றவிர்சடை முடிமேற்
கங்கைகொண் டிருந்த கடவுளே கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே. (க0)

மங்கையோ டிருந்தே யோகுசெய் வானை
வளரிளந் திங்களை முடிமேற்
கங்கையோ டணியுங் கடவுளைக் கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத் தானை
யங்கையோ டேந்திப் பலிதிரி கருவூ
ரறைந்தசொன் மாலையா லாழிச்
செங்கையோ டுலகி லரசுவீற் றிருந்து
திளைப்பதுஞ் சிவனருட் கடலே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

எ. திருப்பூவணம்.

பண் - பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருள் புரிந்தா ளாண்டுகொண் டிங்ஙன்
சிறியனுக் கினியது காட்டிப்
பெரிதருள் புரிந்தா னந்தமே தருநின்
பெருமையிற் பெரியதொன் றுளதே
மருதர சிருங்கோங் ககின்மரஞ் சாடி
வரைவளங் கவர்ந்திழி வைகைப்
பொருதிரை மருங்கோங் காவண வீதிப்
பூவணங் கோயில்கொண் டாயே. (க)

பாம்பணைத் துயின்றோ னயன்முதற் றேவர்
பன்னெடுங் காலநிற் காண்பா
னேம்பலித் திருக்க வென்னுளம் புகுந்த
வெளிமையை யென்றுநான் மறக்கேன்
றேம்புனற் பொய்கை வாளைவாய் மடுப்பத்
தெளிதரு தேறல்பாய்ந் தொழுகும்
பூம்பணைச் சோலை யாவண வீதிப்
பூவணங் கோயில்கொண் டாயே. (உ)

கரைகட லொலியிற் றமருகத் தரையிற்
  கையினிற் கட்டிய கயிற்று
லிருதலை யொருநா வியங்கவந் தொருநா
  ளிருந்திடா யெங்கள்கண் முகப்பே
விரிதிகழ் விழவின் பின்செல்வோர் பாடல்
  வேட்கையின் வீழ்ந்தபோ தவிழ்ந்த
புரிசடை துகுக்கு மாவண வீதிப்
  பூவணங் கோயில்கொண் டாயே. (௩)

கண்ணியன் மணியின் சூழல்புக் கங்கே
  கலந்துபுக் கொடுங்கினேற் கங்ஙு
னுண்ணியை யெனினு நம்பநின் பெருமை
  நுண்ணிமை யிறந்தமை யறிவன்
மண்ணியன் மரபிற் றங்கிருண் மொழுப்பின்
  வண்டினம் பாடநின் றாடும்
புண்ணிய மகளி ராவண வீதிப்
  பூவணங் கோயில்கொண் டாயே. (௪)

கடுவினைப் பாசக் கடல்கடந் தைவர்
  கள்ளரை மெள்ளவே துரந்து
னடியிணை யிரண்டு மடையுமா றடைந்தே
  னருள்செய்வா யருள்செயா தொழிவாய்
நெடுநிலை மாடத் திரவிருள் கிழிக்க
  நிலைவிளக் கலகில்சா லேகம்
புடைகிடந் திலங்கு மாவண வீதிப்
  பூவணங் கோயில்கொண் டாயே. (௫)

செம்மனக் கிழவோ ரன்புதா வென்றுன்
சேவடி பார்த்திருந் தலச
வெம்மனங் குடிகொண் டிருப்பதற் கியானு
ளென்னுடை யடிமைதா னியாதே
யம்மனங் குளிர்நாட் பலிக்கெழுந் தருளா
வரிவைய ரவிழ்குழற் சுரும்பு
பொம்மென முரலு மாவண வீதிப்
பூவணங் கோயில்கொண் டாயே. (கூ)

சொன்னவின் முறைநான் காரண முணராச்
சூழல்புக் கொளித்தநீ யின்று
கன்னவின் மனத்தென் கண்வலைப் படுமிக்
கருணையிற் பெரியதொன் றுளதே
மின்னவில் கனக மாளிகை வாய்தல்
விளங்கிளம் பிறைதவழ் மாடம்
பொன்னவில் புரிசை யாவண வீதிப்
பூவணங் கோயில்கொண் டாயே. (எ,அ,கூ)

பூவணங் கோயில் கொண்டெனை யாண்ட
புனிதனை வனிதைபா கனைவெண்
கோவணங் கொண்டு வெண்டலை யேந்துங்
குழகனை யழகெலா நிறைந்த
தீவணன் றன்னைச் செழுமறை தெரியுந்
திகழ்கரு வூரனே னுரைத்த
பாவணத் தமிழ்கள் பத்தும்வல் லார்கள்
பரமனை துருவமா குவரே. (கo)

திருச்சிற்றம்பலம்.

அ. திருச்சாட்டியக்குடி.

பண் - பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பெரியவா கருணை யிளநிலா வெறிக்கும்
  பிறைதவழ் சடைமொழுப் பவிழ்ந்து
சரியுமா சுழியங் குழைமிளிர்ந் திருபாற்
  ருழ்ந்தவா காதுகள் கண்டங்
கரியவா தாமுஞ் செய்யவாய் முறுவல்
  காட்டுமா சாட்டியக் குடியா
ரிருகைகூம் பினகண் டலர்ந்தவா முகமே
  ழிருக்கையி லிருந்தவீ சனுக்கே. (க)

பாந்தள்பூ ணாரம் பரிகலங் கபாலம்
  பட்டவர்த் தனமெரு தன்பர்
வார்ந்தகண் ணருவி மஞ்சன சாலை
  மலைமகண் மகிழ்பெருந் தேவி
சாந்தமுந் திருநீ றருமறை கீதஞ்
  சடைமுடி சாட்டியக் குடியா
ரேந்தெழி லிதயங் கோயின்மா ளிகையே
  ழிருக்கையு ளிருந்தவீ சனுக்கே. (உ)

தொழுதுபின் செல்வ தயன்முதற் கூட்டந்
தொடர்வன மறைகளுன் கெனினுங்
கழுதுறு கரிகா டுறைவிடம் போர்வை
கவந்திகை கரியுரி திரிந்தூண்
டழலுமி ழரவங் கோவணம் பளிங்கு
செபவடஞ் சாட்டியக் குடியா
ரிழுதுநெய் சொரிந்தோம் பழலொளி விளக்
கே ழிருக்கையி லிருந்தவீ சனுக்கே. (௩)

பதிநான் மறைதும் புருவுநா ரதரும்
பரிவொடு பாடுகோந் தர்ப்பர்
கதியெலா மரங்கம் பிணையன்மூ வுலகிற்
கடியிருட் டிருநடம் புரியுஞ்
சதியிலார் கதியி லொலிசெயுங் கையிற்
றமருகஞ் சாட்டியக் குடியா
ரிதயமாங் கமலங் கமலவர்த் தனையே
ழிருக்கையி லிருந்தவீ சனுக்கே. (௪)

திருமகன் முருகன் றேவியே லுமையா
டிருமகண் மருமகன் றாயா
மருமகன் மதனன் மாமனே லிமவான்
மலையுடை யரையர்தம் பாவை
தருமலி வளனுஞ் சிவபுரன் றோழன்
றனபதி சாட்டியக் குடியா
ரிருமுகங் கழன்மூன் றேழுகைத் தலமே
ழிருக்கையி லிருந்தவீ சனுக்கே. (௫)

அனலமே புனலே யனிலமே புவனி
யம்பரா வம்பரத் தளிக்குங்
கனகமே வெள்ளிக் குன்றமே யென்றன்
களைகணே களைகண்மற் றில்லாத்
தனியனே னுள்ளங் கோயில்கொண் டருளுஞ்
சைவனே சாட்டியக் குடியார்க்
கினியதீங் கனியா யொழிவற நிறைந்தே
ழிருக்கையி லிருந்தவா றியம்பே. (௬)

செம்பொனே பவளக் குன்றமே நின்ற
திசைமுகன் மான்முதற் கூட்டத்
தன்பரா னவர்கள் பருகுமா ரமுதே
யத்தனே பித்தனே னுடைய
சம்புவே யணுவே தாணுவே சிவனே
சங்கரா சாட்டியக் குடியார்க்
கின்பனே யெங்கு மொழிவற நிறைந்தே
ழிருக்கையி லிருந்தவா றியம்பே. (எ)

செங்கணா போற்றி திசைமுகா போற்றி
சிவபுர நகருள்வீற் றிருந்த
வங்கணா போற்றி யமரனே போற்றி
யமரர்க டலைவனே போற்றி
தங்கணான் மறைநூல் சகலமுங் கற்றோர்
சாட்டியக் குடியிருந் தருளு
மெங்கணா யகனே போற்றியே ழிருக்கை
யிறைவனே போற்றியே போற்றி. (அ)

சித்தனே யருளாய் செங்கணா வருளாய்
சிவபுர நகருள்வீற் றிருந்த
வத்தனே யருளா யமரனே யருளா
யமரர்க ளதிபனே யருளாய்
தத்துநீர்ப் படுகர்த் தண்டலைச் சூழற்
சாட்டியக் குடியுளே ழிருக்கை
முத்தனே யருளாய் முதல்வனே யருளாய்
முன்னவா துயர்கெடுத் தெனக்கே. (கூ)

தாட்டரும் பழனப் பைம்பொழிற் படுகர்த்
தண்டலைச் சாட்டியக் குடியா
ரீட்டிய பொருளா யிருக்குமே ழிருக்கை
யிருந்தவன் றிருவடி மலர்மேற்
காட்டிய பொருட்கலை பயில்கரு வூரன்
கழறுசொன் மாலையீ ரைந்து
மாட்டிய சிந்தை மைந்தருக் கன்றே
வளரொளி விளங்குவா னுலகே. (கo)

திருச்சிற்றம்பலம்.

௯. தஞ்சையிராசராசேச்சரம்.

பண் - பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உலகெலாந் தொழவந் தெழுகதிர்ப் பரிதி
யொன்றுநூ றாயிர கோடி
யலகெலாம் பொதிந்த திருவுடம் பச்சோ
வங்ஙனே யழகிதோ வரணம்
பலகுலாம் படைசெய் நெடுநிலை மாடம்
பருவரை ஞாங்கர்வெண் டிங்க
ளிலைகுலாம் பதணத் திஞ்சிசூழ் தஞ்சை
யிராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே. (க)

நெற்றியிற் கண்ணென் கண்ணினின் றகலா
நெஞ்சினி லஞ்சிலம் பலைக்கும்
பொற்றிரு வடியென் குடிமுழு தாளப்
புகுந்தன போந்தன வில்லை
மற்றெனக் குறவேன் மறிதிரை வடபாற்
றிடுபுனன் மதகில்வாழ் முதலை
யெற்றுநீர்க் கிடங்கி லிஞ்சிசூழ் தஞ்சை
யிராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே. (உ)

சடைகெழு மகுடந் தண்ணிலா விரிய
வெண்ணிலா விரிதரு தரளக்
குடைநிழல் விடைமேற் கொண்டுலாப் போது
ங் குறிப்பெனோ கோங்கிண ரனைய
குடைகெழு நிருபர் முடியொடு முடிதேய்ந்
துக்கசெஞ் சுடர்ப்படு குவையோங்
கிடைகெழு மாடத் திஞ்சிசூழ் தஞ்சை
யிராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே. (ங)

வாழியம் போதத் தருகுபாய் விடையம்
வரிசையின் விளக்கலி னடுத்த
சூழலம் பளிங்கின் பாசலராதிச்
சுடர்விடு மண்டலம் பொலியக்
காழகில் கமழு மாளிகை மகளிர்
கங்குல்வா யங்குலி கெழும
யாழொலி சிலம்பு மிஞ்சிசூழ் தஞ்சை
யிராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே. (ச)

எவருமா மறைக ளெவையும்வா னவர்க
ளீட்டமுந் தாட்டிருக் கமலத்
தவருமாலவனு மறிவரும் பெருமை
யடலழ லுமிழ்தழற் பிழம்ப
ருவரிமா கடலி னொலிசெய்மா மறுகி
லுறுகளிற் றரசின திட்ட
மிவருமால் வரைசெ யிஞ்சிசூழ் தஞ்சை
யிராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே. (ரு)

அருளுமா றருளி யாளுமா றாள
வடிகட மழகிய விழியுங்
குருளும்வார் காதுங் காட்டியான் பெற்ற
குயிலினை மயல்செய்வ தழகோ
தரளவான் குன்றிற் றண்ணிலா வொளியுந்
தருகுவால் பெருகுவான் றெருவி
லிருளெலாங் கிழியு மிஞ்சிசூழ் தஞ்சை
யிராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே. (சு)

தனிப்பெருந் தாமே முழுதுறப் பிறப்பின்
றளிரிறப் பிலையுதிர் வென்றா
னினைப்பருந் தம்பாற் சேறலின் றேனு
நெஞ்சிடித் துருகுவ தென்னோ
சுனைப்பெருங் கலங்கற் பொய்கையங் கமுநீர்ச்
சூழன்மா ளிகைசுடர் வீசு
மெனைப்பெரு மணஞ்செ யிஞ்சிசூழ் தஞ்சை
யிராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே. (எ)

பன்னெடுங் காலம் பணிசெய்து பழையோர்
தாம்பல ரேம்பலித் திருக்க
வென்னெடுங் கோயி னெஞ்சுவீற் றிருந்த
வெளிமையை யென்றுநான் மறக்கேன்
மின்னெடும் புருவத் திளமயிலனையார்
விலங்கல்செய் நாடக சாலை
யின்னடம் பயிலு மிஞ்சிசூழ் தஞ்சை
யிராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே. (அ)

மங்குல்சூழ் போதி ஞெழிவற நிறைந்து
வஞ்சகர் நெஞ்சகத் தொளிப்பா
ரங்கழற் சுடரா மவர்க்கிள வேன
லலர்கதி ரனைய வாழியரோ
பொங்கெழிற் றிருநீ றழிபொசி வனப்பிற
புனறுளும் பவிர்சடை மொழுப்ப
ரெங்களுக்கினிய ரிஞ்சிசூழ் தஞ்சை
யிராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே. (கூ)

தனிய ரொத்தனையொ ராயிர வருமாந்
தன்மைய ரொன்வயத் தினராங்
கனியரத் தருதீங் கரும்பர்வெண் புரிநூற்
கட்டிய ரட்டவா ரமிர்தர்
புனிதர்பொற் கழலர் புரிசடா மகுடர்
புண்ணியர் பொய்யிலா மெய்யர்க்
கினியரொத் தனையு மிஞ்சிசூழ் தஞ்சை
யிராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே. (க0)

சரள மந்தார சண்பக வகுள
சந்தன நந்தன வனத்தி
னிருள்விரி மொழுப்பி னிஞ்சிசூழ் தஞ்சை
யிராசரா சேச்சரத் திவரை
யருமருந் தருந்தி யல்லறீர் கருவூ
ரறைந்தசொன் மாலை யீரைந்தின்
பொருண்மருந் துடையோர் சிவபத மென்னும்
பொன்னெடுங் குன்றுடை யோரே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

க0. திருவிடைமருதூர்.

பண் - பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வெய்ய செஞ்சோதி மண்டலம் பொலிய
வீங்கிரு ணடுநல் யாமத்தோர்
பையசெம் பாந்தள் பருமணி யுமிழ்ந்து
பாவியேன் காதல்செய் காதி
லையசெம் பொற்றோட் டவிர்சடை மொழுப்பி
னழி வழகிய திருநீற்று
மையசெங் கண்டத் தண்டவா னவர்கோன்
மருவிடந் திருவிடை மருதே. (க)

இந்திர லோக முழுவதும் பணிகேட்
டிணையடி தொழுதெழத் தாம்போ
யைந்தலை நாக மேகலை யரையா
வகந்தொறும் பலிதிரி யடிக
டந்திரிவீணை கீதமும் பாடச்
சாதிகின் னரங்கலந் தொலிப்ப
மந்திரகீதந் தீங்குழ லெங்கு
மருவிடந் திருவிடை மருதே. (உ)

பணிபடு மதியம் பயில்கொழுந் தன்ன
  பல்லவம் வல்லியென் றிங்ஙன்
வினைபடு கனகம் போலயா வையுமாய்
  வீங்குல கொழிவற நிறைந்து
துனிபடு கலவி மலைமக ளுடனாய்த்
  தூங்கிரு ணடுநல் யாமத்தென்
மனனிடை யணுகி நுணுகியுள் கலந்தோன்
  மருவிடந் திருவிடை மருதே. (௩)

அணியுமிழ் சோதி மணியினுள் கலந்தாங்
  கடியனே னுள்கலந் தடியேன்
பணிமகிழ்ந் தருளு மரிவைபா கத்தன்
  படர்சடை விடமிடற் றடிக
ளணியுமி ழாடை யரையிலோ ராடை
  சுடருமிழ் தரவத னருகே
மணியுமிழ் நாக மணியுமிழ்ந் திமைப்ப
  மருவிடந் திருவிடை மருதே. (௪)

பந்தமும் பிரிவுந் தெரிபொருட் பனுவற்
  படிவழி சென்றுசென் றேறிச்
சிந்தையுந் தானுங் கலந்ததோர் கலவி
  தெரியினுந் தெரிவுறா வண்ண
மெந்தையுந் தாயும் யானுமென் றிங்ங
  னெண்ணில்பல் லூழிக ளுடனாய்
வந்தணு காது நுணுகியுள் கலந்தோன்
  மருவிடந் திருவிடை மருதே. (௫)

எரிதரு கரிகா டுபிண நிணமுண்
டேப்ப மிட்டிலங் கெயிற்றழல்வாய்த்
துருகழ னெடும்பேய்க் கணமெழுந் தாடுந்
தூங்கிரு ணடுநல் யாமத்தே
யருள்புரி முறுவன் முகிழ்நிலா வெறிப்ப
வந்திபோன் றொளிர் திருமேனி
வரியர வாட வாடுமெம் பெருமான்
வருவிடந் திருவிடை மருதே. (௬)

எழிலையாழ் செய்கைப் பசுங்கலன் விசும்பி
னின்றுளி படநனைந் துருகி
யழலையாழ் புருவம் புனலொடுங் கிடந்தாங்
காதனேன் மாதரார் கலவித்
தொழிலையாழ் நெஞ்ச மிடர்படா வண்ணந்
தூங்கிரு ணடுநல் யாமத்தோர்
மழலையாழ் சிலம்ப வந்தகம் புகுந்தோன்
மருவிடந் திருவிடை மருதே. (௭)

வையவாம் பெற்றம் பெற்றமே றுடையார்
மாதவர் காதல்வைத் தென்னை
வெய்யவாஞ் செந்தீப் பட்டவிட் டிகைபோல்
விழுமியோன் முன்புபின் பென்கோ
நொய்யவா றென்ன வந்துள் வீற்றிருந்த
நூறு நூறுயிர கோடி
மையவாங் கண்டத் தண்டவா னவர்கோன்
மருவிடந் திருவிடை மருதே. (௮)

கலங்கலம் பொய்கைப் புனற்றெளி விடத்துக்
கலந்தமண் ணிடைக்கிடந் தாங்கு
நலங்கலந் தடியேன் சிந்தையுட் புகுந்த
நம்பனே வம்பனே னுடைய
புலங்கலந் தவனே யென்றுநின் றுருகிப்
புலம்புவா ரவம்புகா ரருவி
மலங்கலங் கண்ணிற் கண்மணி யனையான்
மருவிடந் திருவிடை மருதே. (௯)

ஒருங்கிருங் கண்ணி னெண்ணில்புன் மாக்க
ளுறங்கிரு ணடுநல்யா மத்தோர்
கருங்கணின் றிமைகுஞ் செழுஞ்சுடர் விளக்க
ங் கலந்தெனக் கலந்துணர் கருவூர்
தருங்கரும் பனைய தீந்தமிழ் மாலை
தடம்பொழின் மருதயா ழுதிப்ப
வருங்கருங் கண்டத் தண்டவா னவர்கோன்
மருவிடந் திருவிடை மருதே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூந்துருத்திநம்பிகாடநம்பி திருவிசைப்பா.

க. திருவாரூர்.

பண் - பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கைக்குவான் முத்தின் சரிவளை பெய்து
  கழுத்திலோர் தனிவடங் கட்டி
முக்கணு யகராய்ப் பவனிபோந் திங்ஙன்
  முரிவதோர் முரிவுமை யளவுந்
தக்கசீர்க் கங்கை யளவுமன் றென்னே
  தம்மொருப் பாடில கதன்மேன்
மிக்கசீ ராரூ ராதியாய் வீதி
  விடங்கராய் நடங்குலா வினரோ. (க)

பத்தியா யுணர்வோ ரருளைவாய் மடுத்துப்
  பருகுதோ றமுதமொத் தவர்க்கே
தித்தியா விரிக்குந் தேவர்கா ளிவர்தந்
  திருவுரு விருந்தவா பாரீர்
சத்தியாய்ச் சிவமா யுலகெலாம் படைத்த
  தனிமுழு முதலுமா யதற்கோர்
வித்துமா யாரூ ராதியாய் வீதி
  விடங்கராய் நடங்குலா வினரோ. (உ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ. கோயில்.

பண் - சாளரபாணி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முத்து வயிரமணி மாணிக்க மாலைகண்மேற், றொத்து மிளிர்வனபொற் றூண்டு விளக்கேய்ப்ப, வெத்திசையும் வானவர்க ளேத்து மெழிற்றில்லை, யத்தனுக்கு மம்பலமே யாடரங்க மாயிற்றே. (க)

கடியார் கணம்புல்லர் கண்ணப்ப ரென்று, னடியா ரமருலக மாளநீ யாளாதே, முடியா முத் தீவேள்வி மூவா யிரவரொடுங், குடிவாழ்க்கை கொண்டுநீ குலாவிக்கூத் தாடினையே. ()

அல்லியம் பூம்பழனத் தாமூர்நா வுக்கரைசைச், செல்ல நெறிவகுத்த சேவகனே தென்றில்லைக், கொல்லை விடையேறி கூத்தா டரங்காகச், செல்வ நிறைந்த சிற்றம்பலமே சேர்ந்தனையே. (௩)

எம்பந்த வல்வினைநோய் தீர்த்திட் டெமையாளுஞ், சம்பந்தன் காழியர்கோன் றன்னையுமாட் கொண்டருளி, யம்புந்து கண்ணாளுந்

தானு மணிதில்லைச், செம்பொன் செயம்பல
மே சேர்ந்திருக்கை யாயிற்றே. (௪)

களையா வுடலோடு சேரமா னாரூரன்
விளையா மதமாறா வெள்ளானை மேல்கொள்ள
முளையா மதிசூடி மூவா யிரவரொடு
மளையா விளையாடு மம்பலநின் னாடரங்கே.(௫)

அகலோக மெல்லா மடியவர்க டற்சூழப்
புகலோக முண்டென்று புகுமிடநீ தேடாதே, புவலோக நெறிபடைத்த புண்ணியங்க ணண்ணியசீர்ச், சிவலோக மாவதுவுந் தில்லைச்சிற்றம்பலமே. (௬)

களக மணிமாடஞ் சூளிகைசூழ் மாளிகைமே, லளகமதிநுதலா ராயிழையார் போற்றிசைப்ப, வொளிகொண்ட மாமணிக ளோங்கிருளை யாங்ககற்றுந், தெளிகொண்ட தில்லைச்சிற் றம்பலமே சேர்ந்தனையே. (௭)

பாடகமு நூபுரமும் பல்சிலம்பும் பேர்ந்தொலிப்பச், சூடகக்கை நல்லார் தொழுதேத்தத் தொல்லுலகி, னாடகத்தின் கூத்தை நவிற்றுமவர் நாடோறு, மாடகத்தான் மேய்ந்தமைந்த வம்பலநின் னாடரங்கே. (௮)

உருவத் தெரியுருவா யூழிதோ றெத்தனையும், பரவிக் கிடந்தயனு மாலும் பணிந்தேத்

த, விரவிக்குநேராகி யேய்ந்திலங்கு மாளிகை
சூழ்ந், தரவிக்கு மம்பலமே யாடரங்கமாயிற்
றே. (கூ)

சேடருறைதில்லைச் சிற்றம்பலத்தான்ற,
னுடலதிசயத்தை யாங்கறிந்துபூந்துருத்திக்
காடன்றமிழ்மாலை பத்துங்கருத்தறிந்து
பாடுமிவைவல்லார் பற்றுநிலைபற்றுவரே. (க0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

கண்டராதித்தர் திருவிசைப்பா.

கோயில்.

பண் - பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மின்னுருவ மேல்விளங்க
வெண்கொடிமா ளிகைசூழப்
பொன்னார்குன்ற மொன்றுவந்து
நின்றது போலுமென்னத்
தென்னவென்று வண்டுபாடுந்
தென்றில்லை யம்பலத்து
ளென்னாரமுதை யெங்கள்கோவை
யென்றுகொ லெய்துவதே. (க)

ஓவாமுத் தீயஞ்சுவேள்வி
யாறங்க நான்மறையோ
ராவேபடுப்பா ரந்தணுள
ராகுதி வேட்டுயர்வார்
மூவாயிரவர் தங்களோடு
முன்னரங் கேறிநின்ற
கோவேயுன்றன் கூத்துக்காணக்
கூடுவ தென்றுகொலோ. (உ)

முத்தியாளர் நான்மறையர்
மூவாயிரவர் நின்னே
டொத்தேவாழுந் தன்மையாள
ரோதிய நான்மறையைத்
தெத்தேயென்று வண்டுபாடுந்
தென்றில்லை யம்பலத்து
ளத்தாவுன்ற னாடல்காண
வணைவது மென்றுகொலோ (௩)

மானைப்புரையு மடமென்னோக்கி
மாமலை யாளோடு
மானஞ்சாடுஞ் சென்னிமேலோ
ரம்புலி சூடுமரன்
றேனைப்பாலைத் தில்லைமல்கு
செம்பொனி னம்பலத்துக்
கோனைஞானக் கொழுந்துதன்னைக்
கூடுவ தென்றுகொலோ. (ச)

களிவானுலகிற் கங்கைநங்கை
காதலனே யருளென்
றொளிமான் முன்னே வரங்கிடக்க
வுன்னடியார்க் கருளுந்
தெளிவாரமுதே தில்லைமல்கு
செம்பொனி னம்பலத்து
ளொளிவான்சுடரே யுன்னைநாயே
னுறுவது மென்றுகொலோ. (ரு)

பாரோர்முழுதும் வந்திறைஞ்சப்
பதஞ்சலிக் காட்டுகந்தான்
வாரார்முலையாண் மங்கைபங்கன்
மாமறையோர் வணங்கச்
சீரான்மல்கு தில்லைச்
செம்பொனம்பலத் தாடுகின்ற
காரார்மிடற் றெங்கண்டனைக்
காண்பது மென்றுகொலோ. (சா)

இலையார்கதிர்வே லிலங்கைவேந்த
னிருபது தோளுமிற
மலைதானெடுத்த மற்றவற்கு
வாளொடுநாள் கொடுத்தான்
சிலையாற்புரமூன் றெய்தவில்லி
செம்பொனி னம்பலத்துக்
கலையார்மறிபொற் கையினானைக்
காண்பது மென்றுகொலோ. (எ)

வெங்கோல்வேந்தன் றென்னனாடு
 மீழமுங் கொண்டதிறற்
செங்கோற்சோழன் கோழிவேந்தன்
 செம்பியன் பொன்னணிந்த
வங்கோல்வளையார் பாடியாடு
 மணிதில்லை யம்பலத்து
ளெங்கோனீச னெம்மிறையை
 யென்றுகொ லெய்துவதே. (அ)

நெடியானோடு நான்முகனும்
 வானவரு நெருங்கி
முடியான்முடிகண் மோதியுக்க
 முழுமணி யின்றிரளை
யடியாரலகி னாற்றிரட்டு
 மணிதில்லை யம்பலத்துக்
கடியார்கொன்றை மாலையானைக்
 காண்பது மென்றுகொலோ. (கூ)

சீரான்மல்கு தில்லைச்செம்பொ
 னம்பலத்தாடி தன்னைக்
காரார்சோலைக் கோழிவேந்தன்
 றஞ்சையர்கோன் கலந்த
வாராவின்சொற் கண்டராதித்த
 னருந்தமிழ்மாலை வல்லார்
பேராவுலகிற் பெருமையோடும்
 பேரின்ப மெய்துவரே. (கo)

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேணாட்டடிகள் திருவிசைப்பா.

கோயில்.

பண் - புறநீர்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

துச்சான செய்திடினும்
பொறுப்பரன்றே யாளுகப்பார்
கைச்சாலுஞ் சிறுகதலி
யிலைவேம்புங் கறிகொள்வா
ரெச்சார்வு மில்லாமை
நீயறிந்து மெனதுபணி
நச்சாய்காண் டிருத்தில்லை
நடம்பயிலு நம்பானே. (க)

தம்பானை சாய்ப்பற்று
ரென்னுமுது சொல்லு
மெம்போல்வார்க் கில்லாமை
யென்னளவே யறிந்தொழிந்தேன்
வம்பானார் பணியுகத்தி
வழியடியேன் றொழிலிறையு
நம்பாய்காண் டிருத்தில்லை
நடம்பயிலு நம்பானே. (உ)

பொசியாதோ கீழ்க்கொம்பு
நிறைகுளமென் றதுபோலத்
திசைநோக்கிப் பேழ்கணித்துச்
சிவபெருமா னேயெனினு
மிசையானு லென்றிறத்து
மெனையுடையா னுரையாடா
ணசையானேன் றிருத்தில்லை
நடம்பயிலு நம்பானே. (ஙு)

ஆயாத சமயங்க
ளவரவர்கண் முன்பென்னை
நோயோடு பிணிநலிய
விருக்கின்ற வதனாலே
பேயாவித் தொழும்பனைத்தம்
பிரானிகழு மென்பித்தாய்
நாயேனைத் திருத்தில்லை
நடம்பயிலு நம்பானே. (சு)

நின்றுநினைந் திருந்துகிடந்
தெழுந்துதொழுந் தொழும்பனே
னென்றியொரு கானினையா
திருந்தாலு மிருக்கவொட்டாய்
கன்றுபிரி கற்றுப்போற்
கதறுவித்தி வரவுநில்லாய்
நன்றிதுவோ திருத்தில்லை
நடம்பயிலு நம்பானே. (எ)

படுமதமு மிடவயிறு
முடையகளி றுடையபிரா
னடியறிய வுணர்த்துவது
மகத்தியனுக் கோத்தன்றே
யிடுவதுபுல் லோரெருதுக்
கொன்றினுக்கு வையிடுத
னடுவிதுவோ திருத்தில்லை
நடம்பயிலு நம்பானே. (சு)

மண்ணோடு விண்ணளவு
மனிதரொடு வானவர்க்குங்
கண்ணாவாய் கண்ணாகா
தொழிதலு நான்மிகக்கலங்கி
யண்ணாவோ வென்றண்ணாந்
தலமந்து விளித்தாலு
நண்ணாயாற் றிருத்தில்லை
நடம்பயிலு நம்பானே (எ)

வாடாவாய் நாப்பிதற்றி
யுனைநினைந்து நெஞ்சுருகி
வீடாஞ்செய் குற்றேவ
லெற்றேமற் றிதுபொய்யிற்
கூடாமே கைவந்து
குறுகுமா றியானுன்னை
நாடாயாற் றிருத்தில்லை
நடம்பயிலு நம்பானே. (அ)

வாளாமா லயன்வீழ்ந்து
காண்பரிய மாண்பிதனைத்
தோளாரக் கையாரத்
துணையாரத் தொழுதாலு
மாளோநீ யுடையதுவு
மடியேனுன் றன்சேரு
நாளேதோ திருத்தில்லை
நடம்பயிலு நம்பானே. (கூ)

பாவார்ந்த தமிழ்மாலை
பத்தரடித் தொண்டனெடுத்
தோவாதே யழைக்கின்றா
னென்றருளி நன்றுமிகத்
தேவேதென் றிருத்தில்லைக்
கூத்தாடி நாயடியேன்
சாவாயு நினைக்காண்ட
லினியுனக்குத் தடுப்பரிதே. (க0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாலியமுதனார்திருவிசைப்பா.

க. கோயில்-பாதாதிகேசம்.

பண் - பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மையன்மாதொரு கூறன்மால்விடை
யேறிமான்மறி யேந்தியதடங்
கையன்கார்புரையங் கறைக்கண்டன்
கனன்மழுவா
ளையனாரழ லாடுவானணி
நீர்வயற்றில்லை யம்பலத்தான்
செய்யபாதம்வந்தென் சிந்தையுள்ளிடங்
கொண்டனவே. (க)

சலம்பொற்றாமரை தாழ்ந்தெழுந்த
தடமுந்தடம்புனல் வாய்மலர்தழீஇ
யலம்பிவண்டறையு மணியார்தில்லை
யம்பலவன்
புலம்பிவானவர்தானவர்புகழ்ந் தேத்தவாடு
பொற் கூத்தனார்கழற்
சிலம்புகிண்கிணியென் சிந்தையுள்ளிடங்
கொண்டனவே. (உ)

குருண்டவார்குழற் கோதைமார்குயில்
போன்மிழற்றிய கோலமாளிகை
திரண்டதில்லைதன்னுட்
டிருமல்கு சிற்றம்பலவன்
மருண்டுமாமலை யான்மகடொழ
வாடுங்கூத்தன் மணிபுரைதரு
திரண்டவான் குறங்கென்
சிந்தையுள்ளிடங் கொண்டனவே. (௩)

போழ்ந்தியானைதன்னைப் பொருப்பன்
மகளுமை யச்சங்கண்டவன்
றாழ்ந்த தண்புனல்சூழ்
தடமல்குசிற் றம்பலவன்
சூழ்ந்தபாய்புலித் தோன்மிசைத்
தொடுத்துவீக்கும் பொன்னூறன்னினொடு
தாழ்ந்த கச்சதன்றே
தமியேனைத் தளர்வித்ததே. (௪)

பந்தபாச மெலாமறப்பசு
பாசநீக்கிய பன்முனிவரோ
டந்தணர்வணங்கு
மணியார்தில்லை யம்பலவன்
செந்தழல்புரை மேனியுந்
திகழுந்திருவயிறும் வயிற்றினு
ளுந்திவான்சுழியென்
னுள்ளத்துள்ளிடங் கொண்டனவே. (௫)

குதிரைமாவொடு தேர்பலகுவிந்
  தீண்டுதில்லையுட் கொம்பனாரொடு
மதுரவாய் மொழியார்
  மகிழ்ந்தேத்து சிற்றம்பலவ
னதிரவார்கழல் வீசிநின்றழ
  காநடம்பயில் கூத்தன்மேற்றிக
ழூதரபந்தனமென்
  னுள்ளத்துள்ளிடங் கொண்டனவே. (சு)

படங்கொள்பாம்பணை யானொடுபிரமன்
  பரம்பர மாவருளென்று
தடங்கையாறனொழவுந்
  தழலாடுசிற் றம்பலவன்
றடங்கைநான்குமத் தோள்களுந்
  தடமார்பினிற்பூண்கண் மேற்றிசை
விடங்கொள்கண்டமன்றே
  வினையேனை மெலிவித்ததே. (எ)

செய்யகோடன் கமலமலர்சூழ்தரு
  தில்லைமாமறை யோர்கா ரங்தொழ
வய்யமுய்யநின்று
  மகிழ்ந்தாடுசிற் றம்பலவன்
செய்யவாயின் முறுவலுந்திகழுந்
  திருக்காதுங்காதினின் மாத்திரைகளோ
டையதோடுமன்றே
  யடியேனை யாட்கொண்டனவே. (அ)

செற்றுவன்புரந் தீயெழச்சிலை
கோலியாரழ லூட்டினனவ
னெற்றிமாமணிக
ளெறிநீர்த்தில்லை யம்பலவன்
மற்றைநாட்ட மிரண்டொடு
மலருந்திருமுகமு முகத்தினு
ணெற்றிநாட்டமன்றே
நெஞ்சுளே திளேக்கின்றனவே. (கூ)

தொறுக்கள்வான்கமலமல ருழக்கக்
கரும்புநற்சாறு பாய்தர
மறுக்கமாய்க் கயல்கண்
மடைபாய்தில்லை யம்பலவன்
முறுக்குவாசிகை தன்னெடுமுகிழ்த்தவவ்
வகத்திமொட்டொடு மத்தமும்
பிறைக்கொள்சென்னியன்றே
பிரியாதென்னு ணின்றனவே. (கo)

தூவிநீரொடு பூவவைதொழு
தேத்துகையின ராகிமிக்கதோ
ராவியுண்ணிறுத்தி
யமர்ந்தூறிய வன்பினராய்த்
தேவர்தாந்தொழ வாடியதில்லைக்
கூத்தனைத்திரு வாலிசொல்லிவை
மேவவல்லவர்கள்
விடையானடி மேவுவரோ. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

௨. கோயில் - பவளமால்வரை.

பண் - நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பவளமால்வரையைப் பனிபடர்ந்தனையதோர்
 படரொளி தருதிருநீறுங்
குவளைமாமலர்க் கண்ணியுங்கொன்றையுந்
 துன்றுபொற் குழற்றிருச்சடையுந்
திவளமாளிகை சூழ்தருதில்லையுட்
 டிருநடம் புரிகின்ற
தவளவண்ணனை நினைதொறுமென்மனந்
 தழன்மெழு கொக்கின்றதே. (௧)

ஒக்கவோட்டந்த வந்தியுமதியமு
 மலைகட லொலியோடு
நெக்குவீழ்தரு நெஞ்சினைப்பாய்தலு
 நிறையழிந் திருப்பேனைச்
செக்கர்மாளிகை சூழ்தருதில்லையுட்
 டிருநடம் வகையாலே
பக்கமோட்டந்த மன்மதன்மலர்க்கணை
 படுந்தொறு மலந்தேனே. (௨)

அலந்துபோயினே னம்பலக்கூத்தனே
யணிதில்லை நகராளீ
சிலந்தியையர சாள்கவென்றருள்செய்த
தேவதே வீசனே
யுலந்தமார்க்கண்டிக் காகியக்காலனை
யுயிர்செக வுதைகொண்ட
மலர்ந்தபாதங்கள் வனமுலைமேலொற்ற
வந்தருள் செய்யாயே. (௩)

அருள்செய்தாடுநல் லம்பலக்கூத்தனே
யணிதில்லை நகராளீ
மருள்செய்தென்றனை வனமுலைபொன்பயப்
பிப்பது வழக்காமோ
திரளுநீண்மணிக் கங்கையைத்திருச்சடைச்
சேர்த்தியச் செய்யாளுக்
குருவம்பாகமு மீந்துநல்லந்தியை
யொண்ணுதல் வைத்தோனே. (௪)

வைத்தபாதங்கண் மாலவன்காண்கிலன்
மலரவன் முடிதேடி
யெய்த்துவந்திழிந் தின்னமுந்துதிக்கின்று
ரெழின்மறை யவற்றாலே
செய்த்தலைக்கம லம்மலர்ந்தோங்கிய
தில்லையம் பலத்தானைப்
பத்தியாற்சென்று கண்டிடவென்மனம்
பதைபதைப் பொழியாதே. (௫)

தேய்ந்துமெய்வெளுத் தகம்வளைந்தரவினை
யஞ்சித்தா னிருந்தேயுங்
காய்ந்துவந்துவந் தென்றனைவலிசெய்து
கதிர்நிலா வெரிதூவு
மாய்ந்தநான்மறை யந்தணர்தில்லையு
ளம்பலத் தரனுடல்
வாய்ந்தமாமலர்ப் பாதங்கள்காண்பதோர்
மனத்தினை யுடையேற்கே. (௬)

உடையும்பாய்புலித் தோலுநல்லரவமு
முண்பதும் பலிதேர்ந்து
விடையதூர்வது மேவிடங்கொடுவரை
யாகிலு மென்னெஞ்ச
மடைகொள்வாளைகள் குதிகொளும்வயற்றில்லை
யம்பலத் தனலாடு
முடையகோவினை யன்றிமற்றாயு
முள்ளுவ தறியேனே. (எ)

அறிவுமிக்கநன் னாணுநிறைமையு
மாசையு மிங்குள்ள
வுறவும்பெற்றநற் றாயொடுதந்தையு
முடன்பிறந் தவரோடும்
பிறியவிட்டுனை யடைந்தனனேன்றுகொள்
பெரும்பற்றப் புலியூரின்
மறைகணான்குங்கொண் டந்தணரேத்தநன்
மாநட மகிழ்வானே. (அ)

வானநாடுடை மைந்தனேயோவென்பன்
வந்தரு ளாயென்பன்
பானெயைந்துட னாடியபடர்சடைப்
பால்வண்ண னேயென்பன்
றேனமர்பொழில் சூழ்தருதில்லையுட்
டிருநடம் புரிகின்ற
வேனமாமணிப் பூணணிமார்பனே
யெனக்கருள் புரியாயே. (கூ)

புரியும்பொன்மதில் சூழ்தருதில்லையுட்
பூசுரர் பலர்போற்ற
வெரியதாடுமெம் மீசனைக்காதலித்
தினையவண் மொழியாக
வரைசெய்மாமதின் மயிலையர்மன்னவன்
மறைவல திருவாலி
பரவல்பத்திவை வல்லவர்பரமன
தடியிணை பணிவாரே. (க0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

௩. கோயில்.

பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அல்லாய்ப்பகலா யருவாயுருவா
யாராவமுதமாய்க்
கல்லானிழலாய் கயிலைமலையாய்
காணவருளென்று
பல்லாயிரம்பேர் பதஞ்சலிகள்
பரவவெளிப்பட்டுச்
செல்வாய்மதிற் றில்லைக்கருளித்
தேவனாடுமே. (க)

அன்னநடையா ரமுதமொழியா
ரவர்கள்பயிறில்லைத்
தென்னன்றமிழு மிசையுங்கலந்த
சிற்றம்பலந்தன்னுட்
பொன்னுமணியு நிரந்ததலத்துப்
புலித்தோல்பியற்கிட்டு
மின்னினிடையா ளுமையாள்காண
விகிர்தனாடுமே. (உ)

இளமென்முலையா ரொழின்மைந்தரொடு
மோராரமளிமேற்
றிளையுமாடத் திருவார்தில்லைச்
சிற்றம்பலந்தன்னுள்
வளர்பொன்மலையுள் வயிரமலைபோல்
வலக்கைகவித்துநின்
றளவில்பெருமை யமரர்போற்ற
வழகனுடுமே. (௩)

சந்துமகிலுந் தழைப்பீலிகளுஞ்
சாதிபலவுங்கொண்
டுந்தியிழியு நிவவின்கரைமே
லுயர்ந்தமதிற்றில்லைச்
சிந்திப்பரிய தெய்வப்பதியுட்
சிற்றம்பலந்தன்னு
ணந்திமுழவங் கொட்டநட்ட
நாதனுடுமே. (௪)

ஓமப்புகையு மகிலின்புகையு
முயர்ந்துமுகிறோயத்
தீமெய்த்தொழிலார் மறையோர்மல்கு
சிற்றம்பலந்தன்னுள்
வாமத்தொழிலா ரொடுத்தபாத
மழலைச்சிலம்பார்க்கத்
தீமெய்ச்சடைமேற் றிங்கள்சூடித்
தேவனுடுமே. (௫)

குரவங்கோங்கங் குளிர்புன்னைகைதை
குவிந்தகரைகண்மேற்
றிரைவந்துலவுந் தில்லைமல்கு
சிற்றம்பலந்தன்னுள்
வரைபோன்மலிந்த மணிமண்டபத்து
மறையோர்மகிழ்ந்தேத்த
வரவமாட வனல்கையேந்தி
யழகனாடுமே. (௬)

சித்தர்தேவ ரியக்கர்முனிவர்
தேனாற்பொழிற்றில்லை
யத்தாவருளா யணியம்பலவா
வென்றென்றவரோத்த
முத்துமணியு நிரந்ததலத்துண்
முளைவெண்மதிசூடிக்
கொத்தார்சடைக டாழநட்டங்
குழகனாடுமே. (எ)

அதித்தவரக்க னெரியவிரலா
லடர்த்தாயருளென்று
துதித்துமறையோர் வணங்குந்தில்லைச்
சிற்றம்பலந்தன்னு
ளுதித்தபோழ்தி லிரவிக்கதிர்போ
லொளிர்மாமணியெங்கும்
பதித்ததலத்துப் பவளமேனிப்
பரமனாடுமே. (அ)

மாலோடயனு மமரர்பதியும்
வந்துவணங்கிநின்
றோலக்கண்டா வரனேயருளா
யென்றென்றவரோத்தச்
சேலாடும்வயற் றில்லைமல்கு
சிற்றம்பலந்தன்னுட்
பாலாடுமுடிச் சடைகடாழப்
பரமனாடுமே. (௯)

நெடியசமணு மறைசாக்கியரு
நிரம்பாப்பல்கோடிச்
செடியுந்தவத்தோ ரடையாத்தில்லைச்
சிற்றம்பலந்தன்னு
ளடிகளவரை யாரூர்நம்பி
யவர்களிசைபாடக்
கொடியும்விடையு முடையகோலக்
குழகனாடுமே. (௧0)

வானோர்பணிய மண்ணோரேத்த
மன்னிநடமாடுந்
தேனார்பொழில்சூழ் தில்லைமல்கு
சிற்றம்பலத்தானைத்
தூநான்மறையா னமுதவாலி
சொன்னதமிழ்மாலைப்
பானேர்பாடல் பத்தும்பாடப்
பாவநாசமே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

௨. கோயில்.

பண் - பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோலமலர்நெடுங்கட் கொவ்வை
வாய்க்கொடியேரிடையீர்
பாலினையின்னமுதைப்
பரமாயபரஞ்சுடரைச்
சேலுகளும்வயல்சூழ் தில்லை
மாநகர்ச்சிற்றம்பலத்
தேல்வுடையெம்மிறையை
யென்றுகொல்காண்பதுவே. (௧)

காண்பதியானென்றுகொல் கதிர்
மாமணியைக்கனலை
யாண்பெண்ணருவுருவென்
றறிதற்கரிதாயவனைச்
சேண்பணைமாளிகைசூழ் தில்லை
மாநகர்ச்சிற்றம்பல
மாண்புடைமாநடஞ்செய்
மறையோன்மலர்ப்பாதங்களே. (௨)

கள்ளவிழ்தாமரைமேற் கண்
 டயனொடுமால்பணிய
வொள்ளெரியின்னடுவே
 யுருவாய்ப்பரந்தோங்கியசீர்த்
தெள்ளியதண்பொழில்சூழ் தில்லை
 மாநகர்ச்சிற்றம்பலத்
துள்ளெரியாடுகின்ற
 வொருவனையுணர்வரிதே. (௩)

அரிவையோர்கூறுகந்தா னழகன்
 னெழின்மால்கரியின்
னுரிவைநல்லுத்தரிய
 முகந்தானும்பரார்தம்பிரான்
புரிபவர்க்கின்னருள்செய் புலி
 யூர்த்திருச்சிற்றம்பலத்
தெரிமகிழ்ந்தாடுகின்ற
 வெம்பிரானென்னிறையவனே. (௪)

இறைவனையென்கதியை யென்னு
 ளேயுயிர்ப்பாகிநின்ற
மறைவனைமண்ணும்விண்ணு
 மலிவான்சுடராய்மலிந்த
சிறையணிவண்டறையுந் தில்லை
 மாநகர்ச்சிற்றம்பல
நிறையணியாமிறையை
 நினைத்தேனினிப்போக்குவனே. (௫)

நினைத்தேனினிப்போக்குவனோ நிம
　லத்திரளைநினைப்பார்
மனத்தினுளேயிருந்த
　மணியைமணிமாணிக்கத்தைக்
கனைத்திழியுங்கழனிக் கன
　கங்கதிரொண் பவளஞ்
சினத்தொடுவெங்தெறியுந் தில்லை
　மாநகர்க்கூத்தனையே. (௬)

கூத்தனைவானவர்தங் கொழுந்தைக்
　கொழுந்தாயெழுந்த
மூத்தனைமூவுருவின்
　முதலைமுதலாகிநின்ற
வாத்தனைத்தான்படுக்கு மந்தணர்
　தில்லையம்பலத்து
ளேத்தநின்றாடுகின்ற
　வெம்பிரானடிசேர்வன்கொலோ. (௭)

சேர்வன்கொலோவன்னைமீர் திகழும்
　மலர்ப்பாதங்களை
யார்வங்கொளத் தழுவி
　யிணிநீறென்முலைக்கணியச்
சீர்வங்கம்வந்தணவுந் தில்லை
　மாநகர்ச்சிற்றம்பலத்
தேர்வங்கைமான்மறிய
　னெம்பிரானென்போனேசனையே. (௮)

நேசமுடையவர்க ணெஞ்சு
ளேயிடங்கொண்டிருந்த
காய்சினமால்விடையூர்
கூண்ணுதலைக்காமருசீர்த்
தேசமிகுபுகழோர் தில்லை
மாநகர்ச்சிற்றம்பலத்
தீசனையெவ்வுயிர்க்கு மெம்மிறைவ
னென்றேத்துவனே. (௯)

இறைவனையேத்துகின்ற விளை
யாண்மொழியின்றமிழான்
மறைவலநாவலர்கண்மகிழ்ந்
தேத்துசிற்றம்பலத்தை
யறைசெந்நெல்வான்கரும்பி னணி
யாலைகள்சூழ்மயிலை
மறைவலவாலிசொல்லைமகிழ்ந்
தேத்துகவானெளிதே. (௧0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

புருடோத்தமநம்பி திருவிசைப்பா.

க. கோயில்.

பண் - பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாரணிநறுமலர் வண்டுகெண்டு
பஞ்சமஞ்செண்பக மாலைமாலை
வாரணிவனமுலை மெலியும்வண்ணம்
வந்துவந்திவைநம்மை மயக்குமாலோ
சீரணிமணிதிகழ் மாடமோங்கு
தில்லையம்பலத்தெங்கள் செல்வன்வாரா
னொனையருள்புரிந் தஞ்சலென்பா
ராவியின்பரமென்ற னுதரவே. (க)

ஆவியின்பரமென் றனுதரவு
மருவினையேனைவிட் டம்மவம்ம
பாவிவன்மனமிது பையவேபோய்ப்
பனிமதிச்சடையான் பாலதாலோ
நீவியுநெகிழ்ச்சியு நிறையழிவு
நெஞ்சமுந்தஞ்ச மிலாமையாலே
யாவியின்வருத்தமி தாரறிவா
ரம்பலத்தரு நடமாடுவானே. (உ)

அம்பலத்தருநட மாடவேயு
மியாதுகொல்விளைவதென் றஞ்சிநெஞ்ச
மும்பர்கள்வன்பழி யாளர்முன்னே
யூட்டினர்நஞ்சையென் றேயுமுய்யேன்
வன்பலபடையுடைப் பூதஞ்சூழ
வானவர்கணங்களை மாற்றியாங்கே
யென்பெரும்பயலை மைதீரும்வண்ண
மெழுந்தருளாயெங்கள் வீதியூடே. (ங)

எழுந்தருளாயெங்கள் வீதியூடே
யேதமின்முனிவரொ டெழுந்தஞானக்
கொழுந்ததுவாகிய கூத்தனேநின்
குழையணிகாதினின் மாத்திரையுஞ்
செழுந்தடமலர்புரை கண்கண்மூன்றுஞ்
செங்கனிவாயுமென் சிந்தைவௌவ
வழுந்துமென்னுருயிர்க் கென்செய்கேனோ
வரும்புனலலமருஞ் சடையினனே. (ச)

அரும்புனலலமருஞ் சடையினானை
யமரர்களடிபணிந் தரற்றவந்நாட்
பெரும்புரமெரிசெய்த சிலையின்வார்த்தை
பேசவுநையுமென் பேதைநெஞ்சங்
கருந்தடமலர்புரை கண்டவண்டார்
காரிகையார்முன்பென் பெண்மைதோற்றே
றிருந்தியமலரடி நசையினாலே [ன்
தில்லையம்பலத்தெங்க டேவதேவே. (ரு)

தில்லையம்பலத்தெங்க டேவதேவைத்
தேறியவந்தணர் சிந்தைசெய்யு
மெல்லையதாகிய வெழில்கொள்சோதி
யென்னுயிர்காவல்கொண் டிருந்தவெந்தாய்
பல்லையார்பசுந்தலை யோடிடறிப்
பாதமென்மலரடி நோவநீபோ
யல்லினிலருநட மாடிலெங்க
ளாருயிர்காவலிங் கரிதுதானே. (சு)

ஆருயிர்காவலிங் கருமையாலே
யந்தணர்மதலைநின் னடிபணியக்
கூர்நுனைவேற்படைக் கூற்றஞ்சாயக்
குரைகழல்பணிகொள மலைந்ததென்று
லாரினியமரர்கள் குறைவிலாதா
ரவரவர்படுதுயர் களையநின்ற
சீருயிரேயெங்க டில்லைவாணா
சேயிழையார்க்கினி வாழ்வரிதே. (எ)

சேயிழையார்க்கினி வாழ்வரிது
திருச்சிற்றம்பலத்தெங்கள் செல்வனேநீ
தாயினுமிகநல்லை யென்றடைந்தேன்
றனிமையையநினைகிலை சங்கராவுன்
பாயிரும்புலியத ளின்னுடையும்
பையமேலெடுத்தபொற் பாதமுங்கண்
டேயிவளிழந்தது சங்கமாவா
வெங்களையாளுடை யீசனேயோ. (அ)

எங்களையாளுடை யீசனேயோ
விளமுலைமுகநெக முயங்கிநின்பொற்
பங்கயம்புரைமுக நோக்கிநோக்கிப்
பனிமதிநிலவதென் மேற்படரச்
செங்கயல்புரைகண்ணி மார்கண்முன்னே
திருச்சிற்றம்பலமுட னேபுகுந்து
வங்குனபணிபல செய்துநாளு
மருள்பெறினகலிடத் திருக்கலாமே. (௯)

அருள்பெறினகலிடத் திருக்கலாமென்
றமரர்கடலைவனு மயனுமாலு
மிருவருமறிவுடை யாரின்மிக்கா
ரேத்துகின்றாரின்ன மெங்கள்கூத்தை
மருள்படுமழலைமென் மொழியுமையாள்
கணவனைவல்வினை யாட்டியேனு
னருள்பெறவலமரு நெஞ்சமாவா
வாசையையளவறுத் தாரிங்காரே. (௧0)

ஆசையையளவறுத் தாரிங்காரே
யம்பலத்தருநட மாடுவானை
வாசநன்மலரணி குழன்மடவார்
வைகலுங்கலந்தெழு மாலைப்பூசன்
மாசிலாமறைபல வோதுநாவன்
வண்புருடோத்தமன் கண்டுரைத்த
வாசகமலர்கள்கொண் டேத்தவல்லார்
மலைமகள்கணவனை யணைவர்தாமே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ. கோயில்.

பண் - பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வானவர்கள்வேண்ட வளர்நஞ்சையுண்டார்தா, மூனமிலாவென்கை யொளிவளைகள்கொள்வாரோ, தேனல்வரிவண்டறையுந் தில்லைச்சிற்றம்பலவர், நானமரோவென்னுதே நாடகமேயாடுவரோ. (௧)

ஆடிவருங்காரரவு மைம்மதியும்பைங்கொன்றை, சூடிவருமாகண்டேன் றோள்வளைகடோற்றுலும், தேடியிமையோர்பரவுந் தில்லைச்சிற்றம்பலவ, ராடிவரும்போதருகே நிற்கவுமேவொட்டாரோ. (உ)

ஒட்டாவகையவுணர்முப்புரங்களோரம்பாற், பட்டாங்கழல்விழுங்க வெய்துகந்தபண்பினுர், சிட்டார்மறையோவாத் தில்லைச்சிற்றம்பலவர், கொட்டா நடமாடக் கோல்வளைகள் கொள்வாரோ. (௩)

ஆரோயிவைபடுவா ரையங்கொளவந்து
போரோடியென்று புருவமிடுகின்றுர்

தேரார்விழவோவாத் தில்லைச்சிற்றம்பலவர்
தீராநோய்செய்வாரை யொக்கின்றார்காணீரே.

காணீரேயென்னுடைய கைவளைகள்கொண்டார்தாஞ், சேணார்மணிமாடத் தில்லைச்சிற்றம்பலவர், பூணார்வனமுலைமேற்பூவம்பாற்காமவே, ளாணுடுகின்றவா கண்டுமருளாரே. (௫)

ஏயிவரோவானவர்க்கும்வானவரேயென்பாராற், றாயிவரேயெல்லார்க்குந் தந்தையுமாமென்பாராற், றேய்மதியஞ்சூடிய தில்லைச்சிற்றம்பலவர், வாயினகேட்டறிவார்வையகத்தாராவாரே.

ஆவாவிவர்தந்திருவடிகொண் டந்தகன்றன்
மூவாவுடலவியக் கொன்றுகந்தமுக்கண்ணர்
தேவாமறைபயிலுந் தில்லைச்சிற்றம்பலவர் [யே.
கோவா வினைவளைகள் கொள்வாரோ வென்னை

என்னைவலிவாரா ரொன்றவிலங்கையர்கோன்
மன்னுமுடிக ணெரித்தமணவாளர்
செந்நெல்விளைகழனித் தில்லைச்சிற்றம்பலவர்
முன்னந்தான்கண்டறிவா ரொவ்வாரிம்முந்தரே

முத்தர்முதுபகலே வந்தென்றனில்புகுந்து
பத்தர்பலியிடுகை வென்றெங்கும்பார்க்கின்றார்
சித்தர்கணம்பயிலுந் தில்லைச்சிற்றம்பலவர்
கைத்தலங்கள்வீசிநின் றாடுங்காணேக்காரே. ()

நோக்காத தன்மையா னோக்கிலோமியாமெ
ன்று, மாற்காழி யீந்து மலரோனை நிந்தித்துச்,
சேக்காதலித்தேறுந் தில்லைச்சிற்றம்பலவ, ரூர்
க்கேவந் தென்வளைகள் கொள்வாரோ வொண்
ணுதலீர். (௧0)

ஒண்ணுதலிகாரணமா வும்பர்தொழுதேத்து
ங், கண்ணுதலான் றன்னைப் புருடோத்தமன்
சொன்ன, பண்ணுதலைப்பத்தும் பயின்றாடிப்
பாடினு, றொண்ணுதலைப்பட்டங் கினிதாவிருப்
பாரே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சேதிராயர் திருவிசைப்பா.

கோயில்.

பண் - பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சேலுலாம்வயற் றில்லையுளீருமைச்
சாலநாளயன் சார்வதினுலிவள்

வேலையார்விட முண்டகெந்தீரொன்று
மாலதாகுமென் வாணுதலே. (௧)

வாணுதற்கொடி மாலதுவாய்மிக
நாணமற்றன ளனறியேனினிச்
சேணுதற்பொலி தில்லையுளீருமைக்
காணிலெய்ப்பிலள் காரிகையே. (௨)

காரிகைக்கரு ளீர்கருமால்கரி
யீருரித்தெழு போர்வையினீர்மிகு
சீரியற்றில்லை யாய்சிவனேயென்று
வேரிநற்குழ லாளிவள்விம்முமே. (௩)

விம்மிவிம்மியே வெய்துயிர்த்தாளுற
வும்மையேநினைந் தேத்துமொன்றாகிலள்
செம்மலோர்பயி றில்லையுளீரொங்க
ளம்மலோதி யயர்வுறுமே. (௪)

அயர்வுற்றஞ்சலி கூப்பியந்தோவெனை
யுயவுன்கொன்றையந் தாரருளாயெனுஞ்
செயலுற்றார்மதிற் றில்லையுளீரிவண்
மயலுற்றாளென்றன் மாதிவளே. (௫)

மாதொர்கூறன்வண் டார்கொன்றைமார்பனென்
றோதிலுய்வனென் பைங்கிளியேயெனுஞ்
சேதித்தீர்சிர நான்முகனைத்தில்லை
வாதித்தீரென் மடக்கொடியையே. (௬)

கொடியைக்கோமளச் சாதியைக்கொம்பிளம்
பிடியையென்செய்திட் டீர்பகைத்தார்புர
மிடியச்செஞ்சிலை கால்வளைத்தீரொன்று
முடியுநீர்செய்த மூச்சறவே. (எ)

அறவனேயென்று பன்றிப்பினேகிய
மறவனேயெனை வாதைசெய்யேலெனுஞ்
சிறைவண்டார்பொழிற் றில்லையுளீரெனும்
பிறைகுலாநுதற் பெய்வளையே. (அ)

அன்றருக்கனைப் பல்லிறுத்தானையைக்
கொன்றுகாலனைக் கோளிழைத்தீரெனுந்
தென்றலார்பொழிற் றில்லையுளீரிவ
ளொன்றுமாகில ளும்பொருட்டே. (கூ)

ஏயுமாறெழிற் சேதிபர்கோன்றில்லை
நாயனாரை நயந்துரைசெய்தன
தூயவாறுரைப் பார்துறக்கத்திடை
யாயவின்ப மெய்தியிருப்பரோ. (க0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆ திருப்பதிகம் - உஅ.

திருவிசைப்பா முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சேந்தனாருளிச்செய்த

திருப்பல்லாண்டு.

கோயில்.

பண் - பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மன்னுகதில்லை வளர்கநம்பத்தர்கள்
வஞ்சகர்போயகலப்
பொன்னின்செய்மண்டபத் துள்ளேபுகுந்து
புவனியெல்லாம்விளங்க
வன்னநடைமடவா ளுமைகோனடியோ
முக்கருள்புரிந்து
பின்னைப்பிறவி யறுக்கநெறிதந்த
பித்தற்குப்பல்லாண்டுகூறுதுமே. (க)

மிண்டுமனத்தவர்போமின்கண்
மெய்யடியார்கள்விரைந்துவம்மின்
கொண்டுங்கொடுத்துங் குடிகுடியீசற்காட்
செய்மின்குழாம்புகுந்

தண்டங்கடந்த பொருளளவில்லதோ
ரானந்தவெள்ளப்பொருள்
பண்டுமின்று மென்றுமுள்ளபொருளென்றே
பல்லாண்டுகூறுதுமே. (உ)

நிட்டையிலாவுட னீத்தென்னையாண்ட
நிகரிலாவண்ணங்களுஞ்
சிட்டன்சிவனடி யாரைச்சீராட்டுந்
திறங்களுமேசிந்தித்
தட்டமூர்த்திக்கென் னகநெகவூறு
மமிர்தினுக்காலநிழற்
பட்டனுக்கென்னைத்தன் பாற்படுத்தானுக்கே
பல்லாண்டுகூறுதுமே. (ங)

சொல்லாண்டசுருதிப் பொருள்சோதித்த
தூய்மனத்தொண்டருள்ளீர்
சில்லாண்டிற்சிதையுஞ் சிலதேவர்
சிறுநெறிசேராமே
வில்லாண்டகனகத்திரண் மேருவிடங்கன்
விடைப்பாகன்
பல்லாண்டென்னும் பதங்கடந்தானுக்கே
பல்லாண்டுகூறுதுமே. (ச)

புரந்தரன்மாலயன் பூசலிட்டோலமிட்
டின்னம்புகலரிதா
யிரந்திரந்தழைப்ப வென்னுயிராண்டகோவி
னுக்கென்செய வல்லமென்றுங்

கரந்துங்கரவாத கற்பகனாகிக்
கரையில்கருணைக்கடல்
பரந்துநிரந்தும் வரம்பிலாப்பாங்கற்கே
பல்லாண்டுகூறுதுமே. (ரு)

சேவிக்கவந்தய னிந்திரன்செங்கண்மா
லெங்குந்திசைதிசையன
கூவிக்கவர்ந்து நெருங்கிக்குழாங்குழா
மாய்நின்றுகூத்தாடு
மாவிக்கமுதையென் னார்வத்தனத்தினை
யப்பனையொப்பமரர்
பாவிக்கும்பாவகத் தப்புறத்தானுக்கே
பல்லாண்டுகூறுதுமே. (சா)

சீருந்திருவும் பொலியச்சிவலோக
நாயகன்சேவடிக்கீ
ழாரும்பெறாத வறிவுபெற்றேன்
பெற்றதார்பெறுவாருலகி
லூருமுலகுங் கழறவுழறி
யுமைமணவாளனுக்காட்
பாரும்விசும்பு மறியும்பரிசுநாம்
பல்லாண்டுகூறுதுமே. (எ)

சேலுங்கயலுந் திளைக்குங்கண்ணாரிளங்
கொங்கையிற்செங்குங்குமம்
போலும்பொடியணி மார்பிலங்குமென்று
புண்ணியர்போற்றிசைப்ப

மாலுமயனு மறியாநெறிதந்து
வந்தென்மனத்தகத்தே
பாலுமமுதமு மொத்துநின்றானுக்கே
பல்லாண்டுகூறுதுமே. (அ)
பாலுக்குப்பாலகன் வேண்டியழுதிடப்
பாற்கடலீந்தபிரான்
மாலுக்குச்சக்கர மன்றருள்செய்தவன்
மன்னியதில்லைதன்னு
ளாலிக்குமந்தணர் வாழ்கின்றசிற்றம்
பலமேயிடமாகப்
பாலித்துநட்டம் பயிலவல்லானுக்கே
பல்லாண்டுகூறுதுமே. (கூ)
தாதையைத்தாளற வீசியசண்டிக்கிவ்
வண்டத்தொடுமுடனே
பூதலத்தோரும் வணங்கப்பொற்கோயிலும்
போனகமுமருளிச்
சோதிமணிமுடித் தாமமுநாமமுந்
தொண்டர்க்குநாயகமும்
பாதகத்துக்குப் பரிசுவைத்தானுக்கே
பல்லாண்டுகூறுதுமே. (கo)
குழலொலியாழொலி கூத்தொலியேத்தொலி
யெங்குங்குழாம்பெருகி
விழவொலி விண்ணளவுஞ்சென்று
விம்மிமிகுதிருவாரூரின்

மழவிடையார்க்கு வழிவழியாளாய்
மணஞ்செய்குடிப்பிறந்த
பழவடியாரொடுங் கூடியெம்மானுக்கே
பல்லாண்டுகூறுதுமே. (௧௧)

ஆரார்வந்தா ரமரர்குழாத்தி
லணியுடையாதிரைநாள்
நாராயணனொடு நான்முகனங்கி
யிரவியுமிந்திரனுந்
தேரார்வீதியிற் றேவர்குழாங்க
டிசையனைத்துநிறைந்து
பாரார்தொல்புகழ் பாடியுமாடியும்
பல்லாண்டுகூறுதுமே. (௧௨)

எந்தையெந்தாய் சுற்றமுற்று
மெமக்கமுதாமெம்பிரானென்றென்று
சிந்தைசெய்யுஞ்சிவன் சீரடியாரடிநாய்
செப்புரை
யந்தமிலானந்தச் சேந்தனெனைப்புகுந்
தாண்டுகொண்டாருயிர்மேற்
பந்தம்பிரியப் பரிந்தவனேயென்று
பல்லாண்டுகூறுதுமே. (௧௩)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பல்லாண்டு முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிசைப்பா.

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி.

திருவிசைப்பா

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பல்லாண்டு

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி.

திருப்பல்லாண்டு.

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி.

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

சேக்கிழார்நாயனுர்

செய்தருளிய

பெரியபுராணச்செய்யுட்டிரட்டு.

இஃது

ஊ. புஷ்பரதசெட்டி அண்டுகம்பெனியாரால்

தமது

கலாரத்நாகரம் என்னும் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சென்னை

1907.

9—500.

திருச்சிற்றம்பலம்

பெரியபுராணச்செய்யுட்டிரட்டு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உலகெலாமுணர்ந்தோதற்கரியவ
னிலவுலாவியநீர்மலிவேணிய
னலகில்சோதியனம்பலத்தாடுவான்
மலர்சிலம்படிவாழ்த்திவணங்குவாம்.

விநாயகர்துதி.

எடுக்குமாக்கதையின்றமிழ்ச்செய்யுளாய்
நடக்குமேன்மைநமக்கருள்செய்திடத்
தடக்கையைந்துடைத்தாழ்செவிநீண்முடிக்
கடக்களிற்றைக்கருத்துளிருத்துவாம்.

நடேசர்துதி.

ஆதியாய்நடுவுமாகியளவிலாவளவுமாகிச்
சோதியாயுணர்வுமாகித்தோன்றியபொருளுமாகிப்
பேதியாவேகமாகிப்பெண்ணுமாயாணுமாகிப்
போதியாநிற்குந்தில்லைப்பொதுநடம்போற்றிபோற்றி.

கற்பனை கடந்தசோதிகருணையேயுருவமாகி
அற்புதக்கோலநீடியருமறைச்சிரத்தின்மேலாஞ்
சிற்பரவியோமமாகுந்திருச்சிற்றம்பலத்துணின்று
பொற்புடனடஞ்செய்கின்றபூங்கழல்போற்றிபோற்றி.

வையகம் பொலிய மறைச்சிலம் பார்ப்ப
மன்றுளே மாலயன் றேட
வையர்தாம் வெளியே யாடுகின் றாரை
யஞ்சலி மலர்த்திமுன் போற்றுங்
கைகளோ திளைத்த கண்களோ வந்தக்
கரணமோ கலந்தவன் புந்தச்
செய்தவம் பெரியோன் சென்றுதாழ்ந் தெழுந்தான்
றிருக்களிற் றுப்படி மருங்கு.

ஐந்துபே ரறிவுங் கண்களே கொள்ள
வளப்பருங் கரணங்க ணான்குஞ்
சிந்தையே யாகக் குணமொரு மூன்றுந்
திருந்துசாத் துவிகமே யாக
விந்துவாழ் சடையா னாடுமா னந்த
வெல்லையி றனிப்பெருங் கூத்தின்
வந்தபே ரின்ப வெள்ளத்துட் டிளைத்து
மாறிலா மகிழ்ச்சியின் மலர்ந்தார்.

தெண்ணிலா மலர்ந்த வேணியா யுன்றன்
றிருநடங் கும்பிடப் பெற்று

மண்ணிலே வந்த பிறவியே யெனக்கு
வாலிதா மின்பமா மென்று
கண்ணிலா னந்த வருவிநீர் சொரியக்
கைம்மல ருச்சிமேற் குவித்துப்
பண்ணினீ டியறி வரும் பதிகம்
பாடினார் பரவினார் பணிந்தார்.

சொல்லுவ தறியேன் வாழி
தோற்றிய தோற்றம் போற்றி
வல்லவந் தருளி யென்னை
வழித்தொண்டு கொண்டாய் போற்றி
யெல்லையி லின்ப வெள்ள
மெனக்கருள் செய்தாய் போற்றி
தில்லையம் பலத்து ளாடுஞ்
சேவடி போற்றி யென்ன.

கையுந் தலைமிசை புனையஞ் சலியன
கண்ணும் பொழிமழை யொழியாதே
பெய்யுந் தகையன கரணங் களுமுட
னுருகும் பரிவின பேறெய்து
மெய்யுந் தலமிசை விழுமுன் னெழுதரு
மின்றாழ் சடையொடு நின்றாடு
மையன் றிருநட மெதிர்கும் பிடுமவ
ரார்வம் பெருகுத லளவின்றால்.

இறவாதவின்பவன்புவேண்டிப்பின்வேண்டுகின்றார் [று
பிறவாமைவேண்டுமீண்டும்பிறப்புண்டேலும்மையென்
மறவாமைவேண்டுமின்னும்வேண்டுநான்மகிழ்ந்துபாடி
யறவாநீயாடும்போதுன்னடியின்கீழிருக்கவென்றார்.

திசைமுழுதுங்கணநாதர்தேவர்கட்குமுன்னெருங்கி
மிசைமிடைந்துவரும்பொழுதுவேற்றொலிகள்விரவாமே
யசையவெழுங்குழலொதத்தஞ்செழுத்தாற்றமைப்பரவு
மிசைவிரும்புங்கூத்தனொழுந்தருளியெதிர்நின்றார்.

இன்னறருமிழிபிறவியிதுதடையென்றேதுயில்வா
ரந்நிலைமையம்பலத்துளாடுவாரறிந்தருளி
மன்னுதிருத்தொண்டரவர்வருத்தமெலாந்தீர்ப்பதற்கு
முன்னணைந்துகனவின்கண்முறுவலொடுமருள்செய்வார்

மூலஸ்தானதோத்திரம்.

பேறினியிதன்மேலுண்டோபிரான்றிருக்கண்ணில்வந்த
வூறுகண்டஞ்சித்தங்கணிடந்தப்பவுதவுங்கையை [தின்
யேறுயர்த்தவர்தங்கையாற்பிடித்துக்கொண்டென்வலத்
மாறிலாய்நிற்கவென்றுமன்னுபேரருள்புரிந்தார்.

மாகமார்திருக்காளத்திமலையெழுகொழுந்தாயுள்ள
வேகநாயகரைக்கண்டாரெழுந்தபேருவகையன்பின்
வேகமானதுமேற்செல்லமிக்கதோர்விரைவினோடு
மோகமாயோடிச்சென்றார் தழுவினார் மோந்துநின்றார்.

நன்மைபெருகருணெறியேவந்தணைந்துநல்லூரின் [து
மன்னுதிருத்தொண்டனார்வணங்கிமகிழ்ந்தெழும்பொழு
நின்னுடையநினைப்பதனைமுடிக்கின்றோமென்றவர்தஞ்
சென்னிமிசைப்பாதமலர்சூட்டினான்சிவபெருமான்.

அண்ணலேயெனையாண்டுகொண்டருளியவமுதே
விண்ணிலேமறைந்தருள்புரிவேதநாயகனே
கண்ணினாற்றிருக்கயிலையிலிருந்தநின்கோல
நண்ணிநான்றொழநயந்தருள்புரியெனப்பணிந்தார்.

கையதனா லொத்தறுத்துப் பாடுதலுங் கண்டருளிக்
கருணை கூர்ந்த, செய்யசடை வானவர்த மஞ்செழுத்து
மெழுதியசெம் பொற்றா ளங்க, ளையரவர் திருவருளா லெ
டுத்தபா டலுக்கிசைந்த வளவா லொத்த, வையமெலா
முய்யவரு மறைச்சிறுவர் கைத்தலத்து வந்த வன்றே.

ஆலமேயமுதமாகவுண்டுவானவர்க்களித்துக்
காலனைமார்க்கண்டற்காக்காய்ந்தனையடியேற்கின்று
ஞாலநின்புகழேயாகவேண்டுநான்மறைகளேத்துஞ்
சீலமேயாலவாயிற்சிவபெருமானேயென்றார்.

கைகளுந்தலைமீதேறக்கண்ணிலானந்தவெள்ள [றி
மெய்யெலாம்பொழியவேதமுதல்வரைப்பணிந்துபோற்
ஐயனேயடியனேனையஞ்சலென்றருளவல்ல
மெய்யனேயென்றுவீடலாலவாய்விளம்பலுற்றார்.

கல்லாலேயெறிந்ததுவுமன்பானபடிகாணில்
வில்வேடர்செருப்படியுந்திருமுடியின்மேவிற்று
னல்லார்மற்றவர்செய்கையன்பாலேநயந்ததனை
யல்லாதார்கல்லென்பாரரனார்க்கஃதலராமால்.

நச்சியின்றமிழ்பாடியஞானசம்பந்த
ரிச்சையேபுரிந்தருளியவிறைவரின்னருளா
லச்சிறப்பருள்பூதமுன்விரைந்தகன்பீடத்
துச்சிவைத்ததுபசும்பொனாயிரக்கிழியொன்று.

அடியனேனறிவிலாமைகண்டுமென்னடிமைதேண்டிட்
படிமிசைக்கமரில்வந்திங்கமுதுசெய்பரனேபோற்றி
துடியிடைபாகமானதூயநற்சோதிபோற்றி
பொடியணிபவளமேனிப்புரிசடைப்புராணபோற்றி.

சோமஸ்கந்தர்துதி.

தண்ணளிவெண் குடைவேந்தன் செயல்கண்டு தரியாது, மண்ணவர்கண் மழைபொழிந்தார் வானவர்பூ மழைபொழிந்தா, ரண்ணலவன் கண்ணெதிரே யணிவீதி மழவிடைமேல், விண்ணவர்க டொழநின்றான் வீதிவிடங்கப்பெருமான்.

சடைமருங்கி லிளம்பிறையுந் தனிவிழிக்குந் திருநுதலு, மிடமருங்கி லுமையாளு மெம்மருங்கும் பூதகணம், புடைநெருங்கும் பெருமையுமுன் கண்டரசன் போற்றி

சைப்ப, விடமருவும் பெருமானும் விறல்வேந்தற் கருள் கொடுத்தான்.

ஆனாயர்குழலோசைகேட்டருளியருட்கருணை
தானாயதிருவுள்ளமுடையதவவல்லியுடன்
கானாதிகாரணராங்கண்ணுதலார்விடையுகைத்து
வானாறுவந்தணைந்தார்மதிநாறுஞ்சடைதாழ.

வெள்ளிவெற்பின்மேன்மரகதக்கொடியுடன்விளங்குந்
தெள்ளுபேரொளிப்பவளவெற்பெனவிடப்பாகம்
கொள்ளுமாமலையாளுடன்கூடவீற்றிருந்த
வள்ளலாரைமுன்கண்டனர்வாக்கின்மன்னவனார்.

போருத்தோத்திரம்.

வாசத் திருமஞ் சனம்பள்ளித் தாமஞ் சாந்த மணித் தூபந், தேசிற் பெருகுஞ் செழுந்தீப முதலா யினவுந் திருவமுது, மீசர்க் கேற்ற பரிசினா லருச்சித் தருள வெந் நாளும், பூசைக் கமைந்த பெருங்கூத்தற் பொற்பார் சிலம்பி னொலியளித்தார்.

மறவாமையானமைத்தமனக்கோயிலுள்ளிருத்தி
யுறவாதிதனையுணருமொளிவிளக்குச்சுடரேற்றி
யிறவாதவானந்தமெனுந்திருமஞ்சனமாட்டி
யறவாணர்க்கன்பென்னுமமுதமைத்தர்ச்சனைசெய்வார்.

மேவரியபெருந்தவம்யான்முன்புவிளைத்தனவென்றோ
யாவதுமோர்பொருளல்லாவென்மனத்துமன்றியே
நாவலர்காவலர்பெருகுநதிகிழியவழிநடந்த
சேவடிப்போதெப்போதுஞ்சென்னியினுமலர்ந்தனவால்.

அம்மன்தோத்திரம்.

வெள்ளிமால்வரைக்கயிலையில்வீற்றிருந்தருளித்
துள்ளுவார்புனல்வேணியாரருள்செயத்தொழுது
தெள்ளுவாய்மையினாகமத்திறமெலாந்தெரிய
வுள்ளவாறுகேட்டருளினாளுலகையாளுடையாள்.

எண்ணிலாகமமியம்பியவிறைவர்தாம்விரும்பு
முண்மையாவதுபூசனையெனவுரைத்தருள
வண்ணலார்தமையருச்சனைபுரியவாதரித்தாள்
பெண்ணினல்லவளாயினபெருந்தவக்கொழுந்து.

நங்கை யுண்ணிறை காதலை நோக்கி
நாய கன்றிரு வுள்ளத்து மகிழ்ந்தே
யங்க ணெய்திய முறுவலுந் தோன்ற
வடுத்த தென்கொனின் பாலென வினவ,
விங்கு நாதநீ மொழிந்தவா கமத்தி
னியல்பி னாலுனை யருச்சனை புரியப்
பொங்கு கின்றதென் னாசையென் றிறைஞ்சிப்
போக மார்த்தபூண் முலையினாள் போற்ற.

நெஞ்ச மீசனைக் காண்பதே விரும்பி
நிரந்த ரந்திரு வாக்கினி னிகழ்வ
தஞ்செ ழுத்துமே யாகவா ளுடைய
வம்மை செம்மலர்க் கைகுவித் தருளித்
தஞ்ச மாகிய வருந்தவம் புரியத்
தரிப்ப ரேயவ டனிப்பெருங் கணவர்
வஞ்ச நீக்கிய மாவின்மூ லத்தில்
வந்து தோன்றினார் மலைமகள் காண.

செய்த பன்மலர் கம்பைமா நதியிற்
குலவு மஞ்சன நிலவுமெய்ப் பூச்சு
செய்த ருங்கொழுந் தீபதூ பங்க
ணிறைந்த சிந்தையி னீடிய வன்பின்
மெய்த ரும்படி வேண்டின வெல்லாம்
வேண்டும் போதினி லுதவமெய்ப் பூசை
யெய்த வாகம விதியெலாஞ் செய்தா
ளுயிர்கள் யாவையு மீன்றவெம் பிராட்டி.

சுரந்த ரும்பய னிதுவென வுணர்ந்து
கம்பமேவிய வும்பர்நா யகர்பா
னிரந்த காதல்செ யுள்ளத்த ளாகி
நீடு நன்மைக ளியாவையும் பெருக
வரந்த ரும்பொரு ளாமலை வல்லி
மாறி லாவகை மலர்ந்தபே ரன்பாற்

சிரம் பணிந்தெழு பூசைநா டோறுந்
திருவுளங்கொளப் பெருகிய தன்றே.

தக்ஷிணாமூர்த்திதுதி.

வேத வாரண மேற்கொண் டிருந்தன
பேதை யேன்செய் பிழைபொறுத் தாண்டன
வேத மானவை தீர்க்க விசைந்தன
பூத நாதனின் புண்டரீ கப்பதம்.

சூரியன்துதி.

மாமறைவிதிவழாமன்மணத்துறைக்கடன்களாற்றித்
தூமறைமூதூர்க்கங்குன்மங்கலந்துவன்றியார்ப்பத்
தேமருதொடையன்மார்பன்றிருமணக்கோலங்காணக்
காமுறுமனத்தான்போலக்கதிரவனுதயஞ்செய்தான்.

நந்திதேவர்துதி.

வேதநான் முகன்மால் புரந்தரன் முதலாம்
விண்ணவ ரெண்ணிலார் மற்றுங்
காதலான் மிடைந்த முதற்பெருந் தடையாங்
கதிர்மணிக் கோபுரத் துள்ளான்
பூதவே தாளப் பெருங்கண நாதர்
போற்றிடப் பொதுவினின் றாடு
நாதனா ராதி தேவனார் கோயி
னாயக னந்தியெம் பெருமான்.

நெற்றியிற் கண்ணர் நாற்பெருந் தோளர்
நீறணி மேனிய ரநேகர்
பெற்றமேற் கொண்ட தம்பிரா னடியார்
பிஞ்ஞகன் றன்னருள் பெறுவார்
மற்றவர்க் கெல்லாந் தலைமையாம் பணியு
மலர்க்கையிற் சுரிகையும் பிரம்புங்
கற்றைவார் சடையா னருளினாற் பெற்றான்
காப்பதக் கயிலைமால் வரைதான்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்துதி.

வேதநெறிதழைத்தோங்கமிகுசைவத்துறைவிளங்கப்
பூதபரம்பரைபொலியப்புனிதவாய்மலர்ந்தழுத
சீதவளவயற்புகலித்திருஞானசம்பந்தர்
பாதமலர்தலைக்கொண்டுதிருத்தொண்டுபரவுவாம்.

சிவனடியேசிந்திக்குந்திருப்பெருகுசிவஞானம்
பவமதனையறமாற்றும்பாங்கினிலோங்கியஞான
முவமையிலாக்கலைஞானமுணர்வரியமெய்ஞ்ஞானந்
தவமுதல்வர்சம்பந்தர்தாமுணர்ந்தாரந்நிலையில்.

திருநாவுக்கரசுநாயனார்துதி.

திருநாவுக்கரசுவளர்திருத்தொண்டினெறிவாழ
வருஞானத்தவமுனிவர்வாகீசர்வாய்மைதிகழ்
பெருநாமச்சீர்பரவலுறுகின்றேன்பேருலகில்
ஒருநாவுக்குரைசெய்யவொண்ணுமையுணராதேன்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்துதி.

நாட்டா ரறிய முன்னாளி
னன்னா ளிறந்த வைம்படையின்
பூட்டார் மார்பிற் சிறியமறைப்
புதல்வன் றன்னைப் புக்கொளியூர்த்
தாட்டா மரைநீர் மடுவின்கட்
டனிமா முதலை வாய்நின்று
மீட்டார் கழலே நினைவாரை
மீளா வழியின் மீட்டனவே.

தீதுகொள் வினைக்கு வாரோஞ்
செஞ்சடைக் கூத்தர் தம்மைக்
காதுகொள் குழைகள் வீசுங்
கதிர்நில விருள்கால் சீப்ப
மாதுகொள் புலவி நீக்க
மனையிடை யிருகாற் செல்லத்
தூதுகொள் பவரா நம்மைத்
தொழும்புகொண் டுரிமைகொள்வார்.

சண்டேசர்துதி.

அண்டர் பிரானுந் தொண்டர்தமக்
கதிப னாக்கி யனைத்துநா
முண்ட கலமு முடுப்பனவுஞ்
சூடு வனவு முனக்காகச்

சண்டீ சனுமாம் பதந்தந்தோ
மென்றங் கவர்பொற் றடமுடிக்குத்
துண்ட மதிசேர் சடைக்கொன்றை
மாலை வாங்கிச் சூட்டினார்.

மகேஸ்வரபூசை தோத்திரம்.

கொண்டு வந்து மனைப் புகுந்து
குலாவு பாதம் விளக்கியே
மண்டு காதலி னாசனத்திடை
வைத் தருச்சனை செய்தபி
னுண்டி நாலு விதத்தி லாறு
சுவைத் திறத்தினி லொப்பிலா
வண்டர் நாயகர் தொண்ட ரிச்சையி
லமுது செய்ய வளித்துளார்.

அல்லார் கண்டத் தண்டர்பிரா
னருளாற் பெற்ற படிக்காசு
பல்லா றியன்ற வளம்பெருகப்
பரம னடியா ராணர்க
ளெல்லா மெய்தி யுண்கவென
விரண்டு பொழுதும் பறைநிகழ்த்திச்
சொல்லாற் சாற்றிச் சோறிட்டார்
துயர்கூர் வறுமை தொலைத்திட்டார்.

மண்ணினிற்பிறந்தார்பெறும்பயன்மதிசூடு
மண்ணலாரடியார் தமையமுதுசெய்வித்தல்
கண்ணினாலவர்நல்விழாப்பொலிவுகண்டார்த
லுண்மையாமெனினுலகர் முன்வருகெனவுரைப்பார்.

தனிவெள் விடைமே னெடுவிசும்பிற்
றலைவர் பூத கணநாதர்
முனிவ ரமரர் விஞ்சையர்கண்
முதலா யுள்ளோர் போற்றிசைப்ப
வினிய கறியுந் திருவமுது
மமைத்தார் காண வெழுந்தருளிப்
பனிவெண் டிங்கண் முடிதுளங்கப்
பரந்த கருணை நோக்களித்தார்.

தேடியமாடுநீடுசெல்வமுந்தில்லைமன்றுள்
ஆடியபெருமானன்பர்க்காவனவாகுமென்று
நாடியமனத்தினோடுநாயன்மாரணைந்தபோது
கூடியமகிழ்ச்சிபொங்கக்குறைவறக்கொடுத்துவந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.